

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 367

Ediția în limba română

Legislație

Anul 57

23 decembrie 2014

Cuprins

I Acte legislative

DECIZII

- ★ Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze 1

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

2014/941/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 27 iunie 2013 privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare 8

Acord între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare 10

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1377/2014 al Consiliului din 18 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1150/2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/436/CE, Euratom privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene 14

- ★ Regulamentul delegat (UE) nr. 1378/2014 al Comisiei din 17 octombrie 2014 de modificare a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a anexelor II și III la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului 16

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1379/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2014 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Republica Populară Chineză** 22
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1380/2014 al Comisiei din 17 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 595/2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate** 82
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1381/2014 al Comisiei din 22 decembrie 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 83

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2014/112/UE a Consiliului din 19 decembrie 2014 de punere în aplicare a Acordului european privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru în transportul pe căi navigabile interioare, încheiat de „European Barge Union” (Uniunea Europeană a Navigației Interioare) (EBU), „European Skippers Organisation” (Uniunea Europeană a Marinarilor Fluviali) (ESO) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) ⁽¹⁾** 86

DECIZII

2014/942/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 de numire a unui membru german în cadrul Comitetului Economic și Social European** 96

2014/943/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 19 decembrie 2014 privind numirea președintelui, a vicepreședintelui și a altor membri deplin ai Comitetului unic de rezoluție** 97

2014/944/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 11 iunie 2014 privind ajutorul de stat SA.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 & NN 32/10) acordat de către Italia societății SO.G.A.S., care administrează aeroportul Stretto [notificată cu numărul C(2014) 3571] ⁽¹⁾** 99

2014/945/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 19 decembrie 2014 privind anumite măsuri de protecție referitoare la gripa aviară înalt patogenă de subtipul H5N8 în Germania [notificată cu numărul C(2014) 10261] ⁽¹⁾** 115

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

2014/946/UE:

- ★ **Decizia nr. 1/2014 a Consiliului de stabilizare și de asociere UE-Serbia din 17 decembrie 2014 de înlocuire a Protocolului 3 la Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă** 119

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

2014/947/UE:

- ★ Decizia nr. 1/2014 a Comitetului mixt instituit în temeiul Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor din 28 noiembrie 2014 de modificare a anexei II la acordul respectiv referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială 122

I

(Acte legislative)

DECIZII

DECIZIA NR. 940/2014/UE A CONSILIULUI

din 17 decembrie 2014

privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Dispozițiile tratatului, care se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii din care fac parte departamentele franceze de peste mări, nu autorizează în principiu nicio diferență de impozitare între produsele locale și cele provenind din Franța metropolitană sau din alte state membre. Cu toate acestea, articolul 349 din tratat prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.
- (2) Astfel de măsuri specifice trebuie să țină seama de caracteristicile și de constrângerile speciale din respectivele regiuni, însă fără a afecta integritatea și coerența ordinii juridice a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește piața internă și politicile comune. Caracterul permanent și combinarea dezavantajelor de care suferă regiunile ultraperiferice ale Uniunii astfel cum sunt menționate la articolul 349 din tratat (situarea la distanță mare față de continent, dependența în ceea ce privește materiile prime și energia, obligația constituirii unor stocuri mai mari, dimensiunea redusă a pieței locale combinată cu dezvoltarea slabă a activităților de export etc.) determină creșterea costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local, care, în lipsa unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive față de cele provenind din afară, chiar dacă se iau în calcul taxele de transport către departamentele franceze de peste mări. În consecință, menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Din acest motiv, este necesar să se ia măsuri specifice pentru a consolida industria locală, ameliorând competitivitatea acesteia. Până la 31 decembrie 2014, în vederea restabilirii competitivității produselor fabricate la nivel local, Decizia 2004/162/CE a Consiliului ⁽¹⁾ autorizează Franța să aplice scutiri de la taxa de andocare sau reduceri ale taxei de andocare pentru unele produse fabricate în regiunile ultraperiferice Guadelupa, Guyana, Martinica, Réunion și, de la 1 ianuarie 2014, Mayotte. Anexa la decizia menționată cuprinde lista produselor pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare între produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale.
- (3) Franța a solicitat menținerea, ulterior datei de 1 ianuarie 2015, a unui mecanism similar celui conținut în Decizia 2004/162/CE. Franța subliniază că dezavantajele enumerate anterior au un caracter permanent, că

⁽¹⁾ Decizia 2004/162/CE a Consiliului din 10 februarie 2004 privind taxele de andocare în departamentele franceze de peste mări și extinderea perioadei de valabilitate a Deciziei 89/688/CEE (JO L 52, 21.2.2004, p. 64).

regimul de impozitare prevăzut în Decizia 2004/162/CE a Consiliului a permis menținerea și, în anumite cazuri, dezvoltarea producțiilor locale și nu a constituit un venit pentru întreprinderile beneficiare, în măsura în care, la nivel global, importurile de produse supuse unei impozitări diferențiate au continuat să crească.

- (4) Franța a comunicat Comisiei, pentru fiecare dintre regiunile ultraperiferice vizate (Guadelupa, Guyana, Martinica, Mayotte și Réunion), cinci serii de liste de produse pentru care intenționează să aplice o impozitare diferențiată, de 10, de 20 sau de 30 de puncte procentuale, în funcție de faptul dacă acestea sunt sau nu produse la nivel local. Regiunea ultraperiferică franceză Saint Martin nu este vizată.
- (5) Prezenta decizie pune în aplicare dispozițiile articolului 349 din tratat și autorizează Franța să aplice o impozitare diferențiată produselor pentru care s-a dovedit, în primul rând, existența unei producții locale, în al doilea rând, existența unor importuri semnificative de mărfuri (inclusiv provenind din Franța metropolitană și din alte state membre) care pot compromite menținerea producției locale și, în cele din urmă, existența unor costuri suplimentare care cresc prețurile de cost ale producției locale în comparație cu producția produselor provenind din străinătate și subminează competitivitatea produselor fabricate la nivel local. Diferența de impozitare autorizată nu ar trebui să depășească costurile suplimentare dovedite. Aplicarea acestor principii va permite punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 349 din tratat, fără a depăși ceea ce este necesar și fără a crea avantaje nejustificate pentru producțiile locale, pentru a nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, inclusiv pentru a proteja concurența nedenanturată pe piața internă și politicile în materie de ajutoare de stat.
- (6) Pentru a simplifica obligațiile întreprinderilor mici, scutițiile de la taxă sau reducerile taxei vizează toți operatorii a căror cifră de afaceri anuală este mai mare sau egală cu 300 000 EUR. Operatorii a căror cifră de afaceri anuală este inferioară acestui prag nu ar trebui să plătească taxa de andocare, dar, în schimb, nu pot deduce valoarea respectivei taxe suportată în amonte.
- (7) De asemenea, coerența cu dreptul Uniunii conduce la înlăturarea aplicării unei diferențe de impozitare pentru produsele alimentare care beneficiază de ajutoarele prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Respectiva dispoziție are rolul de a împiedica situația în care efectul ajutoarelor financiare agricole acordate de regimul specific de aprovizionare ar fi anulat sau redus de o impozitare mai mare a produselor subvenționate în ceea ce privește taxa de andocare.
- (8) Obiectivele privind sprijinirea dezvoltării socioeconomice a departamentelor franceze de peste mări, prevăzute deja în Decizia 2004/162/CE, sunt confirmate de cerințele aferente scopului taxelor de andocare. Constituie o obligație legală ca veniturile provenite din taxele de andocare să fie integrate în resursele regimului economic și fiscal al departamentelor franceze de peste mări și utilizate pentru o strategie de dezvoltare economică și socială a departamentelor franceze de peste mări, care implică o contribuție la promovarea activităților locale.
- (9) Este necesară prelungirea cu șase luni, până la 30 iunie 2015, a duratei de aplicare a Deciziei 2004/162/CE. Durata respectivă ar permite Franței să transpună prezenta decizie în dreptul său intern.
- (10) Regimul se aplică pe o durată de cinci ani și șase luni, până la 31 decembrie 2020, dată care corespunde cu încetarea aplicării orientărilor actuale în materie de ajutoare de stat cu finalitate regională. Cu toate acestea, va fi necesară o evaluare prealabilă a rezultatelor aplicării acestui regim. În consecință, până la 31 decembrie 2017, Franța ar trebui să prezinte un raport privind punerea în aplicare a regimului de impozitare instituit, pentru a evalua impactul măsurilor luate și contribuția acestora la menținerea, la promovarea și la dezvoltarea activităților economice locale, având în vedere handicapurile care afectează regiunile ultraperiferice. Raportul ar trebui să verifice dacă avantajele fiscale acordate de Franța pentru produsele fabricate la nivel local nu depășesc strictul necesar și dacă aceste avantaje sunt încă necesare și proporționate. De asemenea, raportul ar trebui să conțină o analiză a impactului regimului instituit în ceea ce privește nivelul prețurilor în regiunile ultraperiferice franceze. Pe baza raportului respectiv, Comisia ar trebui să prezinte Consiliului un raport și, dacă va fi cazul, o propunere având ca scop adaptarea dispozițiilor prezentei decizii pentru a ține cont de constatările realizate.
- (11) Este necesar ca prezenta decizie să se aplice de la 1 iulie 2015, pentru a preveni orice vid juridic.
- (12) Prezenta decizie nu aduce atingere eventualei aplicări a articolelor 107 și 108 din tratat.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

- (13) Obiectivul prezentei decizii este de a stabili cadrul juridic pentru taxele de andocare începând cu 1 ianuarie 2015. Având în vedere caracterul urgent al chestiunii, ar trebui să se facă o excepție de la perioada de opt săptămâni prevăzută la articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Prin derogare de la articolele 28, 30 și 110 din tratat, Franța este autorizată, până la 31 decembrie 2020, să aplice scutiri de la taxa de andocare sau reduceri ale taxei de andocare pentru produsele incluse în anexă care sunt fabricate la nivel local în Guadelupa, în Guyana, în Martinica, în Mayotte și în Réunion, ca regiuni ultraperiferice în sensul articolului 349 din tratat.

Respectivele scutiri sau reduceri trebuie să facă parte din strategia de dezvoltare economică și socială a regiunilor ultraperiferice vizate, ținând cont de cadrul comunitar al acesteia, și să contribuie la promovarea activităților locale, fără a afecta în mod negativ condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

- (2) În comparație cu ratele de impozitare aplicate produselor similare care nu provin din regiunile ultraperiferice vizate, aplicarea scutirilor totale sau a reducerilor menționate la alineatul (1) nu poate duce la diferențe de peste:

- (a) 10 puncte procentuale pentru produsele menționate în partea A din anexă;
- (b) 20 de puncte procentuale pentru produsele menționate în partea B din anexă;
- (c) 30 de puncte procentuale pentru produsele menționate în partea C din anexă.

Franța se angajează ca scutirile sau reducerile aplicate produselor menționate în anexă să nu depășească procentul care este strict necesar pentru menținerea, promovarea și dezvoltarea activităților economice locale.

- (3) Franța aplică scutirile de taxă sau reducerile de taxă menționate la alineatele (1) și (2) operatorilor a căror cifră de afaceri anuală este mai mare sau egală cu 300 000 EUR. Toți operatorii a căror cifră de afaceri anuală este inferioară acestui prag nu sunt obligați la plata taxei de andocare.

Articolul 2

Autoritățile franceze aplică produselor care au beneficiat de regimul specific de aprovizionare prevăzut în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 același regim de impozitare ca și cel care se aplică produselor fabricate la nivel local.

Articolul 3

- (1) Franța notifică imediat Comisiei regimurile de impozitare menționate la articolul 1.

- (2) Franța prezintă Comisiei, până la 31 decembrie 2017, un raport privind aplicarea regimului de impozitare menționat la articolul 1, indicând impactul măsurilor luate și contribuția acestora la menținerea, la promovarea și la dezvoltarea activităților economice locale, având în vedere dezavantajele care afectează regiunile ultraperiferice.

Pe baza raportului respectiv, Comisia prezintă Consiliului un raport și, dacă este cazul, o propunere pentru adaptarea dispozițiilor din prezenta decizie.

Articolul 4

La articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2004/162/CE, data de „31 decembrie 2014” se înlocuiește cu data de „30 iunie 2015”.

Articolul 5

Articolele 1-3 se aplică de la 1 iulie 2015.

Articolul 4 se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

G. L. GALLETI

ANEXĂ

A. Lista produselor vizate, conform clasificării nomenclaturii din Tariful vamal comun ⁽¹⁾

1. Regiunea ultraperiferică Guadelupa

0105 11, 0201, 0203, 0207, 0208, 0305 49 80, 0702, 0705 19, 0706 10 00 10, 0707 00 05, 0709 60 10, 0709 60 99, 1106, 2103 30 90, 2103 90 30, 2209 00 91, 2505, 2712 10 90, 2804, 2806, 2811, 2814, 2853 00 10, 3808, 4407 10, 4407 21 – 4407 29, 4407 99, 7003 12 99, 7003 19 90, 7003 20, 8419 19.

2. Regiunea ultraperiferică Guyana

0105 11, 0702, 0709 60, 0805, 0807, 1006 20, 1006 30, 2505 10, 2517 10, 3824 50, 3919, 3920 43, 3920 51, 6810 11, 7215, 7606 cu excepția subpoziției 7606 91, 9405 60.

3. Regiunea ultraperiferică Martinica

0105 11, 0105 12, 0105 15, 0201, 0203, 0207, 0208 10, 0209, 0305, 0403 cu excepția subpoziției 0403 10, 0405, 0706, 0707, 0709 60, 0709 99, 0710 cu excepția subpoziției 0710 90, 0711, 0801 11 – 0801 19, 0802 90, 0803, 0804 30, 0804 50, 0805, 0809 10, 0809 40, 0810 30, 0810 90, 0812, 0813, 0910 91, 1102, 1106 20, 1904 10, 1904 20, 2001, 2005 cu excepția subpoziției 2005 99, 2103 30, 2103 90, 2104 10, 2505, 2710, 2711, 2712, 2804, 2806, 2811 cu excepția subpoziției 2811 21, 2814, 2836, 2853 00 10, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3401, 3808, 3820, 4012 11, 4012 12, 4012 19, 4401, 4407 21 – 4407 29, 4408, 4409, 4415 20, 4421 90, 4811, 4820, 6306 12, 6306 19, 6306 30, 6902, 6904 10, 7006, 7003 12, 7003 19, 7113 – 7117, 7225, 7309, 7310 cu excepția subpoziției 7310 21, 7616 91, 7616 99, 8402 90, 8419 19, 8902, 8903 99, 9406.

4. Regiunea ultraperiferică Mayotte

0407, 0702, 0704 90 90, 0705 19, 0709 99 10, 0707 00 05, 0708 90, 0709 30, 0709 60, 0709 93 10, 0709 99 60, 0714, 0801 11, 0801 12, 0801 19, 0803, 0804 30, 0805 10, 0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 2309 90 cu excepția subpoziției 2309 90 96, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 92, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.

5. Regiunea ultraperiferică Réunion

0105 11, 0105 12, 0105 13, 0105 15, 0207, 0208 10, 0208 90 30, 0208 90 98, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405 cu excepția subpoziției 0405 10, 0406 10, 0406 90, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711 90 10, 0801, 0803, 0804, 0805, 0806, 0807, 0808, 0809, 0810, 0811, 0812, 0813, 0904, 0909 31, 0910 99 99, 1101 00 15, 1106 20, 1108 14, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1903, 1904, 2001, 2002 10, 2004 10 10, 2004 10 91, 2004 90 50, 2004 90 98, 2005 10, 2005 20, 2005 40, 2006, 2007 cu excepția subpoziției 2007 99 97 10, 2103 20, 2103 90, 2104, 2201, 2309 90 cu excepția subpozițiilor 2309 90 35 și 2309 90 96 90, 2710 19 81 – 2710 19 99, 3211, 3214, 3402, 3403 99, 3505 20, 3506 10, 3808 92, 3808 99, 3809, 3811 90, 3814, 3820, 3824, 3921 11, 3921 13, 3921 90 90, 3925 10, 3926 90, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 10, 4409 21, 4409 29, 4415 20, 4421, 4811, 4820, 6306, 6801, 6811 89, 7007 29, 7009 cu excepția subpoziției 7009 10, 7312 90, 7314 cu excepția subpozițiilor 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49 și 7314 50, 7606, 8310, 8418 50, 8418 69, 8418 91, 8418 99, 8421 21 – 8421 29, 8471 30, 8471 41, 8471 49, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902, 8903 99, 9001, 9021 21 90, 9021 29, 9405, 9406, 9506 21, 9506 29, 9619.

B. Lista produselor vizate, conform clasificării nomenclaturii din Tariful vamal comun

1. Regiunea ultraperiferică Guadelupa

0302, 0306 15, 0306 16, 0306 19, 0307 91, 0307 99, 0403, 0407, 0409, 0807 11, 0807 19, 1601, 1602 41 10, 1604 20 10, 1806 31, 1806 32 10, 1806 32 90, 1806 90 31, 1806 90 60, 1901 20, 1902 11, 1902 19, 1905, 2105, 2106, 2201 90, 2202 10, 2202 90, 2207 10, 2208 40, 2309 90 cu excepția subpozițiilor 2309 90 31 30, 2309 90 51 și 2309 90 96 90, 2523 29, 2828, 3101, 3102 90, 3103 90, 3104 20, 3105 20, 3208, 3209, 3305 10, 3401, 3402, 3406, 3917 cu excepția subpoziției 3917 10 10, 3919, 3920, 3923, 3924 10, 3925 10, 3925 30, 3925 90, 3926 90, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 90, 4821 10, 4821 90, 4823 40, 4823 61, 4823 69, 4823 70 10, 4910, 4911 10, 6303 12, 6303 91, 6303 92 90, 6303 99 90, 6306 12, 6306 19, 6306 30, 6810 cu excepția subpoziției 6810 11 10, 7213 10, 7213 91 10, 7214 20, 7214 99 10, 7308 30, 7308 40, 7308 90 59, 7308 90 98, 7309 00 10,

⁽¹⁾ Anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

7310 10, 7310 21 11, 7310 21 19, 7310 29, 7314 cu excepția subpoziției 7314 12, 7610 10, 7610 90 90, 7616 99 90, 9001 40, 9404 10, 9404 21, 9406 00 20.

2. Regiunea ultraperiferică Guyana

0201, 0203, 0204, 0206 10 95, 0206 10 98, 0206 30, 0206 80 99, 0207 11, 0207 13, 0207 41, 0207 43, 0208 10, 0208 90 10, 0208 90 30, 0209 10 90, 0209 90, 0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 99, 0302, 0303 89, 0304, 0305 39 90, 0305 49 80, 0305 59 80, 0305 69 80, 0306 17, 0403 10, 0406 10, 0406 40, 0406 90, 0901 cu excepția subpoziției 0901 90, 1601, 1602, 1604 11 – 1604 20, 1605 10 – 1605 29, 1605 52 – 1605 54, 1905, 2001 90 10, 2001 90 20, 2001 90 40, 2001 90 70, 2001 90 92, 2001 90 97, 2006 00 10, 2006 00 31, 2006 00 35, 2006 00 38 81, 2006 00 38 89, 2006 00 91, 2006 00 99 99, 2008 11, 2008 99 cu excepția subpozițiilor 2008 99 48 19, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80, 2103, 2105, 2106 90 98, 2201, 2202, 2208 40, 2309 90 cu excepția subpozițiilor 2309 90 96 90, 2309 90 96 30, 2309 90 31 30, 2309 90 35, 2309 90 43, 2309 90 41 20, 2309 90 41 80 și 2309 90 51, 2828 90, 3208 90, 3209 10, 3402, 3809 91, 3923 cu excepția subpozițiilor 3923 10, 3923 40 și 3923 90, 3925, 3926 90, 4201, 4817, 4818, 4819 40, 4819 50, 4819 60, 4820 10, 4821 10, 4823 69, 4823 90 85, 4905 91, 4905 99, 4909, 4910, 4911, 5907, 6109, 6205, 6206, 6306 12, 6306 19, 6307 90 98, 6802 23, 6802 29, 6802 93, 6802 99, 6810 19, 6815, 7006 00 90, 7009, 7210, 7214 20, 7214 99, 7216, 7301, 7306, 7308 10, 7308 30, 7308 90, 7309, 7310 cu excepția subpozițiilor 7310 21 11 și 7310 21 19, 7314, 7326 90 98, 7411, 7412, 7604, 7607, 7610 10, 7610 90, 7612 10, 7612 90 30, 7612 90 80, 7616 91, 7616 99, 7907, 8211, 8421 21 00 90, 8537 10, 9404 21, 9405 20, 9405 40.

3. Regiunea ultraperiferică Martinica

0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 20, 0210 99 41, 0210 99 49, 0210 99 51, 0210 99 59, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0406 10, 0406 90 50, 0407, 0408 99, 0409, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0704 90, 0705, 0710 90, 0807, 0811, 1601, 1602, 1604 20, 1605 10, 1605 21, 1605 62, 1702, 1704 90 61, 1704 90 65, 1704 90 71, 1806, 1902, 2005 99, 2105, 2106, 2201, 2202 10, 2202 90, 2208 40, 2309 cu excepția subpoziției 2309 90 96 30, 2517 10, 2523 21, 2523 29, 2811 21, 2828 10, 2828 90, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3303, 3304, 3305, 3402, 3406, 3917, 3919, 3920, 3921 11, 3921 19, 3923 21, 3923 29, 3923 30, 3924, 3925, 3926 10, 3926 30, 3926 90 92, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 90, 4819, 4821, 4823, 4902, 4907 00 90, 4909, 4910, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6109 10, 6109 90 20, 6109 90 90, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6805, 6810 11, 6810 19, 6810 91, 6811 81, 6811 82, 7015 10, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 8421 21, 8708 21 90, 8708 99 97, 8716 40, 8901 90 10, 9021 21, 9021 29, 9401 30, 9401 51, 9401 59, 9401 69, 9401 71, 9401 79, 9401 90, 9403, 9404 10, 9404 21, 9405 60.

4. Regiunea ultraperiferică Mayotte

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7212 30, 7216 61 90, 7216 91 10, 7301, 7308 30, 7312, 7314, 7326 90 98, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 20 80, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.

5. Regiunea ultraperiferică Réunion

0306 11, 0306 16, 0306 17, 0306 21, 0306 26, 0306 27, 0307 11, 0307 19, 0307 59, 0409, 0603, 0604 20 40, 0604 90 91, 0604 90 99, 0709 60, 0901 21, 0901 22, 0910 11, 0910 12, 0910 30, 0910 91 10, 0910 91 90, 1516 20, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902, 1905, 2005 51, 2005 59, 2005 99 10, 2005 99 30, 2005 99 50, 2005 99 80, 2008 cu excepția subpozițiilor 2008 19 19 80, 2008 30 55 90, 2008 40 51 90, 2008 40 59 90, 2008 50 61 90, 2008 60 50 90, 2008 70 61 90, 2008 80 50 90, 2008 97 59 90 și 2008 99 49 80, 2105, 2106 90, 2208 40, 2309 10, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301 12, 3301 13, 3301 24, 3301 29, 3301 30, 3401 11, 3917, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20, 3925 30, 4012, 4418, 4818 10, 4819 10, 4819 20, 4821, 4823 70, 4823 90, 4909, 4910, 4911 10, 4911 91, 7216 61 10, 7308 cu excepția subpoziției 7308 90, 7309, 7310, 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49, 7314 50, 7326, 7608, 7610, 7616 91, 7616 99 90, 8419 19, 8528 51, 8528 71, 8528 72, 8528 73, 9401 cu excepția subpozițiilor 9401 10 și 9401 20, 9403, 9404 10, 9506 99 90.

C. Lista produselor vizate, conform clasificării nomenclaturii din Tariful vamal comun

1. Regiunea ultraperiferică Guadelupa

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101, 1701, 2007, 2009 cu excepția subpozițiilor 2009 11 99 98, 2009 49 99 90, 2009 79 19 90, 2009 89 69 90, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99, 2009 90 59 39 și 2009 90 59 90, 2208 70 (!), 2208 90 (!), 7009 91, 7009 92.

(!) Numai produsele pe bază de rom de la poziția 2208 40.

2. Regiunea ultraperiferică Guyana

1702, 2007, 2009 cu excepția subpozițiilor 2009 11 99 98, 2009 31 19 99, 2009 49 99 90, 2009 89 36 90, 2009 81 99 90 și 2009 90 98 80, 2203, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 4403 49, 4403 99 95, 4407 22, 4407 29, 4407 99 96, 4409 29 91, 4409 29 99, 4418 10 10, 4418 10 90, 4418 20 10, 4418 20 80, 4418 40, 4418 50, 4418 60, 4418 90, 4420 10, 9403 40 10, 9406 00 11, 9406 00 20, 9406 00 38.

3. Regiunea ultraperiferică Martinica

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101 00 11, 1101 00 15, 1701, 1901, 1905, 2006 00 10, 2006 00 35, 2006 00 91, 2007 cu excepția subpozițiilor 2007 10 99 15, 2007 99 33 15 și 2007 99 39 29, 2008 cu excepția subpozițiilor 2008 20 51, 2008 50 61 90, 2008 60 50 10, 2008 80 50 90, 2008 93 93 90, 2008 97 51 90, 2008 97 59 90, 2008 99 48 94, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80 și 2008 99 99 90, 2009 cu excepția subpozițiilor 2009 11 99 96, 2009 11 99 98, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 39 19, 2009 39 39 99, 2009 49 30 91, 2009 49 30 99, 2009 49 91 90, 2009 69 51 10, 2009 79 11 91, 2009 79 11 99, 2009 89 97 99 ⁽²⁾, 2009 89 99 99 ⁽²⁾ și 2009 90 59 90 ⁽²⁾, 2203, 2204 29, 2205, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 7009 91, 7009 92, 7212 30, 9001 40.

4. Regiunea ultraperiferică Mayotte

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.

5. Regiunea ultraperiferică Réunion

0905 10, 1512 19, 1514 19 90, 1515 29, 2009 cu excepția subpozițiilor 2009 11 99 96, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 31 19, 2009 69 19 10, 2009 69 51 10, 2009 79 19 90, 2009 79 98 20, 2009 89 69 90 ⁽¹⁾, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99 ⁽¹⁾, 2009 89 99 99 ⁽¹⁾, 2009 90 51 80 și 2009 90 59 ⁽¹⁾, 2202 10, 2202 90, 2203, 2204 21 79, 2204 21 80, 2204 21 83, 2204 21 84, 2204 29 83, 2204 29 84, 2206 00 59, 2206 00 89, 2208 70 ⁽²⁾, 2208 90 ⁽²⁾, 2402 20, 7113, 7114, 7115, 7117, 7308 90, 9404 21 10, 9404 21 90, 9404 29 10, 9404 29 90.

⁽¹⁾ Numai produsele pe bază de rom de la poziția 2208 40.

⁽²⁾ Atunci când nivelul Brix al produsului este mai mare de 20.

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 27 iunie 2013

privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare

(2014/941/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Uniunea și Canada ar trebui să își extindă cooperarea vamală și în ceea ce privește aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare și gestionarea riscurilor aferente, în vederea sporirii securității întregului lanț de aprovizionare și a facilitării, în același timp, a comerțului legitim.
- (2) În conformitate cu Decizia 2012/643/UE a Consiliului ⁽¹⁾, Acordul între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare („acordul”) a fost semnat la 4 martie 2013, sub rezerva încheierii sale.
- (3) Poziția care urmează să fie adoptată de Uniune în cadrul Comitetului mixt de cooperare vamală UE-Canada (JCCC), atunci când acesta urmează să adopte acte cu efecte juridice, ar trebui să fie decisă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. După caz, alte poziții care urmează să fie adoptate de Uniune în cadrul JCCC ar trebui să fie stabilite de către Consiliu în conformitate cu articolul 16 din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (4) Acordul ar trebui să fie aprobat în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Acordul între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare („acordul”).

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 287, 18.10.2012, p. 1.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana împuternicită să efectueze, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 9 din acord, pentru a exprima consimțământul Uniunii de a își asuma obligații în temeiul acordului ⁽¹⁾.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 27 iunie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
E. GILMORE

⁽¹⁾ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată de către Secretariatul General al Consiliului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

ACORD**între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare**

UNIUNEA EUROPEANĂ și CANADA („părțile contractante”),

RECUNOSCÂND necesitatea, pentru Canada și Uniunea Europeană, de a crește securitatea întregului lanț de aprovizionare, facilitând, în același timp, comerțul legitim;

RECUNOSCÂND relațiile strânse, de lungă durată și fructuoase dintre autoritățile vamale din Canada și din Uniunea Europeană;

RECUNOSCÂND că aceste relații pot fi îmbunătățite printr-o cooperare mai strânsă privind securitatea containerelor și alte aspecte referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare, bazată, în cea mai mare măsură posibilă din punct de vedere practic, pe recunoașterea reciprocă a tehnicilor de gestionare a riscurilor, a normelor privind riscurile, a controalelor de securitate și a programelor de parteneriat comercial;

AVÂND CA OBIECTIV crearea unui cadru pentru explorarea viitoarelor mijloace de cooperare în scopul îmbunătățirii practicilor din domeniul securității lanțului de aprovizionare care cresc eficiența vămilor în vederea asigurării securității întregului lanț de aprovizionare și a facilitării comerțului legitim în beneficiul comunităților lor comerciale;

AVÂND CA OBIECTIV elaborarea unei strategii care să permită Canadei și Uniunii Europene să coopereze în domeniul inspecției încărcăturilor;

PLECÂND DE LA elementele fundamentale ale Cadrului de standarde privind securitatea și facilitarea comerțului mondial (SAFE) al Organizației Mondiale a Vănilor;

FĂCÂND REFERIRE la Acordul între Comunitatea Europeană și Canada privind cooperarea vamală și asistența reciprocă în probleme vamale („CMAA”), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1998, și dorind să extindă domeniul de aplicare al acestuia prin intermediul unui acord privind un aspect specific, în conformitate cu articolul 23 din CMAA;

RECUNOSCÂND că, în temeiul articolului 20 din CMAA, a fost instituit un Comitet mixt de cooperare vamală (JCCC) pentru a supraveghea aplicarea corespunzătoare a CMAA și, printre altele, pentru a lua măsurile necesare pentru cooperare vamală în conformitate cu obiectivele CMAA și pentru extinderea CMAA în vederea creșterii nivelului cooperării vamale și a completării acesteia în sectoare sau cu privire la aspecte specifice;

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

În sensul prezentului acord, „autoritate vamală” înseamnă:

- în Uniunea Europeană: serviciile competente ale Comisiei Europene și autoritățile vamale ale statelor membre ale Uniunii Europene;
- în Canada: serviciul de administrație publică desemnat de Canada ca fiind responsabil cu aplicarea legislației sale vamale.

Articolul 2

Părțile contractante cooperează sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare și la gestionarea riscurilor aferente.

Articolul 3

Părțile contractante gestionează această cooperare prin intermediul autorităților lor vamale.

Articolul 4

Părțile contractante cooperează prin:

- (a) consolidarea aspectelor vamale legate de securitatea lanțului logistic al comerțului internațional, facilitând, în același timp, comerțul legitim;
- (b) stabilirea, în măsura în care este posibil din punct de vedere practic, a unor norme minime privind tehnicile de gestionare a riscurilor, precum și cerințele și programele aferente;
- (c) avansarea către instituirea recunoașterii reciproce și, dacă este cazul, recunoașterea reciprocă a tehnicilor de gestionare a riscurilor, a normelor privind riscurile, a controalelor de securitate, a securității lanțului de aprovizionare și a programelor de parteneriat comercial, inclusiv a măsurilor echivalente de facilitare a comerțului;
- (d) schimbul de informații privind securitatea lanțului de aprovizionare și gestionarea riscurilor; orice schimb de informații în temeiul prezentului acord este supus cerințelor privind confidențialitatea informațiilor și protecția datelor personale, prevăzute la articolul 16 din CMAA, precum și cerințelor privind confidențialitatea și respectarea vieții private, prevăzute în legislația părților contractante;
- (e) stabilirea de puncte de contact pentru schimbul de informații privind securitatea lanțului de aprovizionare;
- (f) introducerea, după caz, a unei interfețe pentru schimbul de date, inclusiv de date care precedă sosirea sau plecarea;
- (g) elaborarea unei strategii care permite autorităților vamale să coopereze în domeniul inspecției încărcăturilor;
- (h) colaborarea, în măsura în care este posibil din punct de vedere practic, în cadrul oricărui forumuri multilaterale în care pot fi ridicate și dezbătute în mod adecvat aspecte referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare.

Articolul 5

Comitetul mixt de cooperare vamală (JCCC), instituit în temeiul articolului 20 din CMAA, supraveghează buna funcționare a prezentului acord și examinează toate aspectele decurgând din aplicarea acestuia. Comitetul este împuternicit să adopte decizii de punere în aplicare a prezentului acord în conformitate cu legislația internă în domeniu a părților contractante, cu privire la aspecte ale recunoașterii reciproce a tehnicilor de gestionare a riscurilor, a normelor privind riscurile, a controalelor de securitate și a programelor de parteneriat comercial, cum ar fi transmisia datelor și beneficiile convenite de comun acord.

Articolul 6

JCCC instituie mecanismele de lucru adecvate, inclusiv grupuri de lucru, care să susțină activitatea sa de punere în aplicare a prezentului acord și să abordeze, în special, următoarele aspecte:

- (a) identificarea oricărui schimbări la nivelul reglementărilor sau al legislației, necesare pentru punerea în aplicare a prezentului acord;
- (b) identificarea și stabilirea unor măsuri de îmbunătățire a mecanismelor de schimb de informații;
- (c) identificarea și stabilirea celor mai bune practici, inclusiv a celor mai bune practici de armonizare a cerințelor privind informațiile care trebuie comunicate pe cale electronică înaintea sosirii încărcăturii cu standardele internaționale privind transporturile care intră, ies sau se află în tranzit;
- (d) definirea și stabilirea unor standarde de analiză a riscurilor pentru informațiile necesare identificării transporturilor cu risc ridicat, care sunt importate, transbordate sau tranzitează Canada și Uniunea Europeană;
- (e) definirea și stabilirea unor măsuri de armonizare a standardelor de evaluare a riscurilor;
- (f) definirea unor standarde minime de control și a metodelor prin care acestea pot fi îndeplinite;
- (g) îmbunătățirea și stabilirea unor standarde pentru programele de parteneriat comercial destinate creșterii securității lanțului de aprovizionare și facilitării fluxului comerțului legitim;
- (h) definirea și întreprinderea unor măsuri concrete pentru instituirea recunoașterii reciproce a tehnicilor de gestionare a riscurilor, a normelor privind riscurile, a controalelor de securitate și a programelor de parteneriat comercial, inclusiv a măsurilor echivalente de facilitare a comerțului.

Articolul 7

- (1) Dacă apar dificultăți sau diferențe între părțile contractante legate de punerea în aplicare a prezentului acord, autoritățile vamale ale părților contractante depun eforturi pentru a le soluționa prin consultări și discuții.
- (2) Părțile contractante pot accepta și alte forme de soluționare a diferendelor.

Articolul 8

- (1) Prezentul acord poate fi modificat prin acordul scris al părților contractante.
- (2) O modificare intră în vigoare după 90 de zile de la data la care este trimisă, printr-un schimb de note pe cale diplomatică, a doua notificare care precizează că părțile contractante au îndeplinit procedurile lor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acesteia.

Articolul 9

Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează după data la care părțile contractante și-au notificat reciproc îndeplinirea procedurilor necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

Articolul 10

- (1) Prezentul acord rămâne în vigoare pentru o perioadă nedeterminată.
- (2) Oricare dintre părțile contractante poate denunța prezentul acord, transmițând celeilalte părți contractante, pe cale diplomatică, o notificare de denunțare.
- (3) Denunțarea devine efectivă în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de șase luni de la data primirii notificării de denunțare.
- (4) În cazul în care prezentul acord este denunțat, deciziile JCCC rămân în vigoare, cu excepția cazului în care părțile contractante decid altfel.

DREPT CARE, subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat prezentul acord.

Întocmit în dublu exemplar la Bruxelles, la 4 martie 2013, în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre versiuni fiind autentică.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Εvropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Канада
 Por Canadá
 Za Kanadu
 For Canada
 Für Kanada
 Kanada nimel
 Για τον Καναδά
 For Canada
 Pour le Canada
 Per il Canada
 Kanādas vārdā –
 Kanados vardu
 Kanada részéről
 Ghall-Kanada
 Voor Canada
 W imieniu Kanady
 Pelo Canadá
 Pentru Canada
 Za Kanadu
 Za Kanado
 Kanadan puolesta
 För Kanada

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE, Euratom) NR. 1377/2014 AL CONSILIULUI

din 18 decembrie 2014

de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1150/2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/436/CE, Euratom privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 322 alineatul (2),

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 10 alineatele (4)-(8) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului ⁽²⁾, Comisia urmează să calculeze ajustările la resursele proprii bazate pe taxa pe valoarea adăugată prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului ⁽³⁾ (denumite în continuare „resursă TVA”) și pe venitul național brut (VNB) prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din decizia respectivă (denumite în continuare „resursă proprie bazată pe VNB”) și să informeze statele membre în consecință, în timp util pentru ca acestea să poată înscrie ajustările respective în contul Comisiei menționat la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 în prima zi lucrătoare a lunii decembrie.
- (2) În situații excepționale, aceste ajustări pot genera sume foarte ridicate care pot depăși în mod semnificativ, în cazul unora dintre statele membre, două doispzeciimi lunare care urmează a fi puse la dispoziție ca resurse TVA și resursa proprie bazată pe VNB și în total, în cazul tuturor statelor membre, jumătate din doispzeciimile lunare agregate.
- (3) Pentru unele state membre, obligația de a pune la dispoziție sume atât de ridicate poate reprezenta o sarcină financiară ridicată care ar putea provoca o presiune bugetară serioasă pentru statele membre respective, în special către sfârșitul anului.
- (4) Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita amânarea punerii la dispoziție a acestor sume până în prima zi lucrătoare a lunii septembrie a anului următor, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.
- (5) Fără a aduce atingere obligației actuale de a pune la dispoziție în contul Comisiei sumele solicitate, orice stat membru care decide să utilizeze această opțiune ar trebui să transmită o cerere Comisiei, cu mult timp înainte de prima zi lucrătoare a lunii decembrie, cuprinzând data sau datele la care va pune la dispoziție ajustările, pentru a permite o gestionare eficientă a necesităților trezoreriei Uniunii. Orice întârziere în punerea la dispoziție a acestor ajustări la data sau datele comunicate Comisiei ar trebui să genereze dobânzi în condițiile prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000.
- (6) Sumele care urmează să fie puse la dispoziție în prima zi lucrătoare a lunii decembrie 2014 ca rezultat al ajustărilor au un volum fără precedent, situație care nu putea fi prevăzută în momentul adoptării Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1150/2000.

⁽¹⁾ Avizul din 27 noiembrie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/436/CE, Euratom privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 130, 31.5.2000, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 163, 23.6.2007, p. 17).

- (7) Pentru ca această situație excepțională și neprevăzută să nu creeze constrângeri bugetare nejustificat de mari asupra statelor membre exact înainte de sfârșitul anului, opțiunea prevăzută în prezentul regulament ar trebui să se aplice pentru ajustările care, în temeiul Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1150/2000, ar trebui să fie înscrise în conturile Comisiei în prima zi lucrătoare a lunii decembrie 2014. În acest sens, statele membre care doresc să beneficieze de această opțiune au transmis deja Comisiei o cerere formală cu un calendar de plată, înainte de prima zi lucrătoare din decembrie 2014.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 10 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 se introduce următorul alineat:

„(7a) Fără a aduce atingere normelor prevăzute la alineatele (4)-(7) din prezentul articol, printr-o cerere formală adresată Comisiei, un stat membru poate înscrie în contul menționat la articolul 9 alineatul (1) sumele care urmează să fie creditate Comisiei în temeiul respectivelor alineate până în prima zi lucrătoare a lunii septembrie a anului următor, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) statul membru în cauză ar trebui să înscrie în contul menționat la articolul 9 alineatul (1), în prima zi lucrătoare a lunii decembrie, o sumă care depășește două doispzecimi din valoarea totală pentru statul membru respectiv în bugetul pentru resursele TVA și resursa proprie bazată pe VNB, astfel cum se menționează la alineatul (3) primul paragraf din prezentul articol, aplicabil la data de 15 noiembrie a aceluiași an; sau
- (b) statele membre, în total, ar trebui să înscrie în contul menționat la articolul 9 alineatul (1), în prima zi lucrătoare a lunii decembrie, o sumă totală care depășește o jumătate dintr-o doispzecime din valoarea totală în bugetul pentru resursele TVA și resursa proprie bazată pe VNB, astfel cum se menționează la alineatul (3) primul paragraf din prezentul articol, aplicând ratele de schimb definite la paragraful respectiv, aplicabil la data de 15 noiembrie a aceluiași an.

Statele membre pot aplica primul paragraf din prezentul alineat numai dacă au transmis Comisiei cererea formală cu un calendar de plată înainte de prima zi lucrătoare a lunii decembrie, cuprinzând data sau datele înscrierii sumei ajustărilor în contul menționat la articolul 9 alineatul (1).

La primirea cererii formale, Comisia confirmă că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf litera (a) sau (b) și la al doilea paragraf și notifică statele membre în consecință.

Orice întârziere în înscrierea sumei ajustărilor în contul menționat la articolul 9 alineatul (1) la data sau datele comunicate Comisiei în temeiul celui de al doilea paragraf din prezentul alineat duce la plata de dobânzi de către statul membru în cauză, în condițiile prevăzute la articolul 11.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică sumelor care urmează a fi înscrise în conturile menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 după 30 noiembrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

S. GOZI

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1378/2014 AL COMISIEI**din 17 octombrie 2014****de modificare a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a anexelor II și III la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 58 alineatul (7),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 alineatul (3),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 11 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Irlanda, Grecia, Spania, Italia, Cipru, Letonia, Luxemburg, Ungaria, Malta, Țările de Jos, Austria, Polonia, Portugalia, Slovenia, Slovacia, Finlanda, Suedia și Regatul Unit au informat Comisia, până la 1 august 2014, cu privire la deciziile luate în conformitate cu articolul 11 din regulamentul respectiv, inclusiv cu privire la produsul estimat al reducerilor pentru anii calendaristici 2015-2019.
- (2) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, produsul estimat al reducerii plăților notificat de statele membre și menționat la articolul 11 alineatul (6) din regulamentul respectiv trebuie pus la dispoziție ca sprijin din partea Uniunii pentru măsurile din cadrul programării dezvoltării rurale. Drept urmare, anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și anexa III la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 trebuie adaptate în funcție de sumele notificate de statele membre.
- (3) În plus, în anumite cazuri, produsul reducerii plăților poate fi nul, în special din cauza structurilor exploatațiilor agricole din statele membre și a distribuirii anticipate a plăților directe, precum și a posibilității statelor membre de a aplica articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. În consecință, Belgia, Luxemburg, Malta, Austria, Slovenia și Finlanda au notificat Comisiei un produs estimat al reducerii care este nul pentru toți anii calendaristici 2015-2019.
- (4) Belgia, Germania, Franța, Croația, Lituania și România au decis să recurgă la dispozițiile articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.
- (5) În conformitate cu articolul 136a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului ⁽³⁾ și cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, Belgia, Republica Cehă, Danemarca, Germania, Estonia, Grecia, Țările de Jos și România au notificat Comisiei, până la 1 august 2014, decizia lor de a transfera un anumit procent din plafoanele lor naționale anuale pentru anii calendaristici 2015-2019 către programarea dezvoltării rurale finanțate din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.
- (6) În conformitate cu articolul 136a alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, Ungaria a notificat Comisiei, până la 1 august 2014, decizia sa de a transfera către plățile directe un anumit procent din suma alocată pentru sprijinirea măsurilor din cadrul programării dezvoltării rurale finanțate din FEADR în perioada 2016-2020, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 487.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 608.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009, p. 16).

- (7) Prin urmare, anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și anexele II și III la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 ar trebui modificate în consecință.
- (8) Având în vedere că prezentul regulament este esențial pentru adoptarea la timp și fără probleme a programelor de dezvoltare rurală, este necesar ca acesta să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 se înlocuiește cu textul din anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Anexele II și III la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se înlocuiesc cu textul din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

„ANEXA I

DEFALCAREA SPRIJINULUI PENTRU DEZVOLTARE RURALĂ DIN PARTEA UNIUNII (2014-2020)

(prețuri curente, în EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL 2014-2020
Belgia	78 342 401	78 499 837	91 078 375	97 175 076	97 066 202	102 912 713	102 723 155	647 797 759
Bulgaria	335 499 038	335 057 822	337 270 538	340 409 994	339 966 052	339 523 306	338 990 216	2 366 716 966
Republica Cehă	314 349 445	312 969 048	345 955 782	344 509 078	343 033 490	323 242 050	321 615 103	2 305 673 996
Danemarca	90 287 658	90 168 920	136 397 742	144 868 072	153 125 142	152 367 537	151 588 619	918 803 690
Germania	1 221 378 847	1 219 851 936	1 407 185 642	1 404 073 302	1 400 926 899	1 397 914 658	1 394 588 766	9 445 920 050
Estonia	103 626 144	103 651 030	111 192 345	122 865 093	125 552 583	127 277 180	129 177 183	823 341 558
Irlanda	313 148 955	313 059 463	313 149 965	313 007 411	312 891 690	312 764 355	312 570 314	2 190 592 153
Grecia	605 051 830	604 533 693	705 210 906	703 471 245	701 719 722	700 043 071	698 261 326	4 718 291 793
Spania	1 187 488 617	1 186 425 595	1 186 659 141	1 185 553 005	1 184 419 678	1 183 448 718	1 183 394 067	8 297 388 821
Franța	1 404 875 907	1 635 877 165	1 663 306 545	1 665 777 592	1 668 304 328	1 671 324 729	1 675 377 983	11 384 844 249
Croația	332 167 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	2 026 222 500
Italia	1 480 213 402	1 483 373 476	1 491 492 990	1 493 380 162	1 495 583 530	1 498 573 799	1 501 763 408	10 444 380 767
Cipru	18 895 839	18 893 552	18 897 207	18 894 801	18 892 389	18 889 108	18 881 481	132 244 377
Letonia	138 327 376	150 968 424	153 066 059	155 139 289	157 236 528	159 374 589	161 491 517	1 075 603 782
Lituania	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luxemburg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600

(prețuri curente, în EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL 2014-2020
Ungaria	495 668 727	495 016 871	489 265 618	488 620 684	488 027 342	487 402 356	486 662 895	3 430 664 493
Malta	13 880 143	13 965 035	13 938 619	13 914 927	13 893 023	13 876 504	13 858 647	97 326 898
Țările de Jos	87 118 078	87 003 509	118 496 585	118 357 256	118 225 747	118 107 797	117 976 388	765 285 360
Austria	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polonia	1 569 517 638	1 175 590 560	1 193 429 059	1 192 025 238	1 190 589 130	1 189 103 987	1 187 301 202	8 697 556 814
Portugalia	577 031 070	577 895 019	578 913 888	579 806 001	580 721 241	581 637 133	582 456 022	4 058 460 374
România	1 149 848 554	1 148 336 385	1 176 689 135	1 186 544 149	1 184 725 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 127 996 402
Slovenia	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovacia	271 154 575	213 101 979	215 603 053	215 356 644	215 106 447	214 844 203	214 524 943	1 559 691 844
Finlanda	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Suedia	257 858 535	258 014 757	249 223 940	249 386 135	249 552 108	249 710 989	249 818 786	1 763 565 250
Regatul Unit	667 773 873	752 322 030	755 698 156	755 518 938	755 301 511	756 236 113	756 815 870	5 199 666 491
Total UE-28	13 970 049 060	13 796 873 677	14 297 896 488	14 337 975 697	14 347 801 509	14 297 087 137	14 299 825 797	99 347 509 365
Asistență tehnică	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Total	14 004 179 759	13 831 005 654	14 332 029 767	14 372 110 305	14 381 937 473	14 331 224 483	14 333 964 553	99 586 451 994"

ANEXA II

„ANEXA II

Plafioanele naționale menționate la articolul 6

(în mii EUR)

An calendaristic	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgia	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgaria	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Republica Cehă	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Danemarca	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Germania	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estonia	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irlanda	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Grecia	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spania	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Franța	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Croația ⁽¹⁾	183 035	202 065	240 125	278 185	316 245	304 479
Italia	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Cipru	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Letonia	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Lituania	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxemburg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Ungaria	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Țările de Jos	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Austria	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polonia	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugalia	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
România	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovenia	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovacia	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finlanda	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Suedia	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Regatul Unit	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

(¹) Pentru Croația, plafonul național pentru anul calendaristic 2021 este de 342 539 000 EUR și pentru 2022 este de 380 599 000 EUR.

ANEXA III

Plafonele nete menționate la articolul 7

(în milioane EUR)

An calendaristic	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgia	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgaria	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Republica Cehă	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Danemarca	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Germania	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estonia	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irlanda	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Grecia	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spania	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Franța	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Croația ⁽¹⁾	183,0	202,1	240,1	278,2	316,2	304,5
Italia	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Cipru	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Letonia	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Lituania	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Ungaria	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Țările de Jos	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Austria	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polonia	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugalia	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
România	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovenia	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovacia	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finlanda	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Suedia	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
Regatul Unit	3 169,8	3 176,3	3 182,7	3 191,4	3 200,8	3 591,7"

⁽¹⁾ Pentru Croația, plafonul net pentru anul calendaristic 2021 este de 342 539 000 EUR și pentru 2022 este de 380 599 000 EUR.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1379/2014 AL COMISIEI**din 16 decembrie 2014****de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Republica Populară Chineză**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, în special articolul 15, și Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽²⁾, în special articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (3),

întrucât:

A. PROCEDURA**1. Măsuri în vigoare**

- (1) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului ⁽³⁾, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament continuu încadrate în prezent la codurile NC 7019 11 00, ex 7019 12 00 și 7019 31 00 și origine din Republica Populară Chineză.

2. Deschiderea anchetei antisubvenție

- (2) La 12 decembrie 2013, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a anunțat deschiderea unei proceduri antisubvenție privind importurile de anumite produse din fibră de sticlă cu filament originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC” sau „țara vizată”) în Uniunea Europeană, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare „avizul de deschidere a anchetei antisubvenție”) ⁽⁴⁾.
- (3) Ancheta a fost deschisă de Comisie în urma unei plângeri depuse la 28 octombrie 2013 de către Asociația europeană a producătorilor de fibră de sticlă (*European Glass Fibre Producers Association — APFE*) (denumită în continuare „reclamantul”) în numele unor producători reprezentând mai mult de 25 % din producția totală de anumite produse din fibră de sticlă cu filament din Uniune. Plângerea conținea elemente de probă *prima facie* care dovedeau subvenționarea anumitor produse din fibră de sticlă cu filament și prejudiciul important pe care l-a cauzat, elemente pe care Comisia le-a considerat suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete.
- (4) În conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 (denumit în continuare „regulamentul antisubvenție de bază”), înainte de deschiderea anchetei, Comisia a notificat guvernul RPC că i-a fost transmisă o plângere, documentată corespunzător, în care se susține că importurile subvenționate de anumite produse din fibră de sticlă cu filament originare din RPC provoacă un prejudiciu important industriei din Uniune. Comisia a invitat guvernul RPC la consultări cu scopul de a clarifica situația privind conținutul plângerii și de a ajunge la o soluție reciproc acceptată.
- (5) Guvernul RPC a acceptat invitația la consultări și acestea s-au desfășurat ulterior, la 5 decembrie 2013. În cadrul consultărilor nu s-a putut găsi nicio soluție reciproc acceptată. Cu toate acestea, Comisia a luat act în mod corespunzător de observațiile prezentate de guvernul RPC în ceea ce privește măsurile enumerate în plângere. În urma consultărilor, la 9 decembrie 2013, a fost primită o comunicare scrisă din partea guvernului RPC.

⁽¹⁾ JO L 188, 18.7.2009, p. 93.

⁽²⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului din 9 martie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Republica Populară Chineză (JO L 67, 15.3.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Aviz de deschidere a unei proceduri antisubvenție privind importurile de anumite produse din fibră de sticlă cu filament originare din Republica Populară Chineză (JO C 362, 12.12.2013, p. 66).

- (6) Guvernului RPC i-au fost propuse consultări suplimentare în ceea ce privește măsurile suplimentare care au fost identificate în cursul anchetei. Cu toate acestea, guvernul RPC nu a acceptat propunerea, susținând că nu i-au fost furnizate suficiente informații cu privire la aceste măsuri.

3. Cerere paralelă de reexaminare intermediară parțială a măsurilor antidumping în vigoare

- (7) Comisia a primit o cerere de deschidere a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping în vigoare ⁽¹⁾, al cărei domeniu de aplicare să se limiteze la examinarea prejudiciului, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (denumit în continuare „regulamentul antidumping de bază”), Cererea a fost depusă la 28 octombrie 2013 tot de către APFE, în numele unor producători din Uniune reprezentând mai mult de 25 % din producția totală de anumite produse din fibră de sticlă cu filament din Uniune.
- (8) După ce a constatat că există suficiente dovezi care să justifice deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale, Comisia a anunțat, la 18 decembrie 2013, printr-un avis publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare „avisul de deschidere a reexaminării intermediare parțiale a măsurilor antidumping”) ⁽²⁾, deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul antidumping de bază.
- (9) Un producător-exportator a afirmat că măsurile existente instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului sunt nule și neavenite în ceea ce îl privește și că actuala anchetă de reexaminare privind măsurile existente instituite prin regulamentul menționat ar trebui, prin urmare, să fie încheiată. Acesta a susținut că măsurile existente contravin Acordului antidumping al OMC, întrucât i s-a refuzat tratamentul individual în temeiul dispozițiilor articolului 9 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază astfel cum erau în vigoare la momentul adoptării regulamentul respectiv. În sprijinul afirmației sale, acest producător-exportator face trimitere la raportul organului de apel al OMC din 28 iulie 2011 privind cauza DS397 ⁽³⁾.
- (10) În urma raportului organului de apel al OMC din 28 iulie 2011 privind cauza DS397, articolul 9 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază a fost modificat ⁽⁴⁾. Modificarea se aplică tuturor anchetelor deschise după momentul intrării sale în vigoare, care a fost 6 septembrie 2012. În ceea ce privește producătorii-exportatori supuși unor măsuri care erau deja în vigoare înainte de această dată, Comisia a publicat la 23 martie 2012 un avis ⁽⁵⁾ în care a invitat orice producător-exportator din țările fără economie de piață să solicite o reexaminare, dacă este de părere că măsurile la care este supus ar trebui să fie reexamine în lumina raportului organului de apel menționat mai sus. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 a fost menționat explicit în avizul respectiv. Comisia nu a primit nicio astfel de cerere de reexaminare din partea producătorului-exportator în cauză, iar acesta nici nu a solicitat o reexaminare intermediară în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- (11) Prin urmare, valabilitatea măsurilor existente nu este pusă la îndoială, iar afirmația este respinsă.

4. Perioada de anchetă și perioada examinată pentru cele două anchete

- (12) Ancheta privind subvenționarea și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2012 și 30 septembrie 2013 (denumită în continuare „perioada de anchetă” sau „PA”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2010 și sfârșitul PA (denumită în continuare „perioada examinată”).
- (13) Analizele prejudiciului efectuate atât în cadrul anchetei antisubvenție, cât și în cadrul reexaminării intermediare parțiale a măsurilor antidumping se bazează pe aceeași definiție a industriei din Uniune, pe aceiași producători reprezentativi din Uniune și pe aceeași perioadă de anchetă și a dus la concluzii identice, cu excepția cazului în care se specifică altfel. Această metodă a fost considerată adecvată pentru raționalizarea analizei prejudiciului și pentru a obține corelarea rezultatelor celor două anchete. Din acest motiv, orice observații în legătură cu prejudiciul prezentate în cadrul uneia dintre proceduri au fost luate în considerare pentru ambele anchete.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011, JO L 67, 15.3.2011.

⁽²⁾ Avis de deschidere a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament originare din Republica Populară Chineză (JO C 371, 18.12.2013, p. 19).

⁽³⁾ Raportul organului de apel, *European Communities — Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China* (Comunitățile Europene — Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China), WT/DS397/AB/R, p. 152.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 237, 3.9.2012, p. 1).

⁽⁵⁾ Notificare privind decizia Organului de reglementare a diferendelor al Organizației Mondiale a Comerțului adoptată la 28 iulie 2011 (JO C 86, 23.3.2012, p. 5).

5. Părțile vizate de anchete

- (14) În ambele avize de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze în vederea participării la cele două anchete. În plus, Comisia a informat în legătură cu deschiderea ambelor anchete în mod special reclamantul, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori cunoscuți și autoritățile din RPC, importatorii, furnizorii și utilizatorii cunoscuți, comercianți, precum și asociațiile despre care se cunoaște că sunt părți vizate și i-a invitat să participe.
- (15) Părțile interesate au avut posibilitatea să prezinte observații privind deschiderea ambelor anchete și să solicite o audiere cu Comisia și/sau consilierul-auditor pentru proceduri comerciale.

6. Eșantionarea

- (16) Comisia a anunțat în ambele avize de deschidere că ar putea limita ancheta la un număr rezonabil de producători-exportatori din RPC și de importatori neafiliați și producători din Uniune care ar urma să fie anchetați prin selectarea de eșantioane, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul antidumping de bază și articolul 27 din regulamentul antisubvenție de bază.

6.1. Eșantionarea producătorilor din Uniune pentru cele două anchete

- (17) În ambele avize de deschidere, Comisia a precizat că a selectat provizoriu un eșantion de producători din Uniune. Comisia a selectat eșantionul pe baza producției din Uniune și a volumelor vânzărilor produsului similar de pe piața Uniunii în cursul PA, precum și în funcție de răspândirea geografică. Acest eșantion a fost alcătuit din fabricile de producție ale trei producători din Uniune stabiliți în Belgia, Franța și Slovacia ⁽¹⁾, reprezentând în jur de 52 % din producția totală a Uniunii și 49 % din toate vânzările de pe piața Uniunii. Prin urmare, eșantionul a fost considerat a fi reprezentativ pentru industria din Uniune. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la eșantionul provizoriu.
- (18) În cursul anchetelor, guvernul RPC a susținut că în ancheta inițială antidumping a fost aplicată pentru producătorii din Uniune, fără justificare, o metodologie de eșantionare diferită de cea aplicată în anchetele actuale. Guvernul RPC a afirmat că (i) Comisia selectase deja un eșantion înainte de deschiderile anchetelor, așadar aceasta a hotărât înainte de deschidere că este necesar un eșantion; (ii) în ancheta inițială, toate părțile care au dorit să fie incluse în eșantion au trebuit să furnizeze informații Comisiei în termen de 15 zile de la deschidere, în timp ce în cazul actual producătorilor deja incluși în eșantion nu li se cere acest lucru; (iii) părților care doresc să fie incluse în eșantion nu li s-au furnizat, în niciunul dintre cele două avize de deschidere, indicații privind informațiile pe care trebuie să le pună la dispoziție pentru a fi incluse în eșantion și nu au fost oferite informații în ceea ce privește producția și volumul vânzărilor reprezentate de producătorii incluși în eșantion; și (iv) criteriul de selecție utilizat („*acest eșantion reprezintă cel mai mare volum reprezentativ de producători care poate face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil*”) nu a fost inclus în articolul 17 din regulamentul antidumping de bază, iar un eșantion selectat pe această bază nu este în concordanță cu această dispoziție.
- (19) În ambele avize de deschidere, Comisia a explicat că, având în vedere numărul mare de producători din Uniune și pentru a finaliza anchetele la termen, a recurs la eșantionare; în același timp, a fost propus un eșantion provizoriu. S-a utilizat aceeași metodologie ca și în ancheta anterioară, și anume aplicarea eșantionării. Utilizarea unui eșantion provizoriu nu a schimbat metodologia, ci doar a permis mai multă eficiență, deoarece astfel s-a câștigat timp, respectându-se totodată pe deplin drepturile la apărare. Într-adevăr, Comisia a oferit altor producători din Uniune, care considerau că există motive pentru care ar trebui să fie incluși în eșantion, posibilitatea de a contacta Comisia, iar altor părți interesate le-a dat ocazia să transmită orice alte informații relevante cu privire la eșantion. Pentru eșantionul final ar trebui să se ia în considerare toate eventualele observații primite. Întrucât nu au fost primite observații cu privire la eșantionul propus, eșantionul provizoriu a fost confirmat. În ceea ce privește a doua afirmație, se atrage atenția asupra faptului că producătorii care au fost selectați provizoriu pentru eșantion completaseră formularul privind reprezentativitatea care includea informațiile necesare Comisiei pentru selectarea eșantionului provizoriu. Formularul privind reprezentativitatea și răspunsurile au fost disponibile pentru consultare în dosarul neconfidențial. În ceea ce privește a treia afirmație, se menționează că părțile care au dorit să fie incluse au fost invitate să contacteze Comisia în termen de 15 zile de la data publicării celor două avize de deschidere și au avut posibilitatea să consulte dosarul neconfidențial în care se găseau formularele privind reprezentativitatea. Aceste formulare privind reprezentativitatea conțineau informații privind producția și volumul vânzărilor.

(1) 3B Fibreglass SPRL, Owens Corning Fibreglass France și Johns Manville Slovakia a.s.

A patra afirmație este, de asemenea, nefondată, deoarece articolul 17 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază se referă explicit la cel mai mare volum reprezentativ care poate face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

- (20) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul RPC a reiterat afirmațiile sale în legătură cu pretinsa neconformitate a procedurii de selectare a eșantionului de producători din Uniune înainte de cele două deschideri ale anchetelor și a susținut că: (i) justificarea Comisiei bazată pe necesitatea respectării termenelor anchetelor nu poate fi luată în considerare, deoarece articolul 17 alineatul (2) din regulamentul antidumping de bază și articolul 27 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază prevăd în mod clar efectuarea eșantionării după cele două deschideri și ținând cont de observațiile prezentate în cadrul a trei săptămâni de la cele două deschideri; (ii) un eșantion provizoriu este discriminatoriu sau nu este obiectiv și a avut un efect de descurajare asupra celorlalți producători din Uniune, determinându-i să nu își manifeste interesul în privința includerii în eșantion; și (iii) Comisia nu a acordat celorlalți producători din Uniune o perioadă de trei săptămâni pentru a-și manifesta interesul.
- (21) Articolul 17 alineatul (2) din regulamentul antidumping de bază și articolul 27 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază precizează că „este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în trei săptămâni de la deschiderea anchetei”. În ceea ce privește prima afirmație, regulamentul antidumping de bază și regulamentul antisubvenție de bază nu împiedică Comisia să sugereze, în momentul deschiderii unei anchete, un eșantion provizoriu, cu privire la care părțile sunt invitate să prezinte observații. În plus, având în vedere faptul că producătorii din Uniune (sau cel puțin o mare parte dintre ei) sprijină plângerea și ținând seama de informațiile obținute din formularele privind reprezentativitatea, Comisia a avut la dispoziția sa informațiile cu privire la industria din Uniune necesare pentru a selecta un eșantion provizoriu în etapa deschiderii anchetelor. Disponibilitatea acestor cunoștințe deosebește exercițiul de eșantionare aplicat producătorilor din Uniune de cel aplicat producătorilor-exportatori. În ceea ce privește a doua și a treia afirmație, avizele de deschidere au precizat că producătorii din Uniune care consideră că ar trebui incluși în eșantion trebuie să contacteze Comisia în termen de 15 zile. Comisia nu vede cum acest lucru încalcă regulamentul de bază sau cum se poate considera ca fiind discriminatoriu, ca nefiind obiectiv și cu atât mai puțin ca fiind descurajant.
- (22) Guvernul RPC a susținut că eșantionul nu este reprezentativ, deoarece nu a fost inclusă nicio societate având o producție captivă semnificativă și, prin urmare, o parte a industriei interne pur și simplu nu a fost evaluată.
- (23) Această afirmație este respinsă, deoarece producătorii din Uniune incluși în eșantion au avut, într-adevăr, vânzări captive. În plus, guvernul RPC nu a precizat care producător din Uniune ar fi trebuit să fie inclus și care ar fi trebuit să fie exclus.
- (24) Un producător-exportator a afirmat că eșantionul de producători din Uniune nu a fost reprezentativ, deoarece niciunul dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion nu a produs/vândut covorașe din fire tăiate.
- (25) Într-adevăr, entitățile incluse în eșantion ale celor trei producători din Uniune nu au produs covorașe din fire tăiate, însă au produs covorașe din filament, precum și celelalte tipuri de produse principale. Prin urmare, entitățile incluse în eșantion au fost considerate a fi reprezentative, aceasta și datorită faptului că au reprezentat aproximativ 52 % din producția totală a Uniunii și 49 % din toate vânzările de pe piața Uniunii și au permis acoperirea unei bune răspândiri geografice. Faptul că un produs din marea varietate de tipuri de produse nu a fost fabricat de producătorii din Uniune incluși în eșantion nu modifică această concluzie.

6.2. Eșantionarea importatorilor pentru cele două anchete

- (26) Pentru a decide dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în cele două avize de deschidere.
- (27) Având în vedere faptul că numai doi importatori neafiliați au completat formularul de eșantionare, nu a fost necesară nicio eșantionare.

6.3. Eșantionarea producătorilor-exportatori din RPC pentru cele două anchete

- (28) Pentru a decide dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori din RPC să furnizeze informațiile specificate în cele două avize de deschidere. În plus, Comisia a solicitat Misiunii permanente a RPC pe lângă Uniune să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori, dacă există, care ar putea fi interesați de participarea la anchetă.

- (29) Opt producători-exportatori din țara în cauză au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază și articolul 17 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază, Comisia a selectat un eșantion de trei producători-exportatori, pe baza celui mai mare volum reprezentativ de exporturi care a putut face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil. În conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază și articolul 17 alineatul (2) din regulamentul antidumping de bază, toți producătorii-exportatori cunoscuți în cauză și autoritățile din țara în cauză au fost invitați să prezinte observații cu privire la eșantionul selectat în mod provizoriu. Nu au fost formulate observații. Prin urmare, Comisia a decis să mențină eșantionul propus și toate părțile interesate au fost informate în consecință cu privire la eșantionul selectat în cele din urmă.
- (30) Eșantionul de producători-exportatori sau grupuri de producători-exportatori este alcătuit din:
- Chongqing Polycomp International Corporation („CPIC”);
 - Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd („OCH”) și societățile sale afiliate; Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd („NCH”) și Changzhou Tianma Group Co., Ltd („Tianma”). Aceste trei societăți sunt denumite „Jiangsu Changhai Group”;
 - Jushi Group Co., Ltd și societățile sale afiliate; Jushi Group Chengdu Co., Ltd și Jushi Group Jiujiang Co., Ltd. Aceste trei societăți sunt denumite „Jushi Group”.
- (31) Eșantionul a reprezentat 78 % din vânzările totale la export din RPC ca volum către Uniune în cursul PA, pe baza răspunsurilor la formularele de eșantionare.

7. Răspunsurile la chestionar și vizitele de verificare

- (32) Comisia a trimis chestionare guvernului RPC, tuturor producătorilor-exportatori chinezi care solicitaseră acest lucru, producătorilor din Uniune care au fost incluși în eșantion, precum și utilizatorilor și asociațiilor comerciale care se făcuseră cunoscute în termenele stabilite în cele două avize de deschidere.
- (33) S-au primit răspunsuri la chestionare din partea guvernului, precum și de la trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, trei producători din Uniune incluși în eșantion, 14 utilizatori și doi importatori neafiliați. Cu toate acestea, răspunsul unuia dintre utilizatori a fost incomplet, așa încât nu a permis Comisiei să realizeze o analiză pertinentă a acestor date, în pofida faptului că a transmis mai multe scrisori de atenționare.
- (34) În plus, o asociație care reprezintă industria sticlei, „Glass Alliance Europe”, s-a manifestat ca parte interesată în numele membrilor săi și a prezentat o declarație de poziție.
- (35) De asemenea, au fost primite comunicări scrise din partea mai multor asociații de utilizatori, în special „Danish Wind Industry Association” (Asociația daneză pentru industria eoliană), „Danish Plastics Federation” (Federația daneză a plasticului) și „Groupement de la Plasturgie Industrielle et des Composites (GPIC)” (Grupul pentru prelucrarea de materiale plastice și compozite), precum și din partea societății Siemens Wind Power AG.
- (36) În plus, Camera de comerț chineză pentru importul și exportul produselor din industria ușoară și de artizanat („China Chamber of Commerce for Import/Export of Light Industrial products & Arts-Crafts” — CCCLA) a prezentat observații.
- (37) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare pentru determinarea subvenționării, a prejudiciului și a interesului Uniunii. În temeiul articolului 16 din regulamentul antidumping de bază și al articolului 26 din regulamentul antisubvenție de bază au fost efectuate vizite de verificare la guvernul RPC și la sediile următoarelor societăți:

producători din Uniune:

- 3B Fibreglass SPRL, Belgia;
- Owens Corning Fibreglass France, Franța;
- Johns Manville Slovakia a.s., Slovacia.

producători-exportatori din RPC:

- Chongqing Polycomp International Corporation;
- Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;

- Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd;
- Changzhou Tianma Group Co., Ltd;
- Jushi Group Co., Ltd;
- Jushi Group Chengdu Co., Ltd;
- Jushi Group Jiujiang Co., Ltd.

comercianți din RPC afiliați cu producătorii-exportatori:

- China National Building Materials and Equipment Import and Export Corporation („CMBIE”);
- China National Building Materials International Corporation („CNBMIC”).

comercianți din Uniune afiliați cu producătorii-exportatori:

- Jushi Italia Srl;
- Jushi Spain SA;
- Jushi France SAS.

importatori neafiliați:

- Helm AG, Germania.

utilizatori:

- Basell Polyolefine, Germania;
- DSM, Țările de Jos;
- DuPont de Nemours, Belgia;
- Exel Composites, Belgia;
- Fiberline Composites, Danemarca;
- Formax, Regatul Unit;
- Polyone, Germania;
- Vestas Wind Systems, Danemarca.

- (38) Guvernul RPC a afirmat, în esență, că drepturile sale la apărare în legătură cu accesul la dosarul pus la dispoziția părților interesate pentru consultare au fost încălcate, deoarece fie au lipsit informații din dosarul neconfidențial, fără indicarea unor „motive întemeiate”, fie nu au fost furnizate rezumate suficient de detaliate sau nu s-au comunicat motivele pentru care, în mod excepțional, nu a fost furnizat un rezumat neconfidențial.
- (39) Comisia consideră că dosarul neconfidențial pus la dispoziția părților interesate pentru consultare conținea suficiente informații pentru a permite părților interesate să examineze datele care au fost utilizate de Comisie în analiza sa; prin urmare, afirmația a fost considerată nefondată. Guvernul a fost informat cu privire la motivele pentru care Comisia a considerat că afirmațiile sunt nefondate.
- (40) În urma comunicării constatărilor definitive, atât guvernul RPC, cât și un producător-exportator au reiterat că dispoziția privind confidențialitatea a fost utilizată prea des și au solicitat divulgarea tipurilor de produse vândute de producătorii din Uniune, precum și cantitățile totale pentru fiecare număr de control al produsului (NCP).
- (41) Comisia consideră că nu a avut loc nicio încălcare a drepturilor la apărare, întrucât toți producătorii-exportatori au primit un document specific de comunicare a constatărilor, în care au fost dezvăluite NCP-urile aferente tipurilor de produse fabricate de producătorii din Uniune incluși în eșantion și în cazul cărora a existat concurență cu RPC. Prin urmare, afirmația respectivă a fost respinsă.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**1. Produsul în cauză**

- (42) Produsul în cauză care face obiectul ambelor anchete este același precum produsul definit în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului și descris în cele două avize de deschidere și constă în fire tăiate din fibră de sticlă, având o lungime de maximum 50 mm; semitorturi din fibră de sticlă, cu excepția semitorturilor din fibră de sticlă care sunt impregnate și acoperite și prezintă o pierdere la calcinare de mai mult de 3 % (determinată conform standardului ISO 1887); și covorașe din filamente de fibră de sticlă, cu excepția covorașelor din vată de sticlă (denumite în continuare „produsul în cauză” sau „produse din fibră de sticlă cu filament”), care se încadrează în prezent la codurile NC 7019 11 00, ex 7019 12 00 și 7019 31 00 (ultimul cod a înlocuit codul 7019 31 10 la 1.1.2014) și sunt originare din RPC.
- (43) Produsul în cauză este materia primă cel mai des utilizată pentru a consolida rășinile termoplastice și termorezistente din industria materialelor compozite. Materialele compozite care rezultă (materiale plastice armate cu fibră de sticlă cu filament) se utilizează în multe ramuri industriale: industria autovehiculelor, electrică/electronică, a generatoarelor eoliene, a construcțiilor, a rezervoarelor/conductelor, a bunurilor de consum, aérospațială/militară etc.
- (44) Există trei tipuri de bază de produse din fibră de sticlă cu filament vizate de prezenta procedură, și anume fire tăiate ⁽¹⁾, semitorturi ⁽²⁾ și covorașe ⁽³⁾ (cu excepția celor din vată de sticlă). Ancheta a arătat că, în ciuda diferențelor privind forma și a diferențelor posibile privind aplicațiile finale ale diverselor tipuri, toate tipurile diferite ale produsului în cauză au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază și sunt utilizate în general în aceleași scopuri.

2. Cereri de excludere a unor produse**2.1. Codul NC 7019 31 90**

- (45) În urma publicării celor două avize de deschidere, CCCLA a atras atenția asupra faptului că ambele avize de deschidere s-au referit la codul NC 7019 31 10, în timp ce reclamantul s-a referit la codul NC 7019 31 00, care nu mai există. CCCLA a afirmat că produsele clasificate anterior la codul NC 7019 31 00 sunt în prezent clasificate la două coduri NC diferite: 7019 31 10 (covorașe din filamente de fibră de sticlă) și 7019 31 90 (alte covorașe din fibră de sticlă). Având în vedere că anchetele actuale vizează anumite produse din fibră de sticlă cu filament, CCCLA consideră că produsele clasificate la codul NC 7019 31 90, și anume „covorașele din fibră de sticlă fără filament”, ar trebui să fie excluse din definiția produsului în cauză.
- (46) Această afirmație este lipsită de relevanță, deoarece un astfel de produs oricum nu este produsul în cauză.
- (47) Reclamantul s-a referit la codul NC ex 7019 31 00 și a menționat în mod explicit că sunt excluse covorașele din vată de sticlă (adică alte covorașe și covorașe din fibră de sticlă fără filament). Acesta este motivul pentru care „ex” figurează înaintea codului NC.
- (48) Ambele avize de deschidere au fost publicate în decembrie 2013 și au precizat „care se încadrează în prezent la codurile NC [...] 7019 31 10”. Având în vedere că, începând cu 1 ianuarie 2012, produsele care se încadrau anterior la codul NC 7019 31 00 au fost clasificate fie la codul NC 7019 31 10, fie la codul NC 7019 31 90, avizul de deschidere nu a inclus „covorașe din fibră de sticlă fără filament”, întrucât a precizat „care se încadrează în prezent la codurile NC [...] 7019 31 10”.
- (49) Cu toate acestea, regulamentul actual precizează „încadrate în prezent la codurile NC [...] 7019 31 00”, având în vedere că cele două coduri NC 7019 31 10 și 7019 31 90 au fost unificate din nou începând cu 1 ianuarie 2014, ca urmare a faptului că, în practică, la codul NC 7019 31 90 nu au fost încadrate produse (deoarece alte covorașe din fibră de sticlă, mai precis covorașele din vată de sticlă, au fost clasificate mai degrabă la codul NC 7019 39 00).
- (50) Prin urmare, cererea de excludere a codului NC 7019 31 90 nu este relevantă.

⁽¹⁾ Firele tăiate sunt fire continue din sticlă, tăiate la lungimea dorită și disponibile într-o mare varietate de tratamente de suprafață, pentru a asigura compatibilitatea cu majoritatea sistemelor pe bază de rășini. Există atât fire tăiate pentru utilizare uscată, cât și fire tăiate pentru utilizare umedă.

⁽²⁾ Semitorturile sunt fire continue din sticlă, legate între ele, fără nicio răsucire mecanică sau rotație, care formează un pachet de formă tubulară și cilindrică.

⁽³⁾ Covorașele din filament sunt fire tăiate sau continue, care sunt fixate între ele.

2.2. Semitorturi texturate

- (51) Un utilizator a solicitat ca semitorturile texturate ⁽¹⁾ să fie excluse din definiția produsului, pe motiv că producătorii de fibră de sticlă cu filament din Uniune nu le produc.
- (52) Cu toate acestea, trei societăți din Uniune au fost identificate ca fiind producători de semitorturi texturate care dispun de suficientă capacitate pentru a acoperi nevoile pieței. Anchetele au arătat că, în ciuda diferențelor posibile privind aplicațiile finale, toate tipurile diferite ale produsului în cauză au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază și sunt utilizate în general în aceleași scopuri. Cererea de a exclude semitorturile texturate din definiția produsului este, prin urmare, respinsă.
- (53) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul RPC a afirmat că semitorturile texturate ar trebui excluse întrucât (i) doar un singur producător din Uniune furnizează pieței semitorturi texturate în cantități limitate și, prin urmare, importurile de astfel de produse nu ar putea cauza un prejudiciu industriei din Uniune; (ii) semitorturile texturate se deosebesc de semitorturile directe, acestea din urmă având o mai bună rezistență transversală a unui profil compozit obținut prin pultruziune, iar procesul de producție al acestora fiind diferit; și (iii) contrar abordării din ancheta inițială antidumping în ceea ce privește firele, Comisia consideră că substituibilitatea limitată nu constituie un factor semnificativ care să permită excluderea semitorturilor texturate.
- (54) În ceea ce privește prima afirmație, Comisia reiterează că există mai mulți producători din Uniune care au capacitatea de a acoperi nevoile pieței în materie de semitorturi texturate, dar numai unul dintre ei vinde în prezent acest tip de produs. Argumentul guvernului RPC, cu privire la faptul că doar un singur producător din Uniune vinde efectiv produsul respectiv, este mai degrabă un indicator al cauzării unui prejudiciu, deoarece înseamnă că utilizatorii au schimbat furnizorul, recurgând la furnizori din afara Uniunii, în special din RPC.
- (55) În ceea ce privește a doua afirmație, procesul de producție pentru semitorturile texturate este identic cu cel pentru semitorturile „normale”, cu excepția faptului că există o etapă suplimentară constând în suflarea de aer în interiorul semitortului, ceea ce necesită doar un echipament suplimentar relativ necostisitor și nu modifică caracteristicile tehnice și fizice esențiale ale produsului. Semitortul texturat pare pur și simplu ușor mai flaușat decât semitortul „normal”.
- (56) În ceea ce privește a treia afirmație, Comisia a urmat aceeași abordare ca în ancheta precedentă, în cadrul căreia semitorturile texturate au făcut, de asemenea, parte din produsul în cauză și o cerere de a le exclude a fost respinsă. Nu au fost aduse argumente care ar conduce la o concluzie diferită.
- (57) Cererea de a exclude semitorturile texturate din definiția produsului este, prin urmare, respinsă.

2.3. Produse în cazul cărora industria din Uniune nu se confruntă cu concurență din partea RPC

- (58) Guvernul RPC a solicitat ca produsele în cazul cărora industria din Uniune nu se confruntă cu concurență din partea importurilor chineze (după cum se indică în versiunea neconfidențială a plângerii antisubvenției) să fie excluse din definiția produsului. Produsele care au fost menționate sunt firele tăiate pentru utilizare umedă (*wet use chopped strands* — WUCS) și covorașele.
- (59) WUCS au o perioadă de depozitare limitată și costuri de transport mai ridicate din cauza greutatei suplimentare a conținutului de apă. Cu toate acestea, WUCS sunt comercializate la nivel mondial. Ancheta a arătat că, în ciuda anumitor diferențe privind forma și a diferențelor posibile privind aplicațiile finale, toate tipurile diferite ale produsului în cauză au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază și sunt utilizate în general în aceleași scopuri. La fel ca orice alte tipuri de produse ale produsului în cauză, WUCS și covorașele sunt utilizate ca materiale de consolidare. În plus, afirmația guvernului RPC referitoare la faptul că, deocamdată, anumite produse chineze din fibră de sticlă cu filament nu sunt prezente în cantități mari pe piața Uniunii nu exclude o schimbare în viitor a comportamentului întreprinderilor în ceea ce privește exporturile acestor tipuri specifice de produse. Prin urmare, cererea de a exclude aceste produse din definiția produsului este respinsă.

⁽¹⁾ Semitorturile texturate sunt semitorturi care sunt desfășurate de pe un mosor și înfășurate pe altul și care în cursul acestui proces sunt volumizate/texturate cu ajutorul unei mașini de texturare care suflă aer în interiorul firului de semitort direct.

- (60) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul RPC a afirmat că (i) doar un singur producător din Uniune produce WUCS și, prin urmare, orice importuri de astfel de produse nu ar putea cauza un prejudiciu industriei din Uniune; (ii) producătorii din Uniune nu suferă niciun prejudiciu în cazul produselor menționate mai sus, deoarece industria din Uniune a indicat în versiunea publică a plângerii că poate obține un profit de peste 8 %-10 % de pe urma acestor produse; (iii) WUCS au un conținut de apă mai ridicat, o perioadă de depozitare limitată și un proces de producție diferit, așa încât se deosebesc din punct de vedere fizic și chimic de firele tăiate normale; și (iv) contrar abordării din ancheta anterioară în ceea ce privește firele, Comisia consideră că substituibilitatea limitată nu constituie un factor semnificativ care să permită excluderea WUCS și a covorașelor.
- (61) Prima afirmație este respinsă deoarece mai mulți producători din Uniune vând WUCS și, prin urmare, nu este exclus ca industria din Uniune să sufere un prejudiciu în legătură cu acest tip de produs.
- (62) În ceea ce privește cea de a doua afirmație, faptul că unele tipuri de produse sunt profitabile în anumite momente nu este un motiv suficient pentru a exclude aceste tipuri de produse. În plus, WUCS sunt importate în Uniune în cantități mult mai mici decât celelalte produse din fibră de sticlă cu filament. Prin urmare, marja de profit pentru acest tip de produs individual nu este reprezentativă pentru produsul în cauză.
- (63) În ceea ce privește a treia afirmație, produsul în cauză nu este definit în funcție de conținutul său de apă. În consecință, conținutul de apă al WUCS nu justifică excluderea acestui produs. În plus, procesul de producție al WUCS este același ca și cel pentru firele tăiate pentru utilizare uscată (*dry use chopped strands — DUCS*), cu excepția faptului că nu are loc o etapă de producție, și anume etapa uscării.
- (64) În ceea ce privește a patra afirmație, Comisia a urmat aceeași abordare ca în ancheta anterioară antidumping, în cadrul căreia WUCS au făcut, de asemenea, parte din produsul în cauză. Nu au fost aduse argumente care ar conduce la o concluzie diferită.
- (65) Prin urmare, cererea de a exclude WUCS din definiția produsului este respinsă.

3. Produsul similar

- (66) Similar anchetei anterioare antidumping, s-a constatat că produsul în cauză și produsele din fibră de sticlă cu filament fabricate și vândute pe piața internă a RPC, precum și produsele din fibră de sticlă cu filament fabricate și vândute în Uniune de către industria din Uniune au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază și aceleași utilizări. Prin urmare, aceste produse sunt produse similare în cadrul prezentelor anchete, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul antidumping de bază și al articolului 2 litera (c) din regulamentul antisubvenție de bază.

C. SUBVENȚIA

1. Introducere

- (67) Cel de-al 12-lea plan cincinal de dezvoltare economică și socială națională al RPC evidențiază viziunea strategică a guvernului RPC pentru ameliorarea și promovarea industriilor-cheie, incluzând, printre altele, fabricarea de produse din fibră de sticlă. În special, capitolul 9 din cel de al 12-lea plan cincinal, care se referă la transformarea și modernizarea industriei prelucrătoare, specifică:

„Vom pune accentul pe dezvoltarea de noi materiale, cum ar fi sticla fotovoltaică, sticla pentru substrat ultrasubțire, fibra de sticlă specială și ceramica specială.”

- (68) Secțiunea 3 a capitolului 9 din planul sus-menționat privind modernizarea tehnologică a întreprinderilor precizează, în special, faptul că guvernul RPC, „...va încuraja întreprinderile să își îmbunătățească capacitatea de a dezvolta noi produse, să sporească conținutul tehnologic și valoarea adăugată a produselor lor și să accelereze actualizarea și modernizarea produselor lor.”
- (69) În plus, secțiunea 1 a capitolului 10 din același plan prevede următoarele:

„Accentul în materie de dezvoltare în industria pentru materiale noi va fi plasat pe materiale funcționale noi, materiale structurale avansate, fibre de înaltă performanță și materialul compozit fabricat din acestea, precum și materiale de bază de uz general.”

- (70) Importanța inovării și a noilor materiale, în general, este specificată clar atât în „Cel de-al 12-lea program cincinal de inovare în domeniul tehnologiilor industriale”, cât și în „Planul național de dezvoltare științifică și tehnologică pe termen lung 2006-2020”.
- (71) În plus, „Catalogul de îndrumări pentru restructurare industrială pe anul 2011” (Decizia nr. 9) menționează explicit printre industriile încurajate „*trefilarea firelor în cuptoare pentru fibră de sticlă E [...], dezvoltarea și fabricarea fibrei de sticlă de înaltă performanță și a produselor fabricate din aceasta.*” În plus, „Catalogul de îndrumări pentru investițiile străine în industrii”, care enumeră industriile în care sunt încurajate investițiile străine ⁽¹⁾, se referă explicit la fabricarea de produse din fibră de sticlă și de fibră de sticlă specială.
- (72) Guvernul RPC a afirmat că aceste planuri reprezintă doar îndrumări, care nu au caracter obligatoriu. Cu toate acestea, se precizează clar în cel de al 12-lea plan cincinal că acesta este obligatoriu din punct de vedere juridic:
- „Acest plan a fost dezbătut și aprobat de Congresul Național al Poporului și are valabilitate juridică.”*
- (73) În urma comunicării constatărilor, guvernul RPC a susținut că produsul în cauză este reprezentat doar de produsele din fibră de sticlă standard (sticlă E) și nu de fibra de sticlă de înaltă performanță, care este mai avansată din punct de vedere tehnologic (fibră de sticlă pentru scopuri speciale sau sticlă S). Prin urmare, produsul în cauză care face obiectul acestei anchete nu face parte din industriile încurajate, deoarece numai fibra de sticlă specială sau fibrele de înaltă performanță se numără printre industriile care sunt încurajate. Guvernul RPC face trimitere, printre altele, la cel de al 12-lea plan cincinal care se referă doar la „fibre de înaltă performanță” și la „fibră de sticlă specială”.
- (74) În primul rând, produsul în cauză constă în anumite produse din fibră de sticlă cu filament. Definiția produsului nu face nicio distincție între produsele fabricate din fibră de sticlă standard (denumită în continuare „sticlă E”) și cele fabricate din fibră de sticlă specială (denumită în continuare „sticlă S”). În al doilea rând, nicio parte interesată nu a prezentat o cerere de excludere a unui produs pe motiv că fibra de sticlă specială nu ar trebui să intre sub incidența definiției produsului. În al treilea rând, guvernul RPC nu a contestat faptul că guvernul încurajează dezvoltarea „fibrilor de sticlă specială”. Într-adevăr, se face referire chiar și la produsele din fibră de sticlă standard ca reprezentând o industrie în care sunt încurajate investițiile străine (a se vedea considerentul 71).
- (75) În orice caz, chiar dacă s-ar accepta argumentul că numai dezvoltarea fibrei de sticlă de înaltă performanță (de exemplu sticla S) este încurajată de guvernul RPC, ancheta nu a evidențiat nicio distincție între industria fibrei de sticlă standard, pe de-o parte, și industria fibrei de sticlă specială, pe de altă parte. Dimpotrivă, toate produsele din fibră de sticlă, indiferent dacă sunt fabricate din sticlă E sau dintr-o fibră de sticlă de înaltă performanță, cum ar fi sticla S, sunt fabricate de aceeași industrie producătoare de fibră de sticlă. În această privință, Comisia a constatat, în special, că toți producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion utilizează atât fibră de sticlă standard (sticlă E), cât și fibră de sticlă de înaltă performanță (de exemplu sticlă S) în procesul lor de producție și că nu există niciun mecanism care să limiteze sprijinul furnizat unui segment al producției, fie sub forma unor împrumuturi preferențiale, fie sub forma acordării unor drepturi de folosire a unor terenuri. Din aceasta rezultă că încurajarea explicită în vederea dezvoltării de produse din fibră de sticlă de înaltă performanță nu poate exclude, de drept sau de fapt, industria fibrei de sticlă de bază din domeniul de aplicare al politicii strategice generale de încurajare a întreprinderilor să își îmbunătățească capacitatea de a dezvolta noi produse, să sporească conținutul tehnologic și valoarea adăugată a produselor lor și să accelereze actualizarea și modernizarea produselor lor.
- (76) Din cele de mai sus rezultă că afirmația potrivit căreia produsul în cauză nu face parte din industria încurajată este nefondată și, prin urmare, se respinge.
- (77) În plus, „Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat privind promulgarea și punerea în aplicare a dispozițiilor provizorii privind promovarea adaptării structurilor industriale” (care, împreună cu „Dispozițiile provizorii privind promovarea adaptării structurilor industriale”, este denumită în continuare „Decizia nr. 40”) afirmă că guvernul RPC va sprijini în mod activ dezvoltarea a diferite tipuri de industrii ⁽²⁾.
- (78) Cu toate că Decizia nr. 40 nu se referă în mod explicit la industria fibrei de sticlă cu filament sau, mai general, la industria pentru materiale noi, ea trasează totuși tuturor instituțiilor financiare sarcina de a oferi sprijin de tip credit numai proiectelor încurajate și prevede că se vor pune în aplicare și „alte politici preferențiale privitoare la proiectele încurajate” ⁽³⁾. Prin urmare, se poate concluziona că dispozițiile Deciziei nr. 40 au fost aplicabile industriei fibrei de sticlă cu filament.

⁽¹⁾ La capitolul XIV, punctul 6 din catalogul pentru industrii în care sunt încurajate investițiile străine se face referire în mod explicit la produsele din fibră de sticlă: „Fabricarea de produse din fibră de sticlă și de fibră de sticlă specială”.

⁽²⁾ Capitolul II articolul 5 din Dispozițiile provizorii privind promovarea adaptării structurilor industriale.

⁽³⁾ Capitolul III articolul 17 din Dispozițiile provizorii privind promovarea adaptării structurilor industriale.

- (79) Guvernul RPC a afirmat că Decizia nr. 40 dispune doar că industriile încurajate ar trebui să primească sprijin de tip credit „în conformitate cu principiile creditării” și că din aceasta nu se poate deduce că sprijinul respectiv ar trebui să fie acordat în mod preferențial.
- (80) Ancheta a arătat că societățile incluse în eșantion au beneficiat de pe urma politicilor de împrumuturi în condiții preferențiale. Într-adevăr, unele dintre societățile deficitare au continuat să obțină finanțare în condiții preferențiale. Prin urmare, Comisia respinge afirmația guvernului RPC potrivit căreia acordarea de împrumuturi industriei fibrei de sticlă cu filament s-a desfășurat „în conformitate cu principiile creditării”. Ideea principală rămâne faptul că, în conformitate cu Decizia nr. 40, toate instituțiile financiare au obligația să acorde credite industriilor încurajate, printre care se numără și industria fibrei de sticlă cu filament, și că sprijinul respectiv se acordă *de facto* în condiții preferențiale.
- (81) În plus, „Planul național pentru dezvoltarea științei și tehnologiei pe termen mediu și lung (2006-2020)” se angajează să „pună finanțarea politicilor pe primul loc”, să „încurajeze instituțiile financiare să acorde sprijin prin credite preferențiale proiectelor naționale de industrializare din domeniul științei și tehnologiei de o importanță deosebită”, să „încurajeze instituțiile financiare să îmbunătățească și să consolideze serviciile financiare destinate întreprinderilor de înaltă tehnologie” și „să pună în aplicare politici fiscale preferențiale pentru a promova dezvoltarea întreprinderilor de înaltă tehnologie”.
- (82) Producția de fibră de sticlă cu filament se încadrează în definiția întreprinderii de înaltă tehnologie, așa cum arată și numărul de producători cu statut de tehnologie înaltă și nouă din RPC. Într-adevăr, ancheta a arătat că unele dintre societățile incluse în eșantion au primit certificatul de întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă, care ar putea beneficia de tratamentul preferențial descris în „Planul național pentru dezvoltarea științei și tehnologiei pe termen mediu și lung (2006-2020)” menționat mai sus.

2. Lipsa cooperării și utilizarea datelor disponibile

2.1. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază în cazul unui producător-exportator

- (83) În timpul vizitei de verificare la una dintre societățile din RPC, s-a constatat că societatea respectivă înlocuise situația financiară auditată pe care o prezentase inițial Comisiei în răspunsul său la chestionarul antisubvenției. Societatea nu a dezvăluit această informație în mod voluntar, ci existența unei situații financiare auditate diferite a fost descoperită abia atunci când societatea a fost invitată să furnizeze un exemplar original al situației financiare. În plus, această nouă situație financiară a fost pusă la dispoziție doar în limba chineză. Întrucât emiterea a două exemplare diferite ale unei situații financiare auditate încalcă standardele internaționale de audit (nr. 560 în ceea ce privește „evenimentele ulterioare” auditului), echipa de verificare a subliniat faptul că acest lucru reprezintă o problemă gravă, având în vedere că ridică îndoieli cu privire la credibilitatea situațiilor financiare prezentate. Societatea a explicat că situația financiară auditată prezentată inițial în răspunsul la chestionar conținea erori și, prin urmare, a fost înlocuită cu o nouă versiune eliberată de aceeași societate de audit, antedată și emisă din nou cu același număr secvențial precum raportul inițial privind situația financiară, care a fost distrus.
- (84) În urma vizitei de verificare și după ce a fost pusă la dispoziție traducerea celui de-al „doilea” exemplar al situației financiare, Comisia a transmis o scrisoare societății, prezentând motivele specifice și detaliate pentru care este de părere că unele dintre datele furnizate în chestionar nu pot fi considerate ca fiind verificate. Societatea a fost informată că, în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază, Comisia poate decide să își stabilească concluziile pe baza datelor disponibile, și i s-a oferit posibilitatea să prezinte informații.
- (85) Societatea a furnizat observațiile sale atât în scris, cât și în timpul unei audieri cu consilierul-auditor. Răspunsul acesteia a indicat existența a încă unei versiuni a situației financiare auditate (o a treia) (în formatul utilizat pentru societățile cotate la bursă). Deși nu par a exista diferențe substanțiale între „a doua” și „a treia” situație, aceasta din urmă a fost totuși mult mai detaliată și mai cuprinzătoare. Cu toate că această situație financiară fusese deja emisă și se afla la dispoziția societății în timpul vizitei de verificare (⁽¹⁾), nici existența sa nu a fost dezvăluită Comisiei în timp util în cursul verificării. Spre deosebire de celelalte situații financiare, această „a treia” versiune a enumerat în mod explicit și în detaliu toate subvențiile (inclusiv temeiul lor juridic) pe care societatea le-a primit în cursul PA. Prin urmare, o examinare a acestei situații financiare ar fi fost foarte utilă în cursul vizitei de verificare, pentru a verifica încrucișat toate informațiile prezentate privind sistemele de subvenții individuale de care a beneficiat societatea.

(¹) „Al treilea” exemplar al situației financiare auditate a fost datat 15 mai 2014, în timp ce vizita de verificare la sediul societății a avut loc în perioada 29-30 mai 2014.

- (86) Situația financiară auditată este un document esențial pentru a permite o verificare adecvată a informațiilor furnizate de către societate Comisiei în ceea ce privește, printre altele, granturile, împrumuturile, drepturile de folosire a unor terenuri, amânările de la plata taxelor etc.
- (87) După cum s-a evidențiat mai sus, cooperarea societății nu a fost corespunzătoare și a creat un impediment major în calea unei verificări adecvate a informațiilor prezentate Comisiei. Prin urmare, aceasta din urmă nu a putut verifica în mod adecvat informațiile primite cu privire la, printre altele, nivelul subvențiilor primite de societate. În consecință, Comisia nu a putut ajunge la o concluzie de o acuratețe rezonabilă, în special în ceea ce privește nivelul subvențiilor primite.
- (88) Se consideră că societatea a furnizat informații înșelătoare și nu a cooperat în mod adecvat. Prin urmare, Comisia a decis să aplice dispozițiile articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază. Întrucât societatea a făcut parte dintr-un grup, dispozițiile articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază au fost aplicabile întregului grup.
- (89) Cu toate acestea, în scopul stabilirii nivelului de subvenționare pentru grup, Comisia a utilizat datele reale ale celor două societăți din cadrul grupului care cooperaseră pe deplin la ambele anchete și ale căror informații au fost considerate fiabile în ceea ce privește nivelurile lor de subvenționare. În ceea ce privește societatea din cadrul grupului care a furnizat informații înșelătoare, determinarea nivelului de subvenționare s-a bazat pe datele disponibile. În vederea stabilirii nivelului de subvenționare pentru această persoană juridică, datele disponibile utilizate de Comisie au fost constituite de cel mai ridicat nivel de subvenționare constat în cazul fiecărui sistem de subvenții pentru oricare dintre persoanele juridice făcând parte din societățile sau grupurile de societăți care sunt incluse în eșantion și menționate în considerentul 30 și care au cooperat pe deplin la anchetă.
- (90) În urma comunicării constatărilor, reclamantul a afirmat că metodologia utilizată pentru calcularea nivelului de subvenționare al grupului nu a fost corectă. El a susținut că, întrucât marja de subvenție a grupului este reprezentată de suma celor mai mari marje de subvenție constatate în cazul fiecărui sistem de subvenții pentru oricare dintre societățile cooperante, aceasta ar trebui să fie mult mai mare.
- (91) Această afirmație se bazează pe o neînțelegere. Metodologia utilizată pentru calcularea nivelului de subvenționare, descrisă în considerentul 89 de mai sus, s-a aplicat doar societății (din cadrul grupului) care a furnizat informații înșelătoare, și nu grupului în ansamblu. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (92) Societatea care a furnizat informații înșelătoare nu exporta produsul în cauză. În cadrul grupului, exporturile produsului în cauză au fost efectuate de una dintre societățile sale afiliate. Aceasta din urmă a cooperat însă pe deplin la ambele anchete și a furnizat informații fiabile cu privire la prețul de export al grupului. Prin urmare, informațiile furnizate au fost utilizate pentru constatările definitive ale Comisiei în cadrul acestei proceduri.
- (93) În urma comunicării constatărilor, producătorul-exportator a afirmat că aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază a reprezentat o eroare din partea Comisiei.
- (94) În primul rând, s-a susținut că în scrisoarea trimisă societății, în care Comisia a prezentat motivele detaliate pentru aplicarea propusă a dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază, Comisia nu a precizat niciodată că nu a putut verifica informațiile privind subvențiile. Prin urmare, Comisia nu poate invoca această argumentare în concluziile sale definitive, deoarece societății nu i s-a oferit posibilitatea de a prezenta observații cu privire la argumentul în cauză.
- (95) Această afirmație nu poate fi acceptată. În scrisoarea respectivă, Comisia a menționat în mod explicit că „nu poate concluziona că informațiile privind nivelul subvențiilor primite de [societate] a fost verificat”. În orice caz, societatea a fost informată pe deplin în legătură cu motivele pentru recurgerea la cele mai bune date disponibile în documentul de comunicare a constatărilor finale și i s-a oferit posibilitatea de a prezenta observații în această privință, ceea ce a și făcut.

- (96) În al doilea rând, producătorul-exportator a susținut că, chiar în cazul în care Comisia ar trebui să aplice dispozițiile articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază, aceasta nu ar trebui să recurgă la datele altor societăți ca bază pentru determinarea nivelului de subvenționare, ci ar trebui să se bazeze pe exemplarul corect al situației financiare auditate furnizat de societate, deoarece acesta conține totuși informațiile „cele mai adecvate” și „cele mai potrivite” despre nivelul de subvenționare al societății.
- (97) După cum s-a explicat în considerentele 83-88 de mai sus, Comisia are îndoieli serioase cu privire la credibilitatea situațiilor financiare prezentate și, prin urmare, nu s-a putut baza pe acestea pentru a verifica nivelul de subvenționare în cazul sistemelor și/sau programelor de subvenții diferite, cum ar fi împrumuturile preferențiale și acordarea unor drepturi de folosire a unor terenuri contra unei plăți mai mici decât cea adecvată. Într-adevăr, fiabilitatea situațiilor financiare auditate este esențială pentru a verifica acuratețea și exhaustivitatea informațiilor furnizate în alt mod. Prin urmare, Comisia a trebuit să recurgă la cele mai bune date disponibile pentru determinarea nivelului de subvenționare, care în acest caz au fost informațiile verificate privind sistemele de subvenții relevante furnizate de alte entități cooperante. Prin urmare, această afirmație este respinsă.
- (98) Societatea a afirmat, de asemenea, că, în mod eronat, Comisia a aplicat standardele internaționale de contabilitate („IAS”) drept criteriu pentru a respinge situațiile financiare auditate. Potrivit societății, ar trebui să se facă o distincție între rolul situațiilor financiare auditate și relevanța IAS într-o evaluare privind statutul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață în proceduri antidumping, pe de-o parte, și în proceduri anti-subvenție, pe de altă parte. O încălcare a IAS nu poate constitui un motiv pentru aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază.
- (99) Comisia atrage atenția asupra faptului că încălcarea standardelor internaționale de contabilitate care a fost descoperită în cursul anchetei nu a fost, în sine, motivul pentru aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază. Motivul a fost faptul că au fost furnizate Comisiei versiuni diferite ale situației financiare auditate, ceea ce a ridicat îndoieli cu privire la credibilitatea acestora și a determinat, în consecință, Comisia să concluzioneze că alte informații privind nivelul de subvenționare nu au putut fi verificate. Prin urmare, această afirmație este respinsă.
- (100) Societatea a afirmat, de asemenea, că metodologia Comisiei de calculare a marjei sale de subvenție, care a constat în a utiliza cea mai ridicată rată compensatorie în cazul fiecărui sistem, constatată pentru fiecare persoană juridică cooperantă (și nu pentru fiecare grup), a fost nejustificată. Societatea a afirmat că această metodologie este eronată, deoarece societățile din cadrul aceluiași grup pot decide să concentreze subvențiile într-o anumită persoană juridică în avantajul întregului grup.
- (101) După cum s-a explicat în considerentul 89, pentru a calcula nivelul de subvenționare în cadrul grupului, Comisia a utilizat datele reale ale două alte societăți din cadrul grupului care au cooperat la ambele anchete atunci când s-a calculat nivelul de subvenționare pentru întregul grup. Datele disponibile s-au aplicat doar unei persoane juridice din cadrul grupului, care a furnizat informații înșelătoare. Pentru a determina nivelul de subvenționare al unei persoane juridice din cadrul grupului, Comisia a considerat că cea mai adecvată metodă constă în a baza calculele pe același nivel din cadrul structurii întreprinderii și în a utiliza cel mai ridicat nivel de subvenționare constat pentru oricare dintre persoanele juridice (din cadrul grupului, după caz) care fac parte din societățile sau grupurile de societăți incluse în eșantion. Prin urmare, această afirmație este respinsă.

2.2. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază în cazul băncilor deținute de stat

- (102) Comisia nu a beneficiat de cooperare din partea niciuneia dintre băncile deținute de stat din RPC. Acestea au fost invitate să furnizeze, prin completarea unui chestionar, informațiile necesare în scopul anchetei antisubvenție. Prin urmare, Comisia a notificat guvernul RPC că va lua în considerare posibilitatea să își bazeze constatările privind informațiile legate de băncile deținute de stat pe datele disponibile, în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază.
- (103) În răspunsul la scrisoarea Comisiei și, ulterior, în urma comunicării constatărilor, guvernul RPC a obiectat cu privire la aplicarea articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază în ceea ce privește informațiile care au fost solicitate de la băncile deținute de stat. Guvernul RPC a argumentat că a furnizat o mare parte din informațiile din cadrul acestei anchete. Cu toate acestea, Comisia a considerat că informațiile respective nu au putut înlocui în totalitate un răspuns din partea băncilor deținute de stat la chestionarele specifice. Guvernul RPC nu a contestat faptul că băncile deținute de stat nu au prezentat niciun răspuns la chestionar și nici faptul că băncile în cauză sunt deținute de stat. Prin urmare, Comisia a trebuit să își bazeze constatările privind băncile deținute de stat pe datele disponibile.

3. Sistemele care fac obiectul anchetei

- (104) Comisia a trimis chestionare atât guvernului RPC (incluzând chestionare destinate băncilor deținute de stat), cât și producătorilor-exportatori incluși în eșantion, solicitând informații cu privire la sistemele despre care se presupune că sunt implicate în acordarea de subvenții pentru industria fibrei de sticlă cu filament: Următoarele sisteme au făcut obiectul anchetei:
- (a) împrumuturi preferențiale de susținere a politicilor, garanții și asigurări acordate industriei fibrei de sticlă cu filament:
- împrumuturi preferențiale de susținere a politicilor;
 - programe de subvenționare a creditelor la export;
 - garanții la export și asigurări pentru noi materiale;
 - beneficii rezultate din accesul la holdingurile offshore și rambursări de împrumuturi de către guvern;
- (b) programe de granturi:
- subvenții pentru dezvoltarea programelor „Famous Brands” („Mărci celebre”) și „China World Top Brands” („Cele mai mari mărci ale Chinei”);
 - granturi acordate de administrația de stat centrală;
 - granturi acordate de administrația de stat subcentrală;
 - programul „Funds for outward expansion of industries in Guangdong Province” („Fonduri pentru expansiunea în afara provinciei a industriilor din provincia Guangdong”);
- (c) furnizarea de resurse de către autoritățile publice contra unei plăți mai mici decât cea adecvată (*less than adequate remuneration* — LTAR):
- furnizarea de energie electrică de către autoritățile publice;
 - furnizarea de apă de către autoritățile publice;
 - furnizarea de materii prime de către autoritățile publice;
 - furnizarea de terenuri de către autoritățile publice contra unei plăți mai mici decât cea adecvată;
- (d) programe de scutire de impozitul pe profit și de alte impozite directe și programe de reducere a acestor impozite:
- programul „Two Free, Three Half” (doi ani fără impozit și următorii trei ani cu plata a jumătate din impozitul standard) pentru întreprinderile cu investiții străine (IIS);
 - reduceri ale impozitului pe profit pentru IIS orientate spre export;
 - subvenții pentru impozitul pe profit pentru IIS pe baza localizării geografice;
 - programe de scutire de impozit local pe profit și de reducere a acestuia pentru IIS „productive”;
 - reduceri fiscale pentru IIS care achiziționează echipamente fabricate în China;
 - compensări fiscale pentru activitatea de cercetare și dezvoltare desfășurată în cadrul IIS;
 - restituiri de impozit pentru reinvestirea profiturilor întreprinderilor cu investiții străine în întreprinderi orientate spre export;
 - programe fiscale preferențiale pentru IIS recunoscute ca întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă;
 - reduceri fiscale pentru întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă implicate în anumite proiecte desemnate;
 - politică preferențială privind impozitul pe profit pentru întreprinderile din regiunea Nord-Est;
 - programele fiscale din provincia Guangdong;
 - scutirea fiscală referitoare la dividendele între întreprinderile rezidente calificate;
 - rate reduse ale impozitului pe profit;
- (e) programe de fiscalitate indirectă și de tarificare la import:
- scutiri de TVA la utilizarea de echipamente importate;
 - reduceri de TVA la achiziționarea de către IIS a unor echipamente fabricate în China;
 - scutiri de TVA și scutiri tarifare pentru achizițiile de active fixe în cadrul programului de dezvoltare a comerțului exterior.

4. Împrumuturi preferențiale de susținere a politicilor, alte finanțări, garanții și asigurări

4.1. Împrumuturi preferențiale

(a) Introducere

- (105) Constatările privind băncile deținute de stat au fost formulate pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază, după cum s-a explicat în secțiunea C.2.2.

(b) Temei juridic

- (106) Următoarele dispoziții juridice prevăd acordarea de împrumuturi preferențiale în RPC: *Legea RPC privind băncile comerciale* (denumită în continuare „legea bancară”) [2003], *Normele generale privind împrumuturile* promulgate de Banca Populară a Chinei (denumită în continuare „PBOC” — „People's Bank of China”) la 28 iunie 1996 și Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat.

(c) Constatările anchetei

Existența unei subvenții

- (107) Deși autoritățile chineze nu au furnizat decât informații limitate privind participarea/deținerea băncilor din RPC, ancheta a stabilit, pe baza datelor disponibile, că piața financiară chineză este caracterizată de un grad semnificativ de influență și control exercitate de stat. Pentru a analiza dacă băncile dețin, sunt investite cu sau exercită autoritate publică (adică dacă sunt organisme publice), Comisia a utilizat toate informațiile disponibile privind nu numai deținerea de către stat a băncilor, ci și alte caracteristici precum prezența autorităților publice în consiliul de administrație, influența și controlul exercitate de autoritățile publice asupra activităților băncilor, îndeplinirea politicilor sau intereselor statului și întrebarea dacă entitățile bancare au fost înstitute prin statut.
- (108) Pe baza informațiilor disponibile, se concluzionează că băncile deținute integral de stat, ale căror consilii de administrație sunt dominate de autoritățile publice din RPC, dețin cea mai mare cotă de piață și sunt actorii predominanți pe piața financiară chineză. Băncile deținute de stat fac obiectul unor norme juridice care le impun, printre altele, să își desfășoare activitatea de creditare în conformitate cu nevoile economiei naționale, să ofere sprijin de tip credit proiectelor încurajate ⁽¹⁾ sau să acorde prioritate dezvoltării industriilor de tehnologie înaltă și nouă ⁽²⁾.
- (109) Un alt indiciu privind implicarea statului pe piața financiară chineză este rolul jucat de PBOC în stabilirea limitelor specifice privind modul în care ratele dobânzii sunt stabilite și fluctuează ⁽³⁾. Instituțiilor financiare li se cere să practice rate pentru împrumuturi care să se încadreze într-un anumit interval în raport cu rata de referință a dobânzii PBOC. Pentru împrumuturile preferențiale, nu este permis ca ratele dobânzilor să fluctueze în sens crescător. Impunerea de limite ale ratei dobânzii la împrumuturi cumulată cu impunerea unor plafoane ale ratei dobânzii la depozite creează o situație în care băncile au acces garantat la capital ieftin (datorită reglementării ratelor la depozite) și sunt capabile să acorde împrumuturi industriilor selectate la rate avantajoase, în conformitate cu politica guvernamentală de a dirija băncile să acorde un sprijin deosebit anumitor industrii încurajate și/sau de înaltă tehnologie, precum industria fibrei de sticlă cu filament.
- (110) Comisia a solicitat clarificări din partea guvernului RPC în legătură cu definiția și formularea utilizate în Circulara 251, precum și în legislația sa precedentă [Circulara PBOC privind expansiunea intervalului de fluctuație a ratei dobânzii instituțiilor financiare — YinFa (2003) nr. 250]. Cu toate acestea, după cum s-a descris în secțiunea C.2.2. de mai sus, guvernul RPC nu a furnizat aceste circulare. Guvernul RPC a afirmat însă că Circulara 250 a fost abrogată prin Circulara 251 și că pragurile ratei de împrumut au fost abolite începând cu iulie 2013, așa încât nu există nicio implicare a statului în sectorul bancar.

⁽¹⁾ Decizia nr. 40, articolul 17.

⁽²⁾ Legea RPC privind progresul științific și tehnologic (ordinul nr. 82) (articolul 18, care prevede că „statul încurajează instituțiile financiare să desfășoare activitatea de ipotecare a drepturilor de proprietate intelectuală, încurajează aceste instituții și le oferă îndrumări în vederea susținerii aplicării progreselor științifice și tehnologice și a dezvoltării industriilor de tehnologie înaltă și nouă prin acordarea de împrumuturi etc. și încurajează agențiile de asigurare să introducă produse de asigurări în lumina necesității de dezvoltare a industriilor de tehnologie înaltă și nouă”.

⁽³⁾ Circulara PBOC privind aspectele referitoare la ajustarea ratelor dobânzii pentru depozite și împrumuturi — Yinfa (2004) nr. 251 („Circulara 251”).

- (111) Cu toate acestea, abolirea pragurilor ratei de împrumut a avut loc în cursul perioadei de anchetă. În consecință, PBOC a influențat stabilirea ratelor dobânzii de către băncile deținute de stat pentru cea mai mare parte a perioadei de anchetă. În plus, ancheta nu a arătat că abolirea ar fi avut vreun efect imediat asupra împrumuturilor primite de producătorii incluși în eșantion. În orice caz, pragul ratei dobânzii valabil în perioada de anchetă nu este singurul argument pentru care Comisia consideră băncile deținute de stat ca fiind organisme publice.
- (112) Constatările stabilite în anchetele antisubvenție privind panourile solare ⁽¹⁾ și sticla solară ⁽²⁾, în care s-a concluzionat că băncile deținute de stat din RPC acționează ca organisme publice (a se vedea considerentele 158-168 din regulamentul privind panourile solare și considerentul 73 din regulamentul privind sticla solară) constituie, de asemenea, date disponibile în cadrul prezentei anchete în ceea ce privește statutul de organism public al băncilor deținute de stat. Aceste date sunt rezumate după cum urmează:
- băncile deținute de stat dețin cea mai mare cotă de piață și sunt actorii predominanți pe piața din RPC;
 - pe baza datelor disponibile, băncile deținute de stat sunt controlate de guvern prin intermediul proprietății și al controlului administrativ al comportamentului lor comercial, incluzând limitele ratei dobânzii pe care acestea le pot oferi;
 - legea bancară și alte acte legislative și reglementări impun ca băncile să acorde împrumuturi în funcție de necesitățile economiei naționale, să asigure creditarea proiectelor încurajate și să acorde prioritate întreprinderilor cu tehnologie înaltă și nouă.
- (113) Pe baza celor de mai sus, se concluzionează că băncile deținute de stat îndeplinesc funcții guvernamentale în numele guvernului RPC, și anume promovează în mod obligatoriu anumite sectoare ale economiei în conformitate cu planificarea de către stat și cu documentele de politică. Ponderea semnificativă a autorităților publice în proprietatea băncilor deținute de stat confirmă faptul că băncile sunt controlate de autoritățile publice pe parcursul exercitării funcțiilor lor publice. Guvernul RPC exercită un control semnificativ asupra băncilor deținute de stat prin implicarea omniprezentă a autorităților publice în sectorul financiar și prin impunerea unei obligații asupra băncilor deținute de stat de a respecta politicile guvernamentale. Prin urmare, se consideră că băncile deținute de stat sunt organisme publice deoarece dețin, sunt investite cu și exercită autoritate guvernamentală.
- (114) În urma comunicării constatrilor, guvernul RPC a contestat această concluzie, afirmând că motivele pentru care Comisia a considerat că băncile deținute de stat sunt organisme publice nu au fost prezentate de către aceasta. Comisia este convinsă că faptele prezentate în considerentele de mai sus sunt suficiente pentru justificarea concluziei că băncile deținute de stat sunt organisme publice.
- (115) Deși majoritatea covârșitoare a împrumuturilor primite de producătorii-exportatori incluși în eșantion sunt furnizate de bănci deținute de stat, ancheta a arătat că o mică parte a împrumuturilor este furnizată de bănci private. Comisia a analizat, prin urmare, în ce măsură băncile private din RPC sunt mandatate și/sau dirijate de guvernul RPC să acorde împrumuturi preferențiale producătorilor de fibră de sticlă cu filament, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul antisubvenție de bază.
- (116) Articolul 34 din legea bancară prevede că băncile private au de asemenea sarcina „de a-și desfășura activitatea de acordare de împrumuturi în funcție de necesitățile economiei naționale și ale dezvoltării sociale și în spiritul politicilor industriale de stat” ⁽³⁾.
- (117) Ancheta a arătat că, în cazul producătorilor-exportatori incluși în eșantion, ratele dobânzii aplicate de băncile deținute de stat, pe de-o parte, și de cele private, pe de altă parte, s-au aflat, în general, la niveluri foarte similare. Acest lucru indică faptul că băncile deținute de stat, care sunt actorii predominanți pe piața bancară și de creditare din RPC, stabilesc nivelurile ratelor dobânzilor, iar băncile private pur și simplu preiau ratele stabilite de băncile deținute de stat (organisme publice).
- (118) În aceste circumstanțe, se concluzionează că băncile private nu își stabilesc ratele în mod independent de intervenția statului și că strategia de acordare a împrumuturilor practică de băncile private este dirijată de guvernul RPC.
- (119) În urma comunicării constatrilor, guvernul RPC a contestat modul în care Comisia a interpretat articolul 34 din legea bancară, afirmând că „este evident că înțelesul pe care Comisia l-a conferit articolului 34 nu îi poate fi atribuit acestuia”. Guvernul RPC a atras atenția Comisiei cu privire la alte articole din legea bancară, și anume articolele 4, 5 și 7, care sunt menite să garanteze că împrumuturile sunt acordate fără intervenții și după o evaluare de credit.

⁽¹⁾ JO L 325, 5.12.2013, p. 66.

⁽²⁾ JO L 142, 14.5.2014, p. 32.

⁽³⁾ Articolul 34 din Legea privind activitățile bancare comerciale.

- (120) Comisia recunoaște că aceste articole există, dar consideră că ar trebui să fie înțelese și interpretate în lumina dispozițiilor articolului 34. În această privință, se reamintește faptul că nici guvernul RPC, nici băncile sau societățile în cauză incluse în eșantion nu au fost în măsură să demonstreze că împrumuturile au fost acordate fără intervenții sau după o evaluare de credit corespunzătoare. Dimpotrivă, ancheta a arătat că deși unul dintre producătorii-exportatori a înregistrat pierderi, acesta a reușit să primească împrumuturi de la bănci la rate obișnuite ale dobânzii, fără a se aplica nicio majorare pentru a ține cont de riscul asociat cu situația sa financiară dificilă.
- (121) Prin urmare, Comisia concluzionează că băncile private sunt mandatate sau dirijate de guvern să acorde o finanțare preferențială, într-un mod similar cu modul de acordare a finanțării de către băncile deținute de stat, ceea ce înseamnă că există o contribuție financiară în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul antisubvenție de bază.

Specificitatea

- (122) În ceea ce privește băncile care au acordat împrumuturi producătorilor-exportatori cooperanți, majoritatea dintre acestea sunt bănci deținute de stat și sunt controlate în ultimă instanță de către guvernul RPC. Printre acestea se numără principalele bănci comerciale și de susținere a politicilor din RPC, cum ar fi China Development Bank, EXIM Bank, Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank și Industrial and Commercial Bank of China.
- (123) În plus, Comisia observă că guvernul RPC dirijează acordarea de împrumuturi preferențiale către un număr limitat de industrii. De exemplu, Decizia nr. 40 prevede că guvernul RPC va sprijini în mod activ dezvoltarea industriilor producătoare de noi materiale, iar industria fibrei de sticlă cu filament este considerată o astfel de industrie. De asemenea, tuturor instituțiilor financiare li se trasează sarcina de a sprijini prin creditare numai proiectele încurajate, categorie în care intră proiectele legate de fibra de sticlă cu filament. În plus, decizia respectivă promite punerea în aplicare a „*altor politici preferențiale vizând proiectele încurajate*”.
- (124) Guvernul RPC a susținut că Comisia s-a bazat în mod eronat pe Decizia nr. 40, întrucât producerea produsului în cauză nu este clasificată drept o industrie încurajată. Mai mult, chiar dacă s-ar accepta că industria este încurajată, guvernul a afirmat că recurgerea la Decizia nr. 40 nu se poate extinde asupra unei industrii care nu este menționată în Decizia nr. 9 („Catalogul de îndrumări pentru restructurare industrială pe anul 2011”).
- (125) Producătorii-exportatori incluși în eșantion se încadrează în categoria industriilor încurajate, după cum se descrie mai sus (în considerentele 67-76), precum și în categoria industriilor de tehnologie înaltă și nouă. În plus, în poftida afirmației guvernului, fibra de sticlă specială și produsele fabricate din aceasta, precum și cuptoarele pentru producția de sticlă E sunt menționate explicit la capitolul XII punctul 6 din Decizia nr. 9 ⁽¹⁾. Prin urmare, afirmația este nefondată.

Avantajul

- (126) Un avantaj există în măsura în care împrumuturile acordate de autoritățile publice sau împrumuturile din partea organismelor private mandatate sau dirijate de guvern sunt acordate în condiții mai favorabile decât cele pe care beneficiarul le-ar obține în mod normal pe piață.

Necesitatea de a se baza pe o valoare de referință

- (127) Comisia a urmărit să verifice evaluările riscului de credit efectuate de băncile care au împrumutat bani producătorilor-exportatori incluși în eșantion în perioada de anchetă. Anumiți producători-exportatori au înregistrat pierderi. Cu toate acestea, aceștia au reușit să primească împrumuturi de la bănci la rata de referință, fără a se aplica nicio majorare pentru a ține cont de riscul asociat cu situația lor financiară în curs de agravare. Prin urmare, Comisia are motive să pună sub semnul întrebării dacă împrumuturile acordate societăților producătoare de fibră de sticlă cu filament s-au bazat pe o evaluare diligentă a riscului și dacă rata dobânzii a fost stabilită ca urmare a acestui exercițiu.
- (128) După cum se explică mai sus, dat fiind că împrumuturile furnizate de băncile chineze reflectă intervenția substanțială a autorităților publice în sectorul bancar și nu reflectă rate disponibile pe o piață bancară funcțională, a fost construită o valoare de referință a pieței adecvată, utilizând metoda descrisă mai jos. În plus, ca urmare a lipsei de cooperare a guvernului RPC, Comisia a recurs și la datele disponibile pentru a construi o rată de referință a dobânzii adecvată.

⁽¹⁾ „Trefilarea firelor în cuptoare pentru fibră de sticlă E [...], dezvoltarea și fabricarea fibrei de sticlă de înaltă performanță și a produselor fabricate din aceasta.”

- (129) Atunci când se construiește valoarea de referință adecvată pentru împrumuturile exprimate în RMB, se consideră că este rezonabil să se aplice ratele chineze ale dobânzii, ajustate pentru a reflecta riscul de piață normal. Astfel, într-un context în care situația financiară actuală a exportatorilor a fost stabilită pe o piață distorsionată a împrumuturilor bancare și nu există informații fiabile furnizate de băncile chineze în legătură cu măsurarea riscului și cu evaluarea creditelor, se consideră necesar să nu se accepte ca atare solvabilitatea exportatorilor chinezi, ci să se aplice o majorare pentru a reflecta impactul potențial al distorsiunilor pieței din China asupra situației lor financiare.
- (130) Același lucru este valabil și pentru împrumuturile exprimate în valută. S-au utilizat ca valoare de referință obligațiunile corporative cu rating BB exprimate în monede relevante și emise în cursul PA.
- (131) După cum se explică mai sus, atât guvernului RPC, cât și producătorilor-exportatori cooperanți li s-a cerut să furnizeze informații privind politicile de împrumut ale băncilor chineze și modul în care împrumuturile se acordă producătorilor-exportatori. Cu toate acestea, informațiile respective nu au fost furnizate. Ca urmare a acestei lipse de cooperare și ținând cont de ansamblul datelor disponibile, în conformitate cu dispozițiile articolului 28 alineatul (6) din regulamentul antisubvenție de bază, se consideră adecvat ca tuturor societăților din China să li se acorde doar cel mai înalt calificativ din categoria împrumuturilor speculative (*non-investment grade*) (BB conform Bloomberg) și să se aplice prima adecvată estimată pentru obligațiunile emise de societățile cu acest rating la rata standard de împrumut a Băncii Populare a Chinei.
- (132) Prin urmare, pentru a calcula rata de referință a dobânzii pentru împrumuturile acordate societăților incluse în eșantion în cursul PA, a fost calculată o primă de risc utilizându-se diferența dintre ratele dobânzii pentru obligațiunile emise de societăți cu ratinguri BB și cele pentru obligațiunile emise de societăți cu ratinguri AAA (care este ratingul de credit pentru obligațiunile emise de RPC), așa cum sunt înregistrate de Bloomberg. Această primă de risc a fost apoi adăugată la ratele de împrumut publicate ale PBOC pentru obligațiunile cu rating BB, ținând cont de durata împrumuturilor.
- (133) Avantajul conferit producătorilor-exportatori a fost apoi calculat ca fiind egal cu diferența dintre dobânda plătită efectiv de către societăți în PA și dobânda care ar fi fost plătită dacă rata de referință a dobânzii ar fi fost aplicată împrumuturilor. Acest avantaj a fost apoi exprimat ca procentaj din cifra de afaceri totală a fiecărui producător-exportator cooperant.
- (134) În urma comunicării constatărilor, guvernul RPC a afirmat că Comisia nu ar fi trebuit să recurgă la nicio valoare de referință pentru calcularea avantajului, argumentând că împrumuturile au fost acordate în conformitate cu condițiile de piață și, în consecință, nu a fost conferit niciun avantaj.
- (135) După cum se explică în considerentele 127-130, piața pentru împrumuturi bancare din RPC este distorsionată și, prin urmare, Comisia consideră că recurgerea la o valoare de referință este pe deplin justificată.
- (136) În plus, guvernul RPC a afirmat că alegerea de către Comisie tocmai a acestei valori de referință nu a fost motivată suficient.
- (137) Comisia consideră că, atunci când se construiește valoarea de referință adecvată pentru împrumuturi, este rezonabil să se aplice ratele chineze ale dobânzii, ajustate pentru a reflecta riscul de piață normal. Astfel, într-un context în care situația financiară actuală a exportatorilor a fost stabilită pe o piață distorsionată și nu există informații fiabile furnizate de băncile chineze în legătură cu măsurarea riscului și cu evaluarea creditelor, se consideră necesar să se aplice o majorare pentru a reflecta impactul potențial al distorsiunilor pieței din China asupra situației financiare a exportatorilor.

(d) Concluzie

- (138) Pe baza constatărilor anchetei, Comisia concluzionează că industria fibrei de sticlă cu filament din RPC a beneficiat de împrumuturi preferențiale în PA, atât de la bănci deținute de stat, cât și de la bănci private. Finanțarea industriei fibrei de sticlă cu filament constituie o subvenție în sensul regulamentului antisubvenție de bază, deoarece există
- (a) o contribuție financiară a autorităților publice, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i);
 - (b) un mandat și instrucțiuni din partea autorităților publice, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv); precum și
 - (c) un avantaj conferit astfel, condiție prevăzută la articolul 3 alineatul (2).
- (139) Având în vedere existența unei contribuții financiare, a unui avantaj pentru producătorii-exportatori și a specificității, această subvenție este pasibilă de măsuri compensatorii.

(e) Calculul valorii subvenției

- (140) Articolul 6 litera (b) din regulamentul antisubvenție de bază prevede că avantajul generat de împrumuturile preferențiale ar trebui să fie calculat ca diferența dintre valoarea dobânzii plătite și suma care ar fi plătită pentru un împrumut comercial comparabil pe care societatea l-ar putea obține pe piață. După cum s-a menționat, în absența oricărei evaluări relevante a riscurilor, Comisia a stabilit o valoare de referință a pieței pentru împrumuturi comerciale comparabile.
- (141) Avantajul a fost calculat pentru PA ca fiind egal cu diferența dintre dobânda plătită efectiv în cursul PA și dobânda care ar fi fost plătită utilizând valoarea de referință.
- (142) Unul dintre producătorii-exportatori a afirmat că, la calcularea avantajului, Comisia a utilizat o valoare greșită pentru rata dobânzii plătită efectiv de societate pentru un împrumut. Această afirmație a fost acceptată, iar Comisia a revizuit calculul. Cu toate acestea, calculul revizuit nu a avut niciun efect asupra marjei de subvenție constatate.
- (143) Marjele de subvenție calculate pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion pe baza acestei metodologii sunt următoarele:

Împrumuturi preferențiale	
Numele societății	Marja de subvenție
Chongqing Polycomp International Corporation	6,3 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	2,6 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	7,4 %

⁽¹⁾ Calculul marjei de subvenție pentru acest grup s-a bazat pe datele disponibile, după cum s-a explicat la considerentul 89.

4.2. Alte sisteme de acordare de împrumuturi în condiții preferențiale

- (144) În cursul PA, producătorii-exportatori incluși în eșantion nu au primit nicio contribuție financiară în temeiul celorlalte sisteme de acordare de împrumuturi în condiții preferențiale menționate în secțiunea C.3 de mai sus.

5. Programe de granturi

- (145) În cursul PA, societățile incluse în eșantion nu au primit nicio contribuție financiară provenind din programele „Famous Brands”, „China World Top Brands” sau „Funds for outward expansion of industries in Guangdong Province”.

5.1. Programe de granturi specifice și granturi

(a) Introducere

- (146) Societățile incluse în eșantion au primit granturi ocazionale de la diverse autorități guvernamentale aflate la diferite niveluri de guvernare, ceea ce a condus la primirea unui avantaj în cursul PA. Se consideră că aceste granturi se încadrează în categoria programelor de granturi existente potrivit afirmațiilor din plângere, deoarece în plângere s-a afirmat că producătorii de fibră de sticlă cu filament au primit granturi ocazionale din partea unor organisme guvernamentale de la nivel de provincie și de la nivel local și că aceste granturi au conferit un avantaj, deoarece banii au fost primiți fără o analiză adecvată.
- (147) Comisia a propus guvernului RPC desfășurarea de consultări cu privire la aceste granturi specifice.
- (148) Guvernul RPC s-a opus consultărilor, afirmând că acestea nu ar fi în conformitate cu Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii („ASMC”), întrucât astfel de consultări ar trebui să aibă loc înainte de deschiderea anchetei și verificarea informațiilor privind fiecare sistem individual ar presupune o sarcină disproporționată pentru autoritățile chineze.
- (149) Majoritatea granturilor au constat în sume neglijabile. Prin urmare, Comisia nu a mai continuat anchetarea granturilor respective.
- (150) Cu toate acestea, Comisia a anchetat un anumit grant destul de substanțial, care a fost acordat uneia dintre societățile incluse în eșantion în scopul construirii de dormitoare pentru angajații săi și care se consideră a fi legat de programele de granturi existente potrivit afirmațiilor din plângere.

(b) Concluzie

- (151) Caracterul ad-hoc al grantului menționat mai sus demonstrează în mod clar că acesta nu a fost disponibil pentru alte societăți și, prin urmare, a fost specific în conformitate cu definiția de la articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul antisubvenție de bază. Pe baza dovezilor colectate în ceea ce privește primirea acestui grant și în absența oricăror alte informații, Comisia consideră că acest grant este o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază și că prin acordarea grantului respectiv a fost conferit un avantaj producătorului-exportator în cauză.
- (152) În urma comunicării constatărilor, societatea care a primit grantul a afirmat că acesta i-a fost acordat pentru renoarea activelor imobilizate, care sunt amortizate în 50 de ani. În consecință, această subvenție ar trebui să fie repartizată pe o perioadă de 50 de ani și doar proporția de 1/50, care corespunde avantajului primit în cursul PA, ar trebui să fie luată în considerare la calcularea marjei de subvenție.
- (153) Societatea nu a furnizat nicio dovadă care să justifice o perioadă de amortizare de 50 de ani pentru investițiile în active imobilizate, în cazul de față o clădire în care se află dormitoarele pentru personal. Durata reală de amortizare a activelor imobilizate ale unei societăți este de obicei mult mai scurtă și corespunde unei perioade de 10-20 de ani. Pe această bază, avantajul obținut prin acest grant este neglijabil și, prin urmare, nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii.

6. Programe de scutire de impozite directe și programe de reducere a acestora

6.1. Programul „Two Free, Three Half” (doi ani fără impozit și următorii trei ani cu plata a jumătate din impozitul standard) pentru întreprinderile cu investiții străine

(a) Introducere

- (154) Programul „Two Free, Three Half” (doi ani fără impozit și următorii trei ani cu plata a jumătate din impozitul standard) permite întreprinderilor cu investiții străine („IIS”) să nu plătească niciun impozit pe profit pentru primii doi ani și să plătească doar un impozit de 12,5 % din profit, și nu de 25 %, în următorii trei ani.

(b) Temei juridic

- (155) Temeiul juridic al acestui program este articolul 8 din Legea Republicii Populare Chineze privind impozitul pe profit aplicabil întreprinderilor cu investiții străine și întreprinderilor străine („Legea privind impozitarea IIS”) și articolul 72 din Normele de punere în aplicare a Legii Republicii Populare Chineze privind impozitul pe profit aplicabil întreprinderilor cu investiții străine și întreprinderilor străine. Potrivit guvernului RPC, acest program a fost abrogat prin articolul 57 din Legea privind impozitul pe profit aplicabil întreprinderilor („Legea EIT” — *Enterprise Income Tax*) din 2008, cu o perioadă de tranziție până la sfârșitul anului 2012. Prin urmare, din lege rezultă clar faptul că acest sistem a creat un avantaj în cursul exercițiului fiscal 2012.

(c) Constatările anchetei

- (156) Sistemul „Two Free, Three Half” a conferit avantaje societăților în cursul exercițiului financiar 2012, după care, potrivit guvernului RPC, sistemul a fost retras. În orice caz, niciuna dintre societățile incluse în eșantion nu este o întreprindere cu capital străin care ar putea fi eligibilă pentru acest sistem de impozitare în cursul PA.

(d) Concluzie

- (157) În cursul PA, societățile incluse în eșantion nu au primit nicio contribuție financiară provenind din acest program. În plus, ancheta a arătat că sistemul a fost într-adevăr retras de guvernul RPC.

6.2. Întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă

(a) Introducere

- (158) Acest program permite societăților care pot demonstra că respectă un anumit set de criterii pentru a fi recunoscute ca „întreprindere cu tehnologie înaltă și nouă” să beneficieze de o reducere a impozitului pe profit de la rata standard de 25 % la 15 %.

(b) Temei juridic

- (159) Temeiurile juridice ale acestui program sunt articolul 28 alineatul (2) din Legea privind impozitul pe profit aplicabil întreprinderilor din 2008 („Legea EIT”) în coroborare cu „Măsurile administrative de stabilire a întreprinderilor cu tehnologie înaltă și nouă” [Guo Ke Fa Huo (2008) Nr. 172], precum și articolul 93 din Normele de punere în aplicare a Legii privind impozitul pe profit aplicabil întreprinderilor în coroborare cu Avizul Administrației Fiscale de Stat privind aspectele legate de plata impozitului pe profit aplicabil întreprinderilor cu tehnologie înaltă și nouă [Guo Shui Han (2008) Nr. 985].

(c) Constatările anchetei

- (160) Acest sistem se aplică întreprinderilor cu tehnologie înaltă și nouă recunoscute ca atare de către guvernul RPC. Pentru a putea beneficia de acest sistem, întreprinderile trebuie să dețină drepturi esențiale și independente de proprietate intelectuală și trebuie să îndeplinească următoarele cerințe, prevăzute în temeiul juridic menționat mai sus și rezumate după cum urmează:
- (a) producția lor este inclusă în sfera produselor din „domeniile de înaltă tehnologie care beneficiază de sprijin deosebit din partea statului”;
 - (b) cheltuielile lor totale pentru cercetare și dezvoltare reprezintă 3-6 % din totalul profiturilor din vânzări;
 - (c) veniturile lor din produse de tehnologie înaltă și nouă reprezintă peste 60 % din totalul profiturilor din vânzări;
 - (d) personalul implicat în activități de cercetare și dezvoltare reprezintă 10 % din numărul total de salariați;
 - (e) celelalte cerințe stabilite în „Măsurile administrative din 2008 pentru întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă” sunt îndeplinite.
- (161) S-a constatat că unii dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion utilizează acest sistem și, prin urmare, plătesc numai 15 % impozit pe profit, în loc de 25 %. Aceste întreprinderi au solicitat încadrarea în grupa întreprinderilor cu tehnologie înaltă și nouă și au primit înștiințarea oficială că îndeplinesc criteriile sistemului și, prin urmare, vor avea dreptul să își completeze declarațiile fiscale în consecință.

(d) Concluzie

- (162) Comisia consideră că acest sistem constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază, deoarece există o contribuție financiară sub forma unor venituri la care renunță guvernul RPC, ceea ce conferă societăților în cauză un avantaj. Avantajul pentru beneficiari este egal cu economia fiscală.
- (163) Această subvenție este specifică în conformitate cu definiția de la articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul antisubvenție de bază, deoarece se limitează la întreprinderi certificate ca „întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă” și care respectă toate cerințele măsurilor administrative din 2008. Producătorii-exportatori în cauză incluși în eșantion au primit astfel de certificate. Nu au fost stabilite criterii obiective de eligibilitate în legislație sau de către autoritatea care acordă subvenția.
- (164) După comunicarea constatărilor, guvernul RPC a contestat concluziile Comisiei, susținând că criteriile de eligibilitate sunt obiective și se aplică în mod egal tuturor societăților din RPC. Prin urmare, sistemul nu îndeplinește criteriul specificității.
- (165) Comisia nu acceptă această afirmație. Grantul este disponibil numai pentru societățile cu caracteristici specifice (întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă) și nu pentru toate industriile și toate sectoarele. De asemenea, eligibilitatea nu este automată, ci depinde de acordarea unui certificat de „întreprindere cu tehnologie înaltă și nouă”, care este eliberat conform unei proceduri discreționare de autoritatea competentă. În consecință, natura sistemului este specifică.

(166) Prin urmare, Comisia consideră că această subvenție este pasibilă de măsuri compensatorii.

(e) Calculul valorii subvenției

(167) Comisia a calculat valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii ca fiind diferența dintre valoarea impozitului care ar fi fost plătit în mod normal în cursul PA și cea a impozitului plătit efectiv în cursul PA de către societățile în cauză.

Întreprinderi cu tehnologie înaltă și nouă	
Numele societății	Marja de subvenție
Chongqing Polycomp International Corporation	0,0 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,3 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,8 %

(1) Calculul marjei de subvenție pentru acest grup s-a bazat pe datele disponibile, după cum s-a explicat la considerentul 89.

6.3. Reduceri ale impozitului pe profit pentru IIS care achiziționează echipamente fabricate în China

(a) Introducere

(168) Acest program permite unei societăți să solicite credite fiscale pentru achiziționarea de echipamente de pe piața internă în cazul în care un proiect este conform cu politicile industriale ale guvernului RPC. Un credit fiscal de până la 40 % din prețul de achiziție al echipamentelor de pe piața internă poate fi aplicat creșterii graduale a datoriei fiscale din anul precedent.

(b) Temei juridic

(169) Temeiurile juridice ale acestui program sunt „Măsurile provizorii din 1 iulie 1999 privind creditul pentru impozitul pe profit al întreprinderilor pentru investiții în echipamente produse pe piața internă pentru proiectele de renovare a tehnologiei” și „Avizul Administrației Fiscale de Stat privind oprirea punerii în aplicare a politicii de deducere și scutire de impozitul pe profit al întreprinderilor pentru investițiile unei întreprinderi în achiziționarea de echipamente de producție autohtonă”, aviz cu nr. 52 (2008) al Administrației Fiscale de Stat, cu efect de la 1 ianuarie 2008.

(c) Constatările anchetei

(170) Guvernul RPC a afirmat că acest program a fost abrogat din ianuarie 2008, în conformitate cu Avizul nr. 52 menționat. Cu toate acestea, ancheta a evidențiat că una dintre societățile incluse în eșantion a beneficiat de acest program în cursul PA.

(d) Concluzie

(171) Acest program constituie o subvenție, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază, deoarece oferă o contribuție financiară sub forma unor venituri la care renunță guvernul RPC. În sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază, acest program oferă beneficiarilor un avantaj reprezentând o sumă egală cu economia fiscală. Această subvenție este specifică în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (b) din regulamentul antisubvenție de bază, întrucât economia fiscală este condiționată de utilizarea de produse naționale în defavoarea celor importate.

(e) Calculul valorii subvenției

(172) Comisia a calculat valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii ca fiind diferența dintre valoarea impozitului care ar fi fost plătit în mod normal în cursul PA și cea a impozitului plătit efectiv în cursul PA de către societățile în cauză.

(173) Rata subvenției stabilită în cazul acestei subvenții pentru Jiangsu Changhai Group s-a ridicat, în PA, la 0,2 %.

- (174) În urma comunicării constatrilor, un producător-exportator a afirmat că nu este eligibil pentru nicio contribuție financiară în temeiul sistemului „Reduceri ale impozitului pe profit pentru IIS care achiziționează echipamente fabricate în China”, întrucât nu este o societate cu investiții străine. Prin urmare, Comisia i-a atribuit în mod eronat un avantaj în temeiul acestui sistem, pe baza datelor disponibile. Producătorul-exportator a afirmat, de asemenea, că s-au constatat erori de calcul minore. Ambele afirmații au fost acceptate, iar calculul marjei de subvenție a fost revizuit în consecință.

6.4. Alte sisteme de scutire de impozite directe și programe de reducere a acestora

- (175) Compensarea fiscală pentru activitatea de cercetare și dezvoltare a făcut de asemenea obiectul anchetei. Această măsură a vizat însă sume neglijabile. Prin urmare, Comisia nu a mai continuat anchetarea măsurii respective.
- (176) În cursul PA, producătorii-exportatori incluși în eșantion nu au primit nicio contribuție financiară în temeiul celorlalte programe de scutire de impozite menționate în secțiunea C.3 de mai sus.

7. Programe de fiscalitate indirectă și de tarifare la import

7.1. Scutiri de TVA și reduceri tarifare la import pentru utilizarea echipamentelor importate

(a) Introducere

- (177) Acest program acordă o scutire de TVA și scutiri tarifare la import pentru IIS sau întreprinderi naționale pentru importurile de echipamente esențiale utilizate în procesul lor de producție. Pentru a beneficia de scutire, echipamentele nu trebuie să fie incluse într-o listă de echipamente neeligibile și întreprinderea solicitantă trebuie să obțină un certificat de apartenență la un proiect încurajat de stat emis de autoritățile chineze sau de Comisia națională pentru dezvoltare și reformă (CNDR) în conformitate cu legislația relevantă privind investițiile, fiscalitatea și regimul vamal.

(b) Temei juridic

- (178) Temeiurile juridice ale acestui program sunt reprezentate de Circulara Consiliului de Stat privind adaptarea politicilor fiscale referitoare la echipamentele importate, Guo Fa nr. 37/1997, Avizul Ministerului Finanțelor, al Administrației Generale a Vămirilor și al Administrației Fiscale de Stat privind adaptarea anumitor politici preferențiale privind taxele de import, Comunicarea Ministerului Finanțelor, a Administrației Generale a Vămirilor și a Administrației Fiscale de Stat nr. 43 (2008), Avizul CNDR privind aspectele relevante referitoare la tratarea scrisorii de confirmare privind proiectele cu finanțare internă sau străină a căror dezvoltare este încurajată de Stat, nr. 316 2006 din 22 februarie 2006 și Catalogul articolelor de import ineligibile pentru scutire de taxe destinate fie IIS-urilor, fie societăților naționale, 2008.

(c) Constatările anchetei

- (179) Toate societățile incluse în eșantion au beneficiat de acest sistem.

(d) Concluzie

- (180) În sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul antisubvenție de bază, se consideră că acest program pune la dispoziție o contribuție financiară sub forma unor venituri la care renunță guvernul RPC, întrucât IIS și alte întreprinderi naționale eligibile sunt excluse de la plata TVA-ului și/sau a tarifelor care, în caz contrar, ar fi datorate. Prin urmare, programul acesta conferă un avantaj societăților beneficiare, în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază. Programul este specific în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul antisubvenție de bază, deoarece legislația în temeiul căreia acționează autoritatea care acordă subvenția limitează cercul întreprinderilor care pot avea acces la programul în cauză numai la întreprinderile care investesc în cadrul anumitor categorii economice definite în mod exhaustiv prin lege și care aparțin fie unei categorii încurajate, fie categoriei B restricționate în temeiul *Catalogului pentru îndrumarea sectoarelor industriale cu privire la investițiile străine și transferul de tehnologie* sau categoriilor conforme cu *Catalogul tehnologiilor, produselor și sectoarelor industriale esențiale, a căror dezvoltare este încurajată de stat*.
- (181) În urma comunicării constatrilor, guvernul RPC a contestat concluziile Comisiei, susținând că criteriile de eligibilitate sunt obiective și se aplică în mod egal tuturor societăților din RPC. Prin urmare, programul nu îndeplinește criteriul specificității. Cu toate acestea, guvernul RPC nu a indicat nicio dispoziție legislativă anume pentru a își justifica punctul de vedere, și nici nu a furnizat dovezi concludente care să demonstreze că eligibilitatea este automată.

- (182) Guvernul RPC și unul dintre producătorii-exportatori au afirmat, de asemenea, că Comisia nu poate aplica măsuri compensatorii eventualelor avantaje privind TVA care este posibil să fi fost primite de cele trei societăți incluse în eșantion, întrucât, începând cu anul 2009, scutirile de TVA acordate în trecut nu mai pot fi luate în considerare. Prin urmare, chiar dacă se presupune că perioada de amortizare medie pentru echipamentele importate în cauză este de 5-10 ani, avantajul pretins fie ar expira înainte de instituirea măsurilor, fie nu ar fi probabil să se mențină pe durata completă a perioadei de cinci ani de aplicare a măsurilor.
- (183) Comisia atrage atenția asupra faptului că perioada de amortizare a unora dintre echipamentele importate este mult mai lungă de 10 ani și ar putea avea o durată de 15 sau 20 de ani, în unele cazuri. În orice caz, Comisia nu a aplicat măsuri compensatorii niciunui avantaj obținut din achizițiile de echipamente importate realizate după 2009. În plus, guvernul RPC recunoaște faptul că societățile mai puteau să beneficieze de pe urma sistemului și „la puțin timp după” instituirea măsurilor. Prin urmare, acest argument este respins.

(e) Calculul valorii subvenției

- (184) Valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii este calculată în funcție de avantajul conferit beneficiarilor, a cărui existență este dovedită în cursul PA. Avantajul conferit beneficiarilor se consideră a fi valoarea scutirii de TVA și de taxe pentru echipamentele importate. Pentru a asigura faptul că valoarea care face obiectul măsurilor compensatorii a vizat numai PA, avantajul primit a fost amortizat pe durata de viață a echipamentului, în conformitate cu procedurile contabile obișnuite ale producătorului-exportator.
- (185) Rata subvenției stabilită în cazul acestui sistem pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion s-a ridicat, în PA, la:

Scutiri de TVA și reduceri tarifare la import pentru utilizarea echipamentelor importate	
Societatea/Grupul	Rata subvenției
Chongqing Polycomp International Corporation	0,5 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	0,1 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,5 %

⁽¹⁾ Calculul marjei de subvenție pentru acest grup s-a bazat pe datele disponibile, după cum s-a explicat la considerentul 89.

7.2. Alte sisteme de scutire de impozite indirecte și programe de reducere a acestora

- (186) În cursul PA, producătorii-exportatori incluși în eșantion nu au primit nicio contribuție financiară în temeiul celorlalte programe de scutire de impozite indirecte menționate în secțiunea C.3 de mai sus.

8. Furnizarea de bunuri și servicii de către autoritățile publice contra unei plăți mai mici decât cea adecvată

8.1. Furnizarea de materii prime, furnizarea de electricitate, furnizarea de apă

- (187) Nu s-a constatat nicio subvenție legată de achiziția de materii prime, apă sau electricitate de către producătorii-exportatori incluși în eșantion în cursul PA.

8.2. Acordarea unor drepturi de folosire a unor terenuri

(a) Introducere

- (188) În RPC, societățile nu sunt autorizate să achiziționeze direct terenuri, ci doar să achiziționeze de la autoritățile locale un drept de folosire a terenurilor.

(b) Temei juridic

- (189) Legea privind administrarea terenurilor din RPC prevede că tot terenul aparține tuturor cetățenilor și nu poate fi cumpărat sau vândut, dar stabilește condițiile în care drepturile de folosire a acestuia pot fi vândute întreprinderilor prin oferte publice, cotații sau licitații.

(c) Constatările anchetei

- (190) În principiu, un sistem de licitație ar permite pieței să aprecieze prețul unui anumit drept de folosire a unui teren și, prin urmare, prețul ar fi stabilit în mod independent. Cu toate acestea, guvernul RPC a afirmat că, în orice caz, stabilește praguri de preț pentru fiecare grad al terenului (terenurile sunt gradate de la 1 până la 15, în funcție de calitatea parcelei de teren), sub care prețul dreptului de folosire a terenului nu poate scădea.
- (191) Guvernul RPC controlează, de asemenea, oferta de terenuri, restricționând prin cote suprafața de teren pentru care pot fi vândute, anual, de către fiecare provincie, drepturi de folosire a terenurilor, în scopuri industriale sau rezidențiale.
- (192) În orice caz, pentru niciuna dintre achizițiile de drepturi de folosire a unor terenuri efectuate de către producătorii-exportatorii incluși în eșantion, Comisia nu a găsit probe care să ateste că ar fi existat o procedură de licitație prin care s-a stabilit în mod independent prețul dreptului în cauză. Producătorul-exportator căruia i-a fost acordat terenul a fost cel care oferise prețul de pornire și, întrucât a fost singurul ofertant, a primit dreptul de folosire a terenului. În urma comunicării constatrilor, guvernul RPC a afirmat că nu este de acord cu constatările Comisiei potrivit cărora nu există o piață funcțională pentru vânzarea drepturilor de folosire a terenurilor în RPC. Cu toate acestea, guvernul RPC nu a prezentat argumente noi în sprijinul acestui punct de vedere.
- (193) Constatările anchetei confirmă faptul că situația privind acordarea și achiziționarea terenurilor în RPC este neclară și netransparentă și că prețurile sunt adesea stabilite în mod arbitrar de către autorități. Autoritățile fixează prețurile terenurilor în conformitate cu Sistemul de evaluare a terenurilor urbane care le impune, printre alte criterii, să ia în considerare și politica industrială atunci când stabilesc prețurile terenurilor industriale ⁽¹⁾.
- (194) De asemenea, informațiile publice independente care sunt disponibile sugerează că în RPC terenurile sunt obținute la prețuri inferioare tarifelor normale de pe piață ⁽²⁾.
- (195) Prin urmare, societățile incluse în eșantion au plătit în realitate prețurile stabilite de guvernul RPC. Dreptul de folosire a terenului este acordat contra unei plăți mai mici decât cea adecvată, dacă se compară cu o referință de piață, așa cum se arată la litera (e) de mai jos.
- (196) Situația referitoare la terenurile din RPC este tratată și în documentul de lucru al FMI, care confirmă faptul că acordarea de drepturi de folosire a terenurilor sectoarelor industriale chinezești nu se realizează cu respectarea condițiilor de pe piață ⁽³⁾.

(d) Concluzie

- (197) Comisia a ajuns la concluzia că acordarea de către guvernul RPC a drepturilor de folosire a terenurilor ar trebui să fie considerată o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază, sub forma furnizării unor bunuri care conferă un avantaj societăților respective. Deoarece ancheta nu a evidențiat existența unei piețe funcționale pentru vânzarea drepturilor de folosire a terenurilor în RPC, utilizarea unei referințe externe [a se vedea litera (e) de mai jos] demonstrează că suma plătită pentru drepturile de folosire a terenurilor de către exportatorii incluși în eșantion este mai mică decât cursul pieței.
- (198) Subvenția este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) și al articolului 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul antisubvenție de bază, deoarece Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat prevede că autoritățile publice trebuie să se asigure că industriile încurajate primesc teren, iar industria fibrei de sticlă cu filament se numără printre acestea, după cum s-a explicat detaliat în considerentele 67-82. Articolul 18 din Decizia nr. 40 precizează explicit faptul că industriile „restricționate” nu vor avea acces la drepturile de folosire a terenurilor.

(e) Calculul marjei de subvenție

- (199) Avantajul este diferența dintre prețul plătit pentru dreptul de folosire a terenului și o valoare de referință externă adecvată.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 215/2013 al Consiliului din 11 martie 2013, considerentul 116 (JO L 73, 15.3.2013, p. 16).

⁽²⁾ George E. Peterson, *Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option* („Închirierea și vânzarea terenurilor ca o opțiune de finanțare a infrastructurilor”), Documentul de lucru nr. 4043 al Băncii Mondiale cu privire la cercetarea în domeniul politicilor, 7 noiembrie 2006; Documentul de lucru al FMI (WP/12/100), *An End to China's Imbalances* („Sfârșitul dezechilibrelor din China”), aprilie 2012, p. 12.

⁽³⁾ Documentul de lucru al FMI (WP/12/100), *An End to China's Imbalances* („Sfârșitul dezechilibrelor din China”), aprilie 2012, p. 12.

- (200) Comisia consideră că Taipeiul Chinez reprezintă o referință externă adecvată din următoarele motive:
- (a) nivelul de dezvoltare economică, PIB și structura economică comparabile din Taipeiul Chinez și majoritatea provinciilor și orașelor din RPC în care își au sediile producătorii-exportatori incluși în eșantion;
 - (b) proximitatea fizică dintre RPC și Taipeiul Chinez;
 - (c) gradul ridicat de infrastructuri industriale atât în Taipeiul Chinez, cât și în multe provincii din RPC;
 - (d) relațiile economice strânse și comerțul transfrontalier substanțial dintre Taipeiul Chinez și RPC;
 - (e) densitatea ridicată a populației în multe provincii din RPC și în Taipeiul Chinez;
 - (f) asemănarea dintre Taipeiul Chinez și RPC în ceea ce privește tipurile de teren și tranzacțiile utilizate pentru construirea valorii de referință relevante; precum și
 - (g) caracteristicile demografice, lingvistice și culturale comune ale Taipeiului Chinez și ale RPC.
- (201) În urma comunicării constatărilor, guvernul RPC a contestat utilizarea Taipeiului Chinez ca referință, afirmând că densitatea populației din Taipeiul Chinez este de multe ori mai ridicată decât cea din RPC, ceea ce face ca situația și prețurile terenurilor din RPC și Taipeiul Chinez să nu fie comparabile. Cu toate acestea, Comisia consideră că, din mai multe motive explicate în considerentul precedent, valoarea de referință a fost selectată pe o bază rezonabilă.
- (202) În plus, în urma comunicării constatărilor, unul dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion a sugerat că utilizarea Taipeiului Chinez nu este adecvată pentru condițiile economice din provincia în care își are sediul producătorul-exportator respectiv, dar nu a sugerat o altă soluție. Producătorul-exportator menționat a afirmat, de asemenea, că proximitatea fizică dintre RPC și Taipeiul Chinez nu ar trebui să fie considerată un criteriu valabil pentru selectarea acestei valori de referință, dar nu și-a justificat afirmația. Având în vedere lipsa de propuneri alternative, se confirmă utilizarea Taipeiului Chinez ca referință.
- (203) Ținând seama de toți acești factori, Comisia a conchis că, pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, prețurile pentru dreptul de folosire a terenurilor din RPC în condiții de piață ar fi foarte apropiate de prețurile terenurilor din Taipeiul Chinez.
- (204) Prețurile medii ale terenurilor din Taipeiul Chinez pentru 2012 au fost cele indicate de Biroul industrial al Ministerului afacerilor economice, ele fiind ajustate retroactiv, în funcție de inflație și de creșterea PIB-ului, pentru a stabili un preț de referință al terenurilor pentru fiecare an calendaristic. Deoarece drepturile de folosire a terenurilor sunt valabile timp de 50 de ani, iar calculul amortizării se face pe această bază, avantajul în PA va fi de 1/50 din diferența dintre prețul de referință și prețul plătit efectiv.
- (205) Rata subvenției stabilită pentru furnizarea de terenuri contra unei plăți mai mici decât cea adecvată este următoarea:

Furnizarea de terenuri contra unei plăți mai mici decât cea adecvată	
Numele societății	Marja de subvenție
Chongqing Polycomp International Corporation	2,9 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,6 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	1,6 %

⁽¹⁾ Calculul marjei de subvenție pentru acest grup s-a bazat pe datele disponibile, după cum s-a explicat la considerentul 89.

9. Concluzie privind subvenționarea

- (206) Pentru fiecare sistem de subvenționare în parte, Comisia a calculat, pentru societățile anchetate, valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii în conformitate cu dispozițiile regulamentului antisubvenție de bază și a adunat valorile, pentru a calcula valoarea totală a subvenției acordate fiecărui producător-exportator în cursul PA.
- (207) Pentru calcularea totalului de marje de subvenție prezentate mai jos, Comisia a calculat în primul rând procentajul reprezentat de subvenție, acesta fiind valoarea subvenției împărțită la cifra de afaceri totală a societății. Acest procentaj a fost apoi utilizat pentru a calcula subvenția alocată exporturilor produsului în cauză către Uniune în cursul PA.

- (208) Apoi a fost calculată valoarea subvenției pe tonă de produs în cauză exportat către Uniune în cursul PA, iar marjele de mai jos au fost calculate ca procentaj din valoarea CIF (*Costs, Insurance and Freight* — „Cost, asigurare și navlu”) a acelorași exporturi pe tonă.
- (209) În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din regulamentul antisubvenție de bază, marja de subvenție totală pentru societățile cooperante care nu au fost incluse în eșantion este calculată pe baza marjei de subvenție medii totale ponderate stabilite pentru exportatorii-producători cooperanți incluși în eșantion, excluzându-se grupul căruia îi aparține producătorul-exportator care face obiectul dispozițiilor articolului 28 alineatul (1).

Numele societății	Marja de subvenție
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	5,8 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3 %
Alte societăți cooperante	10,2 %

⁽¹⁾ Calculul marjei de subvenție pentru acest grup s-a bazat pe datele disponibile, după cum s-a explicat la considerentul 89.

D. PREJUDICIUL

1. Producția din Uniune și industria din Uniune

- (210) Produsul similar a fost fabricat de opt producători din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Aceștia constituie „industria din Uniune” în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază și al articolului 9 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază.
- (211) Producția totală din Uniune în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită la 530 000-580 000 de tone. Comisia a stabilit această cifră pe baza tuturor informațiilor disponibile cu privire la industria din Uniune, astfel cum au fost furnizate de către APFE. Așa cum s-a indicat în considerentul 17, au fost selectate pentru eșantion fabricile de producție ale trei producători din Uniune, reprezentând 52 % din producția totală a produsului similar din Uniune.
- (212) Pe baza informațiilor incluse în plângerea/cererea de reexaminare în care au fost dezvăluiți indicatorii macroeconomici reali ai reclamanților/solicitanților și dat fiind faptul că doar un număr foarte limitat de producători din Uniune nu a făcut parte din cercul reclamanților/solicitanților, se consideră că este adecvat să nu se dezvăluie indicatorii macroeconomici agregați reali în ceea ce privește toți producătorii din Uniune, deoarece ar fi fezabil ca orice parte interesată să discearnă cifrele specifice fiecărei societăți care lipsesc și care sunt aferente celor care nu se numără printre reclamanți/solicitanți.
- (213) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul RPC a obiectat cu privire la tratamentul confidențial și la furnizarea unor intervale pentru consumul total la nivelul Uniunii și celelalte date referitoare la indicatorii macroeconomici ai prejudiciului.
- (214) În urma unei solicitări în acest sens și în cazul în care a fost indicat un motiv întemeiat, Comisia are obligația de a respecta caracterul confidențial al datelor producătorilor care nu au făcut parte din cercul reclamanților. Dezvăluirea indicatorilor macroeconomici exacti ar permite identificarea datelor cu caracter confidențial ale producătorilor respectivi și ar dăuna intereselor lor. Prin urmare, afirmația este respinsă.

2. Consumul la nivelul Uniunii

- (215) Comisia a stabilit consumul la nivelul Uniunii pe baza (i) volumului vânzărilor industriei din Uniune pe piața Uniunii, conform datelor furnizate de către APFE și (ii) a importurilor din țări terțe, potrivit datelor extrase din baza de date Comext a Eurostat.

(216) Consumul la nivelul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 1

Consumul la nivelul Uniunii (în tone metrice)

	2010	2011	2012	PA
Consumul total la nivelul Uniunii	700 000 – 750 000	680 000 – 730 000	710 000 – 760 000	720 000 – 770 000
Indice (2010 = 100)	100	97	101	103

Sursă: Date furnizate de către APFE; Eurostat (Comext).

(217) Între 2010 și PA, consumul la nivelul Uniunii a crescut cu 3 %.

(218) În urma comunicării constatărilor definitive, un utilizator a afirmat că consumul la nivelul Uniunii a scăzut cu aproape 30 % în 2009. Dat fiind acest fapt, utilizatorul respectiv afirmă că o creștere de 3 % începând cu anul 2010 nu este semnificativă. Cu toate acestea, Comisia nu a calificat această creștere ca fiind semnificativă, ci a remarcat creșterea consumului în cursul perioadei examinate.

3. Importurile provenite din țara în cauză

3.1. Volumul și cota de piață ale importurilor care fac obiectul unui dumping și al unor subvenții

(219) Analiza de mai jos cuprinde atât importurile care fac obiectul unui dumping, cât și cele care fac obiectul unor subvenții, luând în considerare aceiași producători incluși în eșantion din RPC și aceiași PA.

(220) Volumul importurilor produsului în cauză provenite din RPC a evoluat după cum urmează:

Tabelul 2

Volumul importurilor (în tone metrice), cota de piață

	2009	2010	2011	2012	PA
Volumul importurilor (în tone)	98 916	152 514	109 172	125 781	130 958
Indice (2010 = 100)	65	100	72	82	86
Indice (2009 = 100)	100	154	110	127	132
Cota de piață	13 % – 18 %	19 % – 24 %	13 % – 18 %	15 % – 20 %	15 % – 20 %
Indice (2010 = 100)	87	100	73	81	83
Indice (2009 = 100)	100	115	84	93	97

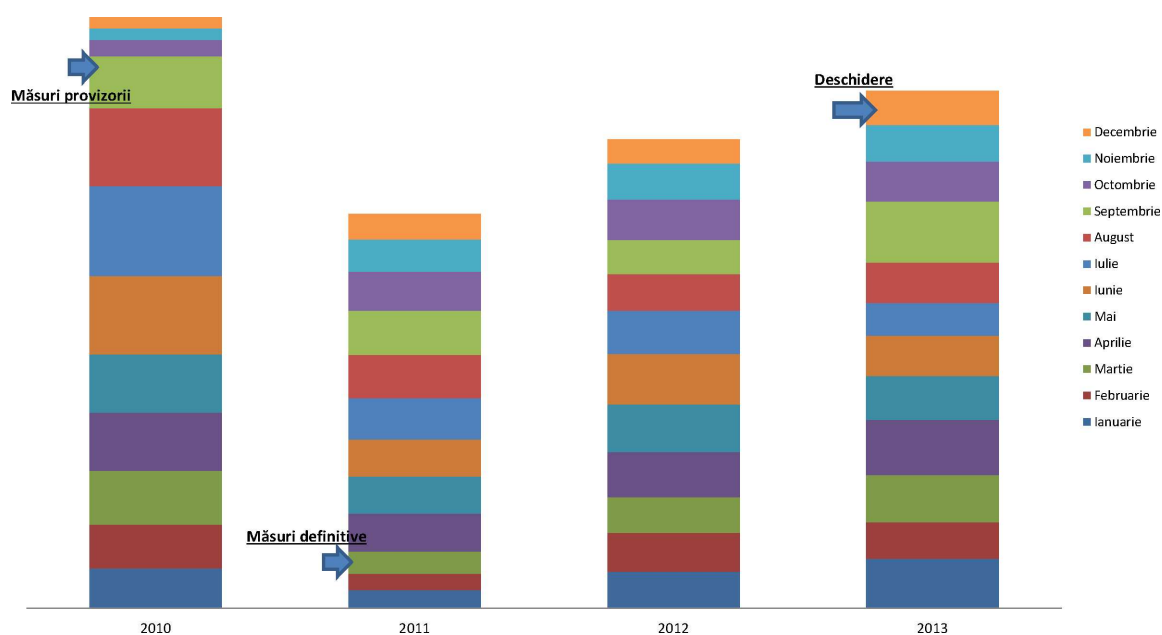
Sursă: Eurostat (Comext).

(221) Volumul importurilor din RPC a scăzut cu 14 % în cursul perioadei examinate, iar cota lor de piață cu 17 %. Cu toate acestea, 2010 nu este un an de referință adecvat, iar analiza tendințelor importurilor ar fi mai precisă dacă s-ar lua în considerare și anul precedent, și anume 2009, după cum s-a arătat în tabelul de mai sus. Anul 2010 a fost caracterizat de activitatea semnificativă a importatorilor din Uniune de stocare a produselor chineze din fibră de sticlă cu filament, activitate desfășurată înainte de instituirea de taxe provizorii în septembrie 2010. Într-adevăr, ancheta a arătat că, în cursul primelor nouă luni ale anului 2010, au fost importate cantități mult mai mari decât de obicei din RPC. Importurile din RPC s-au ridicat la aproximativ 99 000 de tone în 2009, în timp ce în 2010 au fost de peste 152 000 de tone, după care au scăzut în 2011 la aproximativ 109 000 de tone. Tendința arată o creștere clară a importurilor începând cu 2009. Începând din 2011, importurile din RPC au crescut cu 20 % în termeni de volum, ceea ce a avut ca rezultat faptul că s-au recâștigat 2 puncte procentuale din cota de piață.

- (222) Mai multe părți și-au reiterat afirmațiile conform cărora importurile din RPC și cota acestora de piață a scăzut între 2010 și sfârșitul PA, așa încât nu a fost demonstrată nicio creștere semnificativă a importurilor, după cum ar fi fost necesar în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Acordul antidumping (ADA) și articolul 15 alineatul (2) din ASMC. În plus, aceste părți afirmă că 2009 nu este un an de referință adecvat din următoarele motive: (i) nu există niciun temei juridic în regulamentul antidumping de bază și în regulamentul antisubvenție de bază, iar grupul OMC a concluzionat în cauza *Mexico-Steel Pipes and Tubes* că „o autoritate responsabilă cu ancheta nu poate utiliza subseturi temporale în cursul unei perioade”; (ii) nu există niciun element de probă care să demonstreze afirmația potrivit căreia importurile din 2010 au fost rezultatul unei activități de stocare; și (iii) datele din 2009 nu au fost luate în considerare pentru niciun alt aspect al evaluării prejudiciului, motiv pentru care evaluarea nu este obiectivă.
- (223) În ceea ce privește prima și a treia afirmație, regulamentul antidumping de bază și regulamentul antisubvenție de bază, care constituie legislația aplicabilă, nu precizează perioada care ar trebui examinată pentru a analiza tendințele. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru care anul 2009 să nu poată fi luat în considerare pentru a analiza tendințele importurilor provenite din RPC. Acest lucru nu înseamnă că analiza nu este obiectivă, ci constituie, dimpotrivă, o completare suplimentară a analizei realizate cu privire la situația industriei din Uniune. După cum s-a explicat mai sus în considerentul 219, anul 2009 a fost luat în considerare în plus față de perioada examinată numai în ceea ce privește indicatorii de prejudiciu specifici referitori la importurile chineze. Pentru ceilalți indicatori de prejudiciu, nu a existat niciun motiv obiectiv pentru care să nu poată fi luați în considerare integral toți anii din perioada examinată.
- (224) În ceea ce privește a doua afirmație, efectul stocării este demonstrat foarte clar de datele lunare privind importurile obținute din baza de date creată în conformitate cu articolul 14 alineatul (6) din regulamentul antidumping de bază (a se vedea graficul 1 de mai jos) ⁽¹⁾. Înainte de instituirea măsurilor provizorii, importurile produsului în cauză provenite din RPC au crescut substanțial în al doilea și al treilea trimestru din 2010 (pentru consumul înainte de sfârșitul anului 2010/începutul anului 2011 din cauza perioadei de depozitare limitate). Acest fapt nu a corespuns unei creșteri similare a consumului, ceea ce arată că importurile respective au fost efectuate în scopul stocării, anticipându-se măsurile care urmau a fi instituite. Guvernul RPC nu a furnizat o altă explicație pentru această creștere și, prin urmare, Comisia poate considera în mod rezonabil că stocarea a avut loc înainte de instituirea măsurilor provizorii de la sfârșitul anului 2010. Acest lucru este demonstrat, de asemenea, de faptul că nivelul importurilor lunare din RPC în perioada cuprinsă între măsurile provizorii și cele definitive (al patrulea trimestru al anului 2010 și primul trimestru al anului 2011) a fost foarte scăzut. Atunci când măsurile au fost reduse în etapa definitivă (în martie 2011), nivelurile lunare ale importurilor au crescut din nou, atingând un nivel stabil.

Graficul 1

Importurile produsului în cauză provenite din RPC (cantitate lunară)

Sursă: Baza de date creată în conformitate cu articolul 14 alineatul (6).

⁽¹⁾ Baza de date a DG Comerț, creată în conformitate cu articolul 14 alineatul (6), conține date (la nivelul codurilor TARIC cu 10 cifre) cu privire la importurile de produse care fac obiectul unor măsuri sau anchete antidumping sau antisubvenție, provenind fie din țări vizate de procedură, fie din alte țări terțe.

3.2. Prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping și ale importurilor subvenționate

(225) Prețurile importurilor din China (exceptând taxele antidumping în vigoare) au evoluat după cum urmează:

Tabelul 3

Prețuri la import

	2010	2011	2012	PA
Preț CIF mediu (EUR/tonă)	911	877	892	834
Indice (2010 = 100)	100	96	98	92

Sursă: Eurostat (Comext).

- (226) Prețurile CIF la import din China (exceptând taxele antidumping în vigoare) au evoluat de la 911 EUR/tonă la 834 EUR/tonă în cursul perioadei examinate. Această evoluție reprezintă o scădere de 8 % în cursul perioadei examinate.
- (227) Guvernul RPC și un utilizator au susținut că a compara prețurile medii la import în lipsa unei analize a gamei de produse poate induce în eroare. Guvernul RPC a afirmat, de asemenea, că majoritatea importurilor din RPC constau în cel mai ieftin tip de produs, și anume semitorturi.
- (228) Contrar afirmației, gama de produse a fost luată pe deplin în considerare în cadrul analizei, Comisia efectuând o comparație, pe tip de produs, între prețurile de vânzare ale producătorilor-exportatori chinezi și cele ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Aceeași abordare fusese adoptată în cursul anchetei inițiale.
- (229) În urma comunicării constatrilor definitive, guvernul RPC a solicitat prețurile la import din China pe tip de produs indicate în tabelul 3, având în vedere că pentru calcularea marjei de subcotare și de prejudiciu au fost utilizate datele pe tip de produs.
- (230) Prețul mediu la import din China din tabelul 3 este utilizat pentru a demonstra tendința în cursul perioadei examinate. În scopul ilustrării tendințelor, utilizarea prețurilor medii este adecvată. Pentru determinarea subcotării și calcularea marjei de prejudiciu, au fost utilizate date pe tip de produs.
- (231) Pentru a determina subcotarea prețurilor în cursul PA, prețurile de vânzare medii ponderate pe tip de produs practicate de către producătorii din Uniune incluși în eșantion, percepute de la clienții neafiliați pe piața Uniunii, ajustate la un nivel franco fabrică, au fost comparate cu prețurile medii ponderate corespondente pe tip de produs pentru importurile de la producătorii chinezi incluși în eșantion, practicate în relația cu primul client independent de pe piața Uniunii, stabilite pe o bază CIF și ajustate în mod corespunzător pentru a ține seama de taxele vamale, taxele antidumping și de costurile ulterioare importului. Prețurile au fost comparate în funcție de tip pentru tranzacții la același nivel comercial. Rezultatul acestei comparații a fost exprimat ca procent din prețul franco fabrică mediu ponderat pe care l-au practicat producătorii din Uniune incluși în eșantion în timpul perioadei de anchetă. Comparația a arătat, în cazul unui exportator chinez major care exportă în Uniune, o marjă de subcotare de 2 %, în ciuda actualelor măsuri antidumping (și a taxelor vamale) care au fost adăugate la prețul de import. Marea majoritate a altor importuri au fost efectuate la prețuri comparabile cu prețurile din Uniune.
- (232) În urma comunicării constatrilor definitive, un producător-exportator a susținut că au existat anumite inexactități în ceea ce privește valorile CIF pentru 3 NCP.
- (233) Această afirmație era corectă, iar Comisia a ajustat valorile CIF respective, ceea ce a dus la o mică modificare a marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative pentru producătorul-exportator în cauză (a se vedea considerentul 440).
- (234) Mai multe părți au susținut că nu a existat o subcotare semnificativă a prețurilor în cursul PA. Ele au afirmat că o marjă de subcotare de 2 % pentru un singur exportator este aproape o marjă *de minimis* și nu poate fi considerată ca fiind semnificativă. În plus, respectivele părți au făcut trimitere la practica Comisiei conform căreia s-a considerat că o subcotare limitată a prețurilor sau o subcotare de 6 % nu a avut niciun efect asupra nivelului general al prețurilor din Uniune din cauza volumului limitat de exporturi.

- (235) În pofida taxelor antidumping în vigoare, aceste importuri sunt în continuare la prețuri subcotate. Trimiterea la practicile Comisiei poate induce în eroare. În cazul „carbonatului de sodiu dens” ⁽¹⁾, s-a considerat că subcotarea prețurilor de 6 % nu avusese practic niciun efect asupra nivelului general al prețurilor din cauza volumului limitat al importurilor combinat cu o cotă de piață de 1,4 % a țării exportatoare. Prin comparație, cota de piață a importurilor din RPC în cursul PA se situează între 15 % și 20 %. Cazul referitor la „anumite sisteme de citire optică prin fascicul laser” ⁽²⁾ se referea la o subcotare limitată a prețurilor pentru importurile în cauză, având în vedere (i) creșterea semnificativă a consumului în Uniune (129 %); și (ii) natura produsului în cauză, și anume un produs neomogen cu o mare varietate de caracteristici și diferențele tehnice, care face obiectul unor evoluții tehnologice rapide. În anchetele de față, piața produsului în cauză este de o natură complet diferită și, prin urmare, amploarea subcotării prețurilor trebuie examinată în contextul de piață existent. Produsul în cauză este un produs de consolidare omogen de bază pe o piață relativ stabilă. O astfel de piață este mai sensibilă la diferențele de preț și chiar și o mică diferență de preț poate avea un impact semnificativ asupra pieței. Faptul că nu a avut loc nicio subcotare majoră nu modifică, așadar, concluziile Comisiei. Dimpotrivă, acest element a fost luat pe deplin în considerare în cadrul evaluării. Oricum, fiecare caz este evaluat în funcție de propriile merite, iar situația prejudiciului este alcătuită din numeroși indicatori și niciunul dintre ei nu poate avea o importanță decisivă.

4. Situația economică a industriei din Uniune

- (236) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază și cu articolul 8 alineatul (4) din regulamentul antisubvenții de bază, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping și a importurilor subvenționate asupra industriei din Uniune a inclus și o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au un impact asupra situației industriei din Uniune în perioada examinată.
- (237) Astfel cum se menționează în considerentele 17-25, a fost utilizată eșantionarea pentru examinarea eventualului prejudiciu suferit de industria din Uniune.
- (238) În scopul determinării prejudiciului, Comisia a făcut distincție între indicatorii de prejudiciu macroeconomici și cei microeconomici. Comisia a analizat indicatorii macroeconomici pe baza datelor furnizate în plângere și în cererea de reexaminare, precum și în observațiile ulterioare și i-a confruntat, atunci când a fost posibil, cu statisticele. Datele s-au referit la toți producătorii din Uniune. Comisia a analizat indicatorii microeconomici pe baza datelor conținute în răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Ambele seturi de date au fost considerate reprezentative pentru situația economică a industriei din Uniune.
- (239) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, utilizarea capacității, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea, ocuparea forței de muncă, productivitatea, amploarea marjei de dumping și a marjei de subvenție și redresarea în urma practicilor de dumping sau de subvenționare anterioare.
- (240) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costurile cu forța de muncă, stocurile, rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital.

5. Indicatorii macroeconomici

5.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității

- (241) Variația în producția anuală este un fapt obișnuit pentru industria din Uniune, dat fiind că, o dată la 7-10 ani, trebuie reconstruite cuptoarele, ceea ce creează un volum de producție mai mare în anul precedent pentru a constitui stocuri și un volum de producție mai mic în anul în care cuptorul este scos din funcțiune pentru a fi reconstruit. Ori de câte ori un cuptor este scos din funcțiune pentru a fi reconstruit, capacitatea de producție din anul respectiv va fi, de asemenea, mai scăzută.

⁽¹⁾ Decizia 90/507/CEE a Comisiei din 7 septembrie 1990 de încheiere a reexaminării măsurilor antidumping privind importurile de carbonat de sodiu dens originar din Statele Unite ale Americii (JO L 283, 16.10.1990, p. 38).

⁽²⁾ Decizia 99/55/CE a Comisiei din 21 decembrie 1998 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de anumite sisteme de citire optică prin fascicul laser și principalele elemente constitutive ale acestora, destinate a fi utilizate în autovehicule, originare din Japonia, Coreea de Sud, Malaysia, Republica Populară Chineză și Taiwan (JO L 18, 23.1.1999, p. 62).

- (242) Având în vedere aceste informații, producția totală a Uniunii, capacitatea de producție și rata de utilizare a capacității au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 4

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității

	2010	2011	2012	PA
Volumul producției (în tone)	560 000 – 610 000	580 000 – 630 000	510 000 – 560 000	530 000 – 580 000
<i>Indice</i>	100	103	92	95
Capacitatea de producție (în tone)	670 000 – 720 000	680 000 – 730 000	650 000 – 700 000	640 000 – 690 000
<i>Indice</i>	100	101	97	96
Gradul de utilizare a capacității	84 %	86 %	81 %	84 %
<i>Indice</i>	100	102	95	99

Sursă: Date furnizate de către APFE.

- (243) În contextul creșterii consumului în Uniune (cu 3 %), producția industriei din Uniune a produsului similar a scăzut cu 5 % între 2010 și PA. Și capacitatea de producție în regiune a scăzut între 2010 și PA cu 4 %. Gradul de utilizare a capacității a rămas destul de stabil în cursul perioadei examinate, cu excepția unei scăderi în 2012.
- (244) Între 2011 și 2012 se poate observa o scădere a producției cu 11 puncte procentuale și a capacității de producție cu patru puncte procentuale. Acesta este rezultatul restructurării industriei din Uniune și al închiderii unora dintre fabricile sale. Producătorul de fibră de sticlă cu filament Ahlstrom și-a încetat producția la sfârșitul anului 2011, iar Owens Corning Vado Ligure din Italia și-a închis fabrica în 2012 deoarece nu reușeau să se redreseze în urma importurilor care fac obiectul unui dumping. Cu toate acestea, industria din Uniune consideră că, după restructurare și după ce se restabilesc condițiile echitabile de concurență, ea poate rămâne o industrie viabilă, ceea ce explică faptul că industria din Uniune încă mai investește în reconstrucția cuptoarelor existente.
- (245) În urma comunicării constatrilor definitive, guvernul RPC a susținut că Comisia s-a raportat la o durată de viață a cuptoarelor mai scurtă decât media și că, prin urmare, investițiile și/sau utilizarea cuptoarelor în Uniune se caracterizează prin ineficiențe semnificative.
- (246) S-a demonstrat că deciziile de reconstruire a cuptoarelor luate de industria din Uniune s-au bazat pe considerente care țin de producție și de eficiența energetică. Nu au existat indicii că durata de viață a cuptorului luată în considerare de producătorii din Uniune incluși în eșantion nu era o bună practică în industrie și că nu era în conformitate cu cerințele privind gama de produse.
- (247) Mai multe părți au susținut că trebuie luată în considerare o durată mai mare decât din 2010 până la PA tocmai din cauza costurilor de reconstrucție a cuptoarelor, care ar afecta toți indicatorii macro- și microeconomici. Guvernul RPC a afirmat că nu au fost prezentate date sau informații cu privire la anii în care producătorii din Uniune au reconstruit cuptoarele.
- (248) Reconstruirea cuptoarelor este o activitate inerentă industriei și recurentă. Ea este esențială pentru a asigura continuitatea operațiunilor și a menține capacitatea. Investițiile în C&D realizate sunt direct legate de capacitatea operațională și permit dezvoltarea unor produse personalizate pentru nevoile clientului. Prin urmare, aceste investiții

nu constituie o excepție în perioada examinată. Indiferent de intervalul de timp luat în considerare, volumul de producție va fi întotdeauna influențat de reparațiile sau reconstrucția cuptoarelor. Informațiile specifice ale societăților referitoare la momentele în care au avut loc reconstrucții sunt considerate confidențiale.

- (249) Un utilizator a afirmat, de asemenea, că industria din Uniune a putut să evite orice efect negativ (al importurilor subvenționate și al celor care fac obiectul unui dumping), având în vedere că gradul de utilizare a capacității de producție a rămas relativ stabil în perioada cuprinsă între 2010 și sfârșitul PA.
- (250) Producția produsului similar este un proces continuu care nu poate fi adaptat la fluctuațiile cererii pe termen scurt. Gradul de utilizare a capacității de producție destul de stabil trebuie analizat ținând seama de scăderea capacității de producție. Prin urmare, se respinge acest argument.

5.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

- (251) Volumul vânzărilor pe piața liberă ale industriei din Uniune pe piața Uniunii, precum și volumul vânzărilor pe piața captivă pe piața Uniunii și cotele de piață respective au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 5

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2010	2011	2012	PA
Volumul vânzărilor pe piața liberă pe piața Uniunii (în tone)	420 000 – 470 000	390 000 – 440 000	400 000 – 450 000	420 000 – 470 000
<i>Indice</i>	100	94	96	99
Cota de piață a vânzărilor pe piața liberă	58 % – 63 %	56 % – 61 %	55 % – 60 %	56 % – 61 %
<i>Indice</i>	100	96	95	97
Volumul vânzărilor pe piața captivă pe piața Uniunii (în tone)	20 000 – 70 000	30 000 – 80 000	30 000 – 80 000	30 000 – 80 000
<i>Indice</i>	100	114	123	121
Cota de piață a vânzărilor pe piața captivă	4 % – 9 %	5 % – 10 %	5 % – 10 %	5 % – 10 %
<i>Indice</i>	100	117	122	118

Sursă: Date furnizate de către APFE.

- (252) În cursul perioadei examinate, volumul vânzărilor pe piața liberă ale industriei din Uniune de produse din fibră de sticlă cu filament (și anume către clienți nefiliați) a scăzut ușor, cu 1 %, în cursul perioadei examinate. Cu toate acestea, în contextul creșterii consumului în Uniune cu 3 %, acest lucru a condus la o scădere a cotei de piață a industriei din Uniune de la 58 %-63 % în 2010 la 56 %-61 % în cursul PA. Volumul mai mic al vânzărilor în 2011 este rezultatul constituirii stocurilor, ca urmare a importurilor din China în 2010, care au intrat treptat pe piață în 2011.

- (253) În cursul perioadei examinate, vânzările pe piața captivă ale industriei din Uniune au reprezentat între 11 % și 14 % din totalul vânzărilor (pe piața liberă și pe piața captivă) ale industriei din Uniune pe piața Uniunii. Vânzările pe piața captivă au înregistrat o creștere între 2010 și 2012, după care s-au stabilizat în cursul PA. În cifre absolute, creșterea vânzărilor pe piața captivă între 2010 și 2011 este limitată.

5.3. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

- (254) Ocuparea forței de muncă și productivitatea producătorilor din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 6

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2010	2011	2012	PA
Numărul de angajați	3 450 – 3 950	3 350 – 3 850	3 200 – 3 700	3 000 – 3 500
Indice	100	97	95	89
Productivitate (unitate/angajat)	153	163	150	164
Indice	100	106	98	107

Sursă: Date furnizate de către APFE.

- (255) Nivelul ocupării forței de muncă al producătorilor din Uniune arată că industria din Uniune a încercat să raționalizeze producția de-a lungul perioadei examinate, având drept obiectiv reducerea costurilor de fabricație. Într-adevăr, pe parcursul perioadei examinate, numărul de angajați a scăzut cu 11 %.
- (256) Efectul combinat al unei modificări în ceea ce privește numărul de angajați și volumul producției în cursul aceleiași perioade examinate a condus la o creștere a productivității forței de muncă a producătorilor din Uniune, măsurată ca producție (tone) pe angajat pe an, de 7 % între 2010 și PA.

5.4. Creștere

- (257) După cum se menționează în considerentul 217 de mai sus, consumul din Uniune a crescut cu 3 % în cursul perioadei examinate. Având în vedere numeroasele aplicații ale produsului în cauză, este de așteptat, în opinia industriei din Uniune și a utilizatorilor, ca acest model de creștere să continue și în viitorul apropiat.

5.5. Amploarea marjei de dumping și de subvenție și redresarea în urma practicilor de dumping sau de subvenționare anterioare

- (258) Industria din Uniune a suferit prejudicii din cauza importurilor care fac obiectul unui dumping originare din RPC până în 2011, când au fost introduse taxele. Taxele în vigoare împotriva importurilor din RPC au fost concepute astfel încât să garanteze condiții echitabile care să permită industriei din Uniune să beneficieze de condiții de concurență loială cu aceste importuri și să se redreseze în urma prejudiciului suferit.
- (259) Cu toate acestea, acest lucru nu s-a întâmplat. Industria din Uniune a înregistrează din nou, în prezent, pierderi și a continuat să piardă cote de piață, deși consumul în Uniune a crescut. Importurile din RPC au continuat să intre la prețuri foarte mici și au câștigat cote de piață. În perioada de anchetă, cota de piață a importurilor din China era cu 3 puncte procentuale mai mare decât nivelul înregistrat înainte de instituirea taxelor ⁽¹⁾. Industria din Uniune s-a restructurat și a închis unele dintre fabricile sale (a se vedea considerentul 244 de mai sus). Este clar că redresarea în urma practicilor de dumping anterioare nu a avut loc.
- (260) Date fiind volumul, cota de piață și prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping și a importurilor subvenționate din RPC și având în vedere marjele de dumping existente (9,6 % și 29,7 %) ⁽²⁾, impactul asupra situației industriei din Uniune poate fi considerat ca fiind semnificativ.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011, considerentul 64 (JO L 67, 15.3.2011, p. 6).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011, considerentul 54 (JO L 67, 15.3.2011, p. 6).

- (261) Întrucât aceasta este prima anchetă antisubvenție cu privire la produsul în cauză, redresarea în urma efectelor practicilor de subvenționare anterioare nu este examinată în procesul de evaluare.

6. Indicatori microeconomici

6.1. Prețuri

- (262) Prețurile de vânzare unitare medii ponderate ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 7

Prețurile de vânzare pe piața liberă și pe piața captivă în Uniune

	2010	2011	2012	PA
Prețul de vânzare unitar mediu franco fabrică pe piața liberă în Uniune (EUR/tonă)	1 061	1 144	1 070	1 035
<i>Indice (2010 = 100)</i>	100	108	101	98
Prețul de vânzare unitar mediu franco fabrică pe piața captivă în Uniune (EUR/tonă)	1 006	1 031	1 027	989
<i>Indice (2010 = 100)</i>	100	103	102	98

Sursă: Date furnizate de către producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (263) Prețurile unitare de vânzare pe piața liberă au scăzut cu 2 % în cursul perioadei examinate. Întrucât taxele provizorii au intrat în vigoare în septembrie 2010, industria din Uniune a fost în măsură să crească prețurile în 2011. Cu toate acestea, începând din 2011, prețurile de vânzare unitare au scăzut cu 10 %.
- (264) În ceea ce privește prețurile unitare de vânzare pe piața captivă (adică prețurile de transfer), ele au urmat aceeași evoluție ca prețurile de vânzare unitare practicate pe piața liberă, unde industria din Uniune și-a mărit prețurile de vânzare de pe piața captivă în 2011, după care aceste prețuri unitare de vânzare au scăzut cu 4 %.

6.2. Costurile de producție unitare medii

- (265) Costul de producție unitar a evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Costul de producție unitar

	2010	2011	2012	PA
Costul de producție unitar (EUR/tonă)	964	990	1 032	976
<i>Indice (2010 = 100)</i>	100	103	107	101

Sursă: Date furnizate de către producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (266) Costul de producție unitar mediu a crescut între 2010 și 2012. După 2012, costul de producție unitar mediu a scăzut din nou aproape până la nivelul din 2010. Nivelul de vârf înregistrat în 2012 este atribuit unei anumite situații de investiții a unuia dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion. Pe toată durata perioadei examinate, costul de producție unitar mediu a crescut cu doar 1 %.

- (267) Mai mulți utilizatori au susținut că situația unei anumite societăți nu ar trebui să justifice concluzii generale. Concluzia cu privire la costul de producție unitar a fost că acesta este relativ stabil. Nivelul de vârf din 2012 nu a modificat concluziile generale.
- (268) Costul de producție unitar se bazează pe volumul de producție global al producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Prețul de vânzare unitar din tabelul 7 se bazează pe vânzările în Uniune către clienți neafiliați. Prin urmare, cei doi indicatori au o bază diferită și nu sunt direct comparabili.
- (269) În urma comunicării constatărilor definitive, CCCLA a afirmat că, pentru a evalua dacă variația costurilor de producție ar putea explica scăderea ușoară a prețurilor de vânzare în Uniune, Comisie trebuie să furnizeze suficiente date comparabile.
- (270) Acești doi indicatori au o bază diferită și, deși cifrele absolute nu sunt direct comparabile, tendințele acestora pot fi comparate.

6.3. Costurile cu forța de muncă

- (271) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 9

Costurile medii cu forța de muncă pe angajat

	2010	2011	2012	PA
Salarii medii pe angajat (EUR)	40 518	41 590	42 310	42 917
Indice (2010 = 100)	100	103	104	106

Sursă: Date furnizate de către producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (272) Costurile medii cu forța de muncă pe angajat au înregistrat o creștere progresivă (+ 6 %) pe parcursul perioadei examinate. Această tendință era în concordanță cu indicele costului cu forța de muncă în țările în care sunt stabiliți producătorii incluși în eșantion ⁽¹⁾.

6.4. Stocurile

- (273) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 10

Stocuri

	2010	2011	2012	PA
Stocuri finale (în tone)	18 539	46 585	50 198	52 805
Indice (2010 = 100)	100	251	271	285

Sursă: Date furnizate de către producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (274) Stocurile finale au crescut semnificativ pentru prima oară în 2011 și au continuat să crească în cursul perioadei examinate.
- (275) Guvernul RPC a susținut că variațiile stocurilor raportate în datele furnizate de APFE au evidențiat vânzări nedecarate, dar nu au indicat un prejudiciu atunci când au fost comparate cu importurile din China.

⁽¹⁾ Ycharts.com.

- (276) Această afirmație nu ar trebui să fie luată în considerare. Comisia a efectuat analiza indicatorilor microeconomici, cum sunt nivelurile stocurilor, pe baza datelor reale furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Ancheta privind producătorii din Uniune incluși în eșantion nu a scos la iveală nicio vânzare nedeclarată.
- (277) În urma comunicării constatărilor definitive, un utilizator a afirmat că 2010 nu este un an de referință adecvat, nivelurile stocurilor fiind neobișnuit de reduse în comparație cu perioada cuprinsă între 2006 și octombrie 2009 (perioada de anchetă a anchetei antidumping inițiale).
- (278) Se respinge acest argument, având în vedere că entitățile care fac parte din eșantion în anchetele în curs sunt diferite de eșantionul din ancheta precedentă și, prin urmare, datele nu sunt comparabile. Comisia și-a limitat analiza la perioada examinată, în special în ceea ce privește datele microeconomice, și nu dispune de informații referitoare la nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion în perioada anterioară perioadei examinate. Guvernul RPC a afirmat că nivelurile stocurilor sunt mai mari în 2011 și din cauza unei scăderi cu 3 % a consumului în Uniune în anul respectiv. Totuși, acest element nu are impact asupra tendinței în cursul perioadei examinate.

6.5. Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri

- (279) Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 11

Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor

	2010	2011	2012	PA
Rentabilitatea vânzărilor în Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri din vânzări)	3 %	2 %	- 6 %	- 4 %
<i>Indice (2010 = 100)</i>	100	66	- 200	- 134
Fluxul de lichidități (în EUR)	32 847 910	10 978 839	- 1 297 704	14 660 203
<i>Indice (2010 = 100)</i>	100	33	- 4	45
Investițiile (în EUR)	7 729 022	9 721 478	30 738 820	32 511 238
<i>Indice (2010 = 100)</i>	100	126	398	421
Randamentul investițiilor	2 %	2 %	- 4 %	- 3 %
<i>Indice (2010 = 100)</i>	100	69	- 184	- 137

Sursă: Date furnizate de către producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (280) Comisia a determinat rentabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion prin exprimarea profitului net înainte de impozitare realizat din vânzarea produsului similar către clienți neafiliați din Uniune ca procentaj din cifra de afaceri generată de aceste vânzări. În cursul perioadei examinate, rentabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion a scăzut considerabil, de la 3 % la - 4 %.
- (281) Fluxul de lichidități net reprezintă capacitatea producătorilor din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Fluxul de lichidități s-a diminuat în mod semnificativ în cursul perioadei examinate (- 55 %).

- (282) Nivelul investițiilor realizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion a urmat o tendință crescătoare de-a lungul perioadei examinate. Creșterea a fost mai mare în 2012 și în cursul PA. Costurile mari de investiții se datorau reconstrucției cuptoarelor. În această industrie cu utilizare intensivă a capitalului, cuptoarele trebuie să fie reconstruite o dată la 7-10 ani, iar costurile legate de reconstrucția unui cuptor pot ajunge la 8 milioane-13 milioane EUR (se specifică intervalul din motive de confidențialitate). Investițiile includ, de asemenea, costuri substanțiale cu investiții structurale legate de consumul de aliaj pentru filiere și de reconstrucția periodică a acestora.
- (283) Randamentul investițiilor este profitul exprimat ca procentaj din valoarea contabilă netă a investițiilor. Randamentul investițiilor a urmat în mod clar tendința negativă a rentabilității. Degradarea randamentului investițiilor este o indicație clară a deteriorării situației economice a industriei Uniunii pe parcursul perioadei examinate.
- (284) Situația financiară fragilă evocată mai sus exista în ciuda consumului crescut în perioada examinată, astfel cum este descris în considerentul 217 de mai sus și a eforturilor industriei din Uniune de a raționaliza costurile de producție, astfel cum este descris în considerentul 244 de mai sus și în considerentul 337 de mai jos.
- (285) Anchetele nu au evidențiat niciun fel de dificultăți grave în a atrage capital întâmpinate de producătorii din Uniune incluși în eșantion.
- (286) În urma comunicării constatărilor definitive, mai multe părți au observat că nivelul investițiilor este extrem de mare pentru 2012 și PA și că aceste costuri ridicate cu investițiile ar putea fi motivul pentru care industria din Uniune nu a fost rentabilă în cursul PA. Guvernul RPC a susținut, de asemenea, că scăderea rentabilității este direct legată de creșterea costurilor de producție și de scăderea producției ca urmare a reconstrucției cuptoarelor.
- (287) În primul rând, investițiile în valoare de 32 de milioane EUR din perioada 1 octombrie 2012-30 septembrie 2013 se suprapun parțial cu cele 30 de milioane EUR din anul 2012. În al doilea rând, investițiile realizate în aceste perioade au fost esențiale pentru reconstrucția cuptoarelor, ele fiind recurente în acest sector și considerate ca fiind efectuate în cursul normal al activității, astfel cum se prevede în considerentele 241-250. În al treilea rând, nivelul investițiilor a avut un impact asupra rezultatelor industriei din Uniune, deoarece ele generează costuri suplimentare. Cu toate acestea, principalele efecte ale investițiilor se reflectă în bilanț și nu în contul de profit și pierderi, indicând costurile de amortizare recurente standard și, prin urmare, nu pot explica, ca atare, pierderile. În ceea ce privește afirmația guvernului RPC, reconstrucțiile cuptoarelor sunt planificate cu atenție în prealabil. Continuitatea aprovizionării clienților este asigurată prin construirea unor stocuri tampon. În sfârșit, impactul acestor investiții asupra costurilor și a rezultatelor întreprinderii se întinde pe mai mulți ani.
- (288) În plus, mai multe părți au susținut că (i) costurile mai ridicate ale investițiilor se reflectă în scăderea randamentului investițiilor pentru 2012 și PA (având în vedere că unele investiții nu aduc profituri imediate); și (ii) nu este rezonabil să se utilizeze o imagine a doi ani supraîncărcați cu investiții substanțiale și să se concluzioneze că industria din Uniune s-a deteriorat din aceste considerente.
- (289) Investițiile în cuptoare nu constituie o excepție pentru perioada examinată. Ancheta a arătat că, începând cu anul 2004, industria din Uniune a realizat investiții în cuptoare aproape în fiecare an. Prin urmare, indiferent de intervalul de timp luat în considerare, volumul de producție și randamentul investițiilor vor fi întotdeauna influențate de reparațiile sau reconstrucția cuptoarelor. Degradarea rentabilității producătorilor din Uniune incluși în eșantion a indicat faptul că ei nu erau în măsură să aplice prețuri pentru produsul similar care să permită realizarea unor investiții esențiale pentru continuitatea activității.
- (290) Guvernul RPC a afirmat că o industrie va trebui să utilizeze mai întâi numerarul disponibil înainte de a face apel la fondurile împrumutate și că, prin urmare, este normal ca fluxul de numerar să fi scăzut atunci când producătorii din Uniune incluși în eșantion au făcut investiții importante în 2012 și în cursul PA. De asemenea, autoritățile RPC susțin că o industrie care înregistrează pierderi nu ar fi putut investi atât de mult cât au investit societățile incluse în eșantion.
- (291) Industria producătoare de fibră de sticlă cu filament este un sector de activitate de talie mondială cu mecanisme de finanțare care se extind dincolo de atribuțiile financiare ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Situațiile privind investițiile nu au neapărat un impact asupra fluxului de numerar. Prin urmare, aceste argumente se resping.

7. Concluzie privind situația industriei din Uniune

- (292) Constatările anchetelor confirmă faptul că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază și al articolului 8 alineatul (4) din regulamentul anti-s subvenții de bază.
- (293) Instituirea de măsuri antidumping a permis industriei din Uniune să își crească prețurile în 2011. În același timp, industria din Uniune a depus eforturi pentru a-și spori eficiența și productivitatea. Deși consumul în Uniune a fost în creștere, industria din Uniune nu a avut altă soluție decât să își reducă prețurile unitare de vânzare din nou, începând cu 2012, cu scopul de a-și menține cota de piață.
- (294) Analiza subcotării prețurilor (a se vedea considerentul 231) și tendința descrescătoare a prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune (a se vedea considerentul 263) arată în mod clar că producătorii din Uniune au încercat să concureze cu prețurile importurilor din China și au redus discrepanța între prețuri. Totuși, acest lucru a condus la o deteriorare puternică a rezultatelor financiare ale producătorilor din Uniune, industria din Uniune raportând pierderi începând din 2012. Această situație nu este viabilă pe termen scurt și mediu.
- (295) Și alți indicatori au evoluat negativ, chiar și după instituirea măsurilor împotriva RPC, cum ar fi producția, capacitatea de producție, ocuparea forței de muncă, stocurile și fluxul de numerar.
- (296) Rezultatele celor două anchete confirmă, de asemenea, că schimbarea împrejurărilor care justificau deschiderea reexaminării intermediare parțiale a măsurilor antidumping, și anume restructurarea și închiderea unor fabrici din Uniune, astfel cum se explică în considerentul 244 de mai sus, au un caracter substanțial și de durată. După închiderea unei fabrici, aceasta este total dezafectată. În plus, instalarea unui cuptor nou este o operațiune extrem de costisitoare, care necesită mult timp și nu poate fi realizată pe termen scurt. Prin urmare, timpul și costurile necesare pentru instalarea cuptoarelor într-o fabrică nouă nu ar trebui subestimate. Așadar, restructurarea și închiderea unor fabrici pot fi considerate ca având un caracter substanțial și de durată.
- (297) Mai multe părți au susținut că au existat semne clare care indicau absența prejudiciului. Afirmațiile sunt analizate în considerentele de mai jos.
- (298) CCCLA a afirmat că unul dintre producătorii din Uniune, 3B Fibreglass, a fost achiziționat în 2012 de către Grupul Binani și că performanța globală a industriei Uniunii trebuie să fie bună, căci niciun operator economic rațional nu ar investi într-o industrie neperformantă. De asemenea, CCCLA citează raportul anual pentru 2013 al Braj Binani conform căruia „*nivelul global de performanță a două unități de producție din Belgia și din Norvegia este considerat bun*”. În plus, CCCLA a afirmat că cifra de afaceri a doi producători din Uniune a crescut între 2010 și PA și că industria din Uniune în mod evident nu suferă niciun prejudiciu.
- (299) Grupul Binani din India a achiziționat, într-adevăr, 3B Fibreglass în 2012. Cu toate acestea, oricare ar fi motivațiile comerciale ale Grupului Binani, Comisia face trimitere la constatările anchetei conform cărora industria din Uniune a pierdut cote de piață și a înregistrat o scădere a rentabilității. Citatul ar trebui pus în context și în integralitate: „*Nivelul global de performanță a două unități de producție din Belgia și din Norvegia este considerat bun, iar capacitatea a fost parțial limitată pentru a face față scăderii cererii pe piață. A continuat creșterea producției pentru a atinge niveluri normale de eficiență. Realizarea medie a fost însă sub așteptări, din cauza importurilor ieftine din Asia.*”
- (300) Afirmația conform căreia industria din Uniune nu a suferit un prejudiciu pentru că doi producători din Uniune au avut un profit mai mare între 2010 și PA este înșelătoare și incorectă. CCCLA s-a bazat, pentru această analiză, pe cifra de afaceri exprimată în kg. Cu toate acestea, nu este corect să se tragă concluzii doar pe baza cantităților mai mari vândute, deoarece o astfel de metodă nu ține seama de nivelul prețurilor acestor vânzări și, prin urmare, de impactul asupra rentabilității societății.
- (301) Potrivit guvernului RPC, faptul că membrii APFE investesc în creșterea capacității în interiorul și în afara Uniunii (de exemplu, în RPC, Rusia, India și Tunisia) este un semn clar al absenței prejudiciului.
- (302) Această anchetă privind existența prejudiciului este legată de rezultatele producătorilor din Uniune pe piața Uniunii. Astfel cum se arată în tabelul 4 de mai sus, industria din Uniune a înregistrat o ușoară creștere a capacității de 1 % în 2011, după care capacitatea a scăzut cu 5 puncte procentuale către sfârșitul PA. Prin urmare, nu există nicio creștere a capacității în Uniune. Cu toate acestea, având în vedere faptul că mulți producători de fibră de sticlă cu filament sunt societăți multinaționale, nu este de mirare că aceste întreprinderi investesc, de asemenea, în afara Uniunii, atunci când apare o oportunitate de afaceri. Investiția într-o capacitate suplimentară în afara Uniunii urmărește să satisfacă nevoile piețelor emergente, în perspectiva realizării unui profit. De asemenea, instalarea unor fabrici în aceste regiuni este coerentă cu ideea proximității față de acești clienți. Cu toate acestea,

decizia comercială de a instala sau nu o fabrică în afara Uniunii este complet independentă de prejudiciul suferit de producătorii din Uniune. În secțiunea de mai jos privind prejudiciul autoprovocat sunt abordate afirmații similare privind investițiile de amploare realizate de industria din Uniune.

- (303) Mai multe părți au afirmat că nu există prejudiciu, întrucât unii dintre producătorii din Uniune au anunțat că își vor majora prețurile pentru produsul similar vor crește începând din ianuarie 2014 pentru a compensa creșterea continuă a prețurilor la materiile prime și energie și a costurilor de transport.
- (304) În primul rând, nivelurile prețurilor din 2014 se referă la evenimente care au avut loc după PA. În al doilea rând, industria din Uniune a absorbit în ultimii ani majoritatea acestor creșteri ale prețurilor prin creșteri ale productivității. Totuși, se ajunge la un moment în care sunt mult mai greu de realizat creșteri suplimentare ale productivității pe termen scurt. Dat fiind că, în cursul PA, industria din Uniune a înregistrat pierderi, iar absorbția acestor creșteri ale prețurilor nu mai era posibilă, la un moment dat devine inevitabil ca astfel de creșteri să fie suportate de consumatori, existând riscul de a pierde alte cote de piață. Pe baza concluziilor de mai sus, afirmațiile au fost respinse.

E. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

1. Introducere

- (305) În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) și cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază și în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) și cu articolul 8 alineatul (7) din regulamentul antisubvenții de bază, s-a examinat dacă importurile care fac obiectul unui dumping și cele subvenționate originare din RPC au cauzat prejudicii industriei din Uniune într-o astfel de măsură încât să poată fi clasificate ca importante.
- (306) S-au mai examinat și alți factori cunoscuți, în afara importurilor care fac obiectul unui dumping, care ar fi putut de asemenea să prejudicieze industria din Uniune, pentru a se garanta că eventualul prejudiciu cauzat de acești alți factori nu a fost atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping sau celor subvenționate.

1.1. Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping și ale importurilor subvenționate

- (307) Ancheta a arătat că, în ciuda măsurilor antidumping în vigoare, importurile care fac obiectul unui dumping și importurile subvenționate originare din RPC au crescut în volum (32 %) în cursul perioadei examinate față de anul de referință 2009. Acest lucru a dus la o creștere a cotei de piață a RPC de la 13 %-18 % în 2009 la 15 %-20 % până la sfârșitul PA.
- (308) În același timp, în ciuda creșterii consumului, cota de piață a industriei din Uniune a scăzut cu 3 puncte procentuale în cursul perioadei examinate.
- (309) Prețurile medii ale importurilor care fac obiectul unui dumping și ale importurilor subvenționate au scăzut cu 8 % între 2010 și PA și au fost în mod semnificativ mai scăzute decât cele practicate de industria Uniunii în cursul aceleiași perioade.
- (310) Industria din Uniune era încă rentabilă în 2010 și 2011, iar ulterior a început să înregistreze pierderi, situație care a coincis cu creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și a celor subvenționate originare din RPC. Chiar și după scăderea prețului de vânzare, industria din Uniune nu a reușit să își mențină cota de piață. Această scădere a prețurilor era în detrimentul rentabilității, ducând la o situație de pierderi.
- (311) Având în vedere cele de mai sus, se concluzionează că nivelul prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping și al celor subvenționate originare din RPC alături de creșterea volumului au avut un impact negativ considerabil asupra situației economice a industriei din Uniune și, prin urmare, a jucat un rol determinant în prejudiciul important suferit de industria din Uniune.
- (312) În urma comunicării constatărilor definitive, mai multe părți au susținut că lipsește o analiză care să ateste că importurile din China au cauzat scăderea prețurilor industriei din Uniune și prejudiciul suferit și că, în analiza sa, Comisia se limitează la a invoca o coincidență în timp. Aceste părți fac trimitere la raportul grupului de lucru privind echipamentele cu raze X din China: „Grupul de lucru recunoaște că o corelare generală a importurilor care fac obiectul unui dumping cu prejudiciul cauzat industriei naționale ar putea indica o legătură de cauzalitate. Cu toate acestea, o astfel de analiză a coincidenței nu are neapărat vreo incidență asupra legăturii de cauzalitate respective; legătura de cauzalitate și corelarea sunt două concepte distincte. În împrejurările din speță, [...], problema legăturii de cauzalitate nu poate fi soluționată printr-o concluzie atât de generală privind coincidența”⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Raportul grupului de lucru — China — Măsuri antidumping definitive asupra echipamentelor de control al securității cu raze X din Uniunea Europeană — WT/DS425/R, alineatul (7).247.

- (313) Cu toate acestea, concluziile se bazează pe o analiză a unei lungi liste de indicatori. Astfel cum s-a precizat mai sus în secțiunea D, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping și a importurilor subvenționate a inclus evaluarea tuturor faptelor și a indicilor economici relevanți care influențează situația industriei din Uniune. Mulți indicatori au scos la iveală o situație prejudiciabilă. Într-o astfel de situație, singurul motiv pentru care industria din Uniune și-ar reduce prețurile este pentru a-și menține cota de piață sau cel puțin pentru a nu continua să piardă cote de piață atunci când se confruntă cu concurența la nivelul prețurilor. După instituirea măsurilor inițiale, industria din Uniune a reușit să își crească prețurile în 2011, dar în anii următori a trebuit să le reducă, întrucât costul de producție nu a scăzut. Astfel cum se precizează în detaliu în considerentele 320-335 de mai jos, exporturile din țări terțe au fost realizate în principal la prețuri ridicate pe tot parcursul perioadei examinate, iar cota de piață a țărilor terțe a rămas destul de stabilă și chiar a scăzut începând cu 2011. Prin urmare, industria din Uniune și-a redus prețurile nu din cauza importurilor din țări terțe, ci din cauza importurilor la prețuri scăzute, care fac obiectul unui dumping și al subvențiilor, din RPC. Începând din anul 2011, numai importurile din RPC au crescut în mod semnificativ, numai importurile din RPC au redus cota de piață a industriei din Uniune și numai prețurile importurilor din RPC au scăzut. Pe această bază, Comisia a concluzionat că scăderea prețurilor cu care s-a confruntat industria din Uniune și prejudiciul suferit au fost cauzate de creșterea importurilor subvenționate și a importurilor care fac obiectul unui dumping din RPC. Alți factori care ar putea rupe această legătură de cauzalitate sunt analizați în cele ce urmează.
- (314) CCCLA și guvernul RPC au susținut că nu poate fi vorba de o scădere sau blocare a prețurilor având în vedere că *„scăderea prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune nu este semnificativă, deoarece a atins doar nivelul maxim de 2 % în cursul perioadei examinate”*. Mai multe părți au susținut, de asemenea, că o scădere cu 1 % a vânzărilor în Uniune, o creștere cu 2 % a cotei de piață a importurilor din RPC și o scădere cu 3 % a cotei de piață a industriei din Uniune nu justifică măsurile drastice propuse.
- (315) Comisia reiterează faptul că, după cum s-a arătat mai sus, ca urmare a taxelor provizorii instituite în septembrie 2010, industria din Uniune a fost în măsură să își crească prețurile în 2011. Cu toate acestea, începând din 2011, prețurile de vânzare unitare au scăzut cu 10 %. Prin urmare, se poate vorbi în mod clar de o scădere semnificativă a prețurilor de vânzare. În pofida măsurilor antidumping în vigoare, industria din Uniune a continuat să se confrunte cu o scădere a volumului de vânzări, a prețurilor și a cotei de piață, în timp ce importurile din China au înregistrat creșteri ale volumului vânzărilor și ale cotei de piață la un nivel semnificativ mai mare decât în cursul perioadei de anchetă a anchetei inițiale. În mod normal, odată ce sunt instituite măsuri, industria din Uniune ar trebui să se redreseze în urma efectelor practicilor anterioare de dumping sau de subvenționare. În mod cert, lucrurile nu s-a întâmplat așa. După ce a arătat semne de redresare imediat după instituirea măsurilor, situația industriei din Uniune s-a deteriorat și mai mult în cursul perioadei examinate.
- (316) Un importator neafiliat a afirmat că nu era necesar ca producătorii din Uniune să scadă prețurile așa cum au făcut-o, pentru că pe piața Uniunii cererea era mai mare decât oferta. Guvernul RPC a susținut că scăderea prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune și scăderea prețurilor importurilor originare din China nu pot fi privite izolat de evoluțiile la nivel mondial ale prețurilor produsului în cauză și sunt în concordanță cu cursul normal al pieței. În plus, guvernul RPC susține că Comisia nu a verificat dacă piața permitea creșteri ale prețurilor în 2011 (după instituirea măsurilor în ancheta precedentă), ținându-se seama de contextul mondial și dacă da, în ce măsură. În plus, Comisia a refuzat în mod incorect să accepte dovezile furnizate privind creșterile prețurilor practice de producătorii din Uniune după PA, făcând trimitere la cauzele privind *sticla solară și faxurile pentru uz personal* ⁽¹⁾.
- (317) Comisia a considerat că afirmația potrivit căreia cererea depășea oferta era nefondată. Pierderea cotei de piață și creșterea nivelului stocurilor nu înseamnă că cererea a fost mai mare decât oferta, ci mai degrabă contrariul. În ceea ce privește afirmația guvernului RPC, evoluția prețurilor examinate este legată de vânzările pe piața Uniunii și nu la nivel mondial. Pe piața Uniunii, concurența între produsul similar și produsul în cauză are loc la nivel de prețuri. După cum s-a demonstrat mai sus, scăderea prețurilor nu poate fi atribuită altor factori decât acestei concurențe a prețurilor (având în vedere un cost al producției relativ stabil și consumul în Uniune). În plus, guvernul RPC nu a furnizat alte informații cu privire la evoluțiile prețurilor la nivel mondial. Prin urmare, această afirmație a fost considerată nefondată. În ceea ce privește afirmația privind creșterile prețurilor după PA, evenimentele care au avut loc după PA depășesc domeniul de aplicare al prezentei anchete. În orice caz, nu au fost furnizate dovezi clare privind creșteri efective ale prețurilor care ar fi avut loc după PA. Prin urmare, se respinge acest argument.
- (318) În plus, CCCLA a afirmat că scăderea cu 8 % a prețurilor medii de import din China menționată în considerentul 226 ar fi trebuit să ia în considerare prețurile din care se scad taxele vamale și manipularea, taxa antidumping, marja de profit a importatorilor și costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 471/2014 al Comisiei din 13 mai 2014 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de sticlă solară originară din Republica Populară Chineză, considerentul 319 (JO L 142, 8.7.2014, p. 23). Regulamentul (CE) nr. 495/2002 al Consiliului din 18 martie 2002 de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 904/98 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile în Comunitate de faxuri pentru uz personal originare din Republica Populară Chineză, Japonia, Republica Coreea, Malaysia, Singapore, Taiwan și Thailanda, considerentul 12 (JO L 78, 21.3.2002, p. 1).

suportate de către importatori. Prețurile astfel ajustate ar fi atunci la niveluri comparabile cu prețurile de vânzare din Uniune, astfel cum se arată în tabelul 7, și, prin urmare, nu ar fi putut juca un rol decisiv în prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

- (319) Pentru analiza indicatorului, valoarea CIF a vânzărilor producătorilor-exportatori din tabelul 3 este comparată cu prețul franco fabrică al producătorilor din Uniune din tabelul 7. Aceasta este o metodă potrivită pentru analizarea tendințelor. Pentru calcularea marjei de subcotare și de prejudiciu, au fost utilizate, într-adevăr, prețuri ajustate, astfel cum se explică în considerentul 231 de mai sus. În această privință, Comisia subliniază că subcotarea este doar unul dintre indicatorii care trebuie examinați, dar că toți indicatorii de prejudiciu ar trebui să fie analizați împreună. Prin urmare, se respinge acest argument.

1.2. Efectele altor factori

1.2.1. Importurile din alte țări

- (320) Volumul importurilor din țări terțe, prețurile unitare medii și cota de piață în cursul perioadei examinate sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Tabelul 12

Volumul importurilor (în tone metrice), prețurile unitare medii (EUR/tonă)

		2010	2011	2012	PA
Total țări terțe	Volum (tone)	128 378	182 601	183 446	174 553
	Indice (2010 = 100)	100	142	143	136
	Cota de piață	14 % – 19 %	22 % – 27 %	21 % – 26 %	20 % – 25 %
Malaysia	Volum (tone)	37 919	70 847	60 931	60 841
	Preț mediu/tonă (EUR)	980	1 029	998	958
	Cota de piață	2 % – 7 %	7 % – 12 %	5 % – 10 %	5 % – 10 %
Norvegia	Volum (tone)	25 204	30 496	33 277	30 781
	Preț mediu/tonă (EUR)	1 167	1 044	1 006	944
	Cota de piață	0 % – 5 %	1 % – 6 %	1 % – 6 %	1 % – 6 %
Turcia	Volum (tone)	18 430	20 017	23 235	19 233
	Preț mediu/tonă (EUR)	1 199	1 231	1 064	1 067
	Cota de piață	0 % – 5 %	0 % – 5 %	0 % – 5 %	0 % – 5 %

Sursă: Eurostat (Comext).

- (321) În afară de RPC, produsul în cauză este importat în principal din Malaysia, Norvegia și Turcia. De asemenea, importuri minore provin din Mexic, din Statele Unite și din Taiwan. Cota de piață mondială deținută de țările terțe a fost caracterizată de o creștere puternică între 2010 și 2011. Ulterior, cota de piață a scăzut în cursul PA.

- (322) Majoritatea importurilor din țări terțe (cu excepția unor cantități mici din Taiwan) au fost vândute la un preț semnificativ mai mare decât prețul de import din China. În plus, prețurile medii globale ale importurilor din alte țări erau similare cu prețurile practicate de industria din Uniune sau mai mari decât acestea.
- (323) Cea mai mare parte a importurilor în Uniune din țări terțe proveneau din Malaysia (40 %). Cu toate acestea, importurile din Malaysia au fost limitate la un singur tip de produse din fibră de sticlă cu filament, și anume fire tăiate. Cota de piață a Malaysiei pe piața Uniunii a crescut în perioada examinată. În medie, prețurile de import ale firelor tăiate din Malaysia erau, de asemenea, mai mari decât cele din RPC și aproape la fel de mari ca prețurile industriei din Uniune. În plus, prețurile importurilor din Malaysia nu au împiedicat creșterea prețurilor producătorilor din Uniune între 2010 și 2011, când au fost instituite taxe provizorii împotriva RPC. Dacă prețurile din Malaysia ar fi cauzat cu adevărat prejudicii importante industriei din Uniune, producătorii din Uniune nu și-ar fi putut crește prețurile atunci când au fost instituite taxe antidumping provizorii asupra importurilor din RPC. Importurile din Malaysia concurează cu producția industriei din Uniune, dar au fost un factor stabil de-a lungul perioadei examinate, în ceea ce privește prețul, tipurile de produse și cantitățile.
- (324) Importurile din Norvegia au constituit a doua parte ca mărime a importurilor în Uniune din țări terțe. Cota de piață a Norvegiei pe piața Uniunii a rămas stabilă în perioada examinată. Prețurile medii la import din Norvegia pe tip de produs au fost mai ridicate decât prețurile importurilor din RPC. Aceste importuri norvegiene constau în principal din semitort produs de o singură societate care aparține aceluiași grup ca unul dintre producătorii din Uniune. În plus, toată producția din Norvegia este vândută prin intermediul producătorului din Uniune. Prin urmare, nu considerăm că Norvegia ar fi un concurent care reprezintă țările terțe.
- (325) Importurile din Turcia au constituit a treia parte ca mărime a importurilor în Uniune din țări terțe. Cota de piață a Turciei pe piața Uniunii a rămas stabilă în perioada examinată. În medie, prețurile de import pentru fiecare tip de produs similar au fost, de asemenea, semnificativ mai mari decât cele ale importurilor din RPC.
- (326) Guvernul RPC a afirmat, de asemenea, că stocurile din Uniune au crescut în 2011 ca urmare a unei creșteri masive a importurilor din țări terțe, în timp ce importurile din RPC au scăzut în același an.
- (327) Într-adevăr, între 2010 și 2011, importurile din China au scăzut, iar importurile din țările terțe au crescut. Totuși, industria din Uniune era încă rentabilă în 2010 și 2011, iar ulterior a început să înregistreze pierderi, situație care a coincis cu creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și a celor subvenționate originare din RPC. Importurile din țări terțe au scăzut după 2011 și, prin urmare, nu pot fi motivul pentru care industria din Uniune a început ulterior să înregistreze pierderi. Din motivele expuse mai sus, este rezonabil să se concluzioneze că, întrucât o parte a importurilor din alte țări ar fi putut să aibă un impact negativ asupra industriei din Uniune, aceasta nu a fost în măsură să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și importurile subvenționate din RPC, pe de o parte, și prejudiciul suferit de industria din Uniune, pe de altă parte.
- (328) În urma comunicării constatărilor definitive, mai multe părți au susținut că, pentru importurile din țări terțe, nu a fost folosită gama de produse utilizată pentru analiza subcotării prețurilor (compararea prețurilor între producătorii chinezi și cei din Uniune). Guvernul RPC a cerut în mod explicit detalii cu privire la gama de produse din care constau importurile din țări terțe care nu rezultă din statisticile Eurostat.
- (329) Comisia a luat pe deplin în considerare gama de produse pentru analiza importurilor din țări terțe, comparând prețurile din țările terțe pentru fiecare tip de produs cu prețurile corespunzătoare din Uniune pentru fiecare tip de produs. Având în vedere faptul că pentru cele trei țări terțe există un singur producător, datele specifice nu au putut fi divulgate din motive de confidențialitate.
- (330) Guvernul RPC a afirmat că constatarea Comisiei conform căreia o parte din importurile din țări terțe ar fi putut să afecteze situația producătorilor din Uniune, dar nu a rupt legătura de cauzalitate nu este obiectivă și nu se bazează pe o analiză motivată.
- (331) Principalele trei țări terțe care exportă produsul similar în Uniune au fost Malaysia, Norvegia și Turcia. Astfel cum s-a afirmat deja mai sus, importurile din Malaysia s-au axat pe un singur tip de produse cu niveluri de preț comparabile cu cele ale industriei din Uniune. Producătorul norvegian nu este considerat ca fiind un concurent care reprezintă țările terțe din motivele indicate anterior. Cota de piață a importurilor din Turcia a rămas stabilă și la un nivel relativ scăzut ca volum pe parcursul perioadei examinate. Argumentul potrivit căruia importurile din țări terțe au rupt legătura de cauzalitate se respinge.

- (332) Guvernul RPC a susținut, de asemenea, că Comisia a neglijat efectele importurilor din Taiwan și Mexic, care prezintă modificări semnificative în ceea ce privește prețurile și volumele.
- (333) Având în vedere volumele limitate de importuri provenite din Taiwan și Mexic, aceste importuri nu ar fi putut rupe legătura de cauzalitate.
- (334) În plus, guvernul RPC a susținut că, în analiza pe care a realizat-o cu privire la constituirea stocurilor din China, Comisia a neglijat faptul că, între 2010 și 2011, importurile din țări terțe au crescut cu peste 40 %.
- (335) Statisticile (a se vedea considerentul 224) arată că stocarea de produse chinezești a avut loc în al doilea și al treilea trimestru al anului 2010 (pentru consum înainte de sfârșitul lui 2010/începutul lui 2011 din cauza termenului de păstrare limitat). Creșterea importurilor din țările terțe a fost înregistrată în anul 2011, când efectul stocării expirase și când intraseră în vigoare măsurile împotriva importurilor din RPC, ceea ce s-a dovedit a fi benefic pentru producătorii din țări terțe. Prin urmare, se respinge acest argument.

1.2.2. Costul de producție

- (336) Mai multe părți au afirmat că creșterea costului de producție al industriei din Uniune, în principal ca urmare a creșterii prețurilor la materiile prime, energie, transport și a costurilor cu personalul, a avut un efect negativ asupra rentabilității industriei din Uniune. Una dintre părți a considerat, de asemenea, că incapacitatea clienților de a returna mosoarele era un important factor de cost, fără a aprofunda însă analiza impactului asupra costurilor. Părțile au sprijinit aceste afirmații oferind citate ale afirmațiilor producătorilor din Uniune, conform cărora aceștia s-au confruntat într-adevăr cu creșteri ale costurilor.
- (337) Industria din Uniune s-a confruntat, într-adevăr, cu creșteri ale costurilor la materii prime, energie, transport și ale cheltuielilor cu personalul. Cu toate acestea, după cum se poate observa în tabelul 8 de mai sus, costul mediu al producției pe tonă pentru industria din Uniune a crescut cu numai 1 % între 2010 și PA. Acest lucru înseamnă că industria din Uniune a fost în măsură să compenseze în mare parte creșterea costurilor prin creșterea eficienței și o productivitate mai mare. Prin urmare, se concluzionează că creșterea costului de producție nu a contribuit la prejudiciu și, prin urmare, nu ar fi putut rupe legătura de cauzalitate.
- (338) În urma comunicării constatărilor definitive, mai multe părți și-au reiterat afirmația, fără a aduce însă argumente noi.

1.2.3. Evoluția consumului

- (339) După cum s-a menționat mai sus, consumul în Uniune a crescut cu 3 % între 2010 și PA. Se preconizează creșterea în continuare a consumului, ca urmare a noilor aplicații în care este utilizat produsul similar, astfel cum au afirmat atât industria din Uniune, cât și o mare parte dintre utilizatori. Cu toate acestea, industria din Uniune nu a fost în măsură să își mențină cota de piață și a pierdut o parte a acesteia, în timp ce cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping și a importurilor subvenționate din RPC a crescut în continuu din 2011. Așadar, schimbările survenite în consum în Uniune nu ar fi putut rupe legătura de cauzalitate între prejudiciu și importurile care fac obiectul unui dumping și importurile subvenționate din RPC.

1.2.4. Capacitatea de producție deficitară și stocurile insuficiente în Uniune

- (340) Guvernul RPC a susținut că prejudiciul, dacă există, este cauzat de capacitatea de producție insuficientă a producătorilor din Uniune. Guvernul RPC a făcut referire la o serie de situații financiare prezentate de către producătorii din Uniune. Conform situațiilor financiare pentru anul 2010 ale 3B Fibreglass: „capacitățile noastre de producție limitate nu le-au permis să preia cote de piață suplimentare” și „ne-au obligat să răspundem la evoluția cererii clienților noștri cu un nivel limitat al stocurilor”. Situațiile financiare pentru anul 2011 ale 3B Fibreglass precizează că „semnele de redresare a economiei în 2010 au fost confirmate în prima jumătate a anului 2011, dar nivelurile de performanță a producției societății mai scăzute decât se aștepta în primul trimestru nu ne-au permis să beneficiem pe deplin de reluarea activității și ne-au determinat să ne limităm angajamentele contractuale în 2011”. În situațiile financiare pentru anul 2011 ale Lanxess se afirmă că „în 2011, producția de fibre de sticlă la Lanxess s-a desfășurat la capacitate maximă” și că „în al doilea trimestru al anului 2012, oprirea planificată a cuplorului 1 va dura aproape 10 săptămâni și, prin urmare, producția anuală va fi cu 14 % mai scăzută în 2012”.

- (341) Nivelurile stocurilor au fost, într-adevăr, scăzute în 2010 (a se vedea tabelul 10 de mai sus). Acest lucru a fost rezultatul unei reduceri a nivelului de producție în 2009, când mai multe linii de producție au fost demontate, temporar închise sau reduse din cauza scăderii prețurilor și a pierderii de cote de piață cauzate de importurile care fac obiectul unui dumping originare din RPC⁽¹⁾. Cu toate acestea, industria din Uniune și-a crescut nivelul stocurilor cu peste 150 % în 2011 și a continuat să le crească începând din acel moment. Nu este adecvat să se facă referire la declarațiile privind o penurie stocurilor numai în 2010; ar trebui, mai degrabă, să se stabilească o tendință pentru întreaga perioadă examinată.
- (342) În plus, unele citate se referă la nivelurile reduse de performanță a producției ca urmare a reparațiilor și a reconstrucției cuptoarelor. Astfel cum se explică în considerentul 241 de mai sus, astfel de reparații/reconstrucții sunt inerente acestui sector, iar constituirea stocurilor în vederea reparării/reconstrucției unui cuptor este o practică curentă care permite continuarea aprovizionării principalilor clienți.
- (343) În plus, industria din Uniune ar putea să investească în creșterea capacităților dacă ar exista condiții de concurență echitabile care să permită industriei din Uniune să realizeze un profit care să justifice și să permită extinderea capacităților.
- (344) Capacitatea de producție și stocurile din Uniune nu sunt considerate a fi insuficiente și, prin urmare, nu ar fi putut să contribuie la prejudiciu și nici nu ar fi putut să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și al subvențiilor și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

1.2.5. Impactul crizei economice

- (345) Mai multe părți au susținut că prejudiciul suferit de industria din Uniune a fost cauzat de criza economică, având drept rezultat o scădere bruscă a cererii din partea industriilor utilizatoare (cum ar fi industria automobilelor și piața energiei eoliene).
- (346) Guvernul RPC a citat mai mulți producători din Uniune, menționând, de exemplu, situațiile financiare pentru anul 2010 ale European Owens Corning Fibreglass SPRL („EOCF”), în care se afirmă că *„această scădere se explică, în parte, prin puternica dependență a acestei activități de piața energiei eoliene, degradarea căreia a continuat din cauza dificultății de a finanța noi proiecte cu care s-au confruntat actorii de pe această piață”*, situațiile financiare pentru anul 2011 ale Lanxess, conform cărora *„în urma introducerii de măsuri antidumping împotriva importurilor din China, Lanxess a putut să își crească prețurile de vânzare. Totuși, în a doua jumătate a anului 2011, constatăm o scădere de 16 % în comparație cu 2010 din cauza unor tendințe economice descendente”* și situațiile financiare pentru anul 2012 ale EOCF, unde se spune că cifra de afaceri din 2012 *„este în mare parte rezultatul crizei economice continue care nu le permite să funcționeze la capacitate maximă”*.
- (347) Într-adevăr, între 2010 și 2011 ar putea fi observată o scădere de 3 % a consumului în Uniune de produse din fibră de sticlă cu filament. Cu toate acestea, până la sfârșitul PA, consumul la nivelul Uniunii a crescut din nou cu 6 puncte procentuale.
- (348) Afirmația conform căreia una dintre societăți a trebuit să își scadă prețurile cu 16 % în a doua jumătate a anului 2011 comparativ cu 2010 oferă doar o imagine parțială asupra situației din 2011. Ancheta a arătat o creștere cu 8 % a prețului unitar pentru întregul an 2011 (comparativ cu 2010).
- (349) În plus, deși industria din Uniune era încă rentabilă în 2010 și 2011, ulterior a început să înregistreze pierderi, situație care a coincis cu creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și a celor subvenționate originare din RPC, care subcotau prețurile industriei din Uniune.
- (350) S-ar putea considera că încetinirea creșterii economice între 2010 și 2011 ar fi putut avea o contribuție la deteriorarea situației economice a industriei din Uniune. Totuși, încetinirea creșterii economice nu explică pierderile înregistrate de industria din Uniune în 2012 și în PA. Principalele pierderi au intervenit doar după încetinirea creșterii economice, într-o perioadă în care consumul a crescut din nou.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 812/2010 al Comisiei, considerentul 69 (JO L 243, 16.9.2010, p. 47),

- (351) În ceea ce privește afirmația privind situația din 2011 a Owens Corning, este important de remarcat faptul că citatul provine de la EOCF, care este entitatea comercială a Owens Corning pentru toate societățile sale din Europa și din Orientul Mijlociu. În plus față de produsul similar, EOCF a vândut în această perioadă și produse neșesute, țesături, produse pentru acoperișuri (șindrila) și produse izolante, care nu intră sub incidența procedurii. Prin urmare, acest citat nu este specific pentru produsul similar pe piața Uniunii.
- (352) În ceea ce privește citatul privind situația din 2012 a Owens Corning, el se referă în mod specific la activitățile de fabricare a țesăturilor desfășurate de EOCF în una dintre fabricile sale. Având în vedere că țesăturile nu fac parte din produsul similar, acest citat nu este relevant.
- (353) Date fiind circumstanțele de mai sus, este posibil ca încetinirea creșterii economice să fi avut un impact negativ asupra industriei din Uniune, dar nu într-o asemenea măsură încât să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și al unor subvenții și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

1.2.6. Competitivitatea importurilor care fac obiectul unui dumping și a importurilor subvenționate din RPC

- (354) Unele părți au afirmat că tehnologia învechită a industriei din Uniune, în comparație cu tehnologia modernă utilizată de către producătorii-exportatori chinezi, este cea care a cauzat prejudiciul, și nu practicile de dumping sau de subvenționare a produsului în cauză.
- (355) Totuși, ancheta a confirmat că și industria din Uniune dispune de procese de producție moderne. Prin urmare, se respinge argumentul conform căruia starea tehnologiei de care dispune industria din Uniune ar putea rupe legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și al unor subvenții și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

1.2.7. Prejudiciul autoprovocat

- (356) Mai multe părți au susținut că prejudiciul ar putea fi autoprovocat întrucât (i) prețurile oferite de producătorii din Uniune în 2014 au fost mai mici decât ofertele de prețuri pe care le-au primit aceste părți de la producătorii-exportatori chinezi; (ii) investițiile realizate de reclamanți în ultimii ani contrazic prejudiciul, pentru că investițiile mari sunt greu de conciliat cu noțiunea de industrie care a suferit un prejudiciu, fără să ducă la creșterea cotei de piață pentru industria din Uniune; (iii) este posibil ca investițiile reclamanților să fi fost realizate în restructurarea și instalarea de capacități suplimentare pentru producția de produse „greșite” din fibră de sticlă cu filament, de exemplu produse pentru care există o cerere limitată, și nu, de exemplu, pentru producția de fire tăiate pentru care părțile susțin că există cerere semnificativă, pe când, în realitate, exista un potențial deficit în Uniune.
- (357) În ceea ce privește prima afirmație privind prețurile mai mici oferite de către producătorii din Uniune, ar trebui remarcat faptul că această afirmație se referă la un eveniment care a avut loc după PA și că nivelul prețurilor din 2014 nu ar putea fi luat în considerare. De asemenea, având în vedere faptul că cuptoarele funcționează 24 de ore pe zi și că încetinirea producției este o operațiune foarte costisitoare, industria din Uniune a încercat să își mențină cota de piață vânzând la prețuri mai mici și continuând astfel să își acopere o parte din costurile fixe.
- (358) În ceea ce privește marile investiții realizate de industria Uniunii în ultimii ani, ar trebui reamintit faptul că, în această industrie cu utilizare intensivă a capitalului, cuptoarele trebuie să fie reconstruite o dată la 7-10 ani, iar costurile legate de reconstrucția unui cuptor pot ajunge la 8 milioane-13 milioane EUR (se specifică intervalul din motive de confidențialitate). O bună parte din celelalte costuri, mai structurale, pentru investiții mari sunt legate de consumul de aliaj din filiere și, în consecință, de reconstrucția filierelor. Prin urmare, aceste investiții sunt inerente industriei și sunt necesare pentru a menține actuala capacitate. Sunt necesare, de asemenea, investiții în C&D, pentru a rămâne pe piață și pentru a răspunde la nevoile clientului.
- (359) În ceea ce privește cea de-a treia afirmație privind investițiile „greșite” în alte produse decât firele tăiate, ar trebui remarcat faptul că (i) industria din Uniune s-a restructurat cu scopul de a fi în măsură să ofere o gamă largă de produse. Nu a fost furnizată nicio dovadă că acest tip de restructurare nu era viabil din punct de vedere economic, iar (ii) producția de fire tăiate care a fost oprită ca urmare a restructurării în ultimii ani a fost transferată către o altă unitate de producție care a fost convertită.
- (360) Guvernul RPC a afirmat că producătorii din Uniune au menținut stocuri de importuri din țări terțe și a citat din situația financiară pentru anul 2011 a unuia dintre producătorii din Uniune, conform căreia: „Stocurile de mărfuri (21,4 milioane EUR la 31 decembrie 2011) sunt în creștere din cauza încetinerii la nivel mondial cu care s-a confruntat sectorul nostru de activitate în a doua jumătate a anului, stocul constând în proporție de până la 75 % din produse finite importate de la societățile din grupul [nostru] [...] stabilit în afara Europei, iar restul fiind în principal materiale și produse necesare pentru fabricarea țesăturilor.”

- (361) Această creștere a nivelului stocurilor raportată de acest producător din Uniune pentru 2011 se explică printr-o constituire a stocurilor la una dintre fabricile sale din afara UE care a reconstruit un cuptor în 2012. Nu ar fi avut loc niciun import de la alte fabrici din afara UE dacă aceste produse destinate fabricii din afara UE ar fi putut fi fabricate în Uniune.
- (362) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul RPC a cerut să se clarifice dacă aceste importuri proveneau din RPC sau din altă parte și să se precizeze volumele importurilor. Totuși, în cursul perioadei examinate, producătorii din Uniune incluși în eșantion nu au achiziționat produsul în cauză din RPC.
- (363) Guvernul RPC a susținut, de asemenea, că prejudiciul ar putea fi autoprovocat, dat fiind că producătorul din Uniune 3B Fibreglass a decis să reconstituie stocul destinat BASF în 2011 în momentul în care producția era insuficientă. Autoritățile chineze citează din situațiile financiare ale 3B Fibreglass pentru anul 2011: „*pentru a reconstitui stocurile noastre destinate BASF și a proceda la repararea la rece a cuptorului nr. 2.*”
- (364) Comportamentul comercial normal presupune însă să se constituie stocuri pentru a putea îndeplini obligațiile contractuale asumate în relațiile cu principalii clienți. În plus, citatul se referă, de asemenea, la o reparație planificată a cuptorului care necesită constituirea unor stocuri pentru a putea aproviziona clienții (și a onora contractele de aprovizionare ale 3B încheiate cu clienții săi) pe durata reparațiilor.
- (365) Având în vedere cele de mai sus, se respinge argumentul privind prejudiciul autoprovocat care ar rupe legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și al unor subvenții și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

1.2.8. Vânzările la export ale producătorilor din Uniune și relocalizarea producției pentru a fi mai aproape de piețe

- (366) Guvernul RPC susține că pretinsul prejudiciu, dacă există, a fost cauzat de decizia de a relocaliza producția aproape de industriile utilizatoare. Autoritățile chineze adaugă faptul că acest lucru nu s-a întâmplat numai la nivelul Uniunii, ci și la nivel mondial. Guvernul RPC afirmă că producătorul din Uniune P+D și-a extins activitățile în Rusia și în India, producătorul din Uniune 3B — în Tunisia, producătorul din Uniune PPG — în RPC, iar producătorul din Uniune Ahlstrom și-a reorientat producția din Europa către RPC la începutul anului 2011, pentru a servi mai bine piețele de energie eoliană în dezvoltare din Asia și în special din RPC.
- (367) Având în vedere faptul că mulți producători de fibră de sticlă cu filament sunt societăți multinaționale, nu este de mirare că aceste întreprinderi investesc, de asemenea, în afara Uniunii, atunci când apare o oportunitate de afaceri. Investiția într-o capacitate suplimentară în afara Uniunii urmărește să satisfacă nevoile piețelor emergente, în perspectiva realizării unui profit. Într-adevăr, instalarea unor fabrici în aceste regiuni este coerentă cu ideea proximității față de acești clienți. Cu toate acestea, decizia comercială de a instala sau nu o fabrică în afara Uniunii nu are nicio legătură cu prejudiciul suferit de producătorii din Uniune.
- (368) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul RPC și-a reiterat afirmația conform căreia investițiile de amploare în străinătate au privat Uniunea de producție, ocuparea forței de muncă și vânzări la export și, prin urmare, au cauzat un prejudiciu.
- (369) Această afirmație nu este fondată. Producătorii de fibră de sticlă cu filament funcționează potrivit unui model regional de proximitate în care clienții sunt aprovizionați de unități de producție din regiunea lor. Indicatorii legați de capacitate și de ocuparea forței de muncă nu arată că au fost realizate investiții de amploare în străinătate în detrimentul operațiunilor realizate în Uniune.
- (370) Guvernul RPC a susținut, de asemenea, că scăderea vânzărilor la export ale industriei din Uniune a avut efecte negative grave care nu au fost analizate de Comisie.
- (371) În prezentele anchete, ponderea vânzărilor la export ale industriei din Uniune (către clienți afiliați și neafiliați) a reprezentat între 11 % și 13 % din totalul vânzărilor industriei din Uniune (către clienți afiliați și neafiliați) în perioada cuprinsă între 2010 și sfârșitul PA. În mod similar, în cursul anchetei antidumping inițiale, această pondere a fluctuat între 10 % și 14 % din 2006 până în septembrie 2009. Având în vedere faptul că fluctuațiile volumelor de export nu sunt semnificative și concordă cu volumele de export din cursul anchetei antidumping anterioare, evoluția vânzărilor la export nu a avut efecte negative grave, după cum s-a afirmat mai sus.
- (372) Din motivele expuse mai sus, vânzările la export ale producătorilor din Uniune și relocările nu au contribuit la prejudiciu și, prin urmare, nu pot să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și al unor subvenții și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

1.2.9. Cursul de schimb euro/dolar american

- (373) Guvernul RPC a susținut că aprovizionarea cu produse chinezești implică riscuri legate de o complexitate logistică mai mare și de fluctuații ale cursului de schimb și că, prin urmare, consumatorii evită să se expună prea mult unor astfel de riscuri. Un utilizator a afirmat că prețurile produselor chinezești din fibră de sticlă cu filament depind foarte mult de cursul de schimb dintre euro și dolarul american. Ținând seama de faptul că dolarul american a devenit tot mai slab în comparație cu euro față de anul 2000, se presupune că acest lucru ar fi putut rupe legătura de cauzalitate.
- (374) Într-adevăr, la începutul anilor 2000, euro era mai slab decât dolarul american față de situația din prezent. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că rata de schimb EUR/USD a fost relativ stabilă în cursul perioadei examinate. În cursul perioadei examinate, rentabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion a scăzut totuși considerabil, de la 3 % la — 4 %. Chiar dacă rata de schimb EUR/USD ar putea fi considerată ca un element care a contribuit la prejudiciu, ea nu poate să diminueze în niciun fel efectele prejudiciabile ale importurilor la prețuri scăzute, care fac obiectul unui dumping, din RPC pe piața Uniunii pe parcursul perioadei cuprinse între 2011 și sfârșitul PA.
- (375) Prin urmare, rata de schimb EUR/USD nu a contribuit la prejudiciu și nu a rupt legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

1.3. Concluzii privind legătura de cauzalitate

- (376) În concluzie, analiza de mai sus a demonstrat faptul că s-a înregistrat o creștere a volumului și a cotei de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping și a importurilor subvenționate din RPC. Presiunea exercitată de creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și a importurilor subvenționate pe piața Uniunii nu i-a permis industriei din Uniune să își stabilească prețurile de vânzare în funcție de condițiile normale ale pieței și de creșterile înregistrate ale costurilor. Chiar și după scăderea prețului de vânzare, producătorii din Uniune incluși în eșantion nu au reușit să își mențină cota de piață. Această scădere a prețurilor a fost în detrimentul rentabilității, ducând la o situație de pierderi nesustenabilă.
- (377) Analiza de mai sus a făcut o distincție clară între efectele tuturor factorilor cunoscuți privind situația industriei din Uniune în urma efectelor prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping și le-a analizat separat. Pe baza acestei analize, se ajunge la concluzia că importurile care fac obiectul unui dumping și importurile subvenționate din RPC au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune în sensul articolului 3 alineatul (6) din regulamentul antidumping de bază și al articolului 8 alineatul (5) din regulamentul antisubvenții de bază.
- (378) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping și importurile subvenționate, au fost evaluați în conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază și cu articolul 8 alineatul (6) din regulamentul antisubvenții de bază. Niciunul dintre acești factori, analizați atât individual, cât și cumulativ, nu s-a dovedit a fi de natură să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și al unor subvenții și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.
- (379) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul RPC a afirmat că Comisia doar a respins argumentele prezentate de părțile interesate în loc să examineze toți factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping, care cauzează un prejudiciu industriei din Uniune.
- (380) Comisia a examinat efectul următorilor factori de altă natură: importurile din alte țări, costul de producție, evoluția consumului, capacitățile de producție și stocurile, criza economică, competitivitatea importurilor din RPC, prejudiciul autoprovocat, vânzările la export ale producătorilor din Uniune și relocările, precum și ratele de schimb EUR/USD. Ancheta nu a evidențiat niciun fel de alți factori care ar putea rupe legătura de cauzalitate.

F. INTERESUL UNIUNII

- (381) În conformitate cu articolul 31 din regulamentul antisubvenții de bază, Comisia a examinat dacă, în ciuda concluziilor privind subvenționarea prejudiciabilă, existau motive imperioase pentru a se ajunge la concluzia că nu era în interesul Uniunii să se adopte măsuri în acest caz special. Identificarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea tuturor intereselor diverse implicate, inclusiv cele ale industriei din Uniune, ale importatorilor și ale utilizatorilor.
- (382) Toate părțile interesate au avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în temeiul articolului 31 alineatul (2) din regulamentul antisubvenții de bază. Comisia a trimis chestionare la 5 importatori independenți și la 34 de utilizatori. În final, doi importatori și 13 utilizatori au prezentat răspunsuri complete la chestionar în limitele stabilite. În plus, mai mulți utilizatori și asociații de utilizatori s-au manifestat în cursul anchetei, prin intermediul unor scrisori, în care își exprimau opoziția față de orice eventuală măsură luată în cazul de față. Guvernul RPC și CCCLA au prezentat la rândul lor documente care conțineau obiecții împotriva eventualelor măsuri luate în cazul de față.

- (383) În cadrul anchetei antidumping inițiale, instituirea de măsuri a fost considerată ca nefiind contrară interesului Uniunii. Având în vedere că reexaminarea intermediară se limitează la prejudiciu, concluziile din momentul respectiv privind interesul Uniunii rămân valabile. Analiza de mai jos se referă, așadar, la ancheta antisubvenție.

1. Interesul industriei din Uniune

- (384) Măsurile antidumping existente nu au condus la o reducere a importurilor care fac obiectul unui dumping din RPC și nu au fost de folos pentru industria din Uniune. După cum s-a menționat mai sus, industria din Uniune a continuat să sufere prejudicii importante ca urmare a scăderii prețurilor cauzate de importurile care fac obiectul unui dumping din RPC. Neînstituirea de măsuri ar conduce, cel mai probabil, la o continuare a tendinței negative a situației financiare a industriei din Uniune. Situația producătorilor din Uniune incluși în eșantion a fost marcată în mod special de o scădere a rentabilității de la +3 % în 2010 la -4 % la sfârșitul PA. Orice scădere ulterioară a performanței ar conduce în cele din urmă la reducerea producției și la închiderea altor unități de producție, ceea ce ar pune în pericol ocuparea forței de muncă și investițiile în Uniune.
- (385) Instituirea măsurilor ar restabili concurența loială pe piață. Tendința de scădere a rentabilității industriei din Uniune este rezultatul dificultății cu care se confruntă aceasta în a concura cu importurile la prețuri reduse, care fac obiectul unor subvenții, originare din RPC. Instituirea de măsuri antisubvenții ar putea să pună capăt, așadar, deprecierei prețurilor și pierderii de cote de piață, iar prețurile de vânzare ale industriei din Uniune vor începe să se redreseze, având drept rezultat o îmbunătățire a rentabilității industriei din Uniune până la atingerea unor niveluri considerate necesare pentru această industrie cu utilizare intensivă a capitalului.
- (386) Măsurile ar oferi industriei din Uniune posibilitatea de a se redresa în urma dumpingului prejudiciabil constat în cursul anchetei.
- (387) În consecință, se concluzionează că instituirea de măsuri antisubvenție ar fi în mod clar în interesul industriei din Uniune.
- (388) În urma comunicării constatărilor definitive, o asociație de profil a afirmat că instituirea unor măsuri mai stricte nu ar ameliora situația industriei din Uniune, dat fiind că măsurile inițiale din 2011 se pare că nu a avut niciun efect.
- (389) Comisia respinge acest argument și face trimitere la considerentele de mai sus, în care s-a concluzionat că neînstituirea de măsuri mai stricte ar conduce, cel mai probabil, la o continuare a tendinței negative a situației financiare a industriei din Uniune.

2. Interesul importatorilor

- (390) Astfel cum s-a menționat anterior, nu s-a recurs la eșantionare în cazul importatorilor neafiliați, iar doi importatori neafiliați au colaborat în totalitate în cadrul anchetei, prezentând răspunsuri la chestionar. Activitățile legate de produsul în cauză reprezintă doar o mică parte din cifra de afaceri globală a celor doi importatori (mai puțin de 0,5 %). Ambii s-au opus unei eventuale înăsprii a măsurilor antidumping, deoarece au considerat că acest lucru ar duce la o încetare a importurilor produsului în cauză din RPC.
- (391) Importurile declarate de acești doi importatori reprezentau o parte importantă din totalul importurilor din RPC în cursul PA și, prin urmare, sunt considerate ca fiind reprezentative pentru importatorii din Uniune. Niciun alt importator nu a mai cooperat prin trimiterea de răspunsuri la chestionar sau prin observații fundamentate. Pe această bază, se concluzionează că, având în vedere ponderea limitată a produsului în cauză în activitatea globală a importatorilor, instituirea măsurilor nu va avea efecte negative semnificative asupra interesului importatorilor din Uniune în general.

3. Interesul utilizatorilor

- (392) Produsul similar este utilizat pentru un număr mare de aplicații, cum ar fi industria automobilelor, turbinele de energie eoliană, domeniul maritim, cel al transporturilor și în aplicații aerospațiale și de infrastructură. S-a ajuns la cooperarea unei game largi de utilizatori care au fost grupați în funcție de sectorul lor de activitate: producători de componente, producători de materiale compozite, producători de țesături multiaxiale și producători de turbine eoliene. Acest lucru a permis Comisiei să evalueze impactul înăsprii măsurilor asupra diferitor tipuri de utilizatori.

- (393) Utilizatorii care au cooperat au cumpărat aproximativ 13 % din produsul în cauză din RPC în cursul PA. În consecință, în mare parte, produsul similar a fost achiziționat din alte surse, cum ar fi țările terțe și industria din Uniune. Numai un mic număr de utilizatori au achiziționat produsul în cauză exclusiv din RPC.
- (394) Există o gamă largă de industrii în aval care utilizează produsul similar, iar aceste industrii diferă și în ceea ce privește dimensiunea, variind de la societăți internaționale la IMM-uri. Din informațiile prezentate în cursul anchetei reiese în continuare că industria utilizatoare din Uniune are un număr important de angajați, estimat la 100 000 de persoane, deși nu au fost prezentate date cuprinzătoare și fundamentate în acest sens.

3.1. Impactul posibil al măsurilor asupra rentabilității utilizatorilor

- (395) În ansamblu, pe baza răspunsurilor la chestionar, industriile utilizatoare de fibre de sticlă cu filament s-au dovedit a fi într-o situație relativ bună. Într-adevăr, majoritatea utilizatorilor care au cooperat au raportat profituri din vânzările produselor lor, pentru care se utilizează produsul în cauză, pe toată durata perioadei examinate. Întrucât doar câțiva utilizatori au raportat o pierdere în această activitate pe parcursul PA, profitul majorității celorlalți utilizatori a fost cuprins între 2 % și 22 %. Prin urmare, chiar și în condițiile măsurilor actuale, industriile utilizatoare erau încă în măsură să realizeze un profit.
- (396) Pe baza datelor primite, a fost realizată o evaluare a impactului asupra utilizatorilor pentru fiecare dintre grupurile de utilizatori.
- (397) Ancheta a arătat că, în funcție de caracteristicile diferitor industrii utilizatoare, capacitatea de a repercuta eventuala creștere a taxelor asupra clienților este diferită și, prin urmare, impactul unei majorări a taxei asupra marjei de profit va fi diferit pentru fiecare industrie utilizatoare.
- (398) În concluzie, instituirea măsurilor combinate ar duce la o scădere a profitului utilizatorilor cu mai puțin de un punct procentual pentru marea majoritate a industriilor utilizatoare, cu excepția industriei producătoare de țesături multiaxiale. În cazul acesteia din urmă, ponderea produsului în cauză în costurile de producție este mai mare decât pentru alte industrii utilizatoare examinate. Acești utilizatori vor fi așadar afectați mai mult decât alți utilizatori examinați.
- (399) Pe baza analizei de mai sus, este foarte probabil ca utilizatorii din industriile producătoare de componente, materiale compozite și turbine eoliene să poată absorbi creșterea costurilor, în parte sau în totalitate. De asemenea, aceștia ar putea să fie în măsură să repercuteze o parte a creșterii costurilor asupra clienților lor. În această privință, un utilizator important, care își desfășoară activitatea în sectorul de producție a turbinelor eoliene, a afirmat că acceptă concluziile anchetei și că va absorbi taxele.
- (400) Acest impact general limitat asupra rentabilității înseamnă, de asemenea, că nivelul ocupării forței de muncă în industria utilizatoare nu este amenințat de creșterea propusă a taxelor în măsură atât de mare precum au susținut mai mulți utilizatori.
- (401) În orice caz, orice efect negativ potențial ar fi atenuat prin accesul continuu al utilizatorilor la importurile din țări terțe. Instituirea de măsuri nu îi împiedică pe utilizatori să se aprovizioneze de la furnizori diferiți.
- (402) În urma comunicării constatărilor definitive, mai mulți utilizatori au afirmat că argumentele utilizatorilor au fost respinse doar pe baza unor declarații calitative. Ei au afirmat, de asemenea, că scăderea marjei lor de profit este mult mai mare decât un punct procentual, după cum se menționează în considerentul 398 de mai sus, în special atunci când este analizată pe baza unui anumit produs.
- (403) Aceste afirmații sunt respinse din următoarele motive. Pe baza datelor furnizate de utilizatori, Comisia a realizat calcule detaliate pentru a evalua impactul cantitativ al unei înăspriri a măsurilor asupra rentabilității utilizatorilor. Industriile care utilizează produsul în cauză sunt eterogene și prezintă diferențe semnificative din punctul de vedere al dimensiunii (care variază de la IMM-uri la întreprinderi multinaționale), al dependenței lor de produsul în cauză, al aplicațiilor produsului lor final și al clienților lor (de la întreprinderi mici până la mari societăți, vânzări în Uniune față de vânzări la export). După cum s-a explicat deja în considerentul 398 de mai sus, Comisia recunoaște că unele categorii de utilizatori vor fi mai afectate decât altele. Pe baza datelor furnizate de utilizatorii care au cooperat, ponderea produsului în cauză utilizat, achiziționat din RPC, a fost destul de limitată (mai puțin de 13 % — a se vedea considerentul 393). De asemenea, ponderea produsului în cauză achiziționat din RPC în costul total al producției a fost, în medie, limitată, și anume mai puțin de 4 %. Totuși cifra din urmă este semnificativ mai mare pentru sectorul țesăturilor multiaxiale examinat. Impactul unei majorări a taxelor a fost calculat presupunând că ar fi achiziționat din RPC un volum similar de fibră de sticlă cu cel raportat în cursul PA și că

prețurile importurilor din China ar face obiectul unor taxe de aproximativ 30 %, deși marea majoritate a producătorilor-exportatori chinezi va fi supusă unor taxe mai mici. Pe baza acestor ipoteze, calculele au arătat că, în medie pentru toți utilizatorii care au cooperat, impactul unei creșteri a prețului produsului în cauză originar din RPC asupra rentabilității ar fi mai mic de un punct procentual, după cum s-a menționat anterior.

3.2. Lipsa interschimbabilității

- (404) Mai mulți utilizatori au susținut faptul că multe dintre produsele din fibră de sticlă de care are nevoie industria utilizatoare nu pot fi cumpărate direct de pe piață. În schimb, utilizatorii ar trebui să treacă printr-un proces de calificare lung și complicat, care ar dura între 6 și 12 luni, fără să le fie garantat succesul. Prin urmare, schimbarea furnizorului pentru a evita plata taxelor ar fi o operațiune costisitoare, imposibilă pe termen scurt și riscantă din punct de vedere tehnologic.
- (405) În acest sens, este recunoscut faptul că, în cazul anumitor aplicații, caracteristicile produsului în cauză pot, într-adevăr, să aibă drept rezultat un proces de calificare lung, care include testarea. Totuși, ținând cont și de observațiile primite de la mai mulți utilizatori, în acest moment se pare că există surse multiple pentru majoritatea cazurilor. În plus, ancheta a stabilit că utilizatorii au, de obicei, opțiuni multiple de aprovizionare ca soluție de rezervă și adesea au aprobat produsul mai multor furnizori pentru a nu fi dependenți de un singur furnizor. De asemenea, ar trebui să se reamintească faptul că măsurile nu au drept scop să interzică accesul anumitor furnizori la piața Uniunii, deoarece orice măsură propusă are drept scop numai să restabilească comerțul echitabil și să corecteze o situație denaturată a pieței.
- (406) Prin urmare, este puțin probabil că instituirea măsurilor cu privire la produsul în cauză din RPC va conduce la o încetare temporară a aprovizionării industriei utilizatoare cu materii prime.

3.3. Lipsa capacității de a repercuta creșterile prețurilor de cost și concurența crescută a produselor din aval din afara UE

- (407) Mai mulți utilizatori au afirmat că se confruntă cu o concurență acerbă din partea producătorilor din afara Uniunii și că, prin urmare, nu ar fi în măsură să repercuteze creșterea prețurilor produsului în cauză asupra clienților lor, pentru că acest lucru va duce la o scădere a vânzărilor. Dată fiind diversitatea societăților utilizatoare, capacitatea de a repercuta eventualele creșteri ale costurilor asupra clienților va fi diferită de la un tip de utilizator la altul. Cu toate acestea, pe baza datelor din răspunsurile la chestionar, în majoritatea cazurilor, cifra de afaceri și rentabilitatea utilizatorilor care nu sunt în măsură să repercuteze cea mai mare parte a creșterii costurilor ar fi afectate numai într-o măsură limitată.
- (408) Mai mulți utilizatori și-au exprimat îngrijorarea că instituirea unor taxe antisubvenție ar crea un dezavantaj concurențial față de furnizorii din afara Uniunii care au acces la produsul în cauză fără a se supune măsurilor. Utilizatorii declară că se confruntă cu concurența importurilor din RPC pe piețele lor din aval. Instituirea măsurilor combinate ar agrava și mai mult situația concurenței. Având în vedere aceste circumstanțe, s-a afirmat faptul că nu ar fi posibilă repercutarea creșterii prețurilor la materii prime asupra clienților. S-a susținut, de asemenea, că acest lucru ar duce la o relocare a producției în afara Uniunii, ceea ce ar determina pierderi importante din punctul de vedere al ocupării forței de muncă.
- (409) Ar trebui observat faptul că riscul creșterii concurenței ca urmare a instituirii unor măsuri antisubvenție nu poate fi un motiv pentru a nu institui măsuri, dacă se justifică. Aceste anchete se referă la un anumit produs. Orice industrie utilizatoare este pe deplin autorizată să recurgă la legislația comercială a Uniunii și să solicite o anchetă antidumping pentru produsele sale. În plus, deciziile privind stabilirea întreprinderilor depind de un număr mare de factori. Este puțin probabil ca o decizie de relocare să depindă exclusiv de taxele instituite asupra unei materii prime.
- (410) Mai multe părți au susținut că producătorii din Uniune sunt societăți de talie internațională care aparțin unor grupuri străine, dar că majoritatea societăților compozite sunt totuși întreprinderi mici și mijlocii locale. Aceste IMM-uri au afirmat că o creștere a taxelor va declanșa pierderi de locuri de muncă. CCCLA a afirmat, de asemenea, că pierderea locurilor de muncă în Uniune va avea loc atunci când utilizatorii se vor reloca din cauza creșterii taxelor. În plus, un utilizator a afirmat că orice relocare a utilizatorilor va duce, de asemenea, la scăderea vânzărilor pentru industria din Uniune.

- (411) De asemenea, Comisia acordă aceeași importanță tuturor locurilor de muncă în Uniune, indiferent de forma de proprietate și dimensiunea societății. În acest sens, Comisia face trimitere, de asemenea, la considerentele 400 și 403. În plus, Comisia consideră afirmațiile privind relocalizarea, pierderile potențiale de locuri de muncă și o scădere a vânzărilor pentru industria din Uniune ca fiind de natură speculativă și nefondată.
- (412) Mai multe părți au afirmat că produsele sunt fabricate în prezent în Uniune pentru piața mondială în concurență cu țări terțe. Un utilizator a afirmat că poate importa produsul în cauză în cadrul regimului de perfecționare activă fără a plăti taxe antidumping, cu condiția ca produsul finit pe care îl fabrică să fie ulterior exportat în afara Uniunii. Rezultatul acestei situații este însă că acest utilizator poate oferi clienților săi situații în afara Uniunii prețuri mai competitive decât clienților săi din Uniune.
- (413) Într-adevăr, utilizatorii pot importa produsul în cauză în cadrul regimului de perfecționare activă fără a plăti taxe antidumping, cu condiția ca produsul finit pe care îl fabrică să fie ulterior exportat în afara Uniunii. Totuși, acest lucru nu schimbă concluziile formulate de Comisie în cadrul prezentei anchete.

3.4. Deficitul de aprovizionare

- (414) Un utilizator a afirmat că industria din Uniune nu este în măsură să satisfacă în totalitate cererea din Uniune, în special în ceea ce privește anumite tipuri de comenzi mari de produse din fibră de sticlă cu filament la comandă. În plus, utilizatorul respectiv declară că, cel mai probabil din cauza capacităților de producție limitate ale Uniunii, niciun producător din Uniune nu ar fi dispus să își dedice o mare parte din capacitate aprovizionării unui singur client. Un alt utilizator a afirmat că oferta de fire tăiate nu este excedentară și că excluderea RPC de pe piața Uniunii ar duce, în special având în vedere creșterea semnificativă a cererii, la probleme mari de aprovizionare pe piața Uniunii. Guvernul RPC citează producătorul din Uniune 3B, care a afirmat că nu a fost instalată nicio capacitate nouă de topire în industrie din 2002 și că, pentru a satisface nevoile pieței, în special în Europa trebuie creată o capacitate de producție suplimentară de 200 000 de tone.
- (415) În acest sens, ar trebui menționat în primul rând că scopul măsurilor antisubvenție este acela de a evita ca practicile comerciale neloiale să aibă un efect prejudiciabil asupra industriei din Uniune și de a restabili o situație de concurență efectivă pe piața Uniunii, nu de a împiedica importurile. Măsurile propuse nu au drept scop să închidă piața Uniunii pentru producătorii-exportatori din RPC, în măsura în care prețurile nu sunt prejudiciabile, și, prin urmare, vor permite prezența continuă a importurilor de fire tăiate, precum și de alte produse din fibră de sticlă cu filament originare din RPC pe piața Uniunii.
- (416) În ceea ce privește capacitatea industriei din Uniune de a face față unui eventual deficit de fire tăiate, nivelul actual de utilizare a capacității al industriei din Uniune oferă acesteia o marjă de producție suplimentară.
- (417) Firele tăiate, la fel ca orice alt tip de produs al produsului în cauză, ar putea fi, la rândul lor, importate în Uniune din țări terțe precum Malaysia.
- (418) De asemenea, producătorii chinezi de fibră de sticlă cu filament au înființat fabrici mai aproape de Uniune (Egipt și Bahrain) ca bază pentru aprovizionarea pieței Uniunii.
- (419) Având în vedere cele de mai sus, se poate concluziona că un potențial deficit de aprovizionare cu fire tăiate poate fi soluționat prin extinderea utilizării capacității industriei din Uniune, prin importuri din alte țări de aprovizionare, precum și prin continuarea importurilor din RPC la un preț neprejudiciabil.
- (420) Având în vedere cele de mai sus, se concluzionează că efectul global al instituirii măsurilor combinate asupra industriilor din aval ale Uniunii este limitat și nu ar depăși efectul pozitiv al măsurilor pentru industria din Uniune.
- (421) În urma comunicării constatrilor definitive, o asociație de profil a afirmat că este greu de înțeles cum au producătorii din Uniune capacități neutilizate în condițiile în care există un deficit de fibră de sticlă cu prețuri majorate pe piața Uniunii. Mai multe părți și-au reiterat afirmațiile conform cărora instituirea unor măsuri suplimentare va conduce la un deficit de aprovizionare de la producători din Uniune.

- (422) Pentru perioada examinată, ancheta nu a evidențiat niciun deficit de aprovizionare. În ceea ce privește potențialele viitoare deficite de aprovizionare, Comisia consideră că o creștere a taxelor nu împiedică importurile în Uniune din RPC și din țări terțe, astfel cum se menționează mai sus.

4. Concluzie privind interesul Uniunii

- (423) Având în vedere cele de mai sus, se preconizează că instituirea unor măsuri combinate ar oferi o șansă industriei din Uniune de a-și îmbunătăți situația prin creșterea prețurilor de vânzare și a cotei de piață. Cu toate că este posibil să se producă unele efecte negative sub forma creșterii costurilor pentru anumiți utilizatori, acestea pot fi compensate de beneficiile preconizate pentru industria din Uniune și furnizorii acestora.
- (424) Prin urmare, se concluzionează că, una peste alta, nu există motive imperioase împotriva instituirii unor măsuri pentru importurile produsului în cauză originar din RPC.
- (425) În urma comunicării constatărilor definitive, mai multe părți au susținut că consecințele măsurilor propuse sunt subestimate. Aceste părți susțin că Comisia acordă mai multă încredere argumentelor venite din partea unui grup restrâns de producători de fibră de sticlă decât rezistenței exercitate de un grup mult mai mare, însă fragmentat, de subfurnizori, în principal întreprinderi mici și mijlocii, care nu au avut o șansă reală de a reacționa cu aceeași forță.
- (426) Aceste argumente sunt respinse pe motiv că utilizatorilor li s-au oferit numeroase posibilități de a se exprima în cursul anchetei. Mulți utilizatori au profitat de ocazie, iar datele furnizate de ei au fost analizate în detaliu și au fost luate în considerare. Tuturor părților interesate li s-a acordat importanța cuvenită în cursul anchetei.

G. MĂSURI ANTIDUMPING ȘI ANTISUBVENȚII DEFINITIVE

- (427) Pe baza concluziilor la care a ajuns Comisia în ceea ce privește subvenția, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, ar trebui instituite măsuri definitive pentru a împiedica agravarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune de importurile care fac obiectul unui dumping și de importurile subvenționate.

1. Nivelul de eliminare a prejudiciului

- (428) Pentru a determina nivelul măsurilor, Comisia a stabilit mai întâi valoarea taxei necesare pentru a elimina prejudiciul suferit de industria din Uniune.
- (429) Prejudiciul ar fi eliminat dacă industria din Uniune ar fi capabilă să își acopere costurile de producție și să obțină un profit înainte de impozitare din vânzarea produsului similar pe piața Uniunii, pe care o industrie de acest tip ar putea să îl obțină în mod rezonabil în acest sector, în condiții normale de concurență, adică în absența importurilor care fac obiectul unui dumping. La fel ca în ancheta inițială, a fost utilizată o țintă de profit de 5 %.
- (430) APFE a solicitat o țintă de profit de 10 %-12 %. APFE a susținut că ținta de profit pentru analiză ar trebui să țină cont de faptul că o industrie cu utilizare intensivă a capitalului trebuie să obțină o rentabilitate satisfăcătoare a capitalului angajat, așa cum se așteaptă investitorii. APFE face trimitere, de asemenea, la un raport al Stern Business School of New York University care calculează costul mediu ponderat al capitalului (*weighted average costs of capital* — WACC), care combină costul capitalului propriu și costul datoriei pentru diferite sectoare industriale ⁽¹⁾. Conform calculelor din raportul Stern, media WACC pentru sectorul fibrei de sticlă cu filament se situează între 8,3 % și 8,4 %. În plus, APFE face trimitere la profitul de 8,3 % utilizat în cauza privind sticla solară din China ⁽²⁾. De asemenea, APFE susține că, dat fiind costul capitalurilor proprii și costul datoriilor care sunt ușor mai ridicate în Uniune decât în SUA, rata pentru Uniune ar fi ușor mai ridicată, între 10 % și 12 %.
- (431) Profitul obținut în mod real pe parcursul perioadei examinate nu poate fi utilizat având în vedere că mai există încă un volum semnificativ de importuri care fac obiectul unui dumping provenite din RPC, în ciuda taxelor actuale în vigoare.

⁽¹⁾ http://pages.stern.nyu.edu/~adamodar/New_Home_Page/datafile/wacc.htm

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 470/2014 al Comisiei, considerentul 136 (JO L 142, 14.5.2014, p. 15).

- (432) În cazul sticlei solare din RPC, ținta de profit de 8,3 % a fost utilizată pentru că acesta era profitul mediu realizat de producătorii din Uniune incluși în eșantion în 2010, când importurile de produs în cauză erau încă reduse și, prin urmare, nu ar fi putut denatura condițiile normale de concurență (adică un profit neafectat încă de importurile care fac obiectul unui dumping).
- (433) Deși este incontestabil faptul că industria din Uniune este o industrie cu utilizare intensivă a capitalului, APFE nu a putut demonstra că ținta de profit bazată pe WACC din raportul Stern răspunde testului aplicabil. Prin urmare, argumentul a fost respins.
- (434) În urma comunicării constatărilor definitive, APFE a afirmat că concluziile cu privire la ținta de profit ar trebui revizuite având în vedere că industria din Uniune este aptă să atingă niveluri de profit de peste 5 % din anumite tipuri de produse, cum ar fi firele tăiate pentru utilizare umedă (*wet use chopped strands* — WUCS) pentru materiale neșesute și WUCS pentru ghips, în cazul cărora industria din Uniune poate concura în condiții echitabile cu importurile din țări terțe și nu se confruntă cu subcotarea agresivă a prețurilor la produsele din fibră de sticlă cu filament din China, care fac obiectul unui dumping și al unor subvenții.
- (435) O țintă de profit de 5 % a fost utilizată în cadrul anchetei anterioare. În lipsa unor argumente întemeiate în ceea ce privește schimbarea condițiilor pe piață, care ar justifica o țintă de profit mai mare, această țintă de profit a fost menținută.
- (436) În plus, întrucât WUCS, ca orice alt tip de produs în cauză, sunt utilizate ca materiale de ranforsare, WUCS au un termen de păstrare limitat și costuri de transport ridicate din cauza greutatei apei pe care o conțin (a se vedea considerentul 63). WUCS sunt importate în Uniune în cantități mult mai mici decât alte produse din fibră de sticlă cu filament. Marja de profit pentru acest tip unic de produs nu este, prin urmare, reprezentativă pentru produsul în cauză.
- (437) În continuare, Comisia a determinat nivelul de eliminare a prejudiciului pe baza unei comparații între prețul de import mediu ponderat al producătorilor-exportatori incluși în eșantion din RPC și prețul mediu ponderat neprejudiciabil al produsului similar vândut de producătorii din Uniune incluși în eșantion pe piața Uniunii în cursul perioadei de anchetă. Eventualele diferențe rezultate din această comparație au fost exprimate ca procentaj din valoarea CIF de import medie ponderată.
- (438) În urma comunicării constatărilor definitive, un producător-exportator a susținut că au existat anumite inexactități în ceea ce privește valorile CIF pentru 3 NCP.
- (439) După o verificare, Comisia a ajustat valorile CIF respective, ceea ce a dus la o mică modificare a marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative pentru producătorul-exportator în cauză.
- (440) Drept rezultat, au fost stabilite următoarele niveluri de eliminare a prejudiciului:

Societate	Nivelul de eliminare a prejudiciului
Jushi Group	24,8 %
Jiangsu Changhai Group	4,9 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,6 %
Alte societăți cooperante	26,1 %

- (441) Un utilizator a afirmat că toate faptele au rămas aceleași și că, prin urmare, singura modalitate de a permite Comisiei să ajungă la o concluzie conform căreia prejudiciul pretins cauzat de importurile din RPC s-a agravat este de a utiliza o metodologie diferită pentru a calcula marja de prejudiciu în comparație cu ancheta inițială.
- (442) Faptele însă nu sunt aceleași. Prin urmare, dacă se aplică metodologia utilizată în ancheta inițială, calcularea marjei actuale a prejudiciului duce la un rezultat diferit, din cauza unei modificări în datele care au stat la baza calculului, respectiv costurile, prețurile și pierderile.

- (443) În urma comunicării constatrilor definitive, un producător-exportator s-a întrebat ce schimbare a circumstanțelor ar justifica un calcul bazat pe NCP și nu pe o simplă comparație a prețurilor medii efectuată în cadrul anchetei inițiale.
- (444) Comisia consideră că metodologia de bază a anchetelor în curs este aceeași cu cea aplicată în cadrul anchetei precedente. S-a efectuat o eșantionare și toate comparațiile s-au bazat pe aceleași elemente. Calcularea bazată pe NCP a marjei prejudiciului a permis un calcul mai detaliat și mai precis, dar nu se poate considera că ar fi vorba de o modificare a metodologiei.
- (445) De asemenea, potrivit aceluiași producător-exportator, covorașele din fire tăiate fabricate din filamente de fibră de sticlă fac parte din produsul în cauză, dar calculul marjei de prejudiciu nu reflectă NCP pentru covorașele din fire tăiate. Producătorul-exportator s-a întrebat dacă (i) producătorii din Uniune nu mai produceau astfel de covorașe din fire tăiate; și (ii) de ce Comisia pare să nu fi avut în trecut nicio dificultate în găsirea unui produs de substituție pentru un tip de produs major cu scopul de a calcula o marjă de prejudiciu, chiar dacă nu exista o corespondență exactă pe baza NCP.
- (446) Produsul în cauză include într-adevăr covorașe din fire tăiate și unii producătorii din Uniune (sau anumite entități producătoare din Uniune) produc aceste covorașe. Producătorii din Uniune incluși în eșantion produceau tipuri de covorașe care nu au fost importate din RPC în cursul PA. Cu toate acestea, în general, echivalența NCP era ridicată și, prin urmare, nu a fost necesar să se recurgă la vreun produs de substituție.
- (447) În plus, acest producător-exportator s-a întrebat (i) de ce era necesară o ajustare în funcție de stadiul comercial (*level of trade* — LOT) și cui vindeau de fapt producătorii din Uniune produsele lor; și (ii) de ce, pentru vânzările chinezești, costurile de transport în UE către depozite și costurile de depozitare nu au fost luate în calcul în marja de prejudiciu.
- (448) Vânzările realizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion se efectuează în principal direct către utilizatorii finali. Acest lucru nu s-a întâmplat în cazul exportatorilor chinezi incluși în eșantion. O parte mai mare a vânzărilor trecea prin distribuitori sau alte canale de vânzare intermediare. De aceea, s-a considerat că aducerea tuturor vânzărilor la nivelul utilizatorului final face prețurile mai ușor de comparat. În conformitate cu metodologia standard, calculul subcotării ține seama de costurile după import, pe când marja de prejudiciu se bazează pe valoarea CIF a vânzărilor chinezești la export.
- (449) De asemenea, producătorul-exportator s-a întrebat de ce taxa antidumping existentă nu este inclusă în marja de prejudiciu, căci includerea acestei taxe în valoarea CIF ar fi coerentă cu metodologia aplicată pentru subcotarea prețurilor.
- (450) Marja de eliminare a prejudiciului, astfel cum a fost prezentată în prezentul regulament, reflectă întreaga marjă necesară pentru a elimina prejudiciul. Dacă marja antidumping existentă ar fi fost inclusă în marja de eliminare a prejudiciului, s-ar fi obținut doar o marjă de eliminare parțială.
- (451) În urma comunicării constatrilor definitive, reclamantul a afirmat că, întrucât s-a considerat că Jiangsu Changhai Group nu a cooperat pe deplin la anchetă (a se vedea secțiunea C punctul 2.1 de mai sus), informațiile legate de prețurile de export ale Jiangsu Changhai Group nu erau fiabile și, prin urmare, nu ar trebui să fie utilizate pentru calcularea marjei de prejudiciu. Reclamantul a susținut că prețul de export al grupului ar putea fi calculat în mod eronat dacă se stabilește pe baza costurilor de producție ale societății, care nu au putut fi verificate în mod corespunzător din cauza lipsei unei cooperări depline a societății în cadrul anchetei. Prețul de export al grupului ar trebui stabilit mai degrabă pe baza faptelor disponibile în temeiul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază și al articolului 28 alineatul (1) din regulamentul antisubvenții de bază.
- (452) După cum se explică în considerentul 92, în cadrul acestui grup, produsul în cauză nu a fost exportat de către societatea care a furnizat informațiile înșelătoare, ci numai prin intermediul OCH. Aceasta din urmă a cooperat totuși pe deplin în cadrul ambelor anchete și a furnizat informații de încredere cu privire la prețul de export al grupului (de exemplu, au fost furnizate facturi care au fost verificate la fața locului de Comisie). Prin urmare, Comisia nu are niciun motiv să pună la îndoială prețul de export al grupului. Calculul marjei prejudiciului a fost efectuat pe baza prețului de export real verificat, așa cum figurează pe facturile de vânzare, indiferent de modul în care a fost fixat și dacă se baza pe costurile de producție ale societății. Prin urmare, argumentul a fost respins.

2. Măsuri definitive

- (453) Ancheta antisubvenție s-a desfășurat în paralel cu revizuirea măsurilor antidumping și s-a limitat la prejudiciu. Având în vedere aplicarea regulii taxei celei mai mici și faptul că marjele definitive de subvenție sunt mai mici decât nivelul de eliminare a prejudiciului, Comisia ar trebui, în conformitate cu articolul 15 din regulamentul anti-subvenții de bază, să instituie taxa compensatorie definitivă la nivelul marjelor definitive de subvenție stabilite și apoi să instituie taxa antidumping definitivă până la nivelul relevant de eliminare a prejudiciului.
- (454) Pe baza acestei metodologii și a faptelor în speță, în special faptul că măsurile sunt limitate de marja de prejudiciu, Comisia consideră că nu se pune problema „dublei contabilizări” în acest caz.
- (455) Având în vedere gradul ridicat de cooperare din partea producătorilor-exportatori chinezi, taxa aplicabilă „tuturor celorlalte societăți” a fost stabilită la nivelul celei mai ridicate taxe instituite pentru societățile din eșantion sau care au cooperat la anchete. Taxa pentru „toate celelalte societăți” va fi aplicată societăților care nu au cooperat la anchete.
- (456) Pentru ceilalți producători-exportatori chinezi cooperanți neincluși în eșantion, enumerați în anexa I, nivelul taxei definitive se stabilește la media ponderată a nivelurilor taxelor stabilite pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion, cu excepția grupului căruia îi aparține producătorul-exportator care face obiectul dispozițiilor articolului 28 alineatul (1).
- (457) În urma comunicării constatărilor definitive, un producător-exportator a cerut să beneficieze de tratament individual în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază și de calcularea unei marje individuale de dumping.
- (458) Având în vedere însă faptul că reexaminarea intermediară parțială se limitează la prejudiciu, marjele de dumping stabilite în cadrul anchetei antidumping anterioare rămân neschimbate. Prin urmare, cererea de obținere a unei marje individuale de dumping a fost respinsă.
- (459) Pe baza celor de mai sus, nivelurile la care vor fi instituite aceste taxe se stabilesc după cum urmează:

Exportatorul chinez	Marja de dumping (stabilită în cadrul anchetei inițiale)	Marja de subvenție	Nivelul de eliminare a prejudiciului	Taxa compensatorie	Taxa antidumping
Jushi Group	29,7 %	10,3 %	24,8 %	10,3 %	14,5 %
Jiangsu Changhai Group	9,6 %	5,8 %	4,9 %	4,9 %	0 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,7 %	9,7 %	29,6 %	9,7 %	19,9 %
Alte societăți cooperante	29,7 %	10,2 %	26,1 %	10,2 %	15,9 %
Ratele taxei aplicabile tuturor celorlalte societăți				10,3 %	19,9 %

- (460) Nivelul taxei individuale antidumping și antisubvenție menționat în prezentul regulament a fost stabilit pe baza concluziilor prezentelor anchete. Prin urmare, el reflectă situația constatată în cazul societății în cauză în cursul anchetelor respective. Acest nivel al taxei (spre deosebire de taxa aplicabilă la nivel național „tuturor celorlalte societăți”) se aplică, prin urmare, în mod exclusiv importurilor de produse originare din țara în cauză și fabricate de societatea menționată. Produsele importate fabricate de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și fac obiectul nivelului taxei aplicabil „tuturor celorlalte societăți”.

- (461) O societate poate cere aplicarea nivelului individual al taxei dacă modifică ulterior numele entității sale. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ⁽¹⁾. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante cu ajutorul cărora să se poată demonstra că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. Dacă schimbarea numelui societății nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, va fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un anunț de informare cu privire la schimbarea numelui.
- (462) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxei antidumping, nivelul taxei pentru toate celelalte societăți ar trebui să se aplice nu numai producătorilor-exportatori care nu cooperează, ci și acelor producători care nu au realizat exporturi către Uniune în cursul PA.

3. Angajamentul de preț

- (463) Un producător-exportator chinez a oferit un angajament de preț în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază și cu articolul 13 alineatul (1) din regulamentul antisubvenții de bază. Oferta de angajament conținea prețuri minime la import (PMI) pentru mai multe tipuri de produse principale și subtipuri de produse ale produsului în cauză.
- (464) Comisia consideră că produsul în cauză există într-o multitudine de subtipuri de produse și de calități, iar diferențele dintre prețuri variază cu până la 700 %. Prin urmare, există un risc ridicat de compensare încrucișată. În cadrul aceluiași tip de produs, prețurile pot varia până la 550 % în funcție de subtipurile de produse. În plus, diferențele PMI propuse de producătorul-exportator chinez au fost cu mult sub prețul neprejudiciabil și, prin urmare, nu ar elimina prejudiciul suferit de industria din Uniune.
- (465) Având în vedere cele de mai sus, autoritățile vamale nu ar putea să distingă specificațiile fără o analiză individuală a fiecărei tranzacții de import, pentru a stabili în care grup de PMI s-ar încadra produsul, monitorizarea devenind astfel foarte dificilă, dacă nu chiar imposibilă.
- (466) În plus, societatea exportă în Uniune și alte produse care nu fac obiectul măsurilor. În consecință, există un risc de compensare dacă produsele respective sunt vândute către aceiași clienți. Unii dintre clienții săi din Uniune sunt societăți afiliate care efectuează schimburi comerciale și cu alte societăți afiliate din afara Uniunii. Aceste legături comerciale și de afaceri complexe creează noi riscuri potențiale de compensare încrucișată.
- (467) Pe baza celor de mai sus, oferta de angajament a fost respinsă.
- (468) Comitetul instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază nu a emis niciun aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă compensatorie definitivă asupra importurilor de fire tăiate din fibră de sticlă cu o lungime de maximum 50 mm; semitorturi din fibră de sticlă, cu excepția semitorturilor din fibră de sticlă care sunt impregnate și acoperite și prezintă o pierdere la calcinare de peste 3 % (determinată conform standardului ISO 1887); și covorașe de filamente din fibră de sticlă, cu excepția covorașelor din vată de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC 7019 11 00, ex 7019 12 00 (codurile TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) și 7019 31 00 și origine din Republica Populară Chineză.

(2) Se stabilește după cum urmează nivelul taxei compensatorii definitive aplicabile prețului net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsul descris la alineatul (1), fabricat de următoarele societăți:

Societate	Taxa compensatorie definitivă (%)	Cod adițional TARIC
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3	B990

(¹) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, biroul CHAR 04/039, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË

Societate	Taxa compensatorie definitivă (%)	Cod adițional TARIC
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; și Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	4,9	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7	B991
Alte societăți cooperante menționate în anexa I	10,2	
Toate celelalte societăți	10,3	A999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxei compensatorii specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea în fața autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa II. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă pentru „toate celelalte societăți”.

(4) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 se înlocuiește cu următorul text:

- Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de fire tăiate din fibră de sticlă cu o lungime de maximum 50 mm; semitorturi din fibră de sticlă, cu excepția semitorturilor din fibră de sticlă care sunt impregnate și acoperite și prezintă o pierdere la calcinare de peste 3 % (determinată conform standardului ISO 1887); și covorașe de filamente din fibră de sticlă, cu excepția covorașelor din vată de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC 7019 11 00, ex 7019 12 00 (codurile TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) și 7019 31 00 și origine din Republica Populară Chineză.
- Se stabilește după cum urmează nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsul descris la alineatul (1), fabricat de următoarele societăți:

Societate	Taxa antidumping definitivă (%)	Cod adițional TARIC
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	14,5	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	0	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	19,9	B991
Alte societăți cooperante menționate în anexa I	15,9	
Toate celelalte societăți	19,9	A999

- Aplicarea nivelurilor individuale ale taxei antidumping specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea în fața autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa II. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă pentru „toate celelalte societăți”.
- Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 16 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Producătorii-exportatori care au cooperat și care nu au fost incluși în eșantion:

Numele	Cod adițional TARIC
Taishan Fiberglass Inc.; PPG Sinoma Jinjing Fiber Glass Company Ltd	B992
Xingtai Jinniu Fiberglass Co., Ltd	B993
Weiyuan Huayuan Composite Material Co., Ltd	B994
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Glasstex Fiberglass Materials Corp.	B996

ANEXA II

Pe factura comercială valabilă menționată la articolul 1 alineatul (3) și articolul 2 alineatul (3) trebuie să figureze o declarație semnată de un reprezentant al entității care emite factura comercială, după următorul model:

1. Numele și funcția reprezentantului oficial al entității care emite factura comercială.
2. Următoarea declarație: „Subsemnatul, certific prin prezenta că (volumul) de produse din fibră de sticlă cu filament vândute la export în Uniunea Europeană și cuprinse în prezenta factură au fost fabricate de (numele și adresa societății) (codul adițional TARIC) în RPC. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte.”
3. Data și semnătura,

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1380/2014 AL COMISIEI**din 17 decembrie 2014****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 595/2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 81 alineatul (1) și articolul 83 alineatul (4), coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 începând cu 1 ianuarie 2014. Totuși, articolul 230 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prevede că, în ceea ce privește sistemul de limitare a producției de lapte, partea II titlul I capitolul III secțiunea III din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, precum și articolul 55 și articolul 85 din acest regulament și anexele IX și X la acesta continuă să se aplice până la 31 martie 2015.
- (2) Pentru a se evita orice îndoială privind obligațiile cumpărătorilor și ale producătorilor în legătură cu ultimul an cu cote de lapte, 2014/2015, precum și privind obligația de a se colecta prelevarea pe excedent după 31 martie 2015, este oportun să se facă precizări referitoare la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 595/2004 al Comisiei ⁽³⁾, prin trimiterea la dispozițiile aplicabile din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.
- (3) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 595/2004, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În fiecare an, înainte de 1 octombrie, cumpărătorii și, în cazul vânzărilor directe, producătorii care trebuie să achite prelevarea plătesc autorității competente suma datorată în conformitate cu normele stabilite de statul membru, cumpărătorii fiind responsabili cu colectarea prelevării pe excedent aplicate livrărilor, datorată de producători în temeiul articolului 79 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, în conformitate cu articolul 81 alineatul (1) din respectivul regulament.”

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2014.

*Pentru Comisie**Președintele*

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 595/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 94, 31.3.2004, p. 22).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1381/2014 AL COMISIEI**din 22 decembrie 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 decembrie 2014.

*Pentru Comisie,**pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	76,1
	EG	176,9
	IL	69,8
	MA	90,5
	TN	241,9
	TR	107,1
	ZZ	127,1
0707 00 05	IL	241,9
	TR	147,2
	ZZ	194,6
0709 93 10	MA	80,1
	TR	142,0
	ZZ	111,1
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	TR	57,7
	UY	32,5
	ZA	50,8
	ZW	33,9
	ZZ	46,5
0805 20 10	MA	69,1
	ZZ	69,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	94,1
	JM	161,9
	MA	75,3
	TR	76,6
	ZZ	102,0
	ZZ	102,0
0805 50 10	TR	71,9
	US	236,5
	ZZ	154,2
0808 10 80	BR	59,0
	CA	135,6
	CL	80,3
	NZ	90,6
	US	99,6
	ZA	54,1
	ZZ	86,5

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0808 30 90	CN	98,8
	US	141,4
	ZZ	120,1

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/112/UE A CONSILIULUI

din 19 decembrie 2014

de punere în aplicare a Acordului european privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru în transportul pe căi navigabile interioare, încheiat de „European Barge Union” (Uniunea Europeană a Navigației Interioare) (EBU), „European Skippers Organisation” (Uniunea Europeană a Marinarilor Fluviali) (ESO) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF)

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 155 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), patronatul și sindicatele, denumiți în continuare „partenerii sociali”, pot să solicite în comun punerea în aplicare a acordurilor pe care le încheie la nivelul Uniunii în domeniul reglementate de articolul 153 din TFUE prin intermediul unei decizii a Consiliului, la propunerea Comisiei.
- (2) Prin scrisoarea din 10 decembrie 2007, „European Barge Union” (Uniunea Europeană a Navigației Interioare) (EBU), „European Skippers Organisation” (Uniunea Europeană a Marinarilor Fluviali) (ESO) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) au informat Comisia cu privire la dorința lor de a începe negocierile, în conformitate cu articolul 155 alineatul (1) din TFUE în vederea încheierii unui acord la nivelul Uniunii.
- (3) La 15 februarie 2012, EBU, ESO și ETF au încheiat un acord european privind anumite aspecte referitoare la organizarea timpului de lucru în domeniul transportului pe căi navigabile interioare (denumit în continuare „acordul”).
- (4) Acordul a inclus o solicitare comună pentru punerea în aplicare a acordului prin intermediul unei decizii a Consiliului, la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din TFUE.
- (5) Instrumentul adecvat pentru punerea în aplicare a acordului îl reprezintă o directivă.
- (6) Comisia a informat Parlamentul European cu privire la propunerea sa.
- (7) Comisia a redactat propunerea sa de directivă, conform Comunicării sale din 20 mai 1998 privind adaptarea și promovarea dialogului social la nivel comunitar, luând în considerare reprezentativitatea părților semnatare și legalitatea fiecărui alineat din acord.
- (8) Pentru a contribui la un cadru juridic coerent în ceea ce privește organizarea timpului de lucru, punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să țină seama de legislația existentă a Uniunii, și, dat fiind conținutul acordului, în special de Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Respectiva directivă stabilește cerințele minime de sănătate și siguranță pentru organizarea timpului de lucru, inclusiv cel al lucrătorilor din transportul pe căile navigabile interioare.
- (9) Statele membre ar trebui să poată încredința partenerilor sociali, la cererea comună a acestora, punerea în aplicare a prezentei directive, cu condiția ca statele membre să adopte toate măsurile necesare pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor prezentei directive.

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, 18.11.2003, p. 9).

- (10) În sensul articolului 14 din Directiva 2003/88/CE, prezenta directivă și acordul anexat acesteia stabilesc cerințe, mai detaliate decât cele prevăzute prin directiva menționată, referitoare la organizarea timpului de lucru al lucrătorilor mobili din transportul pe căi navigabile interioare.
- (11) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere niciunei dispoziții juridice a Uniunii care este mai detaliată sau care acordă un nivel mai ridicat de protecție lucrătorilor mobili din domeniul transportului pe căi navigabile interioare.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizată pentru a justifica o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor în domeniile reglementate de acord.
- (13) Prezenta directivă și acordul anexat acesteia stabilesc standarde minime. Statele membre și partenerii sociali ar trebui să poată păstra sau introduce dispoziții mai favorabile.
- (14) Prezenta directivă respectă drepturile și principiile fundamentale recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 31 din Cartă.
- (15) Deoarece obiectivele prezentei directive, care urmărește protejarea sănătății și siguranței lucrătorilor într-un sector predominant transfrontalier, nu pot fi îndeplinite în mod suficient de către statele membre, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (16) Punerea în aplicare a acordului contribuie la atingerea obiectivelor prevăzute la articolul 151 din TFUE.
- (17) În conformitate cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție a Uniunii Europene ⁽¹⁾, faptul că o activitate menționată într-o directivă nu există încă într-un stat membru nu poate scuti statul membru respectiv de obligația de a adopta acte cu putere de lege pentru a se asigura că toate dispozițiile directivei sunt transpuse corespunzător. Atât principiul securității juridice, cât și nevoia de a garanta punerea în aplicare deplină a directivelor, în drept și nu numai în fapt, impun ca toate statele membre să reproducă normele directivei vizate într-un cadru clar, precis și transparent, care să prevadă dispoziții juridice cu caracter obligatoriu. O astfel de obligație se aplică statelor membre pentru a anticipa orice modificare a situației existente la nivelul lor într-un anumit moment, precum și pentru a garanta că toate persoanele fizice și juridice din Comunitate, inclusiv cele din statele membre în care o anumită activitate menționată într-o directivă nu există, au posibilitatea de a își cunoaște, cu claritate și precizie, drepturile și obligațiile în orice împrejurare. În conformitate cu jurisprudența, transpunerea unei directive nu este obligatorie doar în cazurile în care este inutilă din motive de ordin geografic. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să informeze Comisia în acest sens.
- (18) În conformitate cu declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011 ⁽²⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În cazul prezentei directive, organul legislativ consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă pune în aplicare Acordul european privind anumite aspecte referitoare la organizarea timpului de lucru în domeniul transportului pe căi navigabile interioare, încheiat la 15 februarie 2012 de „European Barge Union” (Uniunea Europeană a Navigației Interioare) (EBU), „European Skippers Organisation” (Uniunea Europeană a Marinarilor Fluviali) (ESO) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF), astfel cum este prevăzut în anexă.

Articolul 2

(1) Statele membre pot menține dispozițiile mai favorabile sau introduce dispoziții mai favorabile decât cele prevăzute în prezenta directivă.

⁽¹⁾ A se vedea, printre altele, Hotărârea Curții de Justiție din 14 ianuarie 2010 în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă, Rep., 2010, p. I-275.

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(2) Punerea în aplicare a prezentei directive nu constituie în niciun caz un motiv întemeiat pentru a justifica o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor din domeniile reglementate de prezenta directivă. Prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor statelor membre și ale partenerilor sociali, de a adopta, odată cu modificarea circumstanțelor, acte cu putere de lege, norme administrative sau clauze contractuale diferite de cele în vigoare la data adoptării prezentei directive, cu condiția ca acestea să fie conforme cerințelor minime prevăzute de prezenta directivă.

(3) Aplicarea și interpretarea prezentei directive nu aduc atingere niciunei dispoziții a Uniunii sau niciunei dispoziții, cutume sau practici naționale care prevede condiții mai favorabile pentru lucrătorii vizați.

Articolul 3

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 4

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la 31 decembrie 2016. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 19 decembrie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
S. GOZI

ANEXĂ

Acordul european privind anumite aspecte referitoare la organizarea timpului de lucru în domeniul transportului pe căi navigabile interioare

Întrucât:

- (1) Directiva 2003/88/CE privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru prezintă standarde minime generale care, cu excepția aspectelor menționate la articolul 20 alineatul (1) (repaus zilnic, pauze, repaus săptămânal, durata muncii de noapte), fac referire și la organizarea timpului de lucru în transportul pe căi navigabile interioare. Deoarece aceste reglementări nu țin cont în suficientă măsură de condițiile speciale de muncă și de viață în cadrul sectorului transportului pe căi navigabile interioare, sunt necesare dispoziții specifice în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2003/88/CE.
- (2) Aceste dispoziții specifice trebuie să sigure lucrătorilor din sectorul transportului pe căi navigabile interioare un nivel ridicat de sănătate și siguranță la locul de muncă.
- (3) Transportul pe căi navigabile interioare este o modalitate internațională de transport caracterizat prin activități preponderent transfrontaliere în rețeaua europeană de transport pe căi navigabile interioare. Prin urmare, obiectivul sectorului transportului pe căi navigabile interioare ar trebui să fie încurajarea unor condiții-cadru egale pentru piața muncii din sector și împiedicarea concurenței nelocale bazate pe diferențele legislative privind organizarea timpului de lucru.
- (4) Având în vedere importanța sectorului de transport pentru competitivitatea economică, Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a încuraja acele moduri de transport care presupun atât un consum mai mic de energie, cât și un nivel mai ridicat al protecției mediului și al siguranței ⁽¹⁾. Transportul pe căi navigabile interioare, ca mod de transport ecologic cu suficientă capacitate disponibilă, poate să contribuie de manieră durabilă la descongestionarea transportului rutier și feroviar de marfă din Europa.
- (5) Modul de organizare a muncii variază în cadrul sectorului. Numărul lucrătorilor și timpul de lucru la bord variază în funcție de modul de organizare a muncii, de întreprindere, de zona de navigare, de distanța de parcurs și de dimensiunea navei. Unele nave sunt exploatate în regim continuu, adică 24 de ore din 24, activitatea echipajului fiind organizată în ture. În schimb, în special întreprinderile mijlocii, își exploatează navele de regulă câte 14 ore pe zi timp de cinci sau șase zile pe săptămână. Numărul de ore de lucru la bord ale unui lucrător nu este echivalent cu perioada de exploatare a vehiculului în transportul pe căi navigabile interioare.
- (6) Una din caracteristicile specifice sectorului transportului pe căi navigabile interioare constă în faptul că lucrătorii au posibilitatea să aibă la bordul navei nu numai locul lor de muncă, ci și locul lor de cazare sau de rezidență. Din acest motiv, în mod uzual, lucrătorii își petrec la bord și timpul de repaus. Numeroși lucrători din sectorul transportului pe căi navigabile interioare, în special cei care se află la o distanță mai mare de locul de reședință permanentă, lucrează mai multe zile consecutive la bordul navei pentru a economisi timp de călătorie și a putea petrece ulterior mai multe zile la domiciliu sau, după preferință, în alt loc. La un raport de 1:1, de exemplu, lucrătorul dispune de același număr de zile de repaus și de lucru. Din acest motiv, numărul zilelor consecutive lucrate la bord și numărul zilelor libere pot fi mai mari în comparație cu numărul de zile corespunzătoare în cazul muncii desfășurate pe uscat.
- (7) Timpul mediu de lucru în transportul pe căi navigabile interioare include în mod normal o cotă considerabilă de timp de veghe (de exemplu, din cauza timpilor imprevizibili de așteptare la ecluze sau la încărcarea și descărcarea vehiculului), care poate să cadă și în perioadă nocturnă. Din acest motiv, plafoanele privind timpul de lucru zilnic și săptămânal pot fi mai ridicate decât cele care figurează în Directiva 2003/88/CE.
- (8) În același timp, trebuie recunoscut că sarcina de lucru în sectorul transportului pe căi navigabile interioare este influențată de mai mulți factori, precum zgomotul, vibrațiile și organizarea timpului de lucru. Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă ⁽²⁾, în scopul protecției lucrătorilor, se vor efectua controale medicale anuale, ținând seama de condițiile speciale de muncă din cadrul acestui sector.
- (9) Cerințele suplimentare din perioada de activitate la bordul vehiculului pe timp de noapte vor fi compensate și prin limitarea activității maxim admisibile pe timp de noapte și prin modul de organizare al muncii.

⁽¹⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei privind stimularea sectorului navigației interioare „Naiades”, COM(2006) 6 final, 17.1.2006.

⁽²⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

- (10) În sectorul transportului pe căi navigabile interioare sunt utilizați, în afară de lucrătorii angajați, și lucrători independenți ⁽¹⁾. Statutul lucrătorilor independenți este definit pe baza legislației naționale aplicabile.
- (11) Condițiile de muncă și de viață în sectorul transportului naval de pasageri se deosebesc de cele din celelalte sectoare ale transportului pe căi navigabile interioare și justifică, prin urmare, dispoziții speciale. Diferențele în privința mediului social, a activităților de exploatare, precum și caracterul sezonier al acestui subsector al transportului european pe căi navigabile interioare se reflectă într-o organizare a muncii diferită.

Având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 154 și 155 alineatul (2), semnatarii depun cererea comună de punere în aplicare a acordului încheiat la nivelul Uniunii prin decizie a Consiliului la propunerea Comisiei. Părțile semnatare au convenit următoarele:

Clauza 1

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul acord se aplică lucrătorilor mobili care își desfășoară activitatea ca membri ai personalului navigant (membri ai echipajului) sau care au altă funcție (personal de bord) la bordul unui vehicul exploatat în sectorul transportului comercial pe căi navigabile interioare pe teritoriul unui stat membru.
- (2) În sensul prezentului acord, agenții economici din sectorul transportului pe căi navigabile interioare nu sunt considerați lucrători, chiar dacă aceștia au statutul de lucrători în cadrul propriei întreprinderi.
- (3) Prezentul acord nu contravine dispozițiilor naționale sau internaționale privind siguranța navigației, care sunt valabile pentru lucrătorii mobili și pentru persoanele menționate în Clauza 1.2.
- (4) Dacă, în ceea ce-i privește pe lucrătorii mobili, există diferențe privind timpul de repaus între dispozițiile prezentului acord și dispozițiile naționale sau internaționale cu privire la siguranța navigației, au prioritate acele prevederi care asigură în mai bună măsură protecția sănătății și siguranța lucrătorilor.
- (5) Lucrătorii mobili angajați la bordul unui vehicul exploatat pe teritoriul unui stat membru în afara sectorului transportului pe căi navigabile interioare și ale căror condiții de lucru fac obiectul unor contracte colective și, respectiv, al unor acorduri salariale încheiate între organizațiile angajatorilor și cele ale lucrătorilor, pot fi incluși în domeniul de aplicare al acordului, după consultarea și cu acordul organizațiilor angajatorilor și ale lucrătorilor, dacă dispozițiile prezentului acord sunt mai favorabile pentru lucrători.

Clauza 2

Definiții

În prezentul acord se aplică următoarele definiții:

- (a) „vehicul” este o navă sau un mijloc de transport plutitor;
- (b) „navă de pasageri” este o navă construită pentru a transporta mai mult de 12 pasageri, amenajată pentru excursii zilnice sau prevăzută cu cabine;
- (c) „timpul de lucru” este intervalul de timp în care membrul echipajului, în conformitate cu instrucțiunile lucrătorului sau ale reprezentantului acestuia, lucrează pe, la sau pentru vehicul, este programat să lucreze sau trebuie să fie disponibil pentru a lucra (timp de veghe);
- (d) „repaus” înseamnă perioada din afara timpului de lucru; această noțiune cuprinde atât timpii de repaus la bordul vehiculului când acesta se deplasează sau este în repaus, cât și timpii petrecuți pe uscat. Nu include pauzele scurte (de până la 15 minute);
- (e) „zi de repaus” este o zi de odihnă neîntreruptă de 24 de ore, pe care lucrătorul o petrece într-un loc liber ales;
- (f) „agent economic din sectorul transportului pe căi navigabile interioare” înseamnă orice persoană care exploatează, pe cont propriu, vehicule în scopuri comerciale în sectorul transportului pe căi navigabile interioare;
- (g) „orarul de lucru” cuprinde planificarea zilelor de lucru și a zilelor libere adusă lucrătorului la cunoștință în prealabil de către angajator;

⁽¹⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei COM(2010) 373 final din 13.7.2010: Reafirmarea liberei circulații a lucrătorilor: drepturi și evoluții majore, secțiunea 1.1.

- (h) „timp de noapte” este perioada dintre ora 23:00 și ora 6:00;
- (i) „lucrător pe timp de noapte” este:
 - (aa) pe de o parte: orice lucrător care, pe timpul nopții, lucrează în mod normal cel puțin trei ore din timpul de lucru zilnic;
 - (bb) pe de altă parte: orice lucrător care efectuează, pe timpul nopții, după caz, o anumită parte din timpul său de lucru anual, care este stabilit de către respectivul stat membru:
 - (aaa) după consultarea partenerilor sociali, în conformitate cu legislația corespunzătoare fiecărui stat membru;
sau
 - (bbb) prin contracte colective sau acorduri încheiate între partenerii sociali la nivel național sau regional;
- (j) „lucrător în schimburi” înseamnă orice lucrător al cărui program de lucru se desfășoară în schimburi;
- (k) „personal de bord” corespunde definiției nr. 103 din articolul 1.01 din anexa II la Directiva 2006/87/CE ⁽¹⁾;
- (l) „lucrător mobil” înseamnă orice lucrător care, ca membru al personalului navigant, este angajat în serviciul unei întreprinderi care operează servicii de transport de pasageri sau de marfă pe căile navigabile interioare; și termenul de „lucrători” din prezentul acord trebuie să fie interpretat în consecință;
- (m) „sezon” este o perioadă de timp care nu depășește 9 luni consecutive într-un interval de 12 luni, în cursul căreia, datorită unor factori externi, precum condițiile meteorologice sau cererea turistică, desfășurarea anumitor activități este legată de o anumită perioadă a anului.

Clauza 3

Timp de lucru și perioada de referință

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor din clauza 4, stabilirea timpului de lucru se face în general pe baza unei zile de opt ore.
- (2) Timpul de lucru poate fi prelungit conform clauzei 4, dacă, într-un interval de 12 luni (perioada de referință), nu se depășesc, în medie, 48 de ore pe săptămână.
- (3) Timpul de lucru maxim în perioada de referință este de 2 304 de ore (baza calculului: 52 de săptămâni minus 4 săptămâni de concediu minim, înmulțit cu 48 de ore). Perioadele de concediu anual plătit, precum și perioadele de concediu medical nu sunt incluse sau sunt neutre la calcularea mediei. Timpul de repaus rezultat din sărbătorile legale trebuie, de asemenea, dedus.
- (4) În cazul raporturilor de muncă a căror durată este mai mică decât timpul de referință, timpul de lucru maxim admisibil este stabilit prin calcul pro-rata-temporis.

Clauza 4

Timp de lucru zilnic și săptămânal

- (1) Timpul de lucru nu va depăși:
 - (a) 14 ore în orice perioadă de 24 de ore precum; și
 - (b) 84 de ore în orice interval de 7 zile.
- (2) În cazul în care, în urma orarului de lucru, rezultă un număr mai mare de zile de lucru decât de zile de repaus, se interzice depășirea unui timp de lucru săptămânal mediu de 72 de ore într-un interval de patru luni.

⁽¹⁾ Directiva 2006/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 82/714/CEE a Consiliului (JO L 389, 30.12.2006, p. 1).

*Clauza 5**Zile de lucru și zile de repaus*

- (1) Sunt permise maximum 31 de zile de lucru consecutive.
- (2) În cazul în care, conform orarului de lucru, rezultă maximum același număr de zile de lucru în raport cu zilele de repaus, imediat după zilele de lucru consecutive efectuate se va acorda același număr de zile de repaus consecutive. Se permit excepții de la numărul de zile de repaus consecutive care trebuie acordate imediat, în următoarele condiții:
 - (a) numărul maxim de 31 de zile de lucru consecutive nu va fi depășit; și
 - (b) numărul minim de zile de repaus consecutive indicat la punctele 3.(a), 3.(b) sau 3.(c) se acordă imediat după zilele de lucru consecutive corespunzătoare; și
 - (c) perioada de zile de lucru prelungită sau înlocuită va fi compensată în cursul perioadei de referință.
- (3) În cazul în care, conform orarului de lucru, rezultă un număr mai mare de zile de lucru decât de zile de repaus, numărul minim de zile de repaus consecutive acordate imediat după zilele de lucru consecutive efectuate se determină după cum urmează:
 - (a) 1-10 zile de lucru consecutive: câte 0,2 zile de repaus pentru fiecare zi de lucru consecutivă (de exemplu: 10 zile de lucru consecutive = 2 zile de repaus);
 - (b) 11-20 de zile de lucru consecutive: câte 0,3 zile de repaus pentru fiecare zi de lucru consecutivă (de exemplu: 20 zile de lucru consecutive = 5 zile de repaus);
 - (c) 21-31 de zile de lucru consecutive: câte 0,4 zile de repaus pentru fiecare zi de lucru consecutivă (de exemplu: 31 de zile de lucru consecutive = 9,4 zile de repaus).

Zilele libere parțiale sunt adunate, în acest calcul, cu numărul minim de zile de repaus consecutive și pot fi acordate numai sub formă de zile întregi.

*Clauza 6**Munca sezonieră în transportul naval de pasageri*

Prin derogare de la clauzele 4 și 5 ale prezentului acord, dispozițiile următoare pot fi aplicate tuturor lucrătorilor sezonieri care lucrează la bordul unei nave de pasageri:

- (1) Timpul de lucru nu va depăși:
 - (a) 12 ore în orice perioadă de 24 de ore precum; și
 - (b) 72 de ore în orice interval de 7 zile.
- (2) Lucrătorul beneficiază de 0,2 zile de repaus pentru fiecare zi de lucru. Pentru fiecare perioadă de 31 de zile trebuie acordate efectiv minimum două zile de repaus. Restul zilelor de repaus sunt acordate conform acordului părților interesate.
- (3) Ținând cont de paragraful precedent și de clauza 3 punctul 4, acordarea zilelor de repaus, precum și respectarea duratei medii de lucru săptămânale de 48 de ore specificată la clauza 3 trebuie asigurate conform contractelor colective sau acordurilor între partenerii sociali sau, în lipsa unor astfel de acorduri, conform legislațiilor naționale.

*Clauza 7**Perioade de repaus*

Lucrătorii trebuie să dispună de perioade de repaus regulate, suficient de lungi și continue, a căror durată este exprimată în unități de timp, pentru a garanta că aceștia, din cauza suprasolicitării sau a unui ritm de lucru neregulat, nu se rănesc sau produc vătămarea colegilor lor sau a altor persoane și nu își dăunează propriei sănătăți, pe termen lung sau scurt.

Perioadele de repaus nu vor fi mai mici de:

- (a) 10 ore în fiecare interval de 24 de ore, dintre care minimum 6 ore fără întrerupere; și
- (b) 84 de ore în orice interval de 7 zile.

Clauza 8

Pauze

Orice lucrător care efectuează mai mult de șase ore de lucru zilnic are dreptul la o perioadă de pauză; detaliile, în special durata și premisele acordării acestui timp de pauză, sunt stabilite prin contracte colective sau convenții încheiate între partenerii sociali sau, în absența unor astfel de convenții, prin legislația națională.

Clauza 9

Timpul de lucru maxim pe timp de noapte

Pe baza unei ture de noapte de șapte ore, timpul de lucru maxim săptămânal pe timp de noapte este de 42 de ore pentru fiecare perioadă de șapte zile.

Clauza 10

Concediul anual

Fiecare lucrător are dreptul la o perioadă minimă de concediu anual plătit de patru săptămâni, respectiv o cotă corespunzătoare pentru o perioadă de lucru mai mică de un an, conform condițiilor de solicitare și acordare prevăzute în legislațiile și/sau practicile naționale.

Perioada minimă de concediu anual plătit nu poate fi înlocuită cu o indemnizație financiară, cu excepția cazului în care relația de muncă încetează.

Clauza 11

Protecția minorilor

- (1) Pentru lucrătorii în vârstă de mai puțin de 18 ani, sunt valabile dispozițiile Directivei 94/33/CE privind protecția minorilor la locul de muncă ⁽¹⁾.
- (2) În mod excepțional, statele membre pot, prin dispoziții legislative sau normative, să autorizeze munca tinerilor în vârstă de peste 16 ani, care conform legislației interne nu mai sunt supuși obligativității școlarizării de zi, în timpul perioadei în care, în conformitate cu Directiva 94/33/CE, munca pe timpul nopții este interzisă, dacă acest lucru este necesar pentru atingerea unui obiectiv de formare din cadrul unui curs autorizat, cu condiția de a li se acorda un timp de repaus compensator corespunzător și de a nu fi afectate obiectivele stabilite la articolul 1 din Directiva 94/33/CE.

Clauza 12

Verificări

- (1) Pentru a permite supravegherea respectării dispozițiilor specificate în clauzele 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 și 13 se consemnează zilnic într-un jurnal orele de lucru și de repaus ale fiecărui lucrător.
- (2) Jurnalul se păstrează la bord cel puțin până la sfârșitul perioadei de referință.
- (3) Consemnările sunt verificate și confirmate de către angajator sau de reprezentantul acestuia împreună cu angajatul în cauză într-un interval de timp adecvat (cel târziu până la sfârșitul lunii următoare).

⁽¹⁾ JO L 216, 20.8.1994, p. 12.

- (4) Informațiile minime cuprind:
- (a) denumirea navei;
 - (b) numele lucrătorului;
 - (c) numele conducătorului de navă responsabil;
 - (d) data;
 - (e) zi de lucru sau de repaus;
 - (f) începutul și sfârșitul perioadelor zilnice de lucru sau de repaus.
- (5) Lucrătorului i se înmânează o copie a consemnărilor confirmate care îl vizează. Lucrătorul trebuie să păstreze această copie timp de un an.

Clauza 13

Situații de urgență

- (1) Conducătorul de navă sau reprezentantul acestuia are dreptul să ceară unui membru al echipajului să efectueze oricâte ore de lucru sunt necesare pentru siguranța imediată a vehiculului, a persoanelor aflate la bord, a încărcăturii sau în scopul ajutorării altor nave sau persoane aflate în pericol.
- (2) În conformitate cu punctul 1, conducătorul de navă sau reprezentantul acestuia are dreptul să ceară unui lucrător să efectueze în orice moment orele de lucru necesare, până când se restabilește situația normală.
- (3) De îndată ce este practic posibil, după restabilirea situației normale, conducătorul sau reprezentantul acestuia se asigură că toți lucrătorii care au efectuat o activitate într-o perioadă programată pentru repaus beneficiază de o perioadă de repaus corespunzătoare.

Clauza 14

Verificarea stării de sănătate

- (1) Toți lucrătorii au dreptul la un control medical anual gratuit. Cu ocazia controalelor medicale, trebuie acordată o atenție specială simptomelor sau condițiilor care pot fi rezultatul muncii la bord cu timp minim de repaus cotidian și/sau număr minim de zile de repaus acordate în conformitate cu clauzele 5 și 6.
- (2) Lucrătorii pe timp noapte care au probleme de sănătate recunoscute ca având legătură cu munca de noapte trebuie transferați, îndată ce acest lucru este posibil, la munca de zi pentru care sunt calificați.
- (3) Controlul medical gratuit trebuie să respecte principiul secretului medical.
- (4) Controlul medical gratuit poate fi efectuat în cadrul sistemului național de sănătate.

Clauza 15

Protecția în materie de siguranță și sănătate

- (1) Lucrătorii de noapte și cei care lucrează în schimburi trebuie să beneficieze de un nivel de protecție în materie de siguranță și de sănătate adaptat naturii muncii lor.
- (2) Serviciile sau mijloacele corespunzătoare de protecție și sănătate destinate siguranței și protecției sănătății lucrătorilor de noapte și în schimburi trebuie să fie echivalente cu cele destinate celorlalți lucrători și disponibile oricând.

*Clauza 16**Tiparele de lucru*

Angajatorul care preconizează să organizeze munca în conformitate cu un anumit tipar ține cont de principiul general al adaptării muncii la lucrător, în special în vederea reducerii muncii monotone și a muncii într-un ritm determinat de mașini, în funcție de tipul de activitate și de cerințele de securitate și protecție a sănătății, în special în privința pauzelor pe parcursul timpului de lucru.

*Clauza 17**Dispoziții finale*

(1) Dispoziții mai favorabile

Prezentul acord nu aduce atingere dreptului statelor membre:

(a) de a menține sau adopta dispoziții legislative sau normative; sau

(b) de a favoriza sau autoriza aplicarea contractelor colective sau a convențiilor încheiate între partenerii sociali,

dacă aceste dispoziții sunt mai favorabile pentru protecția și siguranța lucrătorilor decât dispozițiile prezentului acord.

(2) Clauză de menținere a nivelului de protecție

Punerea în aplicare a prezentului acord nu trebuie să constituie în nici o împrejurare o justificare pentru o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor vizați de prezentul acord.

(3) Monitorizarea acordului

Partenerii sociali monitorizează implementarea și aplicarea prezentului acord în cadrul Comitetului pentru dialog sectorial privind transportul pe căi navigabile interioare, în special în legătură cu problemele de medicina muncii.

(4) Revizuire

Partenerii sociali vor revizui prezentele dispoziții la doi ani după încheierea perioadei de aplicare prevăzută în decizia Consiliului de punere în aplicare a prezentului acord.

Adoptat la Bruxelles, la 15 februarie 2012.

Uniunea Europeană a navigației interioare (EBU)

Uniunea Europeană a marinarilor fluviali (ESO)

Federația europeană a lucrătorilor din transporturi (ETF)

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 17 decembrie 2014

de numire a unui membru german în cadrul Comitetului Economic și Social European

(2014/942/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 302,

având în vedere propunerea guvernului german,

având în vedere avizul Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 13 septembrie 2010, Consiliul a adoptat Decizia 2010/570/UE, Euratom de numire a membrilor în cadrul Comitetului Economic și Social European pentru perioada 21 septembrie 2010-20 septembrie 2015 ⁽¹⁾.
- (2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Economic și Social European a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Göke FRERICHS,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Domnul Gerhard HANDKE, *Generaldirektor des Bundesverbandes Großhandel, Außenhandel, Dienstleistungen — BGA*, este numit în calitate de membru al Comitetului Economic și Social European pe durata rămasă a mandatului, respectiv până la 20 septembrie 2015.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

G. L. GALLETI

⁽¹⁾ JOL 251, 25.9.2010, p. 8.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI**din 19 decembrie 2014****privind numirea președintelui, a vicepreședintelui și a altor membri deplini ai Comitetului unic de rezoluție**

(2014/943/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, în special articolul 56 alineatul (6),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 a intrat în vigoare la 19 august 2014.
- (2) Pentru a asigura un proces decizional rapid și eficient în cadrul procedurii de rezoluție, Comitetul unic de rezoluție instituit prin articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 („comitetul”) trebuie să fie o agenție specifică a Uniunii, care să aibă o structură specifică adaptată sarcinilor sale.
- (3) Structura comitetului ar trebui să garanteze faptul că se ține seama în mod corespunzător de toate interesele relevante aflate în joc în cadrul procedurilor de rezoluție. Ținând seama de sarcinile comitetului, ar trebui să fie numiți un președinte, un vicepreședinte și alți patru membri deplini ai comitetului.
- (4) În temeiul articolului 56 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, mandatul primului președinte al comitetului numit după intrarea în vigoare a respectivului regulament este de trei ani și poate fi reînnoit o singură dată pentru o perioadă de cinci ani. În temeiul articolului 56 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, mandatul vicepreședintelui și al celorlalți patru membri deplini ai comitetului este de cinci ani.
- (5) La 19 noiembrie 2014, Comisia a transmis Parlamentului European o listă scurtă de candidați în vederea numirii președintelui, a vicepreședintelui și a celorlalți patru membri deplini ai comitetului, în conformitate cu articolul 56 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014. La 5 decembrie 2014, Comisia a transmis Parlamentului European o propunere de numire a președintelui, a vicepreședintelui și a celorlalți patru membri deplini ai comitetului. Parlamentul European a aprobat această propunere la 16 decembrie 2014,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Se numește în calitate de membru deplin al Comitetului unic de rezoluție, pentru un mandat de trei ani începând cu intrarea în vigoare a prezentei decizii:

doamna Elke KÖNIG, președinte.

(2) Se numesc în calitate de membri deplini ai Comitetului unic de rezoluție, pentru un mandat de cinci ani începând cu intrarea în vigoare a prezentei decizii:

- domnul Timo LÖYTTYNIEMI, vicepreședinte;
- domnul Mauro GRANDE, director de strategie și coordonare;
- domnul Antonio CARRASCOSA, director de planificare a rezoluției;
- doamna Joanne KELLERMANN, director de planificare a rezoluției;
- domnul Dominique LABOUREIX, director de planificare a rezoluției.

⁽¹⁾ JO L 225, 30.7.2014, p. 1.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 19 decembrie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
S. GOZI

DECIZIA COMISIEI**din 11 iunie 2014****privind ajutorul de stat SA.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 & NN 32/10) acordat de către Italia societății SO.G.A.S., care administrează aeroportul Stretto**

[notificată cu numărul C(2014) 3571]

(Numai textul în limba italiană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/944/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

având în vedere invitația adresată părților interesate de a-și prezenta observațiile în conformitate cu dispozițiile susmenționate ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) La 27 octombrie 2008, autoritățile italiene au notificat Comisiei intenția regiunii Calabria de a acorda un ajutor sub formă de injecții de capital pentru acoperirea pierderilor operaționale suportate în 2004 și 2005 de SO.G.A.S. SpA Società per la Gestione dell'Aeroporto dello Stretto („SO.G.A.S.” sau „beneficiarul”); SO.G.A.S. este societatea care gestionează aeroportul Stretto sau „Strait”, care este aeroportul din Reggio Calabria.
- (2) În cursul examinării preliminare, Comisia a luat cunoștință de alte măsuri în favoarea aceluiași beneficiar, ceea ce părea să constituie un ajutor de stat ilegal. Prin urmare, Comisia a inclus măsurile respective în ancheta sa.
- (3) Întrucât Comisia a dispus de informații care sugerează că sprijinul acordat de stat ar fi fost de fapt acordat înainte ca Comisia să poată evalua compatibilitatea acestuia cu piața internă, Comisia a înregistrat cazul ca ajutor care nu a fost notificat, cu numărul NN 32/10.
- (4) Comisia a solicitat informații suplimentare cu privire la măsura notificată la 27 noiembrie 2008, 23 februarie 2009 și 19 mai 2009. Italia a răspuns la 14 ianuarie 2009, 26 martie 2009 și 9 octombrie 2009.
- (5) Prin scrisoarea din data de 20 iulie 2010, Comisia a informat Italia cu privire la decizia de a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE în ceea ce privește ajutorul pentru SO.G.A.S. („decizia de inițiere”).
- (6) Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile.
- (7) Prin scrisoarea din data de 19 noiembrie 2010, beneficiarul și-a prezentat observațiile cu privire la decizia de inițiere. La 20 decembrie 2010, Comisia a transmis observațiile beneficiarului autorităților italiene și a solicitat un răspuns din partea acestora. Comisia a trimis o scrisoare de atenționare la 8 martie 2011 și a primit observațiile Italiei la 29 aprilie 2011. Comisia nu a primit alte observații de la părțile interesate.
- (8) Autoritățile italiene au prezentat observații cu privire la decizia de inițiere prin scrisorile din 23 septembrie 2010 și 15 decembrie 2010.

⁽¹⁾ JO C 292, 28.10.2010, p. 30.

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol 1.

- (9) Prin scrisoarea din 30 martie 2012, Comisia a solicitat informații suplimentare cu privire la măsurile care fac obiectul anchetei. Autoritățile italiene au furnizat informațiile solicitate prin scrisoarea din 30 aprilie 2012.

2. DESCRIERE DETALIATĂ A MĂSURILOR

2.1. Beneficiarul

- (10) Beneficiarul măsurilor este societatea SO.G.A.S. care administrează aeroportul din Reggio Calabria.
- (11) SO.G.A.S. este o societate cu răspundere limitată înființată în conformitate cu legislația italiană în luna martie 1981 și deținută integral de către organisme publice.
- (12) Traficul pe aeroport a crescut de la 272 859 de pasageri în 2004 la 571 694 de pasageri în 2012 ⁽³⁾.

2.2. Măsurile contestate

- (13) Măsura notificată de Italia este o injecție de capital acordată de Regiunea Calabria, în valoare de 1 824 964 EUR, pentru acoperirea pierderilor suportate de SO.G.A.S. în anii 2004 și 2005.
- (14) În iunie 2005 și iunie 2006, asociații publici ai SO.G.A.S. au decis să acopere pierderile suportate de SO.G.A.S. în ultimii doi ani (1 392 900 EUR în 2004 și 2 257 028 EUR în 2005), prin intermediul unor injecții proporționale de capital. La momentul respectiv, regiunea Calabria deținea 50 % din părțile sociale ale societății, restul fiind deținut de către municipalitatea Reggio Calabria, provincia Reggio Calabria, provincia Messina, municipalitatea Messina, Camera de Comerț din Reggio Calabria și Camera de Comerț din Messina.
- (15) În conformitate cu informațiile de care dispunea Comisia la momentul adoptării deciziei de inițiere, injecții proporționale de capital fuseseră deja efectuate de către provincia Reggio Calabria, municipalitatea Messina, municipalitatea Reggio Calabria și Camera de Comerț din Messina.
- (16) În 2006, SO.G.A.S. a înregistrat pierderi suplimentare de 6 018 982 EUR. În decembrie 2007, asociații SO.G.A.S. au decis să transforme rezervele societății în capital și să scadă capitalul pentru a acoperi pierderile rămase. Cu toate acestea, acest lucru ar fi redus capitalul sub nivelul minim impus de legislația italiană pentru societățile de administrare a aeroporturilor. Pentru a readuce capitalul în conformitate cu cerințele legale, asociații SO.G.A.S. au fost de acord să majoreze capitalul cu 2 742 919 EUR. Capitalul a fost majorat prin conversia de obligațiuni subscrise anterior de unii dintre asociați, pentru o valoare totală de 2 274 919 EUR. Regiunea Calabria nu s-a numărat printre acționarii care au deținut obligațiunile convertibile, iar participația sa la capitalul societății a scăzut de la 50 % la 6,74 %.

2.3. Autoritatea care acordă ajutorul

- (17) În cazul măsurilor abordate în prezentul document, autoritatea de acordare este regiunea Calabria.
- (18) Conform celor sus-menționate, fonduri publice au fost, de asemenea, acordate societății SO.G.A.S. de provincia Reggio Calabria, municipalitatea Reggio Calabria, provincia Messina, municipalitatea Messina, Camera de Comerț din Reggio Calabria și Camera de Comerț din Messina sub formă de injecții proporționale de capital pentru a se acoperi pierderile suferite în anii 2004, 2005 și 2006 și pentru a se readuce capitalul în conformitate cu cerințele legale.

2.4. Bugetul

- (19) Autoritățile italiene au notificat injecțiile de capital în valoare de 1 824 964 EUR, proporțional cu participația regiunii Calabria în societatea SO.G.A.S., care au fost aprobate în iunie 2005 și iunie 2006. În plus, așa cum s-a explicat mai sus, ceilalți asociați publici au acoperit, de asemenea, pierderi în valoare de 1 824 964 EUR. A mai existat o injecție suplimentară de 2 742 919 EUR în decembrie 2007.
- (20) Prin urmare, bugetul total al măsurilor evaluate însumează 6 392 847 EUR.

⁽³⁾ Conform informațiilor puse la dispoziția publicului.

2.5. Procedurile instanțelor naționale

- (21) Regiunea Calabria a decis să nu pună în aplicare injecțiile de capital decise de asociați în iunie 2005 și iunie 2006, până la pronunțarea deciziei Comisiei de autorizare a acestora, iar SO.G.A.S. a înaintat o acțiune în justiție împotriva regiunii la instanța de drept comun (*Tribunale*) din Reggio Calabria. Instanța a decis în favoarea SO.G.A.S., iar o contestație depusă de către regiune a fost respinsă în mai 2009.
- (22) Deși recunoaște competența Comisiei de a decide dacă o măsură de ajutor de stat este compatibilă cu piața internă, instanța a considerat că instanțele naționale au avut competența de a decide dacă o măsură constituia ajutor de stat. Instanța a hotărât că finanțarea publică acordată în acest caz nu a constituit ajutor de stat, pentru că nu era de natură să denatureze concurența sau să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre. De asemenea, instanța a mai constatat că principiul investitorului în economia de piață a fost respectat, deoarece la momentul acordării ajutorului, indiferent de pierderile suferite în 2004 și 2005, existau perspective rezonabile de rentabilitate pe termen lung.
- (23) Regiunea a contestat hotărârea instanței, pe motiv că măsura constituia ajutor de stat, și, prin urmare, nu ar fi trebuit să fie pusă în aplicare până la adoptarea unei decizii de autorizare de către Comisie. În decembrie 2009, autoritățile italiene au informat Comisia că această acțiune a fost respinsă și că nu ar mai putea fi întreprinse măsuri procedurale suplimentare pentru a se contesta acordarea contribuției publice societății SO.G.A.S.

3. MOTIVE PENTRU ÎNIIEREA PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE

- (24) În decizia de inițiere, Comisia a plecat de la premisa că injecțiile proporționale efectuate de către regiune și ceilalți asociați publici pentru a se acoperi pierderile suferite în 2004 și 2005, precum și injecția de capital decisă de asociații SO.G.A.S. în decembrie 2007 au constituit ajutor de stat, din următoarele motive:
- (a) acestea constau în transferul de fonduri către SO.G.A.S. de la o serie de autorități regionale și locale, și anume regiunea Calabria, provincia Reggio Calabria, municipalitatea Messina și municipalitatea Reggio Calabria, sau organisme locale autonome înființate în temeiul dreptului public, și anume Camera de Comerț din Reggio Calabria și Camera de Comerț din Messina. Prin urmare, acestea au implicat resurse de stat și au fost imputabile statului;
- (b) acestea nu respectau principiul investitorului în economia de piață și, prin urmare, confereau un avantaj selectiv societății SO.G.A.S.;
- (c) acestea puteau să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.
- (25) Comisia a plecat de la premisa că măsurile în litigiu erau incompatibile cu piața internă. În primul rând, Italia a afirmat în mod explicit că SO.G.A.S. nu a fost însărcinată cu prestarea de servicii de interes economic general (denumite în continuare „SIEG”). În al doilea rând, autoritățile italiene au confirmat faptul că măsurile nu au avut legătură cu nicio investiție specifică aeroportului; Comisia a ajuns la concluzia preliminară că nu ar putea fi evaluată compatibilitatea măsurilor în funcție de criteriile prevăzute prin Orientările comunitare privind finanțarea aeroporturilor și ajutorul la înființare pentru companiile aeriene cu plecare de pe aeroporturi regionale („orientările din 2005 privind aviația”) ⁽⁴⁾. În al treilea rând, în pofida afirmației lor potrivit căreia SO.G.A.S. era o întreprindere în dificultate în sensul Orientărilor privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (denumite în continuare „orientările R&R”) ⁽⁵⁾, autoritățile italiene au indicat, de asemenea, că măsurile nu au făcut parte dintr-un plan de restructurare și că nu a existat niciun astfel de plan. În cele din urmă, Comisia a considerat că măsurile nu sunt compatibile cu Orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 (denumite în continuare „orientări regionale”) ⁽⁶⁾, care prevedeau cadrul de evaluare a ajutoarelor acordate în temeiul articolului 107 alineatul (3) literele (a) și (c) din TFUE.
- (26) În ceea ce privește acțiunile în justiție intentate în fața instanțelor italiene împotriva refuzului regiunii de a-și plăti contribuția proporțională în așteptarea autorizării de către Comisie în temeiul normelor privind ajutoarele de stat, Comisia a considerat că, având în vedere supremația dreptului UE asupra dreptului intern și atâta timp cât notificarea nu a fost retrasă oficial, Italia avea obligația să respecte clauza de standstill prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din TFUE. Prin urmare, Comisia a considerat că, având în vedere supremația clauzei de standstill de la articolul 108 alineatul (3) din TFUE, poziția adoptată de instanțele naționale ar fi trebuit să nu fie luată în considerare și că autoritățile italiene ar fi trebuit să nu pună în aplicare măsura notificată atâta timp cât procedura privind ajutorul de stat era în curs de desfășurare.

⁽⁴⁾ JO C 312, 9.12.2005, p. 1, punctele 53-63.

⁽⁵⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽⁶⁾ JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

4. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (27) Singura parte interesată de la care Comisia a primit observații a fost beneficiarul, SO.G.A.S., care sprijină și completează argumentele prezentate de autoritățile italiene în cursul procedurii oficiale de investigare.

4.1. Existența ajutorului

- (28) SO.G.A.S. a transmis că măsurile evaluate nu constituiau ajutor de stat deoarece criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din TFUE nu au fost îndeplinite sub nicio formă. Mai precis, SO.G.A.S. a declarat că măsura: (i) nu a afectat schimburile comerciale dintre statele membre sau, ca alternativă, (ii) nu a conferit un avantaj economic selectiv societății SO.G.A.S. și (iii) nu a denaturat sau nu a amenințat să denatureze concurența.
- (29) SO.G.A.S. a susținut că măsurile în litigiu au fost acordate în condiții normale de piață și, prin urmare, au respectat principiul investitorului în economia de piață. Acestea erau în conformitate cu articolele 2446 și 2447 din Codul civil italian, care impuneau asociațiilor unei societăți cu răspundere limitată care a pierdut mai mult de o treime din capital să își compenseze pierderile pentru a evita dizolvarea societății. Nerespectarea de către asociații a obligației de a acoperi pierderile SO.G.A.S., o societate de gestionare a aeroportului, ar fi avut drept consecință retragerea [în sensul articolului 13 din Ordinul ministerial (DM) nr. 521 din 12 noiembrie 1997] a gestionării parțiale a aeroportului Stretto, care îi fusese încredințată SO.G.A.S. în temeiul articolului 17 din Decretul-lege nr. 67 din 1997, și ar fi făcut imposibilă în viitor asigurarea concesiunii complete pentru gestionarea acestui aeroport, pentru care s-a depus o cerere la Ministerul Transporturilor. În consecință, era rezonabil să se presupună că un investitor privat care se confrunta cu o alegere similară ar fi acționat la fel pentru a crește valoarea părților sale sociale.
- (30) Beneficiarul a arătat că instanța de drept comun din Reggio Calabria a solicitat o evaluare independentă a societății în iunie 2008, prin care s-a estimat că valoarea societății a scăzut la o valoare cuprinsă între 12 milioane EUR și 17 milioane EUR.
- (31) Pentru a dovedi rentabilitatea societății, beneficiarul a prezentat Comisiei un plan de afaceri întocmit pentru SO.G.A.S. în octombrie 2008 de către un consultant extern, care prevedea că societatea își va restabili viabilitatea în 2013.
- (32) O invitație de participare la procedura de ofertare pentru privatizarea parțială a SO.G.A.S. a fost publicată în iulie 2007. O ofertă pentru achiziționarea a 35 % din capitalul SO.G.A.S. a fost prezentată de un consorțiu italo-argentinian (*associazione temporanea di imprese* sau „ATI”). Oferta a fost considerată dezavantajoasă din punct de vedere economic de către asociații SO.G.A.S. În martie 2010, a fost publicată o nouă invitație de participare la procedura de ofertare pentru 35 % din părțile sociale ale SO.G.A.S. Potrivit SO.G.A.S., cele două scrisori de exprimare a interesului primite ca răspuns, împreună cu oferta inițială din partea consorțiului, au arătat că principiul investitorului în economia de piață a fost respectat.
- (33) SO.G.A.S. a susținut, de asemenea, că Comisia a concluzionat în mod greșit că pasagerii care utilizează aeroportul Stretto ar putea să utilizeze și aeroporturile din Catania, Lamezia Terme sau Crotona, în funcție de locul lor de reședință, și că, prin urmare, măsurile în litigiu aveau potențialul de a denatura concurența între administratorii de aeroporturi.
- (34) În primul rând, aeroportul Stretto și aeroporturile din Catania, Lamezia Terme și Crotona erau aeroporturi regionale cu linii directe ale căror zone pe care le deservește un aeroport nu se suprapuneau. De asemenea, aeroportul Stretto nu a concurat cu niciun alt aeroport din Italia sau din Uniune. Caracteristicile geografice și de infrastructură specifice Calabriei au exclus eventualele suprapuneri între zona pe care o deservește aeroportul Stretto și cele deserveite de aeroporturile italiene învecinate. Aeroportul din Lamezia Terme se afla la o distanță mai mare de 130 km, la aproximativ o oră de mers cu mașina din Stretto. Nu exista nicio legătură directă rapidă între Stretto și aeroportul din Crotona, care se afla la o distanță de peste trei ore. Aeroportul din Catania era situat într-o altă regiune geografică, la o distanță mai mare de 130 km, cu o durată de mers cu mașina cuprinsă între 1:30 și 1:40.
- (35) SO.G.A.S. a furnizat un tabel care prezintă un indice de corelare între fluxul de pasageri de pe aeroportul Stretto și cel de pe aeroporturile din Lamezia Terme, Crotona și Catania. Tabelul indicat a prezentat faptul că pasagerii care călătoresc prin aeroportul Stretto constituie o componentă nouă a traficului regional. Închiderea aeroportului ar conduce, prin urmare, la pierderea unei părți din cererea pentru serviciile de transport aerian, mai degrabă decât la o redistribuire către alte aeroporturi. SO.G.A.S. a prezentat, de asemenea, un tabel pentru a demonstra că măsurile analizate au creat o nouă cerere pentru servicii de transport aerian în domeniu, ceea ce ar duce la rezultate pozitive atât pentru operatorii de transport aerian interesați în crearea unor noi rute între Stretto și alte aeroporturi naționale și din UE, cât și pentru alte aeroporturi, care au trebuit să gestioneze o cerere tot mai mare.

- (36) SO.G.A.S. a respins concluziile preliminare ale Comisiei potrivit cărora măsurile au avut potențialul de a denatura concurența între companiile aeriene. Finanțarea publică nu a fost transferată către niciun transportator aerian prin acordarea unor reduceri ale tarifelor de aterizare sau a altor condiții avantajoase. Taxele de aterizare și alte condiții de funcționare din aeroport au fost stabilite de către autoritatea competentă și nu au lăsat nicio marjă de discreție administratorului aeroportului. În cele din urmă, SO.G.A.S. a susținut că Stretto era deservit în principal de Alitalia (care asigură șase dintre cele opt zboruri zilnice) și că nu a existat niciun indiciu că operatori de charter sau de transport aerian la preț redus erau interesați în crearea unor rute noi cu plecare de pe aeroportul Stretto.
- (37) SO.G.A.S. a concluzionat că, la momentul evaluării impactului măsurii asupra concurenței și a schimburilor comerciale dintre statele membre, Comisia ar fi trebuit să țină mai mult seama de circumstanțele specifice și ar fi trebuit să constate că măsura în cauză nu constituia ajutor de stat.

4.2. Compatibilitatea ajutorului

- (38) În ceea ce privește întrebarea referitoare la posibilitatea ca măsurile să fie considerate compatibile în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, SO.G.A.S. a argumentat că finanțarea publică evaluată a fost menită să mențină continuitatea operațională a administratorului aeroportului și dezvoltarea anumitor activități economice. Acest obiectiv a fost justificat de faptul că aeroporturile mici nu generau, în general, suficiente venituri pentru a-și acoperi costurile necesare pentru a se conforma cerințelor de siguranță și securitate. În plus, aeroportul Stretto, având în vedere caracteristicile infrastructurii aeroportuare și restricțiile ulterioare impuse de autoritatea națională pentru aviația civilă ENAC ⁽⁷⁾, ar fi întâmpinat dificultăți mari în ceea ce privește găzduirea curselor charter și a liniilor aeriene cu tarife reduse.
- (39) În special, în conformitate cu parametrii ENAC, aeroportul Stretto a fost clasificat ca aeroport de nivelul II. Această clasificare s-a bazat pe dimensiunile infrastructurii, mai degrabă decât pe fluxurile de pasageri; acest lucru impunea aeroporturilor cu flux redus de pasageri să suporte aceleași costuri pentru a îndeplini standardele de siguranță ca aeroporturile cu peste un milion de pasageri.
- (40) Fără finanțarea publică care face obiectul anchetei, aeroportul ar fi fost forțat să iasă de pe piață, cu consecințe negative la nivel regional pentru mobilitatea rezidenților. De asemenea, acest lucru ar fi împiedicat asociații să obțină vreun randament al investiției lor.
- (41) În cele din urmă sau în subsidiar, SO.G.A.S. a susținut că Decizia 2005/842/CE a Comisiei ⁽⁸⁾ privind serviciile de interes economic general era aplicabilă în speță și că măsurile ar putea, în orice caz, să fie considerate compatibile cu piața internă și să facă obiectul derogării de la obligația de notificare prevăzută în respectivul temei.
- (42) SO.G.A.S. a argumentat că, deoarece traficul în aeroport nu a depășit un milion de pasageri pe an în perioada de referință, administrația aeroportului a constituit un serviciu de interes economic general („SIEG”) în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (d) din Decizia 2005/842/CE. SO.G.A.S. a subliniat că în conformitate cu Decretul-lege nr. 250 din 25 iulie 1997, autoritățile locale pot deține participații doar la întreprinderile cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general. SO.G.A.S. a fost întotdeauna deținut de către autorități locale din Calabria și Messina, ceea ce a reprezentat o dovadă prezumtivă că administrarea aeroportului se califica drept SIEG. Pentru a demonstra că administrarea aeroportului era într-adevăr un SIEG, SO.G.A.S. a prezentat deciziile municipalității Reggio Calabria din data de 27 iulie 2010 și de 19 iunie 2010, care au făcut referire la importanța serviciilor aeroportuare la nivel regional.
- (43) Compensația pentru obligația de prestare a serviciului public s-a limitat la pierderile suportate de administratorul aeroportului pentru prestarea serviciului de interes economic general și, prin urmare, a respectat principiile necesității și proporționalității prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Decizia 2005/842/CE. În ceea ce privește lipsa unui document prin care SIEG este încredințat efectiv administratorului aeroportului, SO.G.A.S. a propus elaborarea unui acord care ar elimina orice suspiciuni că cele patru criterii Altmark ⁽⁹⁾ nu au fost îndeplinite în cazul aeroportului Stretto.

⁽⁷⁾ Ente Nazionale per l'Aviazione Civile.

⁽⁸⁾ Decizia 2005/842/CE a Comisiei din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat, sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general; JO L 312, 29.11.2005, p. 67.

⁽⁹⁾ Hotărârea Curții de Justiție în cauza C-280/00, Altmark, Rec., 2003, p. I-7747.

5. OBSERVAȚIILE AUTORITĂȚILOR ITALIENE

- (44) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a remarcat faptul că Italia a confirmat că societății SO.G.A.S. nu îi fusese încredințată în mod formal prestarea unui SIEG, astfel încât compatibilitatea măsurilor în litigiu nu ar putea fi evaluată în temeiul normelor privind SIEG.

5.1. Întrebarea referitoare la posibilitatea ca activitățile aeroportului să constituie un SIEG

- (45) În cursul anchetei, Italia a susținut că măsurile evaluate constituiau o compensație pentru prestarea unor servicii de interes economic general de către SO.G.A.S. În lipsa unor dovezi care să susțină contrariul, autoritățile italiene au argumentat că o evaluare *ex post* ar putea conduce la concluzia că în cazul SO.G.A.S. au fost îndeplinite cerințele UE cu privire la SIEG.
- (46) Italia a considerat că poziția adoptată de către Comisie a acordat o pondere nejustificată cerințelor de formă mai degrabă decât celor de fond pentru SIEG. În sprijinul acestei afirmații, Italia a prezentat o evaluare sumară a celor patru criterii Altmark. Italia a susținut că societății SO.G.A.S. i-a fost, de fapt, încredințată o misiune de serviciu public. Misiunea a fost confirmată, direct și indirect, prin mai multe acte administrative emise de autoritățile locale. Italia a prezentat procesul-verbal al unei reuniuni a Consiliului municipal din Reggio Calabria, care a avut loc la 17 octombrie 2007, în care puterea executivă a decis să subvenționeze pierderile administratorului aeroportului, precum și procesele-verbale ale reuniunilor aceluiași organism care au avut loc la 16 iunie 2009 și 31 decembrie 2009, despre care acesta a declarat că au indicat că activitățile aeroportului reprezentau într-adevăr un SIEG. Procesul-verbal al reuniunii din 17 octombrie 2007 prezintă faptul că regiunea Calabria considera că anumite activități ale aeroportului din Reggio Calabria au fost necesare pentru furnizarea unui serviciu de interes economic general și au impus o serie de obligații de serviciu public asupra societății SO.G.A.S. pentru a se asigura că interesul public era deservit în mod corespunzător; în astfel de cazuri, administratorul aeroportului ar putea fi subvenționat de către autorități pentru costurile suplimentare care decurg din îndeplinirea acestor obligații, care erau de așa natură încât nu putea fi exclus faptul că administrarea generală a aeroportului ar putea fi considerată un serviciu de interes economic general.
- (47) În termeni mai generali, regiunea Calabria era parte la un protocol pentru dezvoltarea aeroporturilor din Lamezia Terme, Crotona și Reggio Calabria, ceea ce a clarificat faptul că serviciile aeroportuare erau servicii publice esențiale pentru dezvoltarea economică și socială a regiunii și, prin urmare, că acestea ar putea fi finanțate prin intermediul fondurilor UE, naționale sau regionale.
- (48) De asemenea, Italia a subliniat că, la 28 decembrie 2008, administratorul aeroportului a solicitat asociaților să îi acopere pierderile, în special în temeiul obligației sale de serviciu public, și a afirmat că niciun operator privat nu ar furniza servicii de administrare a aeroportului în termeni pur comerciali. Prin urmare, primul criteriu *Altmark* a fost îndeplinit.
- (49) Parametrii pe baza cărora s-a calculat compensația ar putea fi ușor deduși din bilanțul SO.G.A.S., care a furnizat o situație transparentă a cheltuielilor de exploatare. Finanțarea publică a fost limitată la valoarea pierderilor, fără nicio marjă suplimentară acordată beneficiarului.
- (50) În ceea ce privește cel de-al treilea criteriu Altmark, Italia a susținut că, în cazul serviciilor publice, acțiunile unui asociat public nu erau comparabile cu cele ale unui investitor privat. Conduita unui organism public ar putea fi justificat prin obiective de interes public care au împiedicat aplicarea principiului investitorului în economia de piață. În acest caz, conduita asociaților publici nu a fost motivată de considerente comerciale și, prin urmare, nu ar putea fi comparată cu cea a unui investitor în economia de piață. Italia a concluzionat că al treilea criteriu Altmark, care părea să solicite aplicarea principiului investitorului privat în economia de piață, nu era relevant în cazul examinat.
- (51) Italia afirmă că, întrucât activitățile SO.G.A.S. ar fi reprezentat un serviciu de interes general, infuziile de capital ar putea fi considerate o compensație pentru prestarea unor astfel de servicii, pe baza unei evaluări *ex post*, și, prin urmare, nu au constituit ajutor de stat.

5.2. Compatibilitatea ajutorului

- (52) Italia a declarat că, în cazul în care măsurile ar fi considerate ajutor de stat, ele ar trebui, în orice caz, să fie considerate compatibile în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Decizia 2005/842/CE.

5.3. Nu există o denaturare a concurenței

- (53) Italia a menționat punctul 39 din orientările din 2005 privind aviația în care se afirmă că „este puțin probabil ca finanțarea acordată micilor aeroporturi regionale (categoria D) să denatureze concurența sau să afecteze comerțul într-o măsură contrară interesului comun”.
- (54) Autoritățile italiene au afirmat, de asemenea, că activitățile aeroportului nu erau profitabile. Acest lucru a fost demonstrat de faptul că, deși inițial intenția de a privatiza parțial societatea a fost amplu mediatizată, în final procedura nu a avut succes. Având în vedere faptul că investitorii potențiali trebuiau să se angajeze să acopere pierderile estimate în următorii ani, astfel cum s-a menționat în planul de afaceri publicat în licitație, și având în vedere faptul că singura ofertă primită nu a fost considerată avantajoasă din punct de vedere economic, era evident că activitatea era prin natura sa deficitară. În plus, faptul că ofertanții nu erau pregătiți să acopere eventuale pierderi viitoare cu o valoare nelimitată, ci numai până la limite prestabilite, s-a dovedit că nu exista o piață atractivă pentru investitori, ceea ce a însemnat că măsurile nu ar fi putut avea un impact asupra schimburilor comerciale dintre statele membre.

6. OBSERVAȚIILE ITALIEI CU PRIVIRE LA OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE PĂRȚILE INTERESATE

- (55) Prin scrisoarea din 27 aprilie 2012, autoritățile italiene, în numele regiunii Calabria, au transmis Comisiei observații cu privire la observațiile SO.G.A.S.
- (56) Italia a susținut argumentele prezentate de SO.G.A.S., inclusiv afirmația SO.G.A.S. potrivit căreia măsurile evaluate făceau referire la un SIEG, ceea ce în opinia Italiei însemna că acestea nu puteau fi considerate ajutor de stat.
- (57) Italia a susținut, de asemenea, că măsurile nu denaturau concurența și nici nu afectau schimburile comerciale dintre statele membre.

7. EVALUAREA AJUTORULUI

7.1. Existența ajutorului

- (58) Articolul 107 alineatul (1) din TFUE prevede că, cu excepția derogărilor stabilite în TFUE, „sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.
- (59) Criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) sunt cumulative: măsurile analizate vor constitui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE doar dacă sunt îndeplinite toate condițiile sus-menționate. Prin urmare, ajutorul financiar trebuie
- să fie acordat de către stat sau prin resurse de stat;
 - să favorizeze anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri;
 - să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și
 - să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.
- (60) În hotărârea sa pronunțată în cauza *Aeroportul Leipzig-Halle* ⁽¹⁰⁾, Tribunalul a statuat că construirea și exploatarea unui aeroport civil constituia o activitate economică. Singura excepție o reprezintă anumite activități care, de regulă, sunt legate de exercitarea prerogativelor de autoritate publică, astfel încât nu pot fi considerate activități economice. Finanțarea de către stat a acestor activități nu intră în domeniul de aplicare al normelor privind ajutoarele de stat. Prin urmare, nu există nicio îndoială că SO.G.A.S. este o întreprindere în temeiul legislației privind ajutoarele de stat, în sensul în care aceasta administrează aeroportul Stretto și oferă operatorilor economici servicii aeroportuare în schimbul unei remunerații (în special companiilor aeriene) care își desfășoară activitatea în aeroport.

7.1.1. Resursele de stat

- (61) Conceptul de ajutor de stat se aplică oricărui tip de avantaj acordat direct sau indirect, finanțat prin resurse publice și acordat de statul membru însuși sau de un organism intermediar care acționează în virtutea competențelor conferite acestuia de către stat. Astfel, acesta se aplică tuturor avantajelor acordate de organisme regionale sau locale din statele membre, indiferent de statutul și caracterul acestora ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Hotărârea din 24 martie 2011 a Tribunalului în cauzele conexe T-443 și T-455/08, Freistaat Sachsen și alții/Comisia, Rep., 2011, p. II-1311.

⁽¹¹⁾ Hotărârea din 14 octombrie 1987 a Curții de Justiție în cauza 248/84, Germania/Comisia, Rec., 1987, p. 4013; hotărârea din 12 mai 2011 a Tribunalului în cauzele conexe T-267/08 și T279/08, Région Nord-Pas-de-Calais și Communauté d'agglomération du Douaisis/Comisia, Rep., 2011, p. II-0000, punctul 108.

(62) La punctele 27 și 28 din decizia de inițiere a procedurii, Comisia a remarcat faptul că măsurile în cauză au constat în transferul de fonduri către SO.G.A.S. de la mai multe autorități regionale și locale, și anume regiunea Calabria, provincia Reggio Calabria, municipalitatea Messina și municipalitatea Reggio Calabria. Prin urmare, Comisia a considerat că măsurile în litigiu au implicat resurse de stat și au fost imputabile statului. Comisia a considerat, de asemenea, resursele camerelor de comerț italiene ca fiind resurse de stat. Camerele de comerț erau organisme publice, reglementate prin dreptul public, conform căruii acestea făceau parte din administrația publică și le erau încredințate funcții publice, iar Comisia a considerat, în consecință, că deciziile lor erau imputabile Italiei. Pe această bază, resursele Camerei de Comerț din Messina au constituit resurse de stat, iar transferul acestora ar putea fi imputat statului. În cursul anchetei, nici Italia, nici altă parte interesată nu au contestat această constatare preliminară.

(63) Prin urmare, Comisia confirmă că toate măsurile evaluate au fost acordate din resurse de stat și sunt imputabile statului.

7.1.2. Avantajul economic selectiv

(64) Finanțarea publică este selectivă, deoarece aduce beneficii unei singure întreprinderi, SO.G.A.S. Aceasta acoperă pierderile suportate de către SO.G.A.S. în desfășurarea activității sale curente.

(65) În măsura în care construirea și exploatarea infrastructurii aeroportuare constituie o activitate economică, Comisia consideră că finanțarea publică acordată SO.G.A.S., un administrator al unor astfel de infrastructuri, care acoperă costurile pe care administratorul aeroportului ar trebui să le suporte în mod normal, conferă un avantaj economic întreprinderii SO.G.A.S., deoarece aceasta consolidează poziția pe piață și împiedică forțele de pe piață să își manifeste efectul normal ⁽¹²⁾.

(66) Deși în etapa preliminară, Italia a afirmat că aeroportul nu a fost însărcinat în mod formal cu prestarea unui SIEG, Comisia observă că, în urma adoptării deciziei de inițiere a procedurii, Italia și-a revizuit poziția și a afirmat că finanțarea publică în litigiu reprezintă într-adevăr compensația publică pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public ⁽¹³⁾.

(67) În hotărârea sa din cauza *Altmark*, Curtea de Justiție a stabilit următoarele criterii pentru a se determina dacă compensațiile pentru prestarea unui SIEG au conferit un avantaj sub incidența articolului 107 din TFUE ⁽¹⁴⁾:

- (1) întreprinderea beneficiară trebuie să aibă efectiv de îndeplinit obligații de serviciu public, iar aceste obligații trebuie să fie clar definite (denumit în continuare „criteriul Altmark 1”);
- (2) parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent („criteriul Altmark 2”);
- (3) compensația nu trebuie să depășească suma necesară acoperirii totale sau parțiale a costurilor ocazionate de îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, având în vedere veniturile aferente și un profit rezonabil pentru îndeplinirea acestor obligații („criteriul Altmark 3”);
- (4) atunci când alegerea întreprinderii care urmează să fie însărcinată cu executarea unor obligații de serviciu public, într-un caz concret, nu se face în cadrul unei proceduri de achiziții publice, care permite selecționarea ofertantului capabil să furnizeze serviciile respective la cel mai mic preț pentru comunitate, nivelul compensației necesare trebuie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine administrată și dotată corespunzător cu mijloace de transport, pentru a putea satisface exigențele de serviciu public, le-ar fi suportat pentru executarea obligațiilor respective, ținând cont de veniturile relevante rezultate din această activitate, precum și de un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații („criteriul Altmark 4”).

7.1.2.1. Criteriul Altmark 1

(68) Cerința primului criteriu Altmark coincide cu cerința prevăzută la articolul 106 alineatul (2) din TFUE că serviciul trebuie încredințat și definit în mod clar ⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ Hotărârea din 14 februarie 1987 a Curții de Justiție în Cauza C-301/87, Franța/Comisia, Rec., 1990, p. I-307, punctul 41.

⁽¹³⁾ Observațiile prezentate de autoritățile italiene în cursul procedurii formale de investigare privind măsurile examinate diferă de argumentele pe care le-au prezentat înainte de decizia Comisiei de inițiere a procedurii formale de investigare. În special, Comisia a precizat în decizia de inițiere a procedurii că Italia a confirmat că SO.G.A.S. nu fusese însărcinat în mod formal cu prestarea unui SIEG și, din acest motiv, compatibilitatea măsurilor în litigiu nu ar putea fi evaluată în temeiul normelor privind SIEG. În cursul investigației, Italia a declarat că societății SO.G.A.S. i s-a încredințat, de fapt, prestarea unui SIEG și a susținut că măsurile analizate de Comisie constituiau o compensație legitimă pentru furnizarea unui serviciu public.

⁽¹⁴⁾ Cauza C-280/00, Rec., 2003, p. I-7747.

⁽¹⁵⁾ Comunicarea Comisiei: Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public, punctul 47 (JO C 8, 11.1.2012, p. 15).

- (69) În primul rând, articolul 106 alineatul (2) din TFUE se aplică numai întreprinderilor cărora le-a fost încredințată prestarea unui SIEG. Curtea de Justiție a subliniat constant necesitatea unui act de încredințare a serviciului ⁽¹⁶⁾. Un act de încredințare este necesar pentru a stabili obligațiile întreprinderii și ale statului. În lipsa unui astfel de act oficial, misiunea specifică a întreprinderii nu se cunoaște și nu se poate stabili ce ar putea constitui o compensație echitabilă ⁽¹⁷⁾. Necesitatea unei definiții clare a SIEG este, prin urmare, inerentă și inseparabilă de ideea de încredințare și, prin urmare, decurge în mod direct din articolul 106 alineatul (2) din TFUE. Atunci când un serviciu este încredințat unei întreprinderi, în mod logic, acesta trebuie, de asemenea, să fie definit.
- (70) Încă din perioada comunicării din 2001 privind serviciile de interes economic general, Comisia a atras atenția asupra legăturii dintre definiția de încredințare și necesitatea și proporționalitatea compensației acordate pentru îndeplinirea SIEG în temeiul articolului 106 alineatul (2) din TFUE ⁽¹⁸⁾. Punctul 22 din comunicare prevede că „în toate cazurile, pentru ca excepția prevăzută la articolul 106 alineatul (2) să se aplice, misiunea de serviciu public trebuie definită în mod clar și încredințată explicit printr-un act al autorității publice ... Această obligație este necesară pentru garantarea securității juridice, precum și a transparenței față de cetățeni și este indispensabilă pentru a da posibilitatea Comisiei de a verifica dacă este respectat criteriul proporționalității.” Încredințarea și definirea reprezintă, prin urmare, o premisă logică a oricărei evaluări semnificative a nivelului proporțional al tuturor compensațiilor. Instanțele de judecată ale Uniunii au subliniat în mod constant nevoia de a defini în mod clar obligațiile de serviciu public pentru punerea în aplicare atât a excepției Altmark, cât și a articolului 106 alineatul (2) din TFUE ⁽¹⁹⁾.
- (71) Cadru comunitar din 2005 privind ajutoarele de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public ⁽²⁰⁾ confirmă această abordare. Punctul 8 din cadru prevede că compensațiile pentru obligația de serviciu public care constituie ajutor de stat în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE pot fi declarate compatibile cu piața internă în cazul în care condițiile stipulate în cadru sunt îndeplinite. Condițiile respective includ, în special, încredințarea prestării unor servicii de interes economic general pe baza unui sau a mai multor acte oficiale, care printre altele precizează natura exactă și durata obligațiilor de serviciu public, parametrii pentru calculul, controlul și revizuirea compensației, precum și modalitățile de rambursare a eventualei supracompensații și mijloacele de evitare a supracompensației (punctul 13 din cadru).
- (72) Comunicarea din 2011 a Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general ⁽²¹⁾ prevede, de asemenea, că SIEG și obligațiile de serviciu public trebuie să fie clar definite în prealabil. În conformitate cu punctul 51 din comunicare, pentru ca articolul 106 alineatul (2) din tratat să fie aplicabil, furnizarea unui SIEG trebuie să fie încredințată uneia sau mai multor întreprinderi. Întreprinderilor respective trebuie, prin urmare, să le fi fost încredințată de către stat o misiune specială. De asemenea, primul criteriu Altmark impune ca întreprinderii să i se fi încredințat exercitarea unei obligații de serviciu public. În consecință, pentru a se respecta jurisprudența Altmark, este necesară atribuirea unui serviciu public care definește obligațiile întreprinderilor în cauză și ale autorității. Punctul 52 prevede că misiunea de serviciu public trebuie să fie atribuită prin unul sau mai multe acte care trebuie cel puțin să precizeze conținutul și durata obligațiilor de serviciu public; întreprinderea și, dacă este cazul, teritoriul în cauză; natura oricăror drepturi exclusive sau speciale acordate întreprinderii de către autoritatea în cauză; parametrii pentru calculul, controlul și revizuirea compensației, precum și modalitățile de rambursare a eventualei supracompensații și mijloacele de evitare a supracompensației.

⁽¹⁶⁾ Cauza 127/73, *Belgische Radio en Televisie/SABAM și Fonior*, Rec., 1974, p. 313, punctele 19 și 20; cauza 66/86, *Ahmed Saeed Flugreisen și Silver Line Reisebüro/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs*, Rec., 1989, p. 803, punctele 55-57; cauza 7/82, *GVL/Comisia*, Rec., 1983, p. 483; cauza 172/80, *Züchner/Bayerische Vereinsbank*, Rec., 1981, p. 2021.

⁽¹⁷⁾ Punctul 5.1 din documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 20 noiembrie 2007 „Întrebări frecvente în legătură cu Decizia Comisiei din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat, sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat întreprinderilor cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general, și Cadru comunitar pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public” — document de însoțire a Comunicării privind „Serviciile de interes general, inclusiv servicii sociale de interes general: un nou angajament european”, disponibil la adresa: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007SC1516:EN:HTML>.

⁽¹⁸⁾ Comunicarea Comisiei privind serviciile de interes general în Europa (denumită în continuare „Comunicarea SIEG din 2001”) (JO C 17, 19.1.2001, p. 4).

⁽¹⁹⁾ Cauza C-280/00, *Altmark*, Rec., 2003, p. I-7747, punctul 87; cauza T-137/10, *CBI/Comisia*, 7 noiembrie 2012, neraportat încă, punctele 97 și 98.

⁽²⁰⁾ Cadru comunitar pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public, JO C 297, 29.11.2005, p. 4.

⁽²¹⁾ JO C 8, 11.1.2012, p. 4.

- (73) Cu toate acestea, autoritățile italiene susțin că abordarea Comisiei este excesiv de formalistă și că întreprinderi SO.G.A.S. i-a fost în fapt încredințat un SIEG; afirmație care se bazează în cea mai mare parte pe documente ulterioare aprobării măsurilor în litigiu.
- (74) Potrivit Italiei, faptul că administrarea aeroportului Stretto constituie un serviciu de interes economic general poate fi dedus dintr-o serie de decizii regionale care fac trimitere la interesul public aferent serviciilor aeroportuare și la rolul lor determinant în dezvoltarea economică a regiunii. Însă aceste decizii regionale nu oferă nicio definiție explicită a SIEG pretins, încredințat administratorului aeroportului, sau a oricăror norme care reglementează compensația. În plus, actele în cauză au fost adoptate începând cu 2007 și au apărut, prin urmare, după pretinsa începere a serviciilor de interes economic general, adică după activitățile aeroportului din perioada 2004-2006. De asemenea, Italia nu a pus la dispoziția Comisiei niciun alt document care să descrie domeniul de aplicare al presupusei obligații de serviciu public, impusă beneficiarului, înainte de 2004.
- (75) Prin urmare, Comisia consideră că, în cazul de față, pretinsul SIEG nu a fost încredințat beneficiarului în mod corect.
- (76) Comisia nu poate accepta argumentul autorităților italiene potrivit căruia un SIEG pot fi compensat în mod legitim, chiar și în cazul în care serviciul nu a fost definit *ex ante* ca SIEG și încredințat beneficiarului în baza acestui temei. În acest caz, statele membre ar fi libere să analizeze din nou necesitatea de a impune obligații de serviciu public după cum consideră adecvat *ex post*. Din momentul în care o întreprindere a suportat pierderi operaționale, statele membre i-ar putea încredința acestei întreprinderi obligații de serviciu public și i-ar putea acorda compensații, ca mijloc de sprijinire a întreprinderii, indiferent de orice evaluare *ex ante* a necesității reale de a furniza serviciul de interes general. Această abordare nu poate fi conciliată cu cerința că serviciile de interes economic general trebuie să fie încredințate întreprinderii în cauză pe baza unui sau a mai multor acte oficiale, care stabilesc, printre altele, natura și durata obligațiilor de serviciu public, parametrii pentru calculul, controlul și revizuirea compensației, precum și modalitățile de rambursare a eventualei supracompensații și mijloacele de evitare a supracompensației. Declarația autorităților italiene că serviciile aeroportuare sunt esențiale pentru dezvoltarea economică a regiunii nu este suficientă pentru a demonstra faptul că beneficiarului i s-a încredințat în mod corect SIEG, deoarece obligațiile de serviciu public și normele care reglementează compensația nu au fost definite în prealabil în mod transparent.
- (77) În plus, dacă se procedează așa cum sugerează autoritățile italiene și se consideră că statele membre pot încredința un SIEG *ex post*, s-ar acorda un tratament mai favorabil statelor membre care au acționat prin încălcarea obligației de notificare și a clauzei de standstill. Aceste state membre ar putea să susțină că ajutorul acordat unei întreprinderi în mod ilegal era, de fapt, necesar pentru a acoperi costurile unui serviciu public care s-a întâmplat să fi fost prestat de beneficiar, fără a fi totuși definit sau încredințat întreprinderii în prealabil. Dar statele membre care și-au luat angajamentul să respecte obligația de a notifica ar trebui să încredințeze și să definească SIEG în mod clar *ex ante*, pentru a fi în conformitate cu normele SIEG și cu jurisprudența *Altmark*.
- (78) Acest fapt ar crea un stimulent pentru ca statele membre să nu notifice ajutoarele de stat, contrar principiului consacrat conform căruia statele membre care nu notifică ajutoarele de stat nu pot beneficia de un tratament mai favorabil decât statele membre care le notifică ⁽²²⁾.
- (79) Pe scurt, Comisia concluzionează că primul criteriu *Altmark* nu este îndeplinit; de asemenea, Comisia consideră că nici celelalte criterii *Altmark* nu sunt îndeplinite, pentru motivele prezentate mai jos.

7.1.2.2. Criteriul *Altmark* 2

- (80) Parametrii pentru calcularea compensației nu au fost stabiliți în prealabil. Actele prin care, conform autorităților italiene, se încredințează serviciile nu detaliază serviciile care urmează să fie furnizate de către beneficiar și nu creează niciun mecanism de acordare a compensației pentru îndeplinirea misiunii publice care se presupune că i-a fost încredințată.

7.1.2.3. Criteriul *Altmark* 3

- (81) Potrivit celui de al treilea criteriu *Altmark*, compensația primită pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public nu poate depăși ceea ce este necesar pentru acoperirea integrală sau parțială a costurilor suportate, ținând cont de veniturile relevante și de un nivel rezonabil de profit pentru executarea obligațiilor respective.

⁽²²⁾ Cauza 301/87, Franța/Comisia, Rec., 1990, p. 307, punctul 11; cauzele conexe T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97-607/97, T-1/98, T-3/98-6/98 și T-2323/98, Alzetta Mauro și alții/Comisia, Rec., 2000, p. II-2319, punctul 79, cu trimiteri ulterioare; cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia, 20 septembrie 2011, neraportat încă, punctul 91.

- (82) Comisia nu poate accepta argumentul Italiei conform căruia, deoarece finanțarea a fost limitată la compensarea pierderilor din exploatare, aeroportul a primit numai finanțarea publică necesară îndeplinirii obligațiilor de serviciu public. Un principiu fundamental al evaluării proporționalității compensației este că numai costurile nete suportate de operatorul public pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public pot determina acordarea unei compensații. În absența unei definiții clare a obligațiilor impuse beneficiarului, Comisia nu poate în mod neechivoc să stabilească ce costuri ar fi trebuit să fie luate în considerare la calcularea compensației.
- (83) Chiar și în cazul în care administrarea generală a unui aeroport poate să fie considerată un SIEG, unele activități care nu sunt direct legate de activitățile de bază, incluzând construirea, finanțarea, utilizarea și închirierea de terenuri și de clădiri pentru birouri, depozitare, hoteluri și întreprinderi industriale situate în incinta aeroportului, precum și magazine, restaurante și parcuri, nu intră în domeniul de aplicare al SIEG și, prin urmare, nu pot fi subvenționate în temeiul normelor privind SIEG. Autoritățile italiene nu au furnizat nicio dovadă care să demonstreze că nu a existat nicio subvenționare a activităților care nu sunt legate direct de activitățile principale ale aeroportului, astfel cum se prevede la punctul 34 și la punctul 53 subpunctul (iv) din orientările din 2005 privind aviația.

7.1.2.4. Criteriul Altmark 4

- (84) Cel de-al patrulea criteriu Altmark prevede că, pentru a nu constitui ajutor, compensația trebuie să fie limitată la minimumul necesar. Acest criteriu este considerat îndeplinit dacă beneficiarul compensației a fost ales în urma unei proceduri de licitație sau, în caz contrar, în cazul în care compensația a fost calculată prin raportarea la costurile înregistrate de o întreprindere eficientă.
- (85) În cazul de față, beneficiarul nu a fost ales în urma unei proceduri de licitație publică. De asemenea, Italia nu a furnizat Comisiei nicio dovadă că nivelul compensației a fost determinat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine gestionată și dotată corespunzător cu mijloacele adecvate, pentru a putea îndeplini cerințele necesare de serviciu public, le-ar fi suportat în executarea acestor obligații, luând în considerare veniturile relevante și un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații. Prin urmare, Comisia consideră că nu se poate concluziona că finanțarea publică în cauză a fost determinată pe baza costurilor corespunzătoare unei întreprinderi eficiente.
- (86) Prin urmare, Comisia nu poate să concluzioneze că beneficiarul a furnizat servicii la cel mai mic cost pentru comunitate.
- (87) Din motive de exhaustivitate, Comisia observă că, în cursul anchetei, beneficiarul a argumentat că măsurile respectau principiul investitorului în economia de piață. Deși administratorul aeroportului a înregistrat pierderi, ar fi corect să se presupună că activitatea ar genera profit.
- (88) Contrar celor susținute de beneficiar, Comisia subliniază, în primul rând, că Italia nu a argumentat în cursul anchetei că statul a investit în administratorul aeroportului în speranța că acesta va fi profitabil și, de fapt, a susținut că principiul investitorului în economia de piață nu este aplicabil în speță [a se vedea considerentul 49].
- (89) În al doilea rând, pentru o evaluare pe baza principiului investitorului în economia de piață, este necesar să se verifice dacă, în circumstanțe similare, un investitor privat nu ar fi acționat în mod similar. Curtea de Justiție a precizat că, deși modul de acționare al unui investitor privat, cu care trebuie comparat modul de acționare al unui investitor public care urmărește obiective specifice politicii economice, nu este neapărat cel al unui investitor obișnuit care își plasează capitalurile cu scopul de a le rentabiliza, pe termen scurt, acest investitor trebuie să acționeze cel puțin ca un holding privat sau ca un grup privat de întreprinderi care urmărește o politică structurală, globală sau sectorială, și este condus de perspectiva unei rentabilități pe termen mai lung ⁽²³⁾. Pentru a se analiza dacă statul a adoptat sau nu comportamentul unui investitor prudent care operează într-o economie de piață, este necesară plasarea în contextul perioadei în care au fost luate măsurile de sprijin financiar, cu scopul de a se evalua rațiunile economice ale comportamentului statului și, în consecință, de a se evita evaluările care au la bază o situație ulterioară ⁽²⁴⁾. Potrivit jurisprudenței constante, în cazul în care un stat membru invocă principiul investitorului în economia de piață în cursul procedurii administrative, acesta trebuie, în cazul în care există îndoiele, să dovedească fără echivoc și pe baza unor probe obiective și verificabile că măsura adoptată nu poate fi imputată statului care acționează în calitate de asociat. Probele respective trebuie să indice în mod clar că, anterior sau simultan acordării avantajului economic, statul membru respectiv a adoptat decizia de a efectua, prin intermediul măsurii aplicate în mod efectiv, o investiție în cadrul întreprinderii publice ⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ A se vedea în special cauzele conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92, Spania/Comisia, Rec., 1994, p. I-4103, punctele 20-22.

⁽²⁴⁾ Hotărârea în cauza Stardust Marine, punctul 71.

⁽²⁵⁾ A se vedea cauza C-124/10 P, Comisia/EDF, punctele 82 și 83, și cauzele conexe T-268/08 și T-281/08, Land Burgenland (Austria) și Austria/Comisia, punctul 155.

- (90) Comisia nu poate accepta argumentul beneficiarului că măsurile evaluate au fost ghidate de perspectiva de rentabilitate a întreprinderii, așa cum se subliniază în planul de afaceri cu scopul de a-l readuce la viabilitate, care a fost elaborat în 2008, după ce au fost adoptate măsurile în cauză. Comisia consideră că un investitor privat ar efectua o injecție de capital proaspăt într-o întreprindere al cărei capital a scăzut sub limita legală, cum ar fi SO.G.A.S., numai în cazul în care, la momentul injectării, investitorul ar putea să preconizeze că întreprinderea va reveni la viabilitate într-un termen rezonabil. Dat fiind că nici autoritățile italiene și nici SO.G.A.S. nu au furnizat nicio dovadă care să dateze de la data la care au fost luate măsuri și care să demonstreze că autoritățile publice au dorit să investească și ar fi putut prevedea în mod rezonabil o rentabilitate a investiției, care ar fi fost acceptabilă pentru un investitor privat, și având în vedere că Italia a confirmat în mod expres că principiul investitorului în economia de piață nu se aplică în speță, Comisia concluzionează că măsurile nu respectă principiul investitorului în economia de piață.

7.1.2.5. Concluzii

- (91) Comisia constată că în speță nu este îndeplinit niciunul dintre cele patru criterii stabilite de Curtea de Justiție în cauza *Altmark* și că măsurile nu sunt conforme cu principiul investitorului în economia de piață. Prin urmare, Comisia concluzionează că măsurile în litigiu, și anume injecțiile de capital pentru a acoperi pierderile SO.G.A.S. din anii 2004, 2005 și 2006, conferă un avantaj economic întreprinderii SO.G.A.S.

7.1.3. Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale dintre statele membre

- (92) În ceea ce privește denaturarea concurenței, Italia atrage atenția asupra faptului că, în conformitate cu orientările din 2005 privind aviația, finanțarea acordată micilor aeroporturi regionale (categoria D) este puțin probabilă să denatureze concurența sau să afecteze comerțul într-o măsură contrară interesului comun. Dar această dispoziție vizează evaluarea compatibilității ajutorului de stat prevăzut la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, și nu încearcă să susțină că finanțarea publică a aeroporturilor mici nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1).
- (93) În plus, punctul 40 din orientările din 2005 privind aviația prevede, de asemenea, că, „...dincolo de aceste indicații generale, nu este posibil să se stabilească norme care să cuprindă fiecare caz posibil, în special pentru aeroporturile din categoriile C și D. Din acest motiv, orice măsură care poate constitui ajutor de stat acordat unui aeroport trebuie notificată, astfel încât să se poată examina influența sa asupra concurenței și a comerțului dintre statele membre, și după caz, compatibilitatea sa”.
- (94) Aeroportul Stretto este situat în sudul peninsulei italiene și este unul dintre cele trei aeroporturi din regiunea Calabria. Traficul din aeroport a rămas în mod constant sub un milion de pasageri ⁽²⁶⁾. La data la care măsurile în curs de examinare au fost puse în aplicare, aeroportul, prin urmare, făcea parte din categoria D, „aeroporturi regionale mici”, în temeiul orientărilor din 2005 privind aviația. Cu toate acestea, traficul de călători gestionat de către aeroport s-a dublat din 2004 până în 2012.
- (95) Piața pentru gestionarea și operarea aeroporturilor, inclusiv aeroporturilor regionale mici, este o piață deschisă concurenței, în care mai multe întreprinderi private și publice sunt active în întreaga Uniune. Acest lucru este ilustrat de faptul că Italia a stabilit să privatizeze parțial aeroportul Stretto și, în acest scop, a publicat o invitație de participare la licitație în 2007 care a fost deschisă pentru întreprinderile din orice stat membru al UE (a se vedea considerentul 32). Prin urmare, finanțarea publică a unui administrator de aeroport poate denatura concurența pe piața serviciilor de exploatare și gestionare a infrastructurii aeroportuare. În plus, aeroporturile pot concura unele cu altele în vederea atragerii traficului, chiar dacă au zone diferite pe care le deservește. Într-o anumită măsură și pentru anumiți pasageri, diferite destinații sunt substituibile. Prin urmare, finanțarea publică a aeroporturilor poate denatura concurența și poate influența comerțul în cadrul pieței de transport aerian de pe teritoriul Uniunii.
- (96) La momentul desfășurării evenimentelor, aeroportul Stretto deservea în principal destinații interne și două rute internaționale — Paris și Malta —, iar datorită fondurilor primite, aeroportul a putut să rămână pe piață și să își extindă în mod semnificativ operațiunile; prin urmare, Comisia este de părere că măsurile în cauză ar fi denaturat concurența și ar fi afectat schimburile comerciale dintre statele membre.

7.1.4. Concluzii cu privire la existența unui ajutor

- (97) Comisia concluzionează că injecțiile de capital acordate SO.G.A.S. de către asociații săi publici, pentru a acoperi pierderile suferite în 2004, 2005 și 2006, constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

⁽²⁶⁾ Cifre publice.

7.2. Legalitatea ajutorului

- (98) Măsurile investigate au intrat în vigoare înainte de aprobarea formală din partea Comisiei; prin urmare, Italia nu a respectat clauza de standstill prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din TFUE.

7.3. Compatibilitatea ajutorului

7.3.1. Compatibilitatea în temeiul normelor privind SIEG

- (99) SO.G.A.S. susține că ajutorul este compatibil cu piața internă în temeiul articolului 106 alineatul (2) din TFUE.
- (100) Articolul 106 alineatul (2) din TFUE prevede că „întreprinderile care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general sau care prezintă caracter de monopol fiscal se supun normelor tratatelor și, în special, regulilor de concurență, în măsura în care aplicarea acestor norme nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată. Dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Uniunii.”
- (101) Articolul respectiv prevede o excepție de la interdicția de acordare a ajutoarelor de stat menționată la articolul 107 din TFUE, în măsura în care ajutorul este necesar și proporțional pentru îndeplinirea SIEG în condiții economice acceptabile. În temeiul articolului 106 alineatul (3), responsabilitatea de a asigura aplicarea articolului îi revine Comisiei, printre altele, prin specificarea condițiilor în care aceasta consideră că principiile necesității și proporționalității sunt îndeplinite.
- (102) Anterior datei de 31 ianuarie 2012, politica Comisiei pentru aplicarea excepției de la articolul 106 alineatul (2) din TFUE a fost stabilită în Cadrul comunitar pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public („Cadrul SIEG din 2005”) ⁽²⁷⁾ și în Decizia 2005/842/CE.
- (103) La 31 ianuarie 2012, a intrat în vigoare noul pachet de servicii de interes economic general, care a inclus Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (2011) („Cadrul SIEG din 2011”) ⁽²⁸⁾ și Decizia 2012/21/UE a Comisiei ⁽²⁹⁾.

7.3.1.1. Compatibilitatea în temeiul Deciziei 2005/842/CE

- (104) Măsurile au fost adoptate în iunie 2004, în iunie 2005 și în decembrie 2007. Beneficiarul susține că măsurile au făcut obiectul derogării de la cerința de notificare în temeiul Deciziei 2005/842/CE.
- (105) Decizia 2005/842/CE a declarat că ajutorul de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat întreprinderilor pentru servicii de interes economic general, este compatibil dacă acesta îndeplinește condițiile stabilite în decizie. În special, decizia declară compatibile ajutoarele de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public pentru aeroporturi i) în care traficul anual nu depășește un milion de pasageri, sau ii) cu o cifră de afaceri anuală înainte de impozitare mai mică de 100 de milioane EUR pe parcursul a două exerciții financiare anterioare celui în care a fost atribuit serviciul de interes economic general, în cazul în care aeroportul primește o compensație anuală pentru serviciul în cauză sub 30 de milioane EUR ⁽³⁰⁾.
- (106) Decizia 2005/842/CE se aplica numai în cazul ajutoarelor sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, în legătură cu servicii reale de interes economic general. Pentru a putea beneficia de această derogare, compensația pentru obligația de serviciu public acordată pentru prestarea unui SIEG trebuia să fie conformă și cu condițiile detaliate prevăzute la articolele 4, 5 și 6 din decizie ⁽³¹⁾.
- (107) Articolul 4 din Decizia 2005/842/CE prevede că responsabilitatea pentru funcționarea serviciului de interes economic general se încredințează întreprinderii în cauză pe baza unuiu sau a mai multor acte oficiale prin care se precizează, printre altele, natura și durata obligațiilor de serviciu public, parametrii pentru calculul, controlul și revizuirea compensației, precum și modalitățile de rambursare a eventualei supracompensații și mijloacele de evitare a supracompensației. Articolul 5 din decizie prevede că valoarea compensației nu depășește ceea ce este necesar pentru acoperirea costurilor efectuate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, ținând seama de veniturile rezultate și de un profit rezonabil. În cele din urmă, articolul 6 din decizie prevede că statele membre efectuează sau asigură efectuarea unor controale regulate pentru a se asigura că întreprinderile nu primesc compensații care depășesc valoarea determinată în conformitate cu articolul 5.

⁽²⁷⁾ JO C 297, 29.11.2005.

⁽²⁸⁾ JO C 8, 11.1.2012.

⁽²⁹⁾ Decizia 2012/21/UE a Comisiei din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L 7, 11.1.2012, p. 3.).

⁽³⁰⁾ Articolul 2 alineatul (1) litera (a).

⁽³¹⁾ A se vedea articolul 10 din Decizia 2005/842/CE privind data intrării în vigoare și, în special, data aplicării articolului 4 literele (c), (d) și (e) și a articolului 6 din respectiva decizie.

- (108) Din motivele prezentate în secțiunea 7.1.2.1, Comisia constată că nici beneficiarul, nici autoritățile italiene nu au demonstrat că întreprinderii SO.G.A.S. i-au fost încredințate obligații de serviciu public definite în mod clar. De asemenea, acestea nu au indicat că actele prin care se presupune că s-a încredințat serviciul, pe care s-au bazat, au stabilit parametrii pentru calculul, controlul și revizuirea compensației, precum și modalitățile de rambursare a eventualei supracompensații și mijloacele de evitare a supracompensației. Prin urmare, nu sunt îndeplinite cerințele de la articolele 4, 5 și 6 din Decizia 2005/842/CE cu privire la conținutul actelor de încredințare.
- (109) În consecință, Comisia consideră că acoperirea oferită pentru pierderile suportate de administratorul aeroportului Stretto nu era compatibilă cu piața internă și nici exceptată de la obligația de notificare în conformitate cu Decizia 2005/842/CE.
- (110) În același mod, în absența unei definiții clare a obligațiilor de serviciu public impuse asupra SO.G.A.S., măsura nu poate fi considerată compatibilă cu piața internă și nici exceptată de la obligația de notificare prealabilă în temeiul articolului 10 litera (b) din Decizia 2012/21/UE. Prin urmare, Comisia a analizat dacă măsura poate fi considerată compatibilă cu piața internă în baza punctului 69 din Cadrul SIEG din 2011, potrivit căruia „Comisia va aplica principiile enunțate în prezenta comunicare în cazul ajutorului ilegal cu privire la care aceasta ia o decizie după data de 31 ianuarie 2012, chiar dacă ajutorul a fost acordat înainte de această dată”.

7.3.1.2. Compatibilitatea în temeiul Cadrului SIEG din 2011

- (111) Punctul 16 din Cadrul SIEG din 2011 stabilește cerințele pentru ca un SIEG să poată fi considerat încredințat în mod valabil. Punctul 16 litera (a) prevede că actul încredințării serviciului trebuie să indice conținutul și durata obligațiilor de serviciu public. Prin urmare, din aceleași motive care au fost deja expuse în secțiunea 7.1.2.1, măsurile de ajutor în cauză nu pot fi considerate compatibile în temeiul Cadrului SIEG din 2011. În special, administrarea generală a aeroportului nu a fost încredințată în mod clar beneficiarului drept un SIEG. Nu a fost înaintat Comisiei niciun document oficial care să definească în mod clar în prealabil SIEG încredințat beneficiarului sau dreptul beneficiarului la compensație. Nicio dispoziție nu a fost transmisă Comisiei pentru a arăta că punctele 17 și 18 din Cadrul SIEG din 2011 au fost respectate.
- (112) Prin urmare, Comisia consideră că măsura de ajutor în cauză nu poate fi declarată compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 106 alineatul (2) din TFUE.
- (113) Din motive de exhaustivitate, Comisia ar dori să sublinieze că, în conformitate cu punctul 9 din Cadrul SIEG din 2011, compensația pentru servicii de interes economic general acordată întreprinderilor aflate în dificultate trebuie evaluată în conformitate cu Orientările privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate („orientările R&R”).
- (114) În fazele anterioare ale cazului, Italia a argumentat că SO.G.A.S. era o întreprindere aflată în dificultate în sensul orientărilor R&R. Cu toate acestea, Italia a susținut, de asemenea, că măsurile în cauză nu au făcut parte dintr-un plan de restructurare și că nu a existat niciun astfel de plan. Prin urmare, în decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că măsurile nu ar putea fi considerate compatibile cu orientările R&R.
- (115) În cadrul procedurii formale de investigare, Italia nu a mai susținut că administratorul aeroportului era în dificultate în momentul în care au fost luate măsurile de ajutor și că ajutorul ar putea fi considerat compatibil în temeiul orientărilor R&R.
- (116) Prin urmare, nu există nicio dovadă care ar putea permite Comisiei să evalueze compatibilitatea măsurilor în temeiul orientărilor R&R și, în consecință, Comisia nu le poate declara compatibile cu piața internă în temeiul orientărilor R&R.

7.3.2. Compatibilitatea în temeiul noilor Orientări privind aviația

- (117) La 31 martie 2014, Comisia a adoptat o comunicare în care definește orientările privind ajutoarele de stat destinate aeroporturilor și companiilor aeriene („noile orientări privind aviația”) ⁽³²⁾. Noile orientări privind aviația se aplică pentru ajutoarele de exploatare acordate aeroporturilor înainte de 31 martie 2014.

⁽³²⁾ JO C 99, 4.4.2014, p. 3.

- (118) Ajutoarele de exploatare acordate înainte de intrarea în vigoare a noilor orientări privind aviația pot fi declarate compatibile în ceea ce privește integralitatea cheltuielilor de exploatare neacoperite, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:
- contribuția la un obiectiv de interes comun bine definit: această condiție este îndeplinită, printre altele, în cazul în care ajutorul sporește mobilitatea cetățenilor Uniunii și conectivitatea regiunilor sau facilitează dezvoltarea regională ⁽³³⁾;
 - necesitatea intervenției statului: ajutorul ar trebui să vizeze situațiile în care astfel de ajutoare pot determina o îmbunătățire substanțială pe care piața nu este în măsură să o furnizeze prin mijloace proprii ⁽³⁴⁾;
 - existența unui efect stimulator: această condiție este îndeplinită în cazul în care este probabil ca, în absența lor și luând în considerare posibila prezență a unor ajutoare pentru investiții și nivelul traficului, nivelul activității economice a aeroportului în cauză să se reducă în mod semnificativ ⁽³⁵⁾;
 - proporționalitatea ajutoarelor (ajutoare limitate la minimumul necesar): pentru a fi proporționale, ajutoarele de exploatare acordate aeroporturilor trebuie să fie limitate la minimumul necesar pentru ca activitatea care beneficiază de ajutor să aibă loc ⁽³⁶⁾;
 - evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale ⁽³⁷⁾.
- (119) Potrivit autorităților italiene, regiunea Calabria se confruntă cu importante dificultăți cauzate de poziția sa geografică periferică și de mobilitatea subdezvoltată a mărfurilor, în mare parte ca urmare a lipsei unei infrastructuri adecvate. Italia a declarat că măsurile în cauză fac parte dintr-un proiect mai amplu de îmbunătățire a rețelei de transport din Calabria. Măsurile ar permite SO.G.A.S. să îmbunătățească infrastructura și serviciile aeroportuare oferite, prin prisma noilor strategii regionale care vizează îmbunătățirea rețelei de transport și garantarea unui acces îmbunătățit în regiune.
- (120) În consecință, Comisia consideră că ajutorul de exploatare acordat SO.G.A.S. a contribuit la realizarea unui obiectiv de interes comun, prin îmbunătățirea accesibilității, a conectivității și a dezvoltării regionale, prin dezvoltarea unor infrastructuri de transport aerian sigure și fiabile.
- (121) În conformitate cu noile orientări privind aviația, aeroporturile mai mici pot întâmpina dificultăți în asigurarea finanțării activităților lor în absența unei finanțări publice. Punctul 118 din noile orientări privind aviația prevede că aeroporturile cu trafic anual de pasageri mai mic de 700 000 de pasageri pe an ar putea să nu fie în măsură să își acopere în proporție mai mare cheltuielile de exploatare. Traficul de pe aeroportul Stretto a rămas în mod constant mai mic de 700 000 de pasageri. Prin urmare, Comisia consideră că ajutorul a fost necesar, în sensul că a permis o îmbunătățire în ceea ce privește conectivitatea regiunii Calabria pe care piața nu ar fi fost în măsură să o furnizeze prin mijloace proprii.
- (122) Fără ajutor, activitatea beneficiarului ar fi fost redusă în mod semnificativ, în cazul în care nu ar fi fost închisă complet. În același timp, ajutorul nu depășește suma necesară pentru acoperirea pierderilor de exploatare și, prin urmare, nu depășește minimumul necesar pentru ca activitatea sprijinită să aibă loc.
- (123) Niciun alt aeroport nu este amplasat în aceeași zonă pe care o deservește ⁽³⁸⁾: astfel cum s-a arătat mai sus, aeroportul cel mai apropiat este situat la o distanță mai mare de 130 km. În plus, Italia a confirmat că infrastructura aeroportuară a fost pusă la dispoziția tuturor companiilor aeriene în condiții nediscriminatorii. Nici în informațiile puse la dispoziția Comisiei, nici în observațiile prezentate de părțile interesate în cursul anchetei nu s-a sugerat că a existat discriminare în ceea ce privește accesul la infrastructură.
- (124) Comisia concluzionează că criteriile de compatibilitate prevăzute de noile orientări privind aviația sunt îndeplinite.

7.3.3. Concluzie privind compatibilitatea ajutoarelor

- (125) Comisia concluzionează că măsura de ajutor notificată este compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

⁽³³⁾ Punctele 137 și 113 din noile orientări privind aviația.

⁽³⁴⁾ Punctele 137 și 116 din noile orientări privind aviația.

⁽³⁵⁾ Punctele 137 și 124 din noile orientări privind aviația.

⁽³⁶⁾ Punctele 137 și 125 din noile orientări privind aviația.

⁽³⁷⁾ Punctele 137 și 131 din noile orientări privind aviația.

⁽³⁸⁾ „Zona pe care o deservește un aeroport” este definită în noile orientări privind aviația ca o limită geografică a pieței, care este stabilă, în mod normal, la circa 100 de kilometri sau la circa 60 de minute de mers cu mașina, cu autobuzul, cu trenul sau cu trenul de mare viteză.

- (126) Această constatare a fost făcută în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat și nu aduce atingere aplicării altor dispoziții din legislația UE, cum ar fi legislația UE în materie de mediu.

8. CONCLUZII

- (127) Comisia constată faptul că Italia a pus în aplicare ajutorul în cauză în mod ilegal, încălcând articolul 108 alineatul (3) din TFUE. În lumina evaluării susmenționate, Comisia a hotărât totuși să nu ridice obiecții la acordarea ajutorului, pe motivul că acesta este compatibil cu piața internă, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, și cu noile orientări privind aviația,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat pe care Italia l-a acordat întreprinderii SO.G.A.S. SpA care administrează aeroportul Stretto, în valoare de 6 392 847 EUR, este compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles, 11 iunie 2014.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 19 decembrie 2014****privind anumite măsuri de protecție referitoare la gripa aviară înalt patogenă de subtipul H5N8 în Germania***[notificată cu numărul C(2014) 10261]***(Numai textul în limba germană este autentic)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2014/945/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controalele veterinare aplicabile în schimburile intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Gripa aviară este o boală infecțioasă virală la păsări, inclusiv la păsările de curte. Infecția cu virusurile gripei aviare la păsările domestice cauzează două forme principale ale acestei boli, care se deosebesc prin virulența lor. Forma slab patogenă provoacă în general doar simptome ușoare, în timp ce forma înalt patogenă determină rate foarte mari ale mortalității la majoritatea speciilor de păsări de curte. Boala menționată poate avea un impact sever asupra profitabilității sectorului creșterii păsărilor de curte.
- (2) Gripa aviară este prezentă în principal la păsări, dar în anumite condiții pot apărea infecții și la om, cu toate că riscul este în general foarte mic.
- (3) În cazul apariției unui focar de gripă aviară, există riscul ca agentul patogen să se răspândească la alte exploatații unde se află păsări de curte sau alte păsări ținute în captivitate. Prin urmare, acesta se poate răspândi de la un stat membru la altul sau la țări terțe, prin intermediul comerțului cu păsări vii sau cu produse obținute de la acestea.
- (4) Directiva 2005/94/CE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește anumite măsuri preventive referitoare la supravegherea și la depistarea precoce a gripei aviare, precum și măsurile minime de control de aplicat în cazul apariției unui focar de gripă aviară la păsările de crescătorie sau la alte păsări ținute în captivitate. Directiva respectivă prevede stabilirea unor zone de protecție și de supraveghere în eventualitatea apariției unui focar de gripă aviară înalt patogenă.
- (5) Germania a notificat Comisia cu privire la apariția unui focar de gripă aviară înalt patogenă de subtipul H5N8 într-o exploatație avicolă cu păsări în captivitate de pe teritoriul ei și a luat imediat măsurile necesare în temeiul Directivei 2005/94/CE, incluzând stabilirea de zone de protecție și supraveghere, care ar trebui să fie definite în părțile A și B ale anexei la prezenta decizie.
- (6) Comisia, în colaborare cu Germania, a examinat măsurile respective și s-a asigurat că limitele zonelor de protecție și de supraveghere stabilite de către autoritatea competentă din statul membru respectiv se află la o distanță suficient de mare față de exploatarea în care a fost confirmată apariția focarului.
- (7) Pentru a preveni orice perturbări inutile ale comerțului din Uniune și pentru a evita impunerea de către țări terțe a unor bariere nejustificate în calea comerțului, este necesară definirea rapidă, la nivelul Uniunii, a zonelor de protecție și de supraveghere stabilite în legătură cu gripa aviară înalt patogenă din Germania.

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE (JO L 10, 14.1.2006, p. 16).

- (8) În consecință, în prezenta decizie ar trebui să fie definite zonele de protecție și de supraveghere din Germania și ar trebui să fie stabilită durata regionalizării respective, în cazul în care sunt aplicate măsurile de control al sănătății animale prevăzute de Directiva 2005/94/CE.
- (9) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Germania se asigură că zonele de protecție și de supraveghere stabilite în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2005/94/CE cuprind cel puțin zonele menționate în părțile A și B ale anexei la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 19 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

PARTEA A

Zonă de protecție, astfel cum este menționată la articolul 1:

Codul de țară ISO	Stat membru	Cod (dacă este disponibil)	Denumire	Data până la care se aplică în conformitate cu articolul 29 din Directiva 2005/94/CE
DE	Germania	Cod poștal	Zona cuprinde:	9 ianuarie 2015
		26676 Barßel	În municipalitatea Barßel, districtul Cloppenburg, Saxonia Inferioară: De la punctul de intersecție a liniei de cale ferată cu limita de est a municipalității Barßel și apoi urmărind limita municipalității în direcțiile sud, vest și nord până la linia de cale ferată de pe Elisabethfehn și, de acolo, de-a lungul căii ferate în direcția est până la punctul de plecare al intersecției căii ferate cu limita de est a municipalității.	
		26689 Apen 26188 Edeweicht	În municipalitățile Apen și Edeweicht, districtul Ammerland, Saxonia Inferioară: De la punctul de intersecție a limitei districtului cu Kortemoorstraße, Kortemoorstraße, Hübscher Berg, Lohorster Straße, Wittenberger Straße, Edewechter Straße, Rothenmethen, Kanalstraße, Am Voßbarg, drumul comunal dintre „Am Voßbarg” și „Am Jagen”, Am Jagen, Edewechter Straße, Ocholter Straße, Nordloher Straße, linia de cale ferată în direcția Barßel până la limita districtului, de-a lungul limitei districtului în direcția sud-est până la punctul de intersecție a limitei districtului cu Kortemoorstraße. Zona de protecție cuprinde toate crescătoriile de păsări situate de ambele părți ale oricărui drum care constituie o limită a zonei.	

PARTEA B

Zonă de supraveghere, astfel cum este menționată la articolul 1:

Codul de țară ISO	Stat membru	Cod (dacă este disponibil)	Denumire	Data până la care se aplică în conformitate cu articolul 31 din Directiva 2005/94/CE
DE	Germania	Cod poștal	Zona cuprinde:	18 ianuarie 2015
		26676 Barßel 26683 Saterland 26169 Friesoythe	În districtul Cloppenburg, Saxonia Inferioară: De la intersecția drumurilor naționale B 401 și B 72 în direcția nord de-a lungul B 72 până la limita districtului, iar de acolo, de-a lungul limitei districtului în direcția est și sud-est, până la drumul L 831 în dreptul localității Edewechterdamm, de acolo, de-a lungul drumului L 831 (Altenoyther Straße) în direcția sud-est până la canalul Lahe, apoi de-a lungul acestuia în direcția nord-vest până la Buchweizendamm, de-a lungul acestei străzi continuând cu Ringstraße, Zum Kellerdamm, Vitusstraße, An der Mehrenkamper Schule, Mehrenkamper Straße și Lindenweg până la drumul K 297 (Schwaneburger Straße), de-a lungul acestuia în direcția nord-vest până la drumul național B 401 și de-a lungul acestuia în direcția vest până la punctul de plecare al intersecției drumurilor naționale B 401 și B 72.	

Codul de țară ISO	Stat membru	Cod (dacă este disponibil)	Denumire	Data până la care se aplică în conformitate cu articolul 31 din Directiva 2005/94/CE
		26689 Apen 26160 Bad Zwischenahn 26188 Edeweicht 26655 Westerstede	<p>În municipalitățile Apen, Bad Zwischenahn, Edeweicht și în orașul Westerstede, districtul Ammerland, Saxonia Inferioară:</p> <p>De la punctul de intersecție a limitei districtului cu Edamer Straße, Edamer Straße, Hauptstraße, Auf der Loge, Zur Loge, Lienenweg, Zur Tonkuhle, Burgfelder Straße, Wischenweg, Querensteder Straße, Langer Damm, An den Feldkämpfen, Pollerweg, Ocholter Straße, Westerstede Straße, Steegenweg, Rostruper Straße, Rüschedamm, Torsholter Hauptstraße, Südholter Straße, Westersteder Straße, Westerloyer Straße, Strohen, In der Loge, Buernstraße, Am Damm, Moorweg, Plackenweg, Ihausener Straße, Eibenstraße, Eichenstraße, Klauhörner Straße, Am Kanal, Aper Straße, Stahlwerkstraße, Ginsterweg, Am Uhlenmeer, Grüner Weg, Südgeorgsfehner Straße, Schmuggelpadd, Wasserzug Bitsche și, respectiv, limita districtului, Hauptstraße, de-a lungul limitei districtului în direcția sud-est până la punctul de intersecție a limitei districtului cu Edamer Straße.</p> <p>Zona de supraveghere cuprinde toate crescătoriile de păsări situate de ambele părți ale oricărui drum care constituie o limită a zonei.</p>	
		26847 Detern	<p>În municipalitatea Jümme, cartierul Detern, districtul Leer, Saxonia Inferioară:</p> <p>Punctul de plecare se situează la limita dintre districtele Cloppenburg și Leer pe drumul național B72 Höhe Ubbehausen. În direcția nord, „Borgsweg” colț cu „Lieneweg” și apoi în direcția nord pe „Deelenweg”. De pe „Deelenweg” se continuă pe „Handwiserweg”. De pe „Handwiserweg” se continuă, în direcția nord-est, pe „Barger Straße” și apoi în direcția nord pe strada „Am Barger Schöpfwerkstief”.</p> <p>De pe „Am Barger Schöpfwerkstief” se continuă în direcția est, apoi în direcția nord, până pe strada „Fennen”, ținându-se direcția nord până pe strada „Zur Wassermühle”.</p> <p>În direcția nord, trecând prin municipalitatea Jümme și urmărind râul Aper Tief în dreptul „Französischer Weg” pe „Osterstraße”. De acolo, în direcția limitei districtului cu districtul Ammerland și până la punctul de plecare Höhe Ubbehausen.</p>	

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA NR. 1/2014 A CONSILIULUI DE STABILIZARE ȘI DE ASOCIERE UE-SERBIA

din 17 decembrie 2014

de înlocuire a Protocolului 3 la Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă

(2014/946/UE)

CONSILIUL DE STABILIZARE ȘI DE ASOCIERE UE-SERBIA,

având în vedere Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte ⁽¹⁾, semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008, în special articolul 44,

având în vedere Protocolul 3 la Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă,

întrucât:

- (1) Articolul 44 din Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte („acordul”) face trimitere la Protocolului 3 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă („Protocolul 3”), care stabilește regulile de origine și prevede cumulul de origine între Uniune, Serbia, Turcia și orice țară sau teritoriu care participă la procesul de stabilizare și de asociere al Uniunii.
- (2) Conform articolului 39 din Protocolul 3, Consiliul de stabilizare și de asociere instituit prin articolul 119 din acord poate decide să modifice dispozițiile protocolului respectiv.
- (3) Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene ⁽²⁾ („convenția”) urmărește să înlocuiască protocoalele privind regulile de origine aflate în prezent în vigoare în țările din zona pan-euro-mediteraneană cu un act juridic unic. Serbia și alți participanți la procesul de stabilizare și de asociere din Balcanii de Vest au fost invitați să se alătore sistemului de cumul de origine diagonal paneuropean în cadrul Agendei de la Salonic, aprobată de Consiliul European din iunie 2003. Aceștia au fost invitați să adere la convenție printr-o decizie a Conferinței ministeriale euro-mediteraneene din octombrie 2007.
- (4) Uniunea și Serbia au semnat convenția la 15 iunie 2011 și, respectiv, la 12 noiembrie 2012.
- (5) Uniunea și Serbia și-au depus instrumentele de acceptare la depozitarul convenției la 26 martie 2012 și, respectiv, la 1 iulie 2013. În consecință, în aplicarea articolului 10 alineatul (3) din convenție, aceasta a intrat în vigoare pentru Uniune și pentru Serbia la 1 mai 2012 și, respectiv, la 1 septembrie 2013.
- (6) În cazul în care trecerea la convenție nu are loc simultan pentru toate părțile contractante din zona de cumul, acest fapt nu ar trebui să conducă la o situație mai puțin favorabilă decât cea existentă anterior în temeiul Protocolului 3.
- (7) Protocolul 3 ar trebui, prin urmare, înlocuit cu un nou protocol care să facă trimitere la convenție,

⁽¹⁾ JO L 278, 18.10.2013, p. 16.

⁽²⁾ JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Protocolul 3 la Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Se aplică de la 1 februarie 2015.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2014.

Pentru Consiliul de stabilizare și de asociere

Președintele

J. JOKSIMOVIĆ

ANEXĂ

Protocolul 3

privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă

*Articolul 1***Regulile de origine aplicabile**

În scopul punerii în aplicare a prezentului acord, se aplică apendicele I și dispozițiile pertinente din apendicele II la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene ⁽¹⁾ („convenția”).

Toate trimiterile la „acordul relevant” din apendicele I și din dispozițiile pertinente prevăzute în apendicele II la convenție se interpretează ca trimiteri la prezentul acord.

*Articolul 2***Soluționarea litigiilor**

În cazul în care litigiile survenite în legătură cu procedurile de verificare prevăzute la articolul 32 din apendicele I la convenție nu pot fi soluționate între autoritățile vamale care solicită verificarea și autoritățile vamale responsabile cu efectuarea verificării, acestea sunt înaintate Consiliului de stabilizare și de asociere.

În toate cazurile, soluționarea litigiilor dintre importator și autoritățile vamale din țara importatoare se efectuează în conformitate cu legislația țării respective.

*Articolul 3***Modificări ale protocolului**

Consiliul de stabilizare și de asociere poate decide modificarea dispozițiilor prezentului protocol.

*Articolul 4***Denunțarea convenției**

(1) Dacă fie Uniunea Europeană, fie Serbia notifică în scris depozitarului convenției intenția lor de a denunța convenția conform articolului 9 al acesteia, Uniunea Europeană și Serbia încep imediat negocierile cu privire la regulile de origine în scopul punerii în aplicare a prezentului acord.

(2) Până la intrarea în vigoare a respectivelor reguli de origine nou negociate, prezentului acord i se aplică în continuare regulile de origine incluse în apendicele I și, după caz, dispozițiile pertinente prevăzute în apendicele II la convenție, aplicabile la momentul denunțării. Cu toate acestea, din momentul denunțării, regulile de origine incluse în apendicele I și, după caz, dispozițiile pertinente prevăzute în apendicele II la convenție se interpretează astfel încât să permită cumulul bilateral doar între Uniunea Europeană și Serbia.

*Articolul 5***Dispoziții tranzitorii — cumulul**

(1) Fără a aduce atingere articolului 3 din apendicele I la convenție, regulile privind cumulul prevăzute la articolele 3 și 4 din protocolul 3 la prezentul acord, astfel cum a fost adoptat de Uniunea Europeană și de Serbia la încheierea acordului ⁽²⁾, continuă să se aplice între părțile la prezentul acord până în momentul în care convenția devine aplicabilă tuturor părților contractante la convenție enumerate în respectivele articole.

(2) Fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (5) și articolului 21 alineatul (3) din apendicele I la convenție, în cazul în care cumulul implică numai statele AELS, Insulele Feroe, Uniunea Europeană, Turcia și participanții la procesul de stabilizare și de asociere, dovada originii poate fi un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau o declarație de origine.

⁽¹⁾ JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

⁽²⁾ JO L 278, 18.10.2013, p. 16.

**DECIZIA NR. 1/2014 A COMITETULUI MIXT INSTITUIT ÎN TEMEIUL ACORDULUI DINTRE
COMUNITATEA EUROPEANĂ ȘI STATELE SALE MEMBRE, PE DE O PARTE, ȘI CONFEDERAȚIA
ELVEȚIANĂ, PE DE ALTĂ PARTE, PRIVIND LIBERA CIRCULAȚIE A PERSOANELOR**

din 28 noiembrie 2014

**de modificare a anexei II la acordul respectiv referitoare la coordonarea sistemelor de securitate
socială**

(2014/947/UE)

COMITETUL MIXT,

având în vedere Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”), în special articolele 14 și 18,

întrucât:

- (1) Acordul a fost semnat la 21 iunie 1999 și a intrat în vigoare la 1 iunie 2002.
- (2) Anexa II la acord privind coordonarea sistemelor de securitate socială a fost înlocuită prin Decizia nr. 1/2012 a Comitetului mixt din 31 martie 2012 ⁽²⁾.
- (3) Anexa II la acord ar trebui actualizată pentru a ține cont de noile acte juridice din legislația Uniunii Europene care au intrat în vigoare de atunci, în special de modificările aduse Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ prin Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei ⁽⁵⁾, Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ și Regulamentul (UE) nr. 1224/2012 al Comisiei ⁽⁷⁾.
- (4) De asemenea, ar trebui să se țină seama și de deciziile și de recomandările adoptate de Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială în vederea punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 în urma intrării în vigoare a Deciziei nr. 1/2012 a Comitetului mixt.
- (5) Anexa II la acord ar trebui să fie actualizată în concordanță cu modificările aduse actelor juridice relevante ale Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa II la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor (denumit în continuare „acordul”) se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 6.

⁽²⁾ JO L 103, 13.4.2012, p. 51.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de protecție socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (JO L 338, 22.12.2010, p. 35).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (JO L 149, 8.6.2012, p. 4).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1224/2012 al Comisiei din 18 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de protecție socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (JO L 349, 19.12.2012, p. 45).

Articolul 2

Prezenta decizie se întocmește în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, toate textele fiind egal autentice.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2014.

Pentru Comitetul mixt

Președintele

Mario GATTIKER

ANEXĂ

Anexa II la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor se modifică după cum urmează:

1. În Secțiunea A: Acte la care se face trimitere, la punctul 1, cuvintele „astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și de stabilire a conținutului anexelor acestuia ⁽¹⁾” se înlocuiesc cu următorul text:

„astfel cum a fost modificat prin:

- Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și de stabilire a conținutului anexelor acestuia (*);
- Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (**);
- Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (**);
- Regulamentul (UE) nr. 1224/2012 al Comisiei din 18 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (****).

(*) JO L 284, 30.10.2009, p. 43.

(**) JO L 338, 22.12.2010, p. 35.

(***) JO L 149, 8.6.2012, p. 4.

(****) JO L 349, 19.12.2012, p. 45.”

2. În Secțiunea A: Acte la care se face trimitere, la punctul 1, sub rubrica „În sensul prezentului acord, Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se adaptează după cum urmează:”, la litera (h) punctul 1, cuvintele „(Legea federală privind prestațiile suplimentare din 19 martie 1965)” se înlocuiesc cu următorul text:

„(Legea federală privind prestațiile suplimentare din 6 octombrie 2006)”.

3. În Secțiunea A: Acte la care se face trimitere, la punctul 2, după cuvintele „Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽²⁾”, se inserează următorul text:

„astfel cum a fost modificat prin:

- Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (*);
- Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (**);
- Regulamentul (UE) nr. 1224/2012 al Comisiei din 18 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (***).

(*) JO L 338, 22.12.2010, p. 35.

(**) JO L 149, 8.6.2012, p. 4.

(***) JO L 349, 19.12.2012, p. 45.”

⁽¹⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 43.

⁽²⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

4. În Secțiunea A: Acte la care se face trimitere, la punctul 2, sub rubrica „În sensul prezentului acord, Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se adaptează după cum urmează:”, se elimină următoarele cuvinte:

„Acordul dintre Elveția și Italia din 20 decembrie 2005 de stabilire a prevederilor speciale pentru rambursarea prestațiilor de asistență medicală.”

5. În Secțiunea B: Acte juridice pe care părțile contractante le iau în considerare în mod corespunzător, după punctul 21, se adaugă următorul text:

„(22) Decizia nr. E2 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială din 3 martie 2010 privind stabilirea unei proceduri de gestionare a modificărilor care se aplică în cazul datelor de contact ale organismelor definite la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și incluse în repertoriul electronic care este parte integrantă din EESSI (*),

(23) Decizia nr. E3 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială din 19 octombrie 2011 privind perioada de tranziție astfel cum a fost definită la articolul 95 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (**),

(24) Decizia nr. H6 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială din 16 decembrie 2010 cu privire la aplicarea anumitor principii privind totalizarea perioadelor în temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (***),

(25) Decizia nr. S8 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială din 15 iunie 2011 privind acordarea de proteze, aparate mari și alte prestații în natură substanțiale prevăzute la articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (****),

(26) Decizia nr. U4 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială din 13 decembrie 2011 privind procedurile de rambursare în temeiul articolului 65 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și articolului 70 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 (*****).

(*) JO C 187, 10.7.2010, p. 5. [Schimb electronic de informații în materie de securitate socială]

(**) JO C 12, 14.1.2012, p. 6.

(***) JO C 45, 12.2.2011, p. 5.

(****) JO C 262, 6.9.2011, p. 6.

(*****) JO C 57, 25.2.2012, p. 4.”

6. În Secțiunea C: Acte juridice de care părțile contractante iau notă, după punctul 2 se adaugă următorul text:

„(3) Recomandarea nr. S1 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială din 15 martie 2012 privind aspectele financiare ale donării transfrontaliere de organe de la persoane în viață (*).

(*) JO C 240, 10.8.2012, p. 3.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO